

Aydın Ahmet

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.08.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Açık Tehdit

Kapatın mecliste o ağzınızı
Burası Türk yurdu akıllı olun
Kolaydır çekmesi kulağınızı
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Karakol bastınız, asker vurdunuz
Bir de utanmadan hesap sordunuz
Tarihte kaç tane devlet kurdunuz
Burası Türk yurdu, akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Apo'dan Duran'a, Cemil Bayık'a
Şehidin ahları gün gelip çıka
Kırsınız ne kadar yıkarsan yıka
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Muhip değilsiniz, husumetsiniz
Ülkenin başına musibetsiniz
Domuz eti gibi mundar etsiniz
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

İsim vermiyorum baştan aşağı
Meclisteki hinler kimin uşağı
Ulan yattığınız Türk'ün döşeğı
Burası Türk yurdu akıllı olun,
Ya da bu vatandan derhal defolun

Biz kime zulmettik, biz kimi ezdik
Vekil, bakan dedik listeye yazdık
Sabrımız tükendi, vallahi bezdik
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Mehmetçik siz gibi ne itler gördü
Hepsini avladı, ip gibi serdi
Kürdistan sözünü size kim verdi
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Yeni bir devletle doğacaklarmış
Esip gürleyip de yağacaklarmış
Bizi tükrüğüyle boğacaklarmış
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Kandil dağlarından birinin hele
Görelim kim kimin hakkından gele
İtten korkar mıyız ulan hergele !

Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Allah rahmet etsin Kemal Paşa'ya
Bu vatan bu bayrak ebet yaşaya
Vatansız olana bunlar boşa ya (!)
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Doğru yürüyene kışt demeyiz biz
Kuduz olmayana hoşt demeyiz biz
Boş yere kimseye puşt demeyiz biz
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Ben vatanseverim, faşist değilim
Kendini beğenmiş narsist değilim
Gabar dağlarından hemen çekilin
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

Az bile söylendi bu laflar size
Anlayan insana gerek yok söze
Çok fazla battınız sakınan göze
Burası Türk yurdu akıllı olun
Ya da bu vatandan derhal defolun

26.05.2025

Aydın Ahmet

Adam Etmez

Nafile esip çağlama
Yelin seni adam etmez
Samimiyetsiz ağlama
Selin seni adam etmez

Bir servete konduralar
Bu dünyayla kandırılar
Körük çizme, kunduralar
Nalın seni adam etmez

Hele görmeye bir etek
Her gördüğü kadın petek
Üç öğün atsam da kötek
Elim seni adam etmez

Mesel, nasihat ve kıssa
Leb şişene dek anlatsa
Kulağından girip çıkırsa
Dilim seni adam etmez

Ne farkın var senin benden
Herkes et kemik bedenden
İbret almadıysan fenden
İlim seni adam etmez

Belinde aynalı kemer
Altın olsa sırtta semer
Her şey doğasına döner
Çulun seni adam etmez

Aydın Ahmet

Adam Sen de

El sözüne inanıp da
Küsülür mü adam sende
Selamı bahşış sanıp da
Kesilir mi adam sende

Koyma dostu el yerine
Yanında ol ki sevine
Davetsiz düşün evine
Koşulur mu adam sen de

Fukaraya ol ki cömert
Hüda sana etsin himmet
Müşteri bir veli nimet
Kösülür mü adam sen de

Görüp kollayıp konseyi
Rüşvet doldurup keseyi
Yargılamadan kimseyi
Asılır mı adam sen de

Şişkin olsa cepte cüzdan
Ne farkı var çoğun azdan
Servet için hep boğazdan
Kısılr mı adam sen de

Etsen de kendini heder
Her şey takdirine gider
Derdin çoğu candan eder
Üzülür mü adam sen de

Dobra söylerse veliler
Hoşa gitmez kem bilirler
Isırgan gibi şiirler
Yazılır mı adam sen de

Laf söz girmezse belleğe
Gerek var mıdır köteğe
Sahibi için köpeğe
Kızılır mı adam sen de

Bulamadık huzur felah
Ne şapka kaldı ne külah
Herkesin eline silah
Düzülür mü adam sen de

Dürüst olan enayi mi
Çıkar namustan iyi mi
Mazlum diye mülayimi
Ezilir mi adam sen de

Mal emanet mülk emanet
Paylaşmaktadır keramet

Kırtan sonra durul Ahmet
Azılır mı adam sen de
Aydın Ahmet

Affet Canım

Bin sitem etsem de küsmedin bana
Senin kıymetini bilemedim ben
Hepsi aşktan dersem atma yabana
Senden başkasını dilemedim ben

Her gece uyumam bir ses beklerim
Gelmezse kapanmaz gözbebeklerim
Yetmedi sonunda cepte mendilim
Sensiz gözyaşımı silemedim ben

Seni her bekleyiş sanki bir asır
Acıtan özlemin dikenli nasır
İçimde çiçekler yaza münhasır
Sensiz kışım geldi solamadım ben

Su sızmaz sanırdım senin gönlüne
Cesaretim yoktu çıksam önüne
Çok fırsat versen de aşk hendeğine
Bin kere aktım da dolamadım ben

Bazen hırpalayıp gönlünü kırdım
Kendimi okşayıp seni ısırdım
Aklım selim derken birden şaşırdım
Ne yapsam da sensiz olamadım ben

Yalvarırım sana vazgeçme benden
Bir uzvumu ayır ister bedenden
Pişman oldum ama geçti iş işten
Ağaran saçımı yolamadım ben

Yalnız bana açtın gönül kapını
Acele ettim de kırdım sapını
Layıksın dediğin gönül tahtını
Kıymetini bilip kalamadım be

Aydın Ahmet

Ağaç Dikin

Yaşlı olsa da kendiniz
İnadına ağaç dikin
Öğütlemiş efendimiz
Din adına ağaç dikin

Yaprak gibi solsanız da
Bir ihtiyar olsanız da
Yüz yaşına varsanız da
Son adıma ağaç dikin

İşte böyledir durumlar
Abu havada sorunlar
Yeşerecektir yarınlar
On adıma ağaç dikin

Aydın Ahmet

Ağalar

Mala mülke tamah etseydik önce
Şimdiye dek lord olurduk ağalar
Haram helal seçmeseydik biz bence
Şimdiye dek dört olurduk ağalar

İşim olmaz araziyle parselle
Tüm varlığım omuzdaki şu kelle
Çevirseydik her bucağı bir telle
Şimdiye dek yurt olurduk ağalar

Haramzade değil idi çevremiz
Onun için vicdanımız tertemiz
Kalınlaştırdı boynumuz ensemiz
Şimdiye dek kurt olurduk ağalar

Zayıf diye yetim öksüz ezseydik
Para deyip kendimizi bozsaydık
Her yanlış bir deftere yazsaydık
Şimdiye dek cilt olurduk ağalar

Taş olup da kafaları yarmasak
Düşenin halini bilip sormasak
Her yaraya merhem olup sarmasak
Şimdiye dek dert olurduk ağalar

Çakallara bıraksaydık pabucu
Yalamaydı elimizin avucu
Gitmeseydi karakollara ucu
Şimdiye dek pert olurduk ağalar

Aydın Ahmet

Ağladım

Ufacıktım ben dün gece düşünme
Hayırlara yorup yorup ağladım
Uykum kaçtı taa gecenin üçünde
Efkârlanıp durup durup ağladım

Şu ömrümün hazanının başında
Yirmi değil tam kırk iki yaşımda
Bir de baktım siyah yoktu saçımda
Bin bir hayal kurup kurup ağladım

Bildirmediğim hiç kimseye yasımı
Ziyan ettim seneleri, yasımı
Anlayınca şu akılsız başımı
Duvarlara vurup vurup ağladım

Para ile satılırsa bir hayat
Çocuklukla gençlik olsun safahat
Bende miydi kaderde mi kabahat
Vicdanıma sorup sorup ağladım

Felek öyle yük sardı ki belime
Anlatamaz ne söz ne de kelime
Eski resimleri alıp elime
Bir sigara sarıp sarıp ağladım

Şimdi olsa neler neler yapardım
Ne hataya ne gaflete sapardım
Annem olsa kucağına yatardım
Ağıt yakıp sayıp sayıp ağladım

Bir akşam güneşi sensiz batarken
Dertlerim göz yaşı olup akarken
Yazdığın mektubu her gün yatarken
Yüzlerime sürüp sürüp ağladım

11.08.1994

Aydın Ahmet

Ağlar

Bu dünyadan ahirete
Giden ağlar kalan ağlar
Kimi candan kimi sahte
Ardı sıra yanan ağlar

Kimi sever, kimi sevmez
Kim muhtıptir kimse bilmez
Figan eder, damla düşmez
Düşman gelir yalan ağlar

Hayat denen ebet değil
Çok sevmeye sebep değil
Közde pişmiş kebab değil
Dünya cennet sanan ağlar

Kader ne günlere gebe
Her gün ayrı bir debdebe
Yeni doğmuş taze bebe
Bir kundağa konan ağlar

Acıların dili birdir
Feryadın tınısı gürdür
Sanma ki ayrı bir türdür
O da insan Yunan ağlar

Beşer dinsiz olmasa da
Düşer dünyada fesada
Bir gün çekilir hesaba
Kör seytana kanan ağlar

Hiç kimse bilmez gayıbı
Rahman örter her ayıbı
Sabır pişirdi Eyüb'ü
Kimsesiz bir Kenan ağlar

Aydın Ahmet

Ağlarım

Heba ettik o en güzel günleri
Resimlere bakıp bakıp ağlarım
Artık istesek de dönüş yok geri
Bir sigara yakıp yakıp ağlarım

Hıçkıra hıçkıra özüm kalmadı
Bir gün ıslanmadık gözüm kalmadı
Kimseye diyecek sözüm kalmadı
Dostlarımdan kaçıp kaçıp ağlarım

Sensiz duramadı ayakta beden
Meyhaneler oldu teselli eden
Kadehlerim seni öğrendi benden
Bu son deyip içip içip ağlarım

Ömür gelip geçti gitti gençliğim
Resimlerde mutlu olan ben miyim?
Elinde çiçeğin, o gelinliğin
Albümleri açıp açıp ağlarım

Giden günler artık gelmez geriye
El sallayıp gitti , bindi gemiye
Pencerene bakıp evde mi diye
Sokağından geçip geçip ağlarım

1991

Aydın Ahmet

Ağlarım Gizlice

Sen beni bırakıp gittikten sonra
Ağlarım gizlice köşelerde ben
Adresim bellidir kimseye sorma
Ağlarım gizlice köşelerde ben

Âşıklar parkında uyuyup kaldım
Ellerim başımda düşlere daldım
Giderken saçından iki tel aldım
Ağlarım gizlice köşelerde ben

Bir akşam treni şehirden geçer
Raylar gıcırdarken kalbimi biçer
Gönlüm bir diyardan birine göçer
Ağlarım gizlice köşelerde ben

Çocuklar top oynar mahallelerde
Ne acı bilirler bulaşıp derde
El ele gezdiğim sokaklar nerde
Ağlarım gizlice köşelerde ben

Bayram gelir âlem sılaya akar
Bekleyeni olan yollara bakar
İçimi yalnızlık ateşi yakar
Ağlarım gizlice köşelerde ben

24 Ağustos 1991

Aydın Ahmet

Ağlatma

Gurbetten gelmişim, dostum derdimi
Eşeleyip durup durup ağlatma
Yapraksız çiçeksiz buldum kendimi
Dallarımı kırıp kırıp ağlatma

Yıllar sonra ben bu köye gelince
Sıla bom boş kalmış gibi bulunca
Yazık desen kirpiğimin ucunda
Dertlerimi sorup sorup ağlatma

Şu anam şu babam, şu Hasan emmi
Kimi soluk kimi, kırmızı benli
O günlere dönmek zor bundan kelli
Resimleri serip serip ağlatma

Bu muymuş dünyanın sefası tadı
Mezar taşları hep tanıdık adı
İhtiyar olmaya şurda ne kaldı
Bir sigara sarıp sarıp ağlatma

Kimler götürdü ki şu malı mülkü
Kapanmış kapılar, çekilmiş sürgü
Dilime dolandı eski bir türkü
Söyletip de garip garip ağlatma

Aydın Ahmet

Ağzımın Tadı Bozuldu

Ne krizdi ne de illet
Ağzımın tadı bozuldu
Yaşamadım böyle zillet
Ağzımın tadı bozuldu

Gençliğim bir uçan kuştu
Tutamadım elden uçu
Ne fırsatlar geldi geçti
Ağzımın tadı bozuldu

Hısımlar düştü gözümde
İradım kendi özümde
Çamur insanlar yüzünden
Ağzımın tadı bozuldu

Bitmez dertlerim çekmekle
Geçmiyor geçer demekle
Doyarken soğan ekmekle
Ağzımın tadı bozuldu

Yıllar yılları eskitti
Kalmadı hevesim bitti
Gençlik desen elden gitti
Ağzımın tadı bozuldu

Dostlarla bitti merhabam
Akrep oldu her akrabam
Göçtü gitti anam babam
Ağzımın tadı bozuldu

Neyleyim dünyayı malı
Oldum dertlerin hamalı
Gönlüm kırk yerden yamalı
Ağzımın tadı bozuldu

Aradım kendi dengimi
Tutturamadım rengini
İçim pişmanlık yangını
Ağzımın tadı bozuldu

Neyini diyeyim dostum
Sevgiye sevdaya küstüm
Hayat çukuruna düştüm
Ağzımın tadı bozuldu

Aydın Ahmet

Ah O Eski Ramazanlar

Ne kadar güzel geçerdi
Ah o eski ramazanlar
İnsanı bir hoş ederdi
Ah o eski ramazanlar

Anlamlıydı gece sahur
Yoktu öyle öfke, kahr
Herkeste ayrı bir sabır
Ah o eski ramazanlar

Sayılıydı buzdolabı
Bakırdı kacağı kabı
Niyetliydi yaşlı, sabi
Ah o eski ramazanlar

Yaz gününe denk gelirdi
İnsan sıcaktan erirdi
Uç günmüş gibi gelirdi
Ah o eski ramazanlar

Edilmezdi hiç bahane
Her bedene şifahane
Bereketliydi her hane
Ah o eski ramazanlar

İftar vakti yaklaşırdı
Evde telaş sıklaşırdı
Halk camide toplasırdı
Ah o eski ramazanlar

Kahve önü yaşlı dede
Gün biterdi gele gide
Mis gibi kokardı pide
Ah o eski ramazanlar

Mübarek Kadir gecesi
Vaaz verirdi köy hocası
Dinlerdi genci kocası
Ah o eski ramazanlar

Her bayramın arifesi
Başlar börek tarifesi
Şimdikiler neyin nesi
Ah o eski ramazanlar

O günün en güzel yanı
Dolaşırdık kabristanı
Düşünürüm de o anı
Ah o eski ramazanlar

Şöyle baktım da izledim
Gözyaşlarımı gizledim

Geri gelsin çok özledim
Ah o eski ramazanlar

Aydın Ahmet

Ahmak

Burnu büyük kibir dolu ademler
Kendisini bulunmaz bir b.k sanır
Hamurunu en değerli madenden
El alemi yer altında kok sanır

İnmiş sanki bu dünyaya zenbille
Rastlayıp da tanışmamış dengiyle
Musibettir kavgasıyla cengiyle
Kendi gibi bu dünyada yok sanır

Minder arar oturamaz tümsekte
Gezer durur yorulmadan bir sekte
Doygun değil kaşı gözü yüksekte
Uç kurusluk servetini çok sanır

Garipleri, fakirleri hor görür
Oklavayı yemiş gibi dik yürür
Deve yese kuşluğa kalmaz erir
Kendi gibi her göbeği tok sanır

Uyuz itler her pınardan su içmez
Viski içer beş yüz liradan kaçmaz
Herkesle konuşmaz, sohbeti açmaz
Kendisini saray Ehl-i kök sanır

Aklı fikri zenginlikte parada
Oturmamış ömür boyu kirada
Dolgun maaş bir de alta araba
Kendisine her nimeti hak sanır

Keyf aldığı mey sofrası, çarşıdır
Köy hoşafı ona göre turşudur
Müderresin her sözüne karşıdır
Kendisini doğrulukta ok sanır

Kartal bilir gagasını kargalar
Hayal görür kafasında kurgular
Tenkit eder elalemi yargılar
Kendisini süttten çıkmış ak sanır

Aydın Ahmet

Aklım Almıyor

Ayrılıktan yana olan kararın
Sebebi ne idi aklım almıyor
Ömrüme mâl oldu benim zararım
Sebebi ne idi aklım almıyor

Sakiler yoruldu mey taşımaktan
Geceler yoruldu hep ışımaktan
Gönlüm imdat dedi zül yaşamaktan
Sebebi ne idi aklım almıyor

Ben alıştım senden acı çekmeye
Sen alıştın benden üste çıkmaya
Değdi mi her şeyi yakıp yıkmaya
Sebebi ne idi aklım almıyor

Aydın Ahmet

Akşam Olunca

Oynaşarak kaçır tepeden güneş
Gün başını eğer akşam olunca
İvedi yükselir minareden ses
Gök kubbeye değer akşam olunca

Fabrikadan yorgun ayaklar çıkar
Her gün aynı şeyi yapmaktan bıkar
Boğazımı hasret acısı sıkar
Dert çökermiş meğer akşam olunca

İşporta sevdalar sahile iner
Gece vardiyası gemiye biner
Sabah ayrılanlar geriye döner
Sarhoşa gün doğar akşam olunca

Bir akşam ezanı hazin okunur
Sıla akla gelir cana dokunur
Cumba'da bir çocuk yola bakınır
İnce bir kar yağar akşam olunca

Dostlara gidilir olunur mihman
Ben kime gideyim yalnızım her an
Ne geceler biter, ne duran zaman
Üstüme dert yığar akşam olunca

Aydın Ahmet

Alacağım Var

Her şeyin borcunu bana yükleme
Benim de senden çok alacağım var
Mazlum gibi benden özür bekleme
Benim de senden çok alacağım var

Kalmadı mahremim belden aşığım
Öğrendi sayende beyim, uşığım
Dile destan oldu donum kuşığım
Benim de senden çok alacağım var

Ben çok hata ettim seni sevmekle
Her şey düzelmiyor sevdim demekle
Tek biz mi ayrıldık bunca emekle
Benim de senden çok alacağım var

Kabul edemedik hep bühtan olduk
Biz hiç bir olmadık hep düşman olduk
İş işten geçti de çok pişman olduk
Benim de senden çok alacağım var

Beyhudeye gitti bu kadar çabam
Ne kardeşim kaldı ne de akrabam
Herkesle tükendi şimdi merhabam
Benim de senden çok alacağım var

Madem ki sevgimden bu kadar geçtin
Zorla sev diyerek silah mı çektim
Desene sen beni kurbanlık seçtin
Benim de senden çok alacağım var

Sandım ki şu gönlüm sevmiş sevilmiş
Dostlarım en baştan sonunu bilmiş
Bedenin benim de, kalbin değilmiş
Benim de senden çok alacağım var

İçinden intikam, gazez gütsen de
Bütün haklarını haram etsen de
Evlenip biriyle çekip gitsen de
Benim de senden çok alacağım var

02.09.1993

Aydın Ahmet

Alıştıık

Güçlü olan bir partiye girmeli
Zayıflardan kovulmaya alıştıık
Basına haberi derhal vermeli
Afişlerle duyulmaya alıştıık

Vekillerin markalıdır esvabı
Zenginler yer fakir kapar sevabı
Bu mu sizde misafirlik adabı
Koltuklara yayılmaya alıştıık

Kodamana ne kanun var ne yasa
Bir kurtuluş yolu vardır nasılsa
Etmiyoruz artık boş yere tasa
Kabak gibi oyulmaya alıştıık

Çevirirken türlü türlü dolabı
Zengin ettiniz dört yanda ahababı
Siz yediniz biz ödedik hesabı
Tumanıyla soyulmaya alıştıık

Herkes vatan millet aşkı dedi de
Sermayeler uçtu gitti kedide
Aklımız geç başımıza geldi de
Sonra sonra ayılmaya alıştıık

Seçimlerde mi çalınacak kapı
Yandı evde tava tencere sapı
Hep beraber yuttuk hepimiz hapı
Simit ile doyulmaya alıştıık

Aydın Ahmet

Aman Hocam

Senin ilmin derya deniz
Aman hocam üfle beni
İzin verirse yengemiz
Aman hocam üfle beni

Sual sorsam sana biraz
Bunların hangisi cevaz
Anlatırken avaz avaz
Aman hocam üfle beni

Bir yıl önce geçen kıştı
Üstünden bir sene geçti
Gittiğinde saat beşti
Aman hocam üfle beni

Muhtar Ali, imam Zühtü
Gelmeyince sana küstü
Senin nefes doğa üstü
Aman hocam üfle beni

Nasıldır sendeki boğaz
Sever misin köfte piyaz
Yolunu beklerim bu yaz
Aman hocam üfle beni

Maşallah iştahın yeğin
Çök üstüne etlekmeyin
Akşamdan sabaha değin
Aman hocam üfle beni

Evimize hoş geliyon
Ama eli boş geliyon
Devam et bir hoş oluyom
Aman hocam üfle beni

Bir senedir durdun durdun
Turnayı gözünden vurdun
Tam da adamını buldun
Aman hocam üfle beni

Hocamın çok hastası var
Hizmetçisi, postası var
Bu işin de ustası var
Aman hocam üfle beni

Kıskanmasın seni karın
Malum ikinci baharın
Bugün olmaz ise yarın
Aman hocam üfle beni

Şahsın nereye davetli
Sever misin yağlı- etli

Senin nefesin kuvvetli
Aman hocam üfle beni

Sağalacam göreceksin
Sebebini soracaksın
Çok sevaba gireceksin
Aman hocam üfle beni

Bunlar adamı kullanır
Sonra üstüne çullanır
Çaktırma hepsi kıllanır
Aman hocam üfle beni

Çaylar iyice demlensin
Hocam köşede dinlensin
Şöyle gönlümüz şenlensin
Aman hocam üfle beni

Rahatlayıp yayılırım
Ben hastan sayılırım
Üflemene bayılırım
Aman hocam üfle beni

Tükürüğünü gece gece
Üstümüze ettin boca
Bulunmaz sen gibi hoca
Aman hocam üfle beni

Ahmet'e de güldü kader
Ne gam kaldı ne de keder
Tahmin etmezdim bu kadar
Aman hocam üfle beni

Aydın Ahmet

Aman Sosyetik Görünün

Çaktırmayan bilmeyene
Aman sosyetik görünün
Facebooktan silmeye
Aman sosyetik görünün

Toplantıda rakı viski
Daha ne istiyoruz ki
Böyle içerdi Levinsky
Aman sosyetik görünün

Yemediysen sen hiç suşi
Bu senin kocanın suçu
Modern olun, açın kıcı
Aman sosyetik görünün

Her gün briçte, konkende
Poz verin yatta, yelkende
Bu yürüyüş yok mankende
Aman sosyetik görünün

Ramsey'den ipek kravat
Markanın görünmesi şart
Haydi artık çalsın Mozart
Aman sosyetik görünün

Adidas şort dize kadar
Giyin gelin bize kadar
Çıkarmayın güze kadar
Aman sosyetik görünün

Tatilde gidin Side'ye
Yüklenin pizza, pideye
Bir pipet takın sodaya
Aman sosyetik görünün

Öyle durma, sırtı kambur
Göğsü çıkar, omzu kaldır
Giyip gelin robdöşambr
Aman sosyetik görünün

Siyah gözlük mağazadan
Deri çanta Prada'dan
Ne eksikiniz var ağadan
Aman sosyetik görünün

Star Baks'ta kahve için
Bir poz verin siz o biçim
Bu kadar hesap ne için(!)
Aman sosyetik görünün

Bir resim paylaş Belek'ten
Düşme alakart yemekten

Üç beş gün çalıp felekten
Aman sosyetik görünün

Kafelerde, türkü barda
Sansınlar bekar hovarda
Olur canım bu kadar da
Aman sosyetik görünün

İnternetten mayo, tanga
Kocalar ayaklı banka
Bizim de hakkımız kanka
Aman sosyetik görünün

Kendini bildin bileli
Giymedin çorap fileli
Çatlasın tüm mahalleli
Aman sosyetik görünün

Eksilmesin dip boyanız
Makyajsız çıkar foyanız
Biz moderen bir bayanız
Aman sosyetik görünün

Sağlıklı yaşam, yeni kür
Her gün manikür pedikür
Ucuz çanta tez görünür
Aman sosyetik görünün

Opera, caz, yabancı pop
İnter Milan, voleybol, top
Brujuvazi sizin soy sop
Aman sosyetik görünün

Böyle olmalı bu çağda
Bir elin bal, biri yağda
Lazerle yaptırın ağda
Aman sosyetik görünün

Ne işimiz var kınada
Daha bowling var sırada
Bütün zenginler burada
Aman sosyetik görünün

Direksiyonda poz verin
Kimseye laf ne koz verin
Ahmet abine söz verin
Aman sosyetik görünün

Aydın Ahmet

Amerika

Haberler alt yazılar bahseder her dakika
Pipolu entellere Amerika harika
Saysan tüm belaları içlerinde farika
Batının en fitneci devleti Amerika

İşgal onda parçala-bölme taktiği onda
Orta doğu zulmünde o en büyük şahika
Türkiye'ye dost değil sürekli bir tefrika
Batının en fitneci devleti Amerika

İngiltere, İsrail ondan çıkar troller
Asya onun elinde, onlarda kontroller
Onun derdi sadece oradaki petroler
Batının en fitneci devleti Amerika

Doların babasıdır, Avrupa'da bir silo
O yazar, dünya oynar elinde bir stilo
Dersini aldı gitti, geldi altıncı altıncı filo
Batının en fitneci devleti Amerika

Aydın Ahmet

Anadolu Köylüsü

Senin kınan nasırdır
Küçük evin hasırdır
Misafire hazırdır
Anadolu köylüsü

Amadedir yemeğin
Yufkadandır ekmeğin
Namusundur emeğin
Anadolu köylüsü

Üretimin hamalı
Elbisesi yamalı
Sana destan yazmalı
Anadolu köylüsü

Boya nedir bilmezsin
Düşsen bir of demezsın
Doya doya gülmezsin
Anadolu köylüsü

06.09.2010

Aydın Ahmet

Anadolu'nun Köyleri

Pınarları serin akar
Anadolu'nun köyleri
Hasreti bizleri yakar
Anadolu'nun köyleri

Motif motif kilim dokur
Çobanları türkü okur
Kızların gözleri çakır
Anadolu'nun köyleri

Tarlada yer öğünleri
Bakırdandır güğümleri
Davul zurna düğünleri
Anadolu'nun köyleri

Çocukları ikiz ikiz
Tarlalarda sarı öküz
Kimi yetim kimi öksüz
Anadolu'nun köyleri

Çay içinde balıkları
Çifte akar olukları
Kara kara çocukları
Anadolu'nun köyleri

Cümle zorluğa katlanır
Kışın yolları kapanır
Seçimlerde hatırlanır
Anadolu'nun köyleri

Aydın Ahmet

Anam Köylü Babam Köylü

Ardımdan laf etmiş biri
Anam köylü babam köylü
On üç göbek soydan beri
Anam köylü babam köylü

Biraz kanlanınca biti
Korkak sanıyor sakiti
Olmadık kimsenin iti
Anam köylü babam köylü

Küfür eder anasına
Çok yüz verdik danasına
Denk gelmemiş fenasına
Anam köylü babam köylü

Sabah erken uyanırlar
Toprak ile boyanırlar
Her zorluğa dayanırlar
Anam köylü babam köylü

Ne pes eder ne de durur
Ne kuşluğa kadar uyur
Gurur duyuyorum gurur
Anam köylü babam köylü

Etmemiş vatanını terk
Olmamış evladına berk
Aslını saklayandan kork
Anam köylü babam köylü

Benim babam orta boylu
Babacan yumuşak huylu
Kökü belli asil soylu
Anam köylü babam köylü

Sahip çıktı çatısına
Koymadı el kapısına
Kurban olam hepisine
Anam köylü babam köylü

Hor gören şah olsa bari
Kimseye olmamış hayrı
Ne hacet boş lafa gayrı
Anam köylü babam köylü

Dinle beni ulan düdük
Senin gibi neler gördük
Efendi demiş Atatürk
Anam köylü babam köylü

Aydın Ahmet

Annem

Yıllar oldu sen öleli
Çok özledim annem seni
Ata yurdum boş kalalı
Çok özledim annem seni

Senden küçükler yaşlandı
Tasın tabağın paslandı
O deli oğlun uslandı
Çok özledim annem seni

Sesin hala kulağımda
Cahildim gençlik çağımda
Bilemedim sağlığında
Çok özledim annem seni

Odalarda hayalin var
Seni sorar her bir duvar
Düşlerime girsen ne var
Çok özledim annem seni

Bir depremdi ya da tipi
Koptu bu dünyanın ipi
Sanki yüz yıl geçmiş gibi
Çok özledim annem seni

Aydın Ahmet

Annem Öldüğü Zaman

Haberi alınca belim büküldü
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman
Dilimden bir eyvah sözdü döküldü
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Sanırsın ki bir düğün var kalaba
Herkeste bir matem, tükenmiş çaba
Bir gün geri döner mi ki acaba
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Geçen hafta görmüş idim ben onu
Bu kadar kısa mı bir ömrün sonu
Musallaya kadar düğün konvoyu
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Bilmem ne acele nereye varış
Tabutundan tutmak için bir yarış
Herkeste gözyaşı, ayrı yakarış
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Evimizde direk idi dağ idi
Daha geçen hafta bugün sağ idi
Yürek yaktı komşuların ağıdı
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Borç yüzünden yağlı yemek yememiş
Aç kalmış da kimselere dememiş
Atmışında öldü kader böyleymiş
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Dayanır mı böyle derde gözyaşı
Mahalleyi sardı feryadı yaşı
Evde durur onun yeşil hırkası
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Osmanlıydı o her zaman mert idi
Herkesin acısı ona dert idi
Herkes duasında çok cömert idi
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Haber geldi apar topar çıkıldı
Gözlerim doldu da göğe çakıldı
Evimizin duvarları yıkıldı
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Gelseydi Allah'ın bir mucizesi
Ben ölmedim diye çıksaydı sesi
Gitti mahlenin Adile Teyze'si
Anam bu dünyadan göçtüğü zaman

Aydın Ahmet

Araba

Audi, Mercedes hepsi çok güzel
Renkli camlarıyla saklar araba
İster benzinli al, istersen dizel
Hırsızı bey yapar, paklar araba

Bir Bmv olsa siyah ve koyu
Kalantör gösterir çömezi, toyu
Yola dizilince düğün konvoyu
Mobilet, bisiklet haklar araba

Çok başka oluyor onun havası
Bu bir yarış değil, nispet davası
Vız gelir yollarda doksan levhası
Allah ne verdiyse yapar araba

Tamir, bakım derken yutturur hapi
Sattırır adama tarlayı, katı
Kuyruk olur birden bir tava sapı
Işıl ışıl yanar, yakar araba

İçten fesatlanır kardeş bildiğin
Merak konusudur nasıl aldığı
Düşman topu musun kurban olduğum
Nazar boncuğunu kapar araba

Aydın Ahmet

Arakan

Uzaklarda bir yerde kimsesiz bir Arakan
Durmuyor hiç orada ne göz yaşı ne de kan
Ortadoğuya gidip, sorsan hepsi müslüman
İnsanlığın kanayan yarasıdır Arakan

Ne arifeleri var, ne yaşar bayramları
Salmışlar üstlerine Çin'deki hayvanları
Nerde bizim pipolu Avrupa hayranları
Medeniyet yüzünün karasıdır Arakan

İnançları yüzünden vurdular yiğitleri
Ne kemik ne kol koydu Çan-çunların itleri
Meğer insan değilmiş Bir-leşmiş Milletleri
Bir cihan milletin darasıdır Arakan

İnsanlık neredeydi kesilirken başları
Rabia değil ki bu dökülsün gözyaşları (!)
Bir gün yine korkudan ördürürüz taşları
Bir kuyruk acısının sarasıdır Arakan

Sömürürken petrolü Avrupa aşireti
Hallerinden memnunlar bizim Arap milleti
Ruhları satın almış bir bencillik illeti
Ucuz satılanların parasıdır Arakan

Aydın Ahmet

Arda Kalan

Eski bir kitabı yakarmış gibi
Yandı hatıralar, dumanı kaldı
Başaklar boy bükmüş, kurumuş dibi
Toplandı buğdayı, samanı kaldı

Aydın Ahmet

Ardımdan

Ardımdan kapıları kapattın da
Gönül kapısını mı aralık bıraktın
Bir umut ışığı sızıyor
Çiy düşmüş kalbimin sol köşesine
Beni hapsettiğin gönül zindanından
Demir kapıları bir açıp bir örtüp
Umut verme bana sevdiğim
Sen de bilirsin ki,
Ben orada bir müebbetliğim! !

Aydın Ahmet

Ardından

Dertler biriktirdim senin ardından
Tek kazancım budur, hepsi zulada
Uyur uyanırım gözyaşlarıyla
Gördüğüm rüyanın hepsi sılada

Sokak lambaları benimle söner
Sarhoşlar ayyaşlar halime güler
Gün batır gün doğar geriye döner
Kim bilir hangi dert bekler sırada

Aşkın yüreğimde onulmaz verem
Saçlarından bir tel gönlüme merhem
Aşkın kantarında sevgin bir dirhem
Onu da kaybettim senle kurada

Aydın Ahmet

Artiz Ne Arar Bazarda

Olacak şey mi hemşerim
Artiz ne arar bazarda
Gelmiş olsa ben bilirim
Artiz ne arar bazarda

Ne tıkırtı ne de bir ses
Vatandaş küçülttü vites
Şaka mı bu, vallahi pes
Artiz ne arar bazarda

Yumurta küstü sahana
Her gün kapuska, lahana
Bu da reva mı insana
Artiz ne arar bazarda

Tükendi millette nefes
Ne tat kaldı ne de heves
Kırk lira salkım domates
Artiz ne arar bazarda

Nere gider bunun sonu
Taneyle aldım limonu
Yırtılan garibin donu
Artiz ne arar bazarda

Bamya gramla paketli
Her şey "yarım" etiketli
Ayvayı yedi emekli
Artiz ne arar bazarda

Neydi bu halkın kusuru
Yetmiş lira oldu kuru
Gaz kaçağı yapıp duru
Artiz ne arar bazarda

Azalttık şeker tuzu
Dilimle aldık karpuzu
Katlanıyoz kuzu kuzu
Artiz ne arar bazarda

İcra gelirse kapına
Sarıl süpürge sapına
Yüklen tansiyon hapına
Artiz ne arar bazarda

Ucuz diye her gün kabak
Tüketiyoz tabak tabak
Tezgah tezgah dolaş da bak
Artiz ne arar bazarda

Kavun kelek, biber acı
Nasıl yiyecek kiracı

Dalga mı geçiyon hacı
Artiz ne arar bazarda

Her ay çekince maaşı
Keyften oynar gözü kaşı
Gelmiş altmış beşe yaşı
Artiz ne arar bazarda

Doldu kartların limiti
Şifre İstanbul'un fethi
Senede bir görür eti
Artiz ne arar bazarda

Her gün hafifledi tartı
Bozdurdu yemini şartı
Patladı kredi kartı
Artiz ne arar bazarda

Koca kasket neyin nesi
Seyyaredandır elbisesi
Güldürdü dayı herkesi
Artiz ne arar bazarda

Emekli burnundan solur
On milyon maaş mı olur
Bütün cinsler beni bulur
Artiz ne arar bazarda

Aydın Ahmet

Ayçiçeği

Bir ayçiçeğiyim ben upuzun tarlalarda
Gün tepelere çekilince eğerim başımı
Göklerde uçan bir kartal gibiyim, dikim
Gölgelenir dibimde çayır karıncaları
Hiçbir zaman oynamaz kaşım
Sonbahara kadar ısıtır beni güneş
Sanmayın bir sarmaşığım
Dim dik durur göklere doğru başım
Böyle durmam inadımdan sanmayın
Ben güneşe aşığım
Ve her çekirdeğim düşünce toprağa
Zemheride ayazlara karışırım
Nevroz ateşlerini beklerim biteviye
Bulutlar çekilince üstümden
Toprağı kanatır ilkbahar
Her şey kan revan uyanır dünyaya
Toprağı tirmalayarak doğururum
Gebeyim yeni sancılara
Sancılarım döner doğuma
En güzel muştulara
Binlerce ayçiçeğim olur
Sunarım toprak anaya
Boyanır yüzüm kadife sarılara
Herkes güneşten kaçır
Bense güneşe vurgunum oysa
Homurdanır birden bulutlar
Çatırdar direkleri göklerin
Boşanır gökyüzü ağlar yağmurlarla
Boy veririm o zaman
Daha da ulaşmak için ona
Ve bir eylül, kuşluk vakti
Alıveririler başımı birden
Beni kırk parçaya bölen makinelerle
Yağımı ayırırlar, posamı başka diyarlara
Yüzlerce büyüttüğüm gözlerim nerde!
Hangi çuvalda giderim bilmem fabrikalara
Ve bir eylül akşamı
Atarım kendimi yazlık sinemalara
Bir külahın içindeyim parça parça
Belki de astarı delik urbalarda
Siyah beyaz filmlerle
On beşinde kopiller çitler beni
Atarlar kabuğumu ayak altlarına

Aydın Ahmet

Aynaya İyice Baktınız mı ki

Bizi hakir gören merkep zübükler
Aynaya iyice baktınız mı ki
Kıçı yere yakın sinsi güdükler
Aynaya iyice baktınız mı ki

Kendiniz her türlü haltı yersiniz
Utanmadan bir de namus dersiniz
Şeytanlarla ahbap, biradersiniz
Aynaya iyice baktınız mı ki

Postuna imrenme güzeldir samur
Üstüne varırsan çamurdur çamur
Yüzünüz elmastan, içiniz kömür
Aynaya iyice baktınız mı ki

Evliya sanırsın sizdeki aşkı
Bırakmaz içinde zerrece kuşku
Boş yere kimseye derler mi fışkı
Aynaya iyice baktınız mı ki

Azıcık tattır bak maldan paradan
İletle kazısan çıkmaz oradan
İmamı kim kovar saftan sıradan
Aynaya iyice baktınız mı ki

Sessizce uyuyan bir yılansınız
Haince işleyen bir plansınız
Türü görülmemiş bir klansınız
Aynaya iyice baktınız mı ki

Bildiğiniz namus apışta mıdır
Paraya makama tapışta mıdır
Sizdeki inanış sapışta mıdır
Aynaya iyice baktınız mı ki

İyi insanlardan kim zarar görür
Kötü insanlardan kim yarar görür
Dansöz gibilerde, kim karar görür
Aynaya iyice baktınız mı ki

Bozkırlı diyorlar benim aslıma
Nur yağsın tertemiz asil neslime
Şer demezler bizim soyun ismine
Aynaya iyice baktınız mı ki

Aydın Ahmet

Ayrı Dünyalar

Hep yabancıyız bir birimize
Birimiz geçmişten gider, birimiz geleceğe
Kırılan kol, çakışan yol
Hep aksimizi görüyoruz aynada
Var saymışız kendimizi
Hiç birlikte olmadığımız bir dünyada

1993

Aydın Ahmet

Ayrılığımız

Bir elveda bile demeden bana
Çözülmez sır oldu ayrılığımız
Şırdırılmışken seni bütün dünyama
Gönlüme dar oldu ayrılığımız.

Bir yangın gelip de kavurdu bizi
Göklere savurdu küllerimizi
Ayırdı apansız ellerimizi
Rüzgâra nar oldu ayrılığımız

Sönecek zannettik gittikçe yandı
Yangından geriye anılar kaldı
Gökteki yıldızlar bile ağladı
Odlara har oldu ayrılığımız.

Anılar geride boynu büküktür.
Sevdanın ilmeği sökük söküktür.
Aşk olmayan sevda iki günlüktür.
Yürekte zar oldu ayrılığımız.

Öyle bir zamanda gittin ki benden
Sanki canım zorla gitti bedenden
Ne sen kopabildin, ne de ben senden
Vefalı yar oldu ayrılığımız.

Gittin saçlarımı beyazlar sardı
Bu kadar küsecek sanki ne vardı
Ağustos ayında donup ta kaldı
Erimez kar oldu ayrılığımız.

Öyle seviyorken birbirimizi
Bilmem kim ayırdı ellerimizi
Silindi bu aşkın kazınmış izi
Hiç yoktan var oldu ayrılığımız

Baksana anılar bize de küstü.
Terk etti o güneş bir akşamüstü
Farkında değildik gönüle düştü
Yürekte kor oldu ayrılığımız.

Aydın Ahmet

Ayrılık

Bir bulut içinde saklı dururmuş
Dallarımı kıran dolu ayrılık
Bir meyve vermeden nasıl kurumuş
Budanmış gönlümün kolu ayrılık

Geri dönmez artık o eski günler
Her gün pişmanlığa birini ekler
Dünyada sevenler nafîle bekler
Her aşk masalının sonu ayrılık

Her gece uykumu ikiye böler
İçimde ümitler kararır söner
Kalbimin içine bir acı siner
Ağrıyan göğsümün solu ayrılık

Artık her şey uzak bize yabancı
Anılar içimde sanki kiracı
Bunu kabullenmek ne kadar acı
Sılanın kıvrımlı yolu ayrılık

Ellerin elimde olamaz artık
Yastığımın solu boş kaldı yazık
Uykuyu kaçırıp yazsam birazcık
Kalemimden düşen konu ayrılık

Bir şeyler kopuyor her gün giderek
Son güzel günleri heba ederek
Kurşuna bıçağa artık ne gerek
Yüreğimin durmaz kanı ayrılık

Sözüm yok kimseye, ana, baciya
Ayrılık seninde canın acıya
Bir isim bulamam böyle acıya
Aşkımızın adı, sanı ayrılık

Bir düşman misali girdi araya
Kurt olup da düştü böyle yaraya
Ne yara atmalı ne de dereye
Çarmıha germeli seni ayrılık

Üşenir gülmeye sensiz bu yüzüm
Gülse de içimde binlerce hüzn
Böylemi olacak sonumuz bizim
Ölmeden öldürdün beni ayrılık

Aydın Ahmet

Babam Öldüğü Zaman

Çatımızın göktüğünü anladım
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman
Yetim oldum içten içe ağladım
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Bir acı haberi annem duyurdu
Çabuk davran yetiş diye buyurdu
Boş kaldı köşesi, yıkıldı yurdu
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

O gün öleceğim demiş garibim
Bu alemde bu kadarmış nasibin
Yolu ne çok uzun geldi gurbetin
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Ceketini bir duvara asmışlar
Komşular gelmişler hep toplanmışlar
Nüfustan düşmüşler mühür basmışlar
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Öldü diye tez haberi yayılmış
Salası verilmiş merhum sayılmış
Annem feryat etmiş sonra bayılmış
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Sol cebimde saklarım ben resmini
Oğlum olsa koyacaktım ismini
Duyar gibi oldum bir an sesini
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Son günlerde tükenmişti mecali
Haber ediyormuş meğer eceli
Hiç ölmemiş gibi idi o hali
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Evimizin harmanında yıkandı
Donup kaldım herkes duygusuz sandı
Boğazıma hıçkırıklar tıkanı
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Hayatında yeni gömlek giymedi
Aç kaldı da haram lokma yemedi
Sessiz gitti bir hoşça kal demedi
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Yetim geldi garip idi dünyada
Sefa süremedi gitti ne fayda
Bir kere görseydim senede ayda
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Bu dünya herkesi bir gün öldürür
Düşürür de gül benzini soldurur

Meselleri halen bizi güldürür
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Bizleri kimseye muhtaç etmedi
Çalıştı didindi ama yetmedi
Öksürüğü kulağımdan gitmedi
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Kıymetini bilememek gafletmiş
Her zorluğa göğüs germiş sabretmiş
Anladım ki o ne büyük devletmiş
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Son kez giydi bu dünyalık pazeni
Çattılar ocağa dolu kazanı
Uç kişiydi mezarını kazanı
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

İltimas geçer mi bu hayat bana
Biz de geliyoruz artık o sona
Hakkım varsa helal ettim ben ona
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Bazen unutsam da dünya derdinden
Ziyaret ederim ata yurdundan
Her gün rahmet okuyorum ardından
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Ne zaman bilinmez dünyanın göçü
Sen affet oğlunun var ise suçu
Anladım ki oymuş canımın içi
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Odalara giremedim sıkıldım
Bir yangına düşmüş gibi yakıldım
Bir dağ idim birdenbire yıkıldım
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Kimsenin olmadı kölesi kulu
Onurluydu, yoktu parası pulu
Öldü evimizin Münir Özkul'u
Babam bu dünyadan göçtüğü zaman

Aydın Ahmet

Bağlayın Şu İtinizi

Ona buna saldırıyor
Bağlayın şu itinizi
Herkese baş kaldırıyor
Bağlayın şu itinizi

Isıracak tek dişi var
Arkasında kaç kişi var
İki kurşunluk işi var
Bağlayın şu itinizi

Yiyip yiyip azdırdınız
Hepimizi kızdırdınız
Yetti artık bezdirdiniz
Bağlayın şu itinizi

Sizde para tek konu var
Çok kıymetli bir o mu var
Her sabırın bir sonu var
Bağlayın şu itinizi

Belasını bulur bil ki
Bu sonuncu ne de ilki
Ne fenaymış sarı tilki
Bağlayın şu itinizi

Geçmez olsun kapımızdan
İkrah ettik hepinizden
Korkmuyoruz topunuzdan
Bağlayın şu itinizi

Bozdu gittiği şehirler
Mundar yüzdüğü nehirler
Bir gün birisi zehirler
Bağlayın şu itinizi

Öğrenmiş ev basmasını (!)
Adam kesip asmasını (!)
Sıkı tutun tasmaşını
Bağlayın şu itinizi

Kıçını kaldırmış peder
Kaç kuruşluk adam eder
Sonra bizden günah gider
Bağlayın şu itinizi

Aydın Ahmet

Bahar Gelince

Bırakıp da beni gittiğin günü
Seni hatırlarım bahar gelince
Gösterince dağlar güzel yüzünü
Seni hatırlarım bahar gelince

Dağlara serpince gül, laleleri
Açar bağrımdaki şu yareleri
Görüp menekşeyi, mor sümbülleri
Seni hatırlarım bahar gelince

Erişilmez dağlar duman olunca
Güller ve laleler seni sorunca
Çayır çimenlere hep oturunca
Seni hatırlarım bahar gelince

Çokça geliyorken ben bu yerlere
Kuş civiltısından şu derelere
Herşeyi bırakıp gitsem ne çare
Seni hatırlarım bahar gelince

1992

Aydın Ahmet

Bakıp Ağladım

Bugün oturdum da karşı tepeye
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım
Doğup büyüdüğüm o güzel köye
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Yaklaştı yanıma yorgun ihtiyar
Dolaşmış gurbette hep diyar diyar
Ben mi hüzünlüydüm, o mu bahtiyar
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Sonra uzun uzun o da izledi
Yaşlandı gözleri ama gizledi
O garip haline içim sızladı
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

İki yufka dürüp koyup heybeye
Oturmuşlar şu tarlada gölgeye
Hasan Emmi ile Havva teyzeye
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Açık kapıların çoğu kapanmış
Ne doğulmuş sanki ne de yaşanmış
Muhtar emmi ölmüş, eşi yaşlanmış
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Sabah namazında horoz öterdi
Şanmayın insanlar böyle yatardı
İki testi alan suya giderdi
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Türkü yaktım şu dağların başına
Derdim döktüm bir ibibik kuşuna
Ardıç Güneyi'ne, Deliktaş'ına
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Ne davar kalmıştı ne de kuzular
Otluğa benzemiş yeşil yazılar
İnsandan fazlaydı köyde tazılar
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Okuduğum okul harabe olmuş
Eski kitapların yazısı solmuş
Yıkılıp gitmeye şurda ne kalmış
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Günlük geziliyor yaylalar artık
Beş altı ev kalmış kapısı örtük
Söğütler kurumuş, kilimler yırtık
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Ne günler geçirdik Kuru Dere'de
O buz gibi akan sular nerede

Bir hayal kurup da bazen arada
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Avlular yıkılmış duvarlar viran
Ne davar sağan var, ne tezek vuran
Kalmadı sürüler, yok çoban duran
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

İçim daralınca şehirden kaçıp
İki günlüğüne yaylaya göçüp
Softalar taşında bir tütün içip
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Akıl erer mi ki dünyanın işine
Ne zaman geldim ben elli yaşına
Anamın babamın mezar taşına
Şöyle bir uzaktan bakıp ağladım

Aydın Ahmet

Baldıranlar

Hiç kimse kusuru bende bilmesin
Suçlu aşkıma baş kaldıranlardır
Boş yere gönlüme diken ekmesin
İçimde büyüyen baldıranlardır

Uyudum uyandım derin uykudan
Alınır oldum ben havadan sudan
Onu kaybetmektir beni korkutan
Düşümde uyuyan baldıranlardır.

Binlerce çiçeğin içinden seçtim
O yardan vazgeçti, ben serden geçtim.
Nihayet ektiğim gülleri biçtim
Bahçemde büyüyen baldıranlardır

Unutup dokunsam dikenini batar
Aşkın pazarında ucuza satar
Gönülden kovuldu sokakta yatar
Temmuzda üşüyen baldıranlardır

Bir eskici bulsam beğenip almaz
Alsa da bu aşkın değerini bilmez
Düşünür düşünür bir yol bulunmaz
Başımı kaşıyan baldıranlardır

Tahmin etmiş idim böyle sonunu
Bedelsiz kaybettim işte ben onu
Sönmeyen bir yıldız unutulur mu?
Bendeki ışık baldıranlardır.

Aydın Ahmet

Bana Değil Ona Sorun

Şu halimin sebebini
Bana değil ola sorun
Aşkımızın celebini
Bana değil ona sorun

İkimizdik kurbanlıklar
Kaybettirdi düşmanlıklar
Neye yarar pişmanlıklar
Bana değil ona sorun

Hayat dediğin bir okul
Ben dersimi aldım kabul
Bulunur mu hatasız kul
Bana değil ona sorun

Yılları katledip gömdük
Aramıza duvar ördük
Ayrılıktan ne kâr gördük
Bana değil ona sorun

Hatıralar bizden kaçır
İkimizden bahis açır
Bu yaralar nasıl geçer
Bana değil ona sorun

Yıllar bir su gibi aktı
Bir kıvılcım bizi yaktı
Kim pes etti kim bıraktı
Bana değil ona sorun

Kavuşmaya medet umar
Aramızda uçurum var
Eyvah demek neye yarar
Bana değil ona sorun

Dikensiz gül bulunur mu
Affetmeyle ölünür mü
Bir kalemde silinir mi
Bana değil ona sorun

11.08.2008

Aydın Ahmet

Bayram Sabahı

Hocanın sesiyle başlardı telaş
Doğduğum köyümde bayram sabahı
Heyecandan yiyemezdik ekmek aş
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Hissetmezdik susuzluğu açlığı
Hazırlardık pantolonu, içliğı
Büyüklerden bozuk para harçlığı
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Hasımlar barışır helallaşırdı
Sıla için uzun yol aşıldı
Caminin önüne toplaşıldı
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Bir gün önce iskarpini boyardık
Mutluluktan üç lokmayla doyardık
Sahanlara sorma şeker koyardık
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Arife gün mahşer cuma pazarı
İkindi gezilirdi köy mezarı
Garipler unutturdu ahu zarı
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Her ev dolaşılır bir bir gezilir
Gurbet ele buruk mektup yazılır
Yetimlerin boynu düşer, ezilir
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Mutlu güne ulaşılır sonunda
Çörek yapılır Arife gününde
Dağıtıldı caminin önünde
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Mevlit okunurdu kadir gecesı
Herkesin dinerdi hasret acısı
Evlat bekler anasıyla bacısı
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Dedem evimizin koca direğı
Giymiş üzerine bayram yeleğı
Nice...diye başlar ulu dileğı
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Annem babamın elini öperdi
Çoluk çocuk bir sofraya çökerdi
Babam içlenirdi bir of çekerdi
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Bendim babamın elinin orağı
Bacılar annemin üç gün çırağı

Sinilerde hazır peynir böreği
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Hatırlarım ettikleri duayı
Tekrarını nasip etsin bu ayı
Elinde şekerle Hüseyin Dayı
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Ninemin başında kubbeli fesi
Eskiye anlatıp titrerdi sesi
Annem bir bir gezin derdi herkesi
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Heyecan yok artık bayram gecesi
Hatır saymaz oldu genci kocası
Vaaz vermiyor artık köyün hocası
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Şimdi herkes paralı, imkanı çok
Akıabaya komsusuna karnı tok
Hiç kimsenin kimseyi göresi yok
Doğduğum köyümde bayram sabahı

Aydın Ahmet

Bekleyiş

İçimde bir köz var inceden ince
Yıllardır yanıyor sönmek bilmiyor
Taş oluyor sabır insan sevince
Yıllardır beklerim dönmek bilmiyor

Hayali dolaşır hep kenarımda
Bir gölge misali her an yanımda
O gitti gideli göz pınarımda
Yıllardır çağlarım dinmek bilmiyor

Ümidim bitiyor git gide bil ki
Bu ilk veda değil, ne bir ne iki
Bindi de sırtıma sevdanın yükü
Yıllardır taşırım inmek bilmiyor

Zehir oldu bana aşkın sırası
Uç günlük mü sevdan şunun şurası
Ben ateştim sense aşkın çırası
Yıllardır denerim yanmak bilmiyor

Şarkılar yazdım da senin adına
Şitemler ekledim her satırına
O eski günlerin gül hatırına
Yıllardır adımı anmak bilmiyor

Aydın Ahmet

Ben de Böyle Bir Adamım

Hor görmeyin beni beyler
Bende böyle bir adamım
Fani olan malı neyler
Bende böyle bir adamım

Ne kazanır ne yığarım
Bir kulübeye sığarım
Çeyrek ekmekle doyarım
Bende böyle bir adamım

Her köşeyi ben kapayım
Dünya malına tapayım
Sahi, böyle mi yapayım
Bende böyle bir adamım

Kazandığım servetim yok
Bir tek mezardakiler tok
Bu bahsi açmayalım çok
Bende böyle bir adamım

Kiminin bedesteni var
Ham ipekten fistanı var
On dönümlük bostanı var
Bende böyle bir adamım

Ha altın olmuş ha bakır
Bu hayatın sonu çukur
Yaradan'a sonsuz şükür
Bende böyle bir adamım

Eşin dostun fesadı var
Bereketi, kesatı var
Bunca malın hesabı var
Bende böyle bir adamım

Her gün dua etse Şakir
Kimseyi görmezdi hakir
Gilemend olmadım şükür
Bende böyle bir adamım

Aydın Ahmet

Ben Eğri Değilim

Yalan dünya için ülfet eylemem
Ben eğri değilim, eğri utansın
Bozuk tüccar gibi yalan söylemem
Ben eğri değilim, eğri utansın

İster sultan olsun isterse bir şah
Doğru olmayanın vah haline vah
Evvelâ yapalım şöyle girizgah
Ben eğri değilim, eğri utansın

Tamah eder miyim dünya malına
Ne mora düşkünüm, ne de alına
Zengin diye yapışamam salına
Ben eğri değilim, eğri utansın

Çalarak çırparak servet yapan var
Kibleyi şaşırp, mala tapan var
Haramdan ticaret yolu tutan var
Ben eğri değilim, eğri utansın

Dalkavuklar gibi öpmedim etek
Bedavaya konmam olsa da petek
Eğilmedim diye çok yedim kötek
Ben eğri değilim, eğri utansın

Bu devranın kurdu fırsat peşinde
Hile dolap dolu her bir işinde
Doğruyu terk etmiş elli yaşında
Ben eğri değilim, eğri utansın

Temenna edemem kudretli diye
Ne rüşvet veririm, ne de hediye
Yağcılık yapamam beye, kadiya
Ben eğri değilim, eğri utansın

Yalan sözle arka çıkıp güçlüye
Masum mu diyeyim ite, suçluya
Boynumu koysalar şivri uçluya
Ben eğri değilim, eğri utansın

Zulmederse düşünmeden ahreti
Yoksun eder Mevla ondan rahmeti
Yanlış bellemişsin sen bu Ahmet'i
Ben eğri değilim, eğri utansın

Aydın Ahmet

Ben Her Sabah

Ben her sabah
Bir şiir gönderirim gökyüzüne
İpi kopmuş bir balondur
Gülen bir yüz çizerim yüzüne
Kurtulmuştur fezlekeden
El sallar yaşadığı hüznüne
Radyolarda madde yirmi beş
Paragraflar üç düzüne

Ben her sabah
Bir şiir gönderirim gökyüzüne
Duvarlar on beş adımdır
Kelepçeler soğuk
Uluyan bir kurt gibi
Hücrede sesler boğuk
Karanlık denizin dibi
Bir adım ötesi özgürlük

Ben her sabah,
Bir şiir gönderirim gökyüzüne
III. Vlad duyar
Dünyada kaç zulüm varsa
Teller paslı, avlu darsa
Tek tek hepsini sayar,
Söverim geçmişine

Ben her sabah,
Bir şiir gönderirim gökyüzüne
Saksıda büyür fesleğen
Uzar özgürlük gününe
Nöbetçinin ıslığı çarpar
Bir görüş kabinine

Aydın Ahmet

Ben Kimim Şair Olayım

Ben kimim şair olayım;
Boyacı küpü değil ki;
Kelimeyle dövüşmeli
Kalem ile sevişmeli
Yüreğinle savaşmalı
Bana düşmez onlardan pay
Cümleler gelişi güzel
Beni şair çırağı say
Vatan millet denilince
Okunmalı Orhan Gökay

Ben kimim şair olayım;
Dilinde olmalı Kur'an
Yürek gülle gibi ağır
Boşa değil onu veren
Çile onda Tohum onda
Kendini nasıl anlatmış
O ki Canım İstanbul'da
Boyacı küpü değil ki;
Şair değilim vel hasıl
İman, vatan denilince
Okunmalı Necip Fazıl

Ben kimim şair olayım;
Onun gibi kim anlatır
Kavuşmayı şu dünyada
Her hecede, her bir satır
Kilim dokurken Konya'da
Boyacı küpü değil ki;
İbibikler onsuz ötmez
Süt kesilir kaymak tutmaz
Şair olamaz her doğan
Kara gözlüm denilince
Okunmalı Sıtkı Erdoğan

Ben kimim şair olayım;
Zeki Müren lütuf etsin
Şarkılarda yer bulayım
İmkansız bir aşkı sevsin
Rüyalarda buluşayım
Boyacı küpü değil ki;
Bana okumakta kâfi
Aşkın tanımı denince
Okunmalı Cemal Safi

Ben kimim şair olayım;
Çıkacak sıradan biri
Varken ayrılıkların şairi
Boyacı küpü değil ki;
Şöyle gözlerini kapa
Sevdalarla bir hayal kur
Bir eser; hatıran yeter

Yorumlasın Ferdi Tayfur
Ben kimim şair olayım;
Ne yürekle, hem ne hakla
Düşününce şöyle bir an
Aytenler gelince aklı
Okunmalı Selçuk İlkan

Ben kimim şair olayım;
Gemi kazanı bir yürek
Öyle boyacı küpü değil ki
Sevip de yaşamak gerek
Şairlik Allah vergisi
Aşhabı Kehf desen bir yanda
Olmalı gönül bilgisi
Yaşamalı Elbistan'da
Herkese nasip olur mu
Hele hele sana bana
Ben nasıl yazabilirim
O mektubu Mihriban'a
Üstadı az çok bilirim
Okunması boynuma borç
Dizeleri benim dilim
Tanınmalıdır Karakoç

Aydın Ahmet

Ben Kimseye Yaranamam

Herkes şikâyetçi benden
Ben kimseye yaranamam
Altın olmaz her madenden
Ben kimseye yaranamam

Yokmuş benden kötü insan
Her gün sitem her gün isyan
Anlaşmaya yok ki imkân
Ben kimseye yaranamam

Dere tepe gezmezmişim
Kadir kıymet bilmezmişim
Emeklere değmezmişim
Ben kimseye yaranamam

Hele konu bana gelsin
Bu kadar kötü mü dersin
Seven böyle kabul etsin
Ben kimseye yaranamam

Kimi kapısından kovar
Kimi ecdadıma söver
Herkes çıkarından sever
Ben kimseye yaranamam

Bilmiyorsa Allah bilsin
Çok zorlama artık bitsin
Başınızdан atın gitsin
Ben kimseye yaranamam

Biraz kahr çekmezmişim
İsteklere yetmezmişim
Ekşimiş bir pekmezmişim
Ben kimseye yaranamam

Adamım ben kelli felli
Yaşım olmuş kırk beş, elli
Bu gidişin sonu belli
Ben kimseye yaranamam

Herkes bilmeli dengini
Bozmamalı hiç rengini
Boş yere yorma kendini
Ben kimseye yaranamam

Aydın Ahmet

Ben Köylüyüm

Bin dokuz yüz yetmiş altı kışında
O zamanlar anam otuz yaşında
Bir hastane odasında doğmuşum
Evimize yeni neşe olmuşum
Babam sevincinden telgraf çekmiş
İsmi Ahmet olsun, şad olsun demiş
Kara bir çocukmuş; gözleri üzüm
Ağlamakla geçmiş gecem gündüzüm
Beş yaşıma geldim, okula gittim
Zil çalındı o an nasıl seğirttim
Anne değil keçi sütü emmişim
Köyümdeki derelerde çimmişim
Bu yüzdenmiş keçi gibi inadım
Böyle olduğuna ben de inandım
Babam gurbet toprağını çiğnemiş
Ömründe hiç yeni ceket giymemiş
Dört çocuk büyötmüş alın teriyle
Koca bir dağ gönlümüzde yeriyle
Yıllar geçmiş babacığım yaşlanmış
Dönüp gelmiş köşesine yaslanmış
Anam ömür boyu ezanla kalkmış
Ne hayatı ne babamı bırakmış
İkisi de bu dünyadan göç etmiş
Derviş gibi gönülleri fethetmiş
Gurur duyuyorum işte köylüyüm
Yedi ceddım belli asil soyluyum
Köylü demek bu vatanın direği
Çelik gibi sağlam onun yüreği
Köylü yoksa bu ülkede ekmek yok
Bulamazlar memlekette karnı tok
Müsterih ol sen de köylü kardeşim
Bu dünyada yoktur senin bir eşin
Bileğinle tüm şehirler doyuyor
Gazi paşa seni her dem övüyor
Sen var isen bu memleket yıkılmaz
Biz sana muhtacı sende bıkılmaz
Bu vatani kucaklayan bir kolsun
Asaletin yeter bin selam olsun

Aydın Ahmet

Ben Köylüyüm Deme Bana

Köyde doğup büyümeden
Ben köylüyüm deme bana
Nüfusuna sayılmadan
Ben köylüyüm deme bana

Atlarken gece eşiği
Güneştir kandil ışığı
Görmeden tahta beşiği
Ben köylüyüm deme bana

Dağda davar gütmediysen
Yufka, azık katmadıysan
Kepenekle yatmadıysan
Ben köylüyüm deme bana

Kuş avlamadan sapanla
Sepet kurmadan kapanla
Arpa ekmeden sabanla
Ben köylüyüm deme bana

Kışın tepeden kaymadan
Tahtadan kılıç oymadan
Çocukluğuna doymadan
Ben köylüyüm deme bana

Üzümleri yoklamadan
Erikleri kaklamadan
Tarhanayı beklemeden
Ben köylüyüm deme bana

Dağda yaymadan koyunu
İçmeden kuyu suyunu
Bilmeden kendi soyunu
Ben köylüyüm deme bana

Otlatırken boz eşiği
Binmediysen baş aşağı
Görmediysen hiç kaşığı
Ben köylüyüm deme bana

Aydın Ahmet

Bende imiş

Şimdi şimdi anlıyorum
Bütün hata bende imiş
Düzelir de, sanmıyorum
Bütün hata bende imiş

Sevdayı ömürlük sanma
Kader denen bir muamma
İtirafı çok zor amma
Bütün hata bende imiş

Eldekini taş zannettim
Daldakini kuş zannettim
Zevki safa hoş zannettim
Bütün hata bende imiş

Doğrusunu bilemedim
Aradım da bulamadım
İyi adam olamadım
Bütün hata bende imiş

Sevginin adıymış sabır
Hayatım dört duvar kabir
Yalansız en doğru tabir
Bütün hata bende imiş

Sevda huysuz bir kıratmış
Geçtiğim yer bir sıratmış
Gelen gideni aratmış
Bütün hata bende imiş

Dert yanılmaz her insana
Pişman oldum yana yana
Hakkını helal et bana
Bütün hata bende imiş

Uzaklaştı eşim dostum
Meğer kendimeymiş kastım
Boşa kaderime küstüm
Bütün hata bende imiş

Terkedilmiş sahilmişim
Meğer ben ne cahilmişim
Uyuyan bir gafilmişim
Bütün hata bende imiş

Oturdum da sayıp ettim
Ben sana çok ayıp ettim
Geç buldum tez kayıp ettim
Bütün hata bende imiş

Ben bizden nasıl vazgeçtim
Aşkı değil derdi seçtim

Kendi ektiğimi biçtim
Bütün hata bende imi

Aydın Ahmet

Benden Bu Kadar

Yar benimle vuslat olmak istemiş
Ben onunla küstüm, benden bu kadar
Böyle kırılacak ne yaptım demiş
Hayret edip sustum, benden bu kadar

Gemileri yakar dargın olunca
On bir ay konuşmaz kırgın olunca
Hırpalanan gönlüm yorgun olunca
Bitap olup pustum, benden bu kadar

Darılıp gücenip her gidişinden
Bana acı sözler sarf edişinden
Yıllarca durmadan onun peşinden
Yeterince koştum, benden bu kadar

Ahraza benzedi artık sus'larım
Ne idi bilmiyom gizli suçlarım
Halimi sorunca yakın dostlarım
Ağladıkça coştum, benden bu kadar

Her gittiği yerde yaylamasından
Bir de üste kötü söylemesinden
El içinde beni paylamasından
Susmaya alıştım, benden bu kadar

Uçunca kafadan aklın şuuru
Kaçtı ağızımızın tadı huzuru
Her defa kendimde asıl kusuru
Bulmaya çalıştım, benden bu kadar

Aydın Ahmet

Benim Anam

Teni apak yeşil gözlü
Bir başkaydı benim anam
Kinâyesiz açık sözlü
Bir başkaydı benim anam

Gönlü yufka dışı sertti
Öksüz yetim ona dertti
Yiğitlerden daha mertti
Bir başkaydı benim anam

Konuşmazdı durduk yere
Sır yaymazdı sere sere
Rahmet olsun milyon kere
Bir başkaydı benim anam

Dört tane ana kuzusu
Büyütmekti tek arzusu
Emri Hak alın yazısı
Bir başkaydı benim anam

Darda olana koşardı
Seveni dolar taşardı
Her zaman doğru yaşardı
Bir başkaydı benim anam

Herkesin derdini dinler
Oysa kendi dertten inler
Onunlaydı güzel günler
Bir başkaydı benim anam

Yokluğa isyan etmedi
Çalış çabala yetmedi
Hayalimden hiç gitmedi
Bir başkaydı benim anam

Oğlum derdi iyi düşün
Bir çekirdek elzem kışın
Gençlik geçer gider yaşın
Bir başkaydı benim anam

Hiç kimseyi hor görmedi
Benden murada ermedi
Ser verdi de sır vermedi
Bir başkaydı benim anam

Yük olmadı ona buna
Zer derdi bulgura una
Öldü gitti tek başına
Bir başkaydı benim anam

Her ağlayanla ağlardı
On beş yıl önce sağılardı

Ardımda sıra dağlardı
Bir başkaydı benim anam

Aydın Ahmet

Benim Anam Hiç Gülmemiş

Bin dokuz yüz kırk dokuz da
Anam doğmuş bir yoklukta
Küçük bir kentte, Bozkır'da
Benim anam hiç gülmemiş

On dördünde gelin olmuş
Türlü borçlara gark olmuş
Daha henüz bir çocukmuş
Benim anam hiç gülmemiş

Yalın ayak başı açık
Kimi büyük kimi küçük
Kolay değil altı çocuk
Benim anam hiç gülmemiş

Baba evinde varsılmış
Koca evinde sarsılmış
Yokluk ipiyle asılmış
Benim anam hiç gülmemiş

Tarlalarda ekin biçmiş
Suyu testilerden içmiş
Dünyasını gelip geçmiş
Benim anam hiç gülmemiş

Bıkmamış aynı azıktan
Soğan ekmekle katıktan
Kırktan sonra hastalıktan
Benim anam hiç gülmemiş

Çocuk olmuş oynamamış
Bir gün rahat uyumamış
Üstüne güneş doğmamış
Benim anam hiç gülmemiş

Onun hayatı hep çile
Sabırla düşmüş dile
Atmış üç yaşında bile
Benim anam hiç gülmemiş

Evi barkı talan oldu
Evlatları nalân oldu
Göçtü gitti yalan oldu
Benim anam hiç gülmemiş

Aydın Ahmet

Benim Babam

Her acıya gözü dolan
Bir çınardı benim babam
Beş yaşında yetim kalan
Bir çınardı benim babam

Ömrü gurbet elde geçmiş
Yokluk fırınında pişmiş
Sorarsanız onu kimmiş
Bir çınardı benim babam

Oğul der başlardı söze
Kıyamazdı birimize
Haram yedirmedi bize
Bir çınardı benim babam

Gövde heybet sanılınca
Değildi kanlı canlıca
Okur idi Osmanlıca
Bir çınardı benim babam

Garipti yoktu arkası
Ne serveti ne parası
Eskiydi siyah parkası
Bir çınardı benim babam

Kendi yemedi yedirirdi
Evin direği dedirdi
Koltuğu tahta sedirdi
Bir çınardı benim babam

Yaşı erince kemale
Çizgiler düştü cemale
Şu adama bakın hele
Bir çınardı benim babam

Okuttu tek kardeşini
Yokluğa sıktı dişini
Bulamadım bir eşini
Bir çınardı benim babam

Özlü sözleri hızardı
Kibirlilere kızardı
Ne güzel şiir yazardı
Bir çınardı benim babam

Etmedi yokluğa kahr
Hastalandı ömrü ahir
Gönlü güzel ruhu şair
Bir çınardı benim babam

Bu dünyanın sonu yalan
Ömrü bitti oldu talan

Yetmiş üç yaşında solan
Bir çınardı benim babam

Aydın Ahmet

Bense Senin Derdindeyim

Herkes bir ekmek derdinde
Bense senin derdindeyim
Bir ses uğuldar beynimde
Bense senin derdindeyim

Kimi hayat çok zor diyor
Kimi dke saa yiyor
Eller gülüp egleniyor
Bense senin derdindeyim

Kiminde çıkar savaşı
Kiminde dünya telaşı
Kiminin ağrıyor başı
Bense senin derdindeyim

Kiminin çoktur çabası
Zor diyor ekmek parası
Tutar sensizlik sarası
Bense senin derdindeyim

Kesilmiş selam, merhaba
Lüks saltanat, lüks araba
Herkeste hummalı çaba
Bense senin derdindeyim

Mutluysan en zengin sensin
Allah daha fazla versin
Herkes birbirini yesin
Bense senin derdindeyim

Aydın Ahmet

Benzersiz

Bilmem hangi semtte, hangi mahalle
Kimse bilmez onun gizli izleri
Geçtiği yollarda bir tutam gülle
Beklesem nafile, görmez gözleri

Bazen bir kelamı katıkla yenmez
Sanırım o zaman beni beğenmez
Yıkça da gönlümü kırıldım denmez
Bir yaydan mı çıkar bilmem sözleri

Ne vakit karşıma çıkça bir anda
Bir dirhem kudretim kalmıyor canda
Nasılsın diyerek hatır soranda
Ben gibi titrer mi bilmem dizleri

Gözlerden ırayıp bezen saklanır
İçimde sitemler hep ayaklanır
Gelişi bir bahar, böyle beklenir
O yokça beklemek boşa yazları

Aydın Ahmet

Beyim

Vekil geldi geçen hafta bu köye
Birisini ne biliriz biz beyim
Bir paytar geliyor davara suya
Gerisini ne biliriz biz beyim

Muhtar hatırını sordu sonunda
Fedaisi hazır hemen solunda
Kibirli bir avrat vardı kolunda
Karisını ne biliriz biz beyim

Tebdil idi onda kılık kıyafet
Eksik edilmedi hürmet, ziyafet
Her sözünde türlü türlü siyaset
Yarisını ne biliriz biz beyim

Bu dağlara su gelmeli bir yudum
Birden bire yeşerdi tüm umudum
Yemedik ki iyisini armudun
İrisini ne biliriz biz beyim

Dolgun idi Bey'in kemiği eti
İ cebinde bir Marlboro paketi
Kumaştan dikerler bizde ceket
Derisini ne biliriz biz beyim

Gelişsin dersiniz ülkede tarım
Bu işi için gönüllüyüm ben varım
Kırat dedi bu seçimde muhtarım
Dorusunu ne biliriz biz beyim

Enflasyon olursa en yüksekte
Yürür mü hiç bu tekerlek tümsekte
Bizler tahsil görmedik ki mektepte
Sorusunu ne biliriz biz beyim

Seçimleri kazanınca ağalar
Aman deyim bizi yavaş sağalar
Yanlış desem kapısından kovalar
Doğrusunu ne biliriz biz beyim

Onun derdi seçimlerde oy imiş
Cukka sağlam ense kalın soy imiş
Azımsama on çobanlı köy imiş
Sürüsünü ne biliriz biz beyim

Aydın Ahmet

Bilmem

Hiçbir ses ve seda çıkmıyor senden
Bir derin kuyuya düştün mü bilmem
Böyle çok severken ayrılık neden
Aşka benim gibi küstün mü bilmem

Bir haber salardın dargın olmasan
Ne idi bu kadar kasvetin, tasan
Bir cevap vermezsin bin sual desem
Selamı sabahı kestir mi bilmem

Değmiyor artık hiç gözün gözüme
Bir yabancı gibi baktın yüzüme
Koşturdum peşinden baktım izine
Aşkın köprüsünden geçtin mi bilmem

Bir bahar yağmuru gözümün yaşı
Koparmak caizdir ağrıyan başı
İçimde başlamış aşkın savaşı
Korkup ta geriye kaçtın mı bilmem

Çok kem bir zatmışım hepsi bahane
İhbar etmiş biri, demiş divane
Gönlümde kurulmuş senle mahkeme
Hakkımda bir dava açtın mı bilmem

Bir sitemim olsa çabuk küsersin
Her darbede bir uzvumu kesersin
Sözlerin bir satır, sense kesersin
Bu yaptığın bana kastın mı bilmem

Böyle kaçır uykum gece bir anda
Boğazımı sıkır elin rüyamda
Bir sancı duyarım o an şuramda
Bıçakla yaramı deştin mi bilmem

Elinden içeyim zehri bir tasla
İçin sızlamasın, acıma asla
Uç metre kefeni keskin makasla
Boyumu ölçüp de biçtin mi bilmem

Diyorsun sevdamız mahşere kalsın
Sende yürek yok mu, nasıl insansın
O günleri hiç mi hatırlamazsın
Sen de benim gibi içtin mi bilmem

Aydın Ahmet

Bilmiyor

Kime açıldıysam Şu muhlislerden
Kendinden söz edip halim bilmiyor
Akıl aldım nice müderrislerden
Derdimden anlayan Âlim bilmiyor

Kimi gün ağlama krizim tutar
Kimi gün herkese gönlüm bir duvar
Ben de de nasıl bir asabiyet var
Kaç kitap okudum, ilim bilmiyor

Ne olursa olsun dedim bir ara
Dil döktüm günlerce vefasız yara
Ha yara söyledim ha da duvara
Onca kelam ettim, zalim bilmiyor

Aydın Ahmet

Bir Adamın Çilesi

Bin yıl yaşayacak olsan da bile
Yine de kemale erecek yaşın
İpek gibi olup düşse de dile
Bir gün ağaracak senin de saçın

Kalbimi on iki hedefi yapmış
Her atışta kurşun hedefi şaşmış
Saymadım kirpikte kaç oku varmış
Gizlemiş altına incecik kaşın

Bir gün sevdiklerin nazından bıkar
Daralan gönlünden dörtnala çıkar
Bir bakarsın ambar sifıra çıkar
Ağustos böceği misali kışın.

Sevda bir gün sana sırtını döner
Kıymet bilir diye gönlünü dener
Seni taşıyan aşk sırtına biner
Ağır gelir sana ağrıyan başın

Tozpembe değil ki hayat hep böyle
Senedi var mı ki düşünde söyle
Ne derdi olurdu muhtarla, köyle
Düşü gerçek çıksa idi İbiş'in.

Okşamaz gönlümü şımarır diye
Oysa kendi ister benden hediye
Sermayesi sevgi yüklü kediye
Tahsildar olup ta doldurur peşin.

Sevenler severken bin zahmet etmiş
Sevilen sevgiyi hep heba etmiş.
Sanma ki gidenler hesap vermemiş.
Her gün defterine yazılır suçun.

Aşkın terzisinin elinden çıktım
Bedenime büyük vallahi şaştım
Mademki modası geçti bu aşkın
Bana bir yakasız gömleği biçin

Gitsem de ben onun gönül yününe
Her sefer bir engel atar önüme
Birkaç güzel cümle bahşış gönlüme
Başına gözüne sadaka için

Silah, at ve avrat yiğit şansına
İyi çıkar ise bastır bağrına
Bendeki de ne şans vay anasına
Sevilmedim gitti bilmem ki niçin

Her gün yedeğine bir  şık koyar
Kaça vardı diye düşünür sayar
Ne bir kıymet bilir ne gözü doyar
Halinden anlamaz tok olan a ın

Bir yağlı ilmeği boynuma bağla
Duygun varsa eğer ardımdan ağla
Bana ayırdığın keskin kamayla
Boynuna  al gitsin ben gibi ko un

Aydın Ahmet

Bir Aksi Adam

Kimseye yar olmam bu benim huyum
Böylesi geçimsiz aksi adamım
Değıştiremem ki, işte ben buyum
Böylesi geçimsiz aksi adamım

Sevmesini bilmem bu benim yapım
Sürgüyle kapanmış şu gönül kapım
Kalbinizden beni çıkarıp atın
Böylesi geçimsiz aksi adamım

Ben asla kimseyi mutlu edemem
Diretirsem kırk gün ekmek aş yemem
Kimseye iki çift güzel söz demem
Böylesi geçimsiz aksi adamım

İnadımdan çok yer, şişman olurum
Bir kez yok diyene düşman olurum
Söver sayar sonra pişman olurum
Böylesi geçimsiz aksi adamım

Herkes evet dese ben hayır derim
Her şeye alınır çabuk küserim
Kırdığım gönüller benim eserim
Böylesi geçimsiz aksi adamım

Belki de deliyim belki de bencil
Belki çok kırgınım, belki de cahil
Biliyorum amma elimde değil
Böylesi geçimsiz aksi adamım

Hepten melankolik hep umutsuzum
Kimseye uyamam, ben uyumsuzum
Canım kavga çeker, çok doyumsuzum
Böylesi geçimsiz aksi adamım

Aydın Ahmet

Bir Akşamüstü

Bir sonbahar günü aylardan ekim
Ölmek istiyorum bir akşamüstü
Ne yâri çağırın nede bir hekim
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Yollayın ardımdan beni gülerek
Gözyaşı dökmeye sanki ne gerek
Dayanamaz oldu artık bu yürek
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Dostlarım yârime haber salmasın
Şu yalan dünyada vardım saymasın
Hastaymış desinler kimse duymasın
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Bir sonbahar günü gideyim dostlar
Üstüme dökülsün sarı yapraklar
Gel artık diyerek bekler topraklar
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Mezarın başını taştan oysunlar
Kuşlar içsin diye bir tas koysunlar
Vefatımı üç gün sonra duysunlar
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Yârim beş gün sonra haberin alsın
Bir kötü latîfe edildi sansın
Bir su veremedim deyip utansın
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Tel çekin tafsilat kısa yazılsın
Mevtimi duyanın içi ezilsin
Dar vakit mezarım çabuk kazılsın
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Nasılsa ömrümün çıktı talanı
Eskiciye verin benden kalanı
Uzunca okuyun benim salamı
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Yârim cebimdeki mektubu alsın
Ona bu son mektup hatıra kalsın
Okuyunca kirpikleri ıslansın
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Batmıştır ufukta artık güneşim
Bağırsam duyulmaz kimseye sesim
İşmi olacaktır en son nefesim
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Birazdan son nefes çıkar bir hamle

Ecel başucumda ağrı bahane
Şon defa alnımdan öp artık anne
Ölmek istiyorum bir akşamüstü

Aydın Ahmet

Bir Bilen Var mı?

Yıllar oldu onu ben görmeyeli
Şimdi nerededir bir bilen var mı?
Savurdu, dağıttı kaderin yeli
Şimdi nerededir bir bilen var mı?

Sevdalar tükendi, kalpler soğudu
Nefretler yatıştı, kinler uyudu
Oğlanlar yetişti, kızlar büyüdü
Şimdi nerededir bir bilen var mı?

Herkes çiçek açtı kendi dalında
Böyle yazılıymış aşkın falında
Artık gönül dingin, kendi halinde
Şimdi nerededir bir bilen var mı?

Dünyaya her gelen bahtına kırıgın
Kimisi kaderle, felekle dargın
Gönüller eskidi, bedenler yorgun
Şimdi nerededir bir bilen var mı?

Aydın Ahmet

Bir Biz Birleşemeyiz

Dünya bir araya gelse
Bir biz birleşemeyiz
Tüm sevenler bir cem olsa
Bir biz birleşemeyiz

Sanırlar ki etiz canız
Ben şerbetim sense hamız
Artık sizinle düşmanız
Bir biz birleşemeyiz

Ne sevgi ne muhabbette
Olmayız aynı sohbette
Ne dünya ne ahirette
Bir biz birleşemeyiz

Kışlar bahara erişir
Düşman olanlar barışır
Dağlar dağ ile kavuşur
Bir biz birleşemeyiz

Yemininden döner kullar
Gün gelir birleşir yollar
Sarılır boş kalan kollar
Bir biz birleşemeyiz

Baharla bir vuslat başlar
Döner gelir göçmen kuşlar
Bitmez sizinle savaşlar
Bir biz birleşemeyiz

Gurbetten geri dönülür
Gönüllerden gam silinir
Her şey çok kolay sanılır
Bir biz birleşemeyiz

Aydın Ahmet

Bir derin sızı

Bir ihtilal telaşıyla yaşadık hayatı
Her şeyi yeniledik öfkelerle
Kovulduk-kovduk gönüllerimizden
Rüzgârlara saldık anıları
Kalmadı bizden geriye bir şey
Unuttuk saydık unutamadıklarımızı
Birkaç kurusluk mutluluklara sattık
Çok ağır kinlere kattık aşkı
Her şey daha iyi olur sandık, battık
Alamadık geriye verdiklerimizin darasını
Ve sakladık sol yanımızda yarasını
Bir yangın yeri şimdi hayatımız
Ne senden bir zerre
Ne benden
Kalmamış geriye
Cebimizde ucuz hayaller
Şinema salonlarından çalma
İçimizde sarı matemler
İlkbahardan bozma
Yetmedik birbirimize
Uyandık otel odalarında
Yanımızda kızıl saçlı
Saçları dağınık bir yosma
Bilmem ki kimin nesi kimin kızı
Dudakları kan kırmızı
Aşkları inkâr etmişiz,
İçimizde kalan bir vicdan azabı
Ve bir derin sızı..

Aydın Ahmet

Bir gün Gelir

Acı sözle yaralama
Bir gün gelir hicran olur
Her insanı karalama
Bir gün gelir ilhan olur

Her lafın düşme peşine
Sırrını verme eşine
Güvenme  z kardeşine
Bir gün gelir düşman olur

Razı ol aşın azına
Haramı sürme ağızına
Mukayyet ol boğazına
Bir gün gelir şişman olur

Herkesi kötü belleme
Sakin beddua dileme
Hiç kimseyi k t leme
Bir gün gelir ihvan olur

Nefis denen a  gözlü fil
Aza şükür etmeyi bil
Düşünmeden söylerse dil
Bir gün gelir isyan olur

Kanı ancak bir su yıkar
Kem sözü çok duyan bıkar
Tatlı dille yılan çıkar
Bir gün gelir ihsan olur

Aydın Ahmet

Bir Maaşa Bakıyorum

Gücenmeyin feryadıma
Bir maaşa bakıyorum
Dardayım kendi adıma
Bir maaşa bakıyorum

Otuz sene çalış, didin
Ne savurdum ne de yedim
Yaş kemale erdi dedim
Bir maaşa bakıyorum

Temmuz ayı bu sıcakta
Herkes tatilde Göcek'te
Yatıyom köşe bucakta
Bir maaşa bakıyorum

Ayıp ama bile bile
Gittim diyorum tatile
Sevmezdim de yalan hile
Bir maaşa bakıyorum

İlli beşi gördü tartım
İnceldi göbeğim sırtım
Yetersiz kredi kartım
Bir maaşa bakıyorum

Ne seyahat, ne sinema
Halimi görüp kınama
Hepsini bilirim ama
Bir maaşa bakıyorum

Her ay gittim geri geri
Kaldım bir kemik bir deri
Emekli olduktan beri
Bir maaşa bakıyorum

Para aynı gün bitiyor
Sucuk burnumda tütüyor
Yirmi dokuz gün yatıyor
Bir maaşa bakıyorum

Bolca yiyip de doymadım
Kenara kuruş koymadım
Hanım yağ dedi, duymadım
Bir maaşa bakıyorum

Gaz parası tuz parası
Üstüne de ev kirası
Keşke artsaydı birazı
Bir maaşa bakıyorum

Emeklide durum kötü

Görmüyoruz sütü eti
Bozmamak çok zor niyeti
Bir maaşa bakıyorum

Rüyamda içkembe şırdan
Uyanıyom sonra birden
Ağzımda kolpadan kürdan
Bir maaşa bakıyorum

Keyfim yok dilim suskundur
Et, balık bana küskündür
İki seneyi geçkindir
Bir maaşa bakıyorum

Elli sığır, beş yüz koyun
Olsa şöyle zengin dayım
Emekliyi öldü sayın
Bir maaşa bakıyorum

Anla beni bakkal amca
Beş lira öderim anca
Olsaydı verirdim tamca
Bir maaşa bakıyorum

Aydın Ahmet

Bir Yabancıyım

Ne kaldı ki bize acıdan başka
Artık senin için bir yabancıyım
Yıllar önce tövbe ettim ben aşka
Artık senin için bir yabancıyım

Eski bir dost gibi sokulamam ki
Seni yad ellerden sakınamam ki
Yanımda olsan da dokunamam ki
Artık senin için bir yabancıyım

Yan yana evlerde yakınlaştık da
Gönlümüz sulh olsa, bağışlasak da
Bir gün bir sokakta karşılaştık da
Artık senin için bir yabancıyım

21 Temmuz1990

Aydın Ahmet

Bir Zam Daha

İki gün geçti aradan
Bugün yine bir zam daha
Aıştık artık, sıradan
Her gün yeni bir zam daha

Cep yakacak bu seferki
Akıllanırsınız belki
Yetmez yüzde atmış vergi
Motorine bir zam daha

İtiraz etmeyin sakın
Para yoksa tezek yakın
Faturaya iyi bakın
Doğalgaza bir zam daha

Kimisi harç, kimi tapu
Yeniden değereleme bu
Yüzde atmış epi topu
Vergilere bir zam daha

Ne sonu var ne de ilki
Arkası gelecek bil ki
Çok mu sanki yüzde iki
Kdv'ye bir zam daha

Uyanın sabah altıda
Bayat ekmek kahvaltıda
Bugün seyyar satıcıda
Poğaçaya bir zam daha

Ne'nize gerek araba
Bin dolmuş, gir sevaba
Haddinizi bilin baba
Mtv'ye bir zam daha

Tekrar kalkıyoruz şaha
Darbeyi vurduk Koah'a
Gelir akşamdan sabaha
Sigaraya bir zam daha

Kafam bozuluyor hani,
Al sopayı, tak bir huni
Yüzde yirmi çok çok iyi
Makarnaya bir zam daha

Çok görme kıymaya, ete
Dün geldi peynire, süte
Kalmaz bir iki saate
Mandıraya bir zam daha

Vatandaşa geldi sıra
Asgariyi geçti kira

Çok değil otuz bin lira
Vekillere bir zam daha

Sen aydınlat bu milleti
Sevilmez mi koyun eti
Kurban olayım Nebati
Gider ayak bir zam daha

Aydın Ahmet

Bitti

Ben onsuz da yaşarım demişsin bana
Benim için hayat burada bitti
Verdiğin tek değer bumuydu bana
Benim için herşey burada bitti

Ne ümit verirdin her mektubunda
Sevecektin ölüm olsa ucunda
Ne çok sevmiştim ne vardı bunda
Benim için o aşk burada bitti

Boşyere yıllarca bekledim seni
Doğrudan mı saydın her söyleneni
Ölmeden giydirdin bana kefeni
Benim için hayat burada bitti

1991

Aydın Ahmet

Biz Ayrılırken

Bir akşamüzeri tozlu bir yoldu
Erikler çiçekti biz ayrılırken
Yan yana yürüdük artık bu sondu
Erikler çiçekti biz ayrılırken

Kabullendim birden bütün suçları
Usulca süzüldü gözüm yaşları
Şöyle bir seyrettim dalda kuşları
Erikler çiçekti biz ayrılırken

Aylardan bahardı, nisan ondördü
Günlerden Perşembe, saatin dördü
Günler geçti aylar geriye döndü
Erikler çiçekti biz ayrılırken

Yıllar geçti aşkımızın üstünden
Dilim varıp sormadım dostumdan
Saydım dört yıl geçmiş bunun üstünden
Erikler çiçekti biz ayrılırken

Kırk yerden kırıldı gönlün kanadı
Ağlıyorum diye herkes kınadı
Ölmeden ölmektir hicranın adı
Erikler çiçekti biz ayrılırken

Kim bilir o zaman kaç kişi sağdı
Bu hayat kimleri başından savdı
Geçtiğim yollara şimdi kar yağdı
Erikler çiçekti biz ayrılırken

(14 Nisan 1994 Perşembe)

Aydın Ahmet

Bizim Oralar

Sümbüllü bağları cennetten köşe
Hastalara kürdür bizim oralar
Bulutlara yakın, dağları meşe
Ormanları gürdür bizim oralar

Yörük obaları dumanlı sisli
Ser Üstat konulmuş evvelki ismi
Memleket sevdası yüreğe işli
Esir olmaz hürdür bizim oralar

Dağlarında ceylan, asi kurt olur
Yazları sıcacık, kışı sert olur
Hainliği bilmez gönlü mert olur
Tekmil cümle birdir bizim oralar

Sinede asılı matalarımız
Makberinde yatar atalarımız
Uğruna can vermiş dedelerimiz
Hainlere dardır bizim oralar

Dağları dövüyor sesi suların
Göçler yola çıktı yaylaya akın
Nevbahar yaklaştı gülüşen yakın
Pare pare kardır bizim oralar

Mukaddestir bize vatan derdimiz
Alparslan'dan beri bura yurdumuz
Bile gezer koyun ile kurdumuz
Ezelinden vardır bizim oralar

Harmanı kaldırır sarı sığağı
Yarendir vatanın her bir bucağı
Ruha aşiyandır baba ocağı
Ana gibi yardır bizim oralar

Aydın Ahmet

Bizim Sonumuz

Gün olur beni sever kıskanır
Gün olur beni düşmanı sanır
Vazgeçeyim desem o da ziyandır
Ne olacak bilmem bizim sonumuz

Bazen bir gülüşle beni aldatır
Bazen bir sözüyle beni ağlatır
Ne bir gönül yapar ne de hal hatır
Ne olacak bilmem bizim sonumuz

1989

Ne sevdiği belli ne sevmediği
Bir yalan mı yoksa her söylediği
Paramparça etti seven kalbimi
Ne olacak bilmem bizim sonumuz

Böyle bir dünyada ve bu sevgide
Hatayı günahı buldum kendimde
Ne yapsam ölmüyor bu aşk içimde
Ne olacak bilmem bizim sonumuz

Aydın Ahmet

Bizim Tarık

İnceikti boyu sırık
Mülayimdi bizim Tarık
Ne agresif ne de kırık
Mülayimdi bizim Tarık

En son görüşümde onu
Farklıydı pabucu, donu
Çok liberal gördüm onu
Mülayimdi bizim Tarık

Bitirdi üç yüksekokul
İlim öğren, sen de sokul
Yoktu onda böyle akıl
Mülayimdi bizim Tarık

Gurur duyuyor babası
Takdir edildi çabası
Marshall'ın fikir babası
Mülayimdi bizim Tarık

Dış siyaset, gezi- mezi
Bilgisi mest etti bizi
Değiştirdi lisans tezi
Mülayimdi bizim Tarık

Pozitif bilim, habitus
O anlatsın sen dinle sus
Bilmezdi Felsefik husus
Mülayimdi bizim Tarık

Gündüz üçte uyanırdı
Kondomu balon sanırdı
Konuşurken utanırdı
Mülayimdi bizim Tarık

Hedefe koşturdu durdu
Ne marjinal ne de yozdu
O anarşik tezler bozdu
Mülayimdi bizim Tarık

Tebdilât dedi oturdu
Farklı bir boyut getirdi
Öz benliğini yitirdi
Mülayimdi bizim Tarık

Dilinde hep Hûmanizim
Gözü doldu hepimizin
Çok değişmiş be azizim
Mülayimdi bizim Tarık

Aydın Ahmet

Bizim Yaylalar

Başı boz dumanlı sisli ayazlı
Çimenli çayırli güllü yaylalar
Kıvrımlı yolları, soğuk Sivaz'lı
Çiğdemleri açmış allı yaylalar

Suyunu içenin ciğeri donar
Ocakta karamık çalısı yanar
Geven dikenine arılar konar
Kovanı içinde ballı yaylalar

Orda geçti bizim çocukluğumuz
Dedemizden belli kim olduğumuz
Kar suyundan akar hep oluğumuz
Selvili söğütlü dallı yaylalar

Bayır taşlarından yapardık pırlak
Göçyolu'ndan doğan güneşi parlak
Aşağı olukta oynayan torlak
Çomarların taşı yallı yaylalar

Vız gelirdi bize Kuz'un yokuşu
Başında çeşmesi, nazlı akışı
Dolamaç dibinde keklik ötüşü
İbibik, akserçe kuşlu yaylalar

Gün dönümü çıkar kara sinekler
Çobanların sırtı ak kepenekler
Düdende yayılır ala inekler
Sütü bol kaymaklı keşli yaylalar

Albahar gelince gülşen çağında
Karlar bir sel olur Kapız Dağı'nda
Soğucak yaylası hemen sağında
Bir biriyle küme, beşli yaylalar

Dedemin dedesi burda büyümüş
Çeşmelerden akan karlı suyumuş
Söğüt gölgesinde çoban uyumuş
Yüzyıllardır bizim yaşlı yaylalar.

Koyak vadisinde kekikler biter
Obanın içinde bir duman tüter
On yılda bir gitsek o bile yeter
Üstü mor bayırlı taşlı yaylalar

Muhabbet içinde, her sözümüzde
Yaylalar yazımız, hem güzümüzde
Akıla geldi mi hep gözümüzde
Kirpiğimin ucu yaşlı yaylalar.

Aydın Ahmet

Bomboş

Bilemedim nedenini
Saklasam da içim bomboş
Beni benden edenini
Saklasam da içim bomboş

Dertli çalıp söylüyorum
Boşa gönül eğliyorum
Gizli gizli ağlıyorum
Saklasam da içim bomboş

Bir yel oldu çocukluğum
Çabuk yitti her bulduğum
Uçup gitti mutluluğum
Saklasam da içim bomboş

Nere gitsem halim garip
Bir dosta açılsam varıp
Her gün bir yaramı sarıp
Saklasam da içim bomboş

Yüzüm güler içim yanık
O uykuda ben uyanık
Hatıralar gizli tanık
Saklasam da içim bomboş

Günden güne artar acım
Vicdanım bana davacım
Yaslanmayın kof ağacım
Saklasam da içim bomboş

Koptu maziyle bağlarım
Geçti en güzel çağlarım
Dokunmayın tez ağlarım
Saklasam da içim bomboş

Bozuk düzen kırık sazım
Zemheri gibi ayazım
Yerle bir olmuş enkazım
Saklasam da içim bomboş

İçim inler hep yastayım
Zehir dolu bir tastayım
Devası meçhul hastayım
Saklasam da içim bomboş

21 Nisan 1991

Aydın Ahmet

Boşuna

Döndüm de ömrümün ardından baktım
Yar ile geçmeyen yıllar boşuna
Üst üste aylarca çok mektup yazdım
Gel diye döktüğüm diller boşuna

Yüreğim yanıyor hep için için
Yalvarmak faydasız bilmem ki niçin
Umutum yok artık kavuşmak için
Yar yönüne giden yollar boşuna

Onunla murada ermeyeceksem
Ömrümü yoluna sermeyeceksem
Yar ile oturup yemeyeceksem
Kazandığım para pullar boşuna

Bütün emeklerim boşa gitse de
Başka çıkar başka çare bitse de
Mahkeme yolunu ezber etse de
Başıma açtığı hallar boşuna

Hak vaki olmadan hangi kul ölür
Yarın ne olacak bunu kim bilir
Ne gelirse başa Mevlâ'dan gelir
Her gün açtırdığı fallar boşuna

Aydın Ahmet

Boz Eşek

Kimi gün yaylada kimi gün dağda
Köyde yatmaz oldu bizim boz eşek
Arpa bırakmadı küp de çuvalda
Başka kesmez oldu bizim boz eşek

Akıllanmayacaktı yemden kismadan
Zahireci Yunus borca küsmeden
İki kova suyu süzüp içmeden
Doymak bilmez oldu bizim boz eşek

Yedi içti gübresini şabarttı
Karın kolanını kaç kez koparttı
Kendini at sandı iyice abarttı
Semer tutmaz oldu bizim boz eşek

Bıraksam bahçeye bağa sapacak
Ekin tarlasını malı yapacak
Asıldım yuları, koptu kopacak
Hiç söz tutmaz oldu bizim boz eşek

Bir sipa gördü mü türkü çığırır
Bil cümle merkebi eve çağırır
Pürçüğe yaprağa burun kıvrırır
Saman tatmaz oldu bizim boz eşek

Geçen gün ahırda bakın ne oldu
Tavuğa saldırdı, tüyünü yoldu
Geleni gideni çifteler oldu
Sipa katmaz oldu bizim boz eşek

Uzunca bir gazel okur arada
Gözü yok şöhrette ne de parada
Biriyle sohbet ettiğim sırada
Sesi bitmez oldu bizim boz eşek

Ne un dengi taşır ne de eleği
Yan gelip yatmaktır bütün dileği
Gölgeye yattı da saldı kulağı
İşe gitmez oldu bizim boz eşek

İki çuval görse kaytarır kaçır
Her yeri beğenmez çaydan şu içir
Babam ona özel bir yonca biçir
Ucuz satmaz oldu bizim boz eşek

Onun için üç gün arpa ekerim
Sırtımda harmana deste çekerim
Yoncayı gösterip saman dökerim
Hiç kül yutmaz oldu bizim boz eşek

Kıskanır evdeki altı tavuğu
Kendine hak görür yünü pamuğu

Sabah pancar akşam karpuz kabuğu
Başka yemez oldu bizim boz eşek

Ne diye beslerim bilmem ne diye
Kime sattı isem verdi geriye
Anırır ahırda enayiii.. !! diye
Başka demez oldu bizim boz eşek

Babam iyilikle yanına vardı
Bin bir rica ile bir heybe sardı
Bekçiden ürktü de yuları kırdı
Daha gelmez oldu bizim boz eşek

Aydın Ahmet

Böyle Gitmez Beyim

Dünyanın mayası, huyu bozulmuş
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez
Zenginler güçlenmiş, fakir ezilmiş
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez

Zengine yağ çeker muteber yasa
Aç kalır ağalar, köylü olmasa
Dilimde teessüf, içimde tasa
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez

Eller yara bere, bedenler çürük
Köylünün tabanı, topuğu yarık
Ne nalın dayanır ne demir çarık
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez

Ayrılmaz fakirin zenginden farkı
İğneden ipliğe eklenir tarhı
Bize mi garezi, bize mi kahrı
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez

Kurulur gün gelir ulu mahkeme
Öksüzü yetimi hiç küçümseme
Bu devran yürüsün haydi beş sene
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez

Ağalar zapt etmiş suyun başını
Koymuş değirmene kendi taşını
Size kebab, bize bulgur aşısı mı?
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez

Ne öğüt eyledi Ömer ve Ali
Fakir fukaranın vahimdir hali
Boynunuza olsun bunun vebali
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez

Ok gibiydi düzen, eğrildi safı
Kalmadı kulların kula insafı
Dinlesen herkesi ya şıh, ya sofi
Böyle gitmez beyim, bu böyle gitmez

Aydın Ahmet

Bu Dünya

Bin yıl ömrün olsa bile
Bu dünya gelip geçici
Söylesene kalmış kime
Bu dünya gelip geçici

Yokla çile çeksen bile
Etme ticarette hile
Zalimlikle düşme dile
Bu dünya gelip geçici

Fakire mal mülk sorulmaz
Düşene tekme vurulmaz
Mazlumun gönlü kırılmaz
Bu dünya gelip geçici

Kimsenin derdine gülme
Hiç başıma gelmez deme
Yetimin hakkını yeme
Bu dünya gelip geçici

Dünya işine çok dalma
Aç kal ama yine çalma
Habersiz bir iğne alma
Bu dünya gelip geçici

Dünya kadar malın olsun
Rızkın kadarını yersin
Allah helalinden versin
Bu dünya gelip geçici

Öldüğünü tez duyarlar
Kalan mirası sayarlar
Çıplak mezara koyarlar
Bu dünya gelip geçici

Öfkeyle nefretle dolma
Mülayim ol zalim olma
Beddua edenden bulma
Bu dünya gelip geçici

Zulme diren geri kaçma
Kendini bil haddi aşma
Menfaat peşinde koşma
Bu dünya gelip geçici

Kötülüğe eyle sabır
İlk işlenmiş günah kibir
Böyle buyurmuştur kebir
Bu dünya gelip geçici

İyilikte yarışalım
Muhabbete karışalım

Ver elini barışalım
Bu dünya gelip geçici

Aydın Ahmet

Bu Vatan

Nereye gidiyor bu işler beyler
Bu vatan kimlerin eline kaldı
Mert oğlu mert olan doğruca söyler
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Şehitlere kelle Apo'ya sayın
Başka ne istersin söyle bakayım
Uzlaşmalı dedi bir yandaş yayın
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Habur'da olanlar tam bir felaket
Megri megri... diye yapıldı düet
Şehidim hakkını bize helal et
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Yaramaz bunlara fazla insanlık
Etmeyin ağalar, sonu pişmanlık
Bu Türk'e düpe düz gizli düşmanlık
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Elinde doçkası, başta poşusu
Vekil olacakmış elebaşısı
Bunlara kâr etmez kuduz aşısı
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Nuh'un kolundanım, Yasef'dir Irkım
Ne eyvallahım var, ne zerre korkum
Ben ki Uçoklar'dan Türk oğlu Türküm!!
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Türk demek faşistlik gerisi hak mı?
Türkiye Türklerin demek nifak mı?
Bir işgal planı, yoksa misak mı?
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Söz konusu koltuk, seçim olunca
Herkese gök boncuk inceden ince
Tek bayrak, tek millet lafa gelince
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Bakın efendiler bu mevzu derin
Keyfiniz yerinde, içiniz serin
Kemiği sızlıyor tüm şehitlerin
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Kulak verin artık benim çağrıma
Zoruma gidiyor hem de ağrıma
Ülke satılır mı koltuk uğruna
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Çıkarıldı bir pişmanlık yasası
Size düştü zindanların tasası

Bir beka sorunu sözün kıyası
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Bir-leşmiş milletler ve NATO Paktı
Tutturmuş gidiyor bir Umut Hakkı
M-16'ları ulan kim sattı !!
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Sırrı'dan Apo'ya, Demirtaş'ına
Bunlar bir birine dünden aşına
Dalmışlar bir özerk devlet düşüne
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Elinden yiyorken kapar kolunu
Oyu bırak vermem bir tek kılımı
Ülke gidiyor be, ne açılımı
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Bir alay çapulcu şunun şurası
Ancak mezar olur size orası
Bu resmen Ermeni Diasporası
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Azizim Türk yurdu bütün buralar
Herkes edebiyle, uslu duralar
Bunun hesabını bir gün soralar
Bu vatan kimlerin eline kaldı

Aydın Ahmet

Bu Yol Bize Göre Değil

Haydi gidelim üstadım
Bu yol bize göre değil
Kaçtı birden bire tadım
Bu yol bize göre değil

Her şey yalan dolan olmuş
Kral falan filan olmuş
Çaresi yok olan olmuş
Bu yol bize göre değil

Para olmuş öz kardeşin
Dayın yoksa bitmez işin
Söyleyeyim peşin peşin
Bu yol bize göre değil

Kiminde kaypak siyaset
Mertlik etmemiş isabet
Yok canım ne münasebet
Bu yol bize göre değil

Çoğu hep arsızdan yana
Yolsuzdan hırsızdan yana
Tekrar söylüyorum sana
Bu yol bize göre değil

Mubah bilmişler her şeyi
Dönmüşler bir bir köşeyi
Doldurmuşlar boş keseyi
Bu yol bize göre değil

Bir çoğu babadan zengin
İçlerinde var mı dengin
Örselenir vatan sevgin
Bu yol bize göre değil

Geçimle yok gailesi
Sosyetedir ailesi
Sen gibi sanma herkesi
Bu yol bize göre değil

Koltuktan altları pişik
Yürümemiş yokuş eşik
Cüzdan dolu göbek şişik
Bu yol bize göre değil

Kurmuşlar düzeni çarkı
Dillerinde aynı şarkı
Hani nerde vatan aşkı
Bu yol bize göre değil

Bilirler türlü hileyi
Reva görmüşler çileyi

Kapıyorlar ihaleyi
Bu yol bize göre değil

Baksana dzen bozulmuş
Senaryo iyi yazılmış
Garip gureba ezilmış
Bu yol bize göre değil

Aydın Ahmet

Bu Zamanda

Kimler alim kimler zalim
Belli değil bu zamanda
Bugün iyi yarın halim
Kimse bilmez bu zamanda

Herkes para tavafında
Kurt gezer dört tarafında
Hele bir düşün etrafında
Kimse kalmaz bu zamanda

Güvenme hiç muhlisine
Herkes Müslüman nefesine
Fakirsen bey meclisine
Kimse almaz bu zamanda

Bozuk kantar şaşmış kile
Kırkı aşmış haram hile
Bunca yalan dolan ile
Kimse ölmez bu zamanda

Sürün varsa on düzüne
Küfretsen gitmez gücüne
Paran yoksa nur yüzüne
Kimse gülmez bu zamanda

Aydın Ahmet

Bugün Haberler

Bülteni yedide genel merkezden
Bildirdi sağ olsun bugün haberler
Pür dikkat istedi bakan herkesten
Daldırdı sağ olsun bugün haberler

Yurdun dört yanından kaza haberi
İhmale gelmezmiş koltuk kemeri
İçimiz karardı akşamdan beri
Öldürdü sağ olsun bugün haberler

Kimler meşhur etmiş bizim civiti
Elli metre atmış biri ciriti
Kıçıyla borazan çalan yığidi
Bildirdi sağ olsun bugün haberler

Bu yıl ki moda ne, gösterdi bize
Neler giyeceğiz bahara, yaza
Bir zam daha gelmiş bu sabah gaza
Yıldırdı sağ olsun bugün haberler

Kim kiminle gece barda dolaştı
Hangi ünlü kimle fena dalaştı
Nihat Doğan kızdı, ağzını açtı
Çıldırdı sağ olsun bugün haberler

Çalıyor ülkede kriz çanları
Okudu petrole gelen zamları
İsrail kökenli bütün malları
Kaldırdı sağ olsun bugün haberler

Neyle kurmalısın bu yıl turşunu
Tuzla mı açmalı halk orucunu
Büyük şirketlerin vergi borcunu
Sildirdi sağ olsun bugün haberler

Muhalefet yine kime sataştı
Kameradan hangi bürokrat kaçtı
Laf partiye geldi döndü dolaştı
Kandırdı sağ olsun bugün haberler

Kimler nerde yiyor bu paraları
Ekranı sosyete zamparaları
Memleketten insan manzaraları
Güldürdü sağ olsun bugün haberler

Aydın Ahmet

Bulamadım Ben

Bende mi gariplik, el de mi bilmem
Kendimce bir seven bulamadım ben
Ağlarım halime bir kere gülmem
Kendimce bir seven bulamadım ben

Hangisi aşkından deliye döndü
Boğuldun içinde hangisi gördü
Artık son ümidim içimde söndü
Kendimce bir seven bulamadım ben

Kim delice sevdi canını verdi
Hayat mengenesi beni ezdirdi
Ben koştum aşk kaçtı artık bezdirdi
Kendimce bir seven bulamadım ben

Bir tek saç telini on yıl sakladım
Koynuma koyup da her gün kokladım
Yeter artık gönlüm kaç yıl bekledim
Kendimce bir seven bulamadım ben

Delice sevilen neden usanır
Delice seven de böyle kıskanır
Haydi, gönlüm haydi seni kim tanır
Kendimce bir seven bulamadım ben

Bir sözü ok gibi dokunur bana
Yol olsam ne çıkar ayaklarına
Geri dönmem gerek kendi dünyama
Kendimce bir seven bulamadım ben

Kimse anlamaz ki benim derdimi
Her gün dirhem dirhem yedim kendimi
Ben de bu hayattan aldım dersimi
Kendimce bir seven bulamadım ben

Aydın Ahmet

Bulunmaz

Bir sitem eylesem o nazlı yâra
Figanı neşreden dili bulunmaz
Sürsem de kendimi yâdı diyara
Ben gibi cihanda deli bulunmaz

İçimde yokluğu karın ağrısı
Bükülmüş gönlümün artık sağrısı
Bir eme müptela kalbim doğrusu
İçsem kadehinden dolu bulunmaz

İtibar eylemez bir söz söylesem
Muteber değildir bilmem neylesem
Sulh olalım diye niyaz eylesem
Vuslata gidecek yolu bulunmaz

İstida edipte bir name yazsam
Mahiyetin bilip geri yollasan
Cevap gelir diye gönül eylesem
Gün geçmez ne pazar, salı bulunmaz

Bir kelim lütfeder çiçekler açar
Göz süzer göreni kendinden geçer
Celalinden âlim olsa da kaçır
Ağusından başka balı bulunmaz

Teni gül yaprağı, rayiha tüter
Bastığı toprakta sümbüller biter
Gönlüm kuzu gibi ardından gider
Ayağına layık halı bulunmaz

Öyle bir canan ki gönlü çok cömert
Yalan dolan bilmez özü pak ve mert
Şu yalan dünyaya eylemez ülfet
Meyletmez faniye malı bulunmaz

Aydın Ahmet

Bulunmaz-2

İkrarından dönen sahte erlerin
Entariden başka donu bulunmaz
Hayırla işi olmamış şerlerin
Laflarının başı, sonu bulunmaz

Çalışmayıp miskin miskin yatanın
Bugün bulduğunu bugün yutanın
Sahtekarla aynı safı tutanın
Cepkeninde beşi, onu bulunmaz

Her köşeyi hak bilip kapanların
Hüda diye paraya tapanların
Dünya malı için hırs yapanların
Sohbetinde başka konu bulunmaz

Gönlünü Mevlâ'ya kapatmışların
Din ile insanı aldatmışların
Kiblesini şaşan sapıtmışların
Doğusu batısı yönü bulunmaz

Aydın Ahmet

Bundan Kelli

Dünyanın çivisi çıkmış
Onarılmaz bundan kelli
Gariban canından bıkmış
Dayanılmaz bundan kelli

Namussuza rastla hele
İşi gücü yalan hile
Babayın oğluna bile
İnanılmaz bundan kelli

Herkesin tek derdi para
Vatan millet hep numara
Ak bildiğim çıktı kara
Boyanılmaz bundan kelli

Borç büktü halkın belini
Fakir çeker vebalini
Darın, düşkünün halini
Soran olmaz bundan kelli

Haramiler mala konu
Ne pes etti ne de doydu
Memleketi kimler soydu
Soran olmaz bundan kelli

Kalmadı toplumda agâh
Para için her şey mübah
Komşusuna selam sabah
Veren olmaz bundan kelli

Halkın ahlâkı harabat
Hayır etmez bu gidişat
Bu dünyada huzur rahat
Bulan olmaz bundan kelli

Kimse düşünmez yetimi
Beğenmez kelle etini
Soğan ekmek kıymetini
Bilen olmaz bundan kelli

Herkes övünür işiyle
Sohbet etmez her kişiyle
Kıçını gurbet taşıyla
Silen olmaz bundan kelli

Aydın Ahmet

Bundan Sonra

Nazlı yarla küstük artık
Ben barışmam bundan sonra
Merhabayı kestik artık
Ben tanışmam bundan sonra

Dört bir yanda ülfetleri
Lezzet verse sohbetleri
Elçi olsa ahbabları
Ben görüşmem bundan sonra

Gönlü yad ellere kalsın
Kim isterse onu alsın
Varsın beni kötü bilsin
Ben karışmam bundan sonra

Bugün dünden kötü gördüm
Her gün hatırını sordum
Boş yere kendimi yordum
Ben yarışmam bundan sonra

Sevdasından bahis açsa
Efkârından zehir içse
Sokağımdan gelip geçse
Ben konuşmam bundan sonra

Aydın Ahmet

Cacık

Boşu uğraşmayın beyler
Sizden hiç bi cacık olmaz
Akıl yoksa beyin neyler
Sizden hiç bi cacık olmaz

Güvenirsin ona buna
Çete mafya senden yana
Söyletmeyim şimdi bana
Sizden hiç bi cacık olmaz

Zayıf gördüğünü ezer
Haksız çıktığında kızar
Ateş olsanız ne yazar
Sizden hiç bi cacık olmaz

Her gün çekiyorum sabır
Sizinkisi kuru kibir
Hani vardır ya bir tabir
Sizden hiç bi cacık olmaz

Boş laflara karnımız tok
Dışarda sizin gibi çok
Uzatmaya hiç gerek yok
Sizden hiç bi cacık olmaz

Aydın Ahmet

Çocukluğum

Bozkır'ın bir köyünde, şehir gibi yaşadık
Her günümüz bayramdı, ırmak gibi coşardık
Elimiz pantolonda, hem tutar hem koşardık
Geriye dönün desem, döner mi çocukluğum

Elimizde sapanlar, dere-tepe dolaştık
Tabancalar tahtadan, cengaverce savaştık
Biz şehirli değildik, pabucum kara lastik
Geriye dönün desem, döner mi çocukluğum

Yağmur yağınca birden, giyip yeşil gocuğu
Toplanırdık mahlede, ecigiyle cücüğü
Herkes tanırdı beni, köyün kara çocuğu
Geriye dönün desem, döner mi çocukluğum

Başımızda bereler, boncukları saçaklı
Haşarılar durmazdı, cebi boynuz bıçaklı
Bir hengame, bir dalaş, yıkılırdı köçekli
Geriye dönün desem, döner mi çocukluğum

Herkeste bir karabaş, azgındı tazıları
Kulaklarını kesip, bağlardı bazıları
Elma armut kalmazdı, gezerdik yazıları
Geriye dönün desem, döner mi çocukluğum

Gazete kağıdından uçar bizim uçurtma
Naylon ip kopuverir, ama deyim kaçirtma
Efelik yaparlardı köyde üç beş sıçirtma
Geriye dönün desem, döner mi çocukluğum

Şimdi köye döndüm de, birini bulamadım
Dolaştım da dağları, bir keyif alamadım
Sıkıldım insanlardan iki gün kalamadım
Geriye dönün desem, döner mi çocukluğum

Her insan yaşayacak, kalmayacaktır bu dem
Siz kıymetini bilin, geri gelmeyecekse madem
Nerde o arkadaşlar, hani Mustafa, Rüstem
Geriye dönün desem, döner mi çocukluğum

Aydın Ahmet

Çok Yorgunum Anneciğim

Bu günde gözlerim örtük
Çok yorgunum anneciğim
Uykularım bölük pörçük
Çok yorgunum anneciğim

Ne su isterim ne ekmek
Zor geliyor kahır çekmek
Böyle oluyormuş demek
Çok yorgunum anneciğim

Gecelerdir uykusuzum
Yanımda yoksun mutsuzum
Yaşamaktan umutsuzum
Çok yorgunum anneciğim

Bakma iyiyim sözüne
Derdim düzüne düzüne
Keşke yatsaydım dizine
Çok yorgunum anneciğim

Yapayalnızım dünyada
Gücüm kalmadı feryada
Yaşamaktan bıktım ya da
Çok yorgunum anneciğim

Yürek çarpıntım sıklaştı
Simsiyah saçım aklaştı
Kavuşma günü yaklaştı
Çok yorgunum anneciğim

Geldi güzüm geçti yazlar
Bitti çoğum kaldı azlar
Dokunma her yanıma sızlar
Çok yorgunum anneciğim

Kara toprağın bağı var
Ölüm diye bir doğru var
Sol yanımda bir ağrı var
Çok yorgunum anneciğim

O çocukluk yıllarımda
Beklerdim ya yollarında
Uyuyayım kollarında
Çok yorgunum anneciğim

Aydın Ahmet

Çul Çürüten

Dünyasını gelir geçer
Boşa yaşar çul çürüten
Her taama şikemperver
Hoşa yaşar çul çürüten

Ne ekmek yapar ne de un
Her şeye kıvırır burun
Cem içinde perdebirun
Konu açar çul çürüten

Kim bağırса kimi kızsа
Duymaz yüreğinde gussa
İki eliyle kaşık tutsа
Döker saçар çul çürüten

Lâfa gelince bu zatı
Sanırsın ki yilkı atı
Böyledir onun hilkati
İşten kaçар çul çürüten

Hatırını sorsan her gün
Ondan gayri yoktur dilhun
Herkesin evine sürgün
Konar göçer çul çürüten

Ne ar bilir ne utanma
Ne pes bilir ne usanma
Sevmem dediğine bakma
Tasla içer çul çürüten

Her gün biri yapıp gelse
Oradan ayrılmaz ölse
Hazır yeme içme bulsa
Hemen uçar çul çürüten

Aydın Ahmet

Dağlar

Yeşillenmiş şu tepenin başları
Beni kucağına çağırır dağlar
Ak serçe , ibibik, guguk kuşları
Hepsi bir arada çığırır dağlar

Ceylanlar ürkekçe düzlüğe iner
Bir sincap neşeyle kovuğa siner
Leylekler Mayıs'ta geriye döner
Nice yavruları doğurur dağlar

Çekirge çığırır, arı saz çalar
Çam dibinde biter sakar yoncalar
Nice menekşeler, nice goncalar
Cümle nebatatı yoğurur dağlar

Kimse bilmez onu, o ne gariptir
Aşılmaz yollara, sırra sahiptir
Gönlün darda ise o ne muhtiptir
Gel koynuma diye buyurur dağlar

Aydın Ahmet

Daha Dünkü

Biraz uslu dur evladım
Daha dünkü sıçirtmasın
Sen gibi çok kuş avladım
Daha dünkü sıçirtmasın

Büyütmüşler gülüm balım
Ona posta, buna çalım
Sonun ne olur bakalım
Daha dünkü sıçirtmasın

Oğlan diye şımartmışlar
Tepemize çıkartmışlar
Adam sanıp abartmışlar
Daha dünkü sıçirtmasın

Sonradan görmenin hası
Şişirmiş göbeği kası
Ulan eşegin sıpası
Daha dünkü sıçirtmasın

Meşhur ol demiş babası
Toplamış tarağı tası
Ayrı oynar kıcı başı
Daha dünkü sıçirtmasın

Sakalı yok yeni yetme
Nerde o var orda fitne
Rengi bozuk sarı ibne
Daha dünkü sıçirtmasın

Ayağı Adidas pabuç
Versen doymaz avuç avuç
Azgın huylu sarı havuç
Daha dünkü sıçirtmasın

Paran varsa kölen olur
Taa Halep'ten seni bulur
Git pipinle oyna n'olur
Daha dünkü sıçirtmasın

Gelene geçene sarkar
Höt desen kuş gibi korkar
Saçını annesi kırkar
Daha dünkü sıçirtmasın

Her mevzuya girer atlar
Pislik yapar, zafer kutlar
Karanlıktan ödü patlar
Daha dünkü sıçirtmasın

Bitmemiş daha bıyığı
Hakkı imamın kayığı

Saymaz küçüğü büyüğü
Daha dünkü sıırtmasın

Beğenmez ki her yoncayı
Beleşse atar kancayı
Saymaz halayı amcayı
Daha dünkü sıırtmasın

Adam ol da çık meydana
Senin yaşın yetmez bana
Eğitecek nerde ana
Daha dünkü sıırtmasın

Ne katırsın ne de taysın
Trip yapma daha toysun
Sana yüz verenler duysun
Daha dünkü sıırtmasın

Aydın Ahmet

Dayı

Girme bunların koynuna
Yılandır bunlar dayı
Urgan geçirir boynuna
Kolandır bunlar dayı

Hak hukuk adalet derken
Ötme hemen, vakit erken
Beytölmali kendi yerken
Klan'cudur bunlar dayı

Sattı savdı nerde para
Koymadı kuruş kenara
Kriz-mıriz hep numara
Yalandır bunlar dayı

Kimdi hainle saf tutan
Utan ulan, biraz utan
Pensilvanyada ki yatan
Falandır bunlar dayı

Peşkeş çekip arsalari
Kim topladı parsaları
Alt üst etti borsaları
Talandır bunlar dayı

Her seçimde aynı hapi
Verdi şeker diye şapi
Oy topladı kapı kapı
Dilencidir bunlar dayı

Ucu kökü aynı fırka
Üstlerinde cübbe, hırka
Kumaşları aynı marka
Gülen'cidir bunlar dayı

Aydın Ahmet

Dediler

Himmet ettim insanlara
Zihniyeti art dediler
Dokunca vicdanlara
Hiç konuşma ört dediler

Fırsattı iyi niyetim
Yediler kemiğim etim
Çözülünce basiretim
Çok uyanık, kurt dediler

Hasımları hısımladım
Bozguncuya çıktı adım
Doğru bildiğimi dedim
Katli vacip, şart dediler

Gönül kütüğünde duldum
Muhip aradım yoruldum
Ruhumun dengini buldum
Vakti geçmiş kart dediler

Gittim doğrunun izinden
Taviz vermedim özümden
Çöp sakınmadım gözümden
Merhametsiz, sert dediler

Boş ver dedi danıştığım
Beyhudeymiş çalıştığım
Çıkarına konuştuğum
Er kişidir, mert dediler

Beleş yiyip boğulmadım
Koyun gibi sağılmadım
Çok ezildim dağılmadım
Başımıza dert dediler

Dolaştım koca dünyayı
Boşa eskittim bünyeyi
Mecbur ettiler Konya'yı
Bura sana yurt dediler

Aydın Ahmet

Değil mi?

Müşküldedir fukaralar
Onlar Müslüman değil mi
Düşünürüm bu aralar
Onlar Müslüman değil mi

Tuzları kuru ya onlar
Açın halinden ne anlar
Ey acımasız baronlar
Onlar Müslüman değil mi

Dolarla kontrat kira
Muhtaç mı kalsın ahıra
Vicdanlar kurumuş, zîra
Onlar Müslüman değil mi

Fakire yok yatacak yer
Biri yutkunur, biri yer
Bu kadar olmaz birader
Onlar Müslüman değil mi

Geçimleri zor durumda
Hepsi çile çukurunda
Hanginizin umurunda
Onlar Müslüman değil mi

Aydın Ahmet

Değil miyiz

Levhi Mahfuz ile yazılmış betik
Bir su damlasında sır değil miyiz
Soyunduğu zaman herkes et kemik
Adem babamızdan bir değil miyiz

Cahilken işlenir bütün günahlar
Çekilir dünyada alınan ahlar
Faydasız sonunda bütün eyvahlar
Ham iken ram olan pir değil miyiz

Kim ola ter temiz dünyadan giden
Kendini bu kadar pak görmek neden
Ne kadar yusan da kokuşur beden
Sildikçe çoğalan kir değil miyiz

Aydın Ahmet

Değilsin

Arkamdan saydırıp gavat demişsin
Sen de az pezevenk gavat değilsin
Her türlü dışkıyı kendin yemişsin
Sen de az pezevenk gavat değilsin

Sattın savdın para kalmaz bir aya
Bir daha mı gelcen yalan dünyaya
Boş ver, her gün vur sen viski biraya
Sende az pezevenk gavat değilsin

Para olsun, fetva bulur harama
Gerek yok ki; kaynağını arama
Durduk yere küfür etmem ben ama
Sen de az pezevenk gavat değilsin

Bey görünüp sen herkesi kandırdın
İşyerinde garibanı sindirdin
Patronunu semerine bindirdin
Sen de az pezevenk gavat değilsin

Cuma bilmez fetva verir vacipten
Yarım hafız terktir, imam hatipten
Bir sormalı seni yazan kâtipten
Sen de az pezevenk gavat değilsin

Heyt'le hötle anasını yıldırır
İnsan dayanır mı bir gün çıldırır
Müslümanlık taslar namaz kıldırır
Sen de az pezevenk gavat değilsin

Hangi puştluğunu koysam sıraya
Yazsam bitmez teker teker şuraya
Hakka razı olmaz, girmez kuraya
Sen de az pezevenk gavat değilsin

En azından hiç kimseye şerrim yok
Açlık çektim ama benim karnım tok
Senin sülalenin hepsi aynı bok
Sen de az pezevenk gavat değilsin

Aydın Ahmet

Değişikler

Söyleyince doğruları
Namertlere batar olmuş
Boş verince birileri
Ona buna çatar olmuş

Misafiri sevmeyenler
Bir tas çorba koymayanlar
Elden yiyip doymayanlar
Arkamızdan atar olmuş

Kodamanlara aşıklar
Gurur bilmez bulaşıklar
Tüm zehirli sarmaşıklar
Dibimizde biter olmuş

Nankörler uslanır sanma
Kıymet bilmeyene yanma
Biz doygün bilirdik amma
Seni beni yutar olmuş

İyilik yapan taşlanmış
Kazana düşmüş haşlanmış
Deve dikenden hoşlanmış
Şu dünya ne beter olmuş

Kime kalmış terekeler
Körelmiş tüm melekeler
Arsız tembel tenekeler
Yiyip yiyip yatar olmuş

İmdat dediğinde koş ver
Acı dükkanında iş ver
Ona boş ver buna boş ver
Canımıza yeter olmuş

Sessiz durduğuna kanıp
Edepliye korkak sanıp
Kargalar tepene konup
Horozlanıp öter olmuş

Kim beslerse tazısıdır
Emdiğinin kuzusudur
İnsanların bazısıdır
Namertleri tutar olmuş

Güvenilmez yılanlara
Menfaatçi olanlara
Bak kuyruklu yalanlara
Sünepeydi Tatar olmuş

Sor onları bilenlere
Söver hilaf olanlara

Söylediği yalanlara
İki daha katar olmuş

Kim var işinde gücünde
Taşır başının tacında
Menfaat varsa ucunda
Babasını satar olmuş

Böyledir dünyada yasa
Sürmek için zevki safa
Yan yana durunca safa
Dirseğiyle iter olmuş

Zenginlik onların hakkı
Puştuğa çalışır akli
Umurunda mı kul hakkı
Kim kurnazsa üter olmuş

Aydın Ahmet

Deli Notları

Umumdan tahkikat yaptılar bana
Dostlarım toplandı velî dediler
Alıp götürdüler Mazhar Osman'a
Yahu bu düpe düz deli dediler

Garip gurebayı görüp kolladım
Nankörlük ettiler vefa bulmadım
Şin Kafıca üç beş küfür salladım
İyi değil bunun hâli dediler

Derviş sabrederken ölecek dedim
Vardım kapısına kadı bekledim
Adalet ne zaman gelecek dedim
Bugün mümkün değil, salı dediler

Fikir aldım sordum dosta ahababa
Modaymış dediler yırtık esvaba
Efkarı umumu sordum esnafa
Bu işlerin çıktı nalı dediler

Kenevir içiyor şimdiki gençlik
Bizde ergen olduk, bu yoldan geçtik
Büyüklerle gidip konuyu açtık
Babaya yok oğlun hayrı dediler

Şehirde haneler yirmi beş katmış
Kirası yükselmiş arttıkça artmış
Garibin sehmine bir ahır kalmış
Fukara gebersin gayrı dediler

Cem içinde ulu orta gülmedim
Destursuz makama varıp dalmadım
Mihmanlıkta uzun süre kalmadım
Tabiatı soğuk, huylu dediler

Aç gözlülük edip köşe kapmadım
Kimseyle yarışıp aşık atmadım
Sol elimle yiyip bıçak tutmadım
Medeniyet bilmez köylü dediler

Menfaatim için adam satmadım
Haramdan bir geçim yolu tutmadım
Herkesi bir bildim ayırt etmedim
Bizden değil falan soylu dediler

Aydın Ahmet

Delik

Cep delik
Cepken delik
..... delik
Üst delik
Üstelik....

Aydın Ahmet

Deme

Dinle Âdemoğlu olsan eriken
Büyüklük edipte bilirim deme
Bu dünyada sana ölüm var iken
Ben ab-ı hayatı bulurum deme

Firavun olsan da tahtın başında
Bir gün zehir çıkar tatlı aşında
Bükülür de belin yetmiş yaşında
Toprağın üstünde kalırım deme

Bahar göremezsın doludan kardan
Kaçamazsın bir kıvılcımlık hardan
Şahin olsan çıkamazsın bir yardan
Hasta yatağında ölürüm deme

Kimler geldi geçti yalan dünyadan
Kimi vezir idi kimi hanedan
Vazgeçmeyen var mı şu tatlı candan
Azraille ahbap olurum deme

Pişmanlıkla ölür her ölen kişi
İster erkek olsun isterse dişi
Her ölenin yarım kalmıştır işi
Dünyadan muradım alırım deme

Aydın Ahmet

Denk Geldi II

Taşa vurdum namlusunu teberin
Razı oldum küt yanına keserin
Herkese bir tebrik, yahut aferin
Benimkisi yuh'a çüş'e denk geldi

Viranede bir küp altın bulmalı
Birazın bozdurup koyun almalı
Olmuş iken sürü beş bin olmalı
Düşündükçe saat üçe denk geldi

Olmadık hayale düşlere daldım
Bin beş yüz davarı ağıldan saldım
Uyanınca bir an hakikat sandım
İyi bir hayale, düşe denk geldi

Deh deyip atladım bizim merkebe
Bıkmadan aradım dağ, dere tepe
Herkesin kazması dolu bir küpe
Benimki kurumuş çişe denk geldi

Ne kemerim kaldı ne belde kuşak
Ben miyim dünyada binecek eşek
Herkesin kıcına kuş tüyü döşek
Benimkine kırık şişe denk geldi

Yorulдум dünyanın her cefasından
Fayda göremedim bir sefasından
Herkese böreğin tam ortasından
Bana da yanık bir köşe denk geldi

Aydın Ahmet

Denk Geldim

Bu dünyada hakikati aradım
Akil ile kırklı yaşta denk geldim
Alırken dünyadan herkes muradın
Benimkinde işe güce denk geldim

İnsanı kâmilî sevdim bir yandan
Görmedim sevgisi yürekten, candan
Alavere yaptım bir bahçıvandan
Zerzevatı kelek puştâ denk geldim

Her ne iş yaptıysam hep aksi gitti
Sıra bana geldi, un bulgur bitti
Vakti geldi sandım, bülbüller öttü
Nevbahar da karlı kışa denk geldim

Gerçeğe ermedi daldığım düşler
Çok fazla sürmedi yaptığım işler
Kırıldı ağızda yirmilik dişler
Keşkûlün içinde taşâ denk geldim

Şafderun gönülle meydana geldim
Öz nefsimi yonttum, hududu bildim
Dünkü yetmelerin toylağı oldum
Abidik gubidik işe denk geldim

Tumturaklı haller yoktu serimde
Babayani idim bir cem içinde
Namludan kaçarken namert biçimde
Ucu küt bıçağa, şişe denk geldim

Bazen af diledim bazen ağladım
Güzel sözler ile yarı tavladım
Kırk yılın başında bir kuş avladım
Eti yenmez mundar kuşa denk geldim

Ozanlığı sevdim hastası oldum
Yar ile serenat postası oldum
Sonunda bir meslek ustası oldum
Karın doyurmayan işe denk geldim

Aydın Ahmet

Derdest

Dil derdest, gönül derdest
Bir tek yalnızlığım serbest

Aydın Ahmet

Derdim

Benden kasavetli kimse yok derdim
Meğer ilaç imiş kendime derdim
Ömür bahçesinde ebet ararken
Güllerin içinde kendimi derdim.

Aydın Ahmet

Derdin Ne

Gözyaşımı döke döke kuruttun
Zalim felek benim ile derdin ne
Ağlamaktan şad olmayı unuttum
Zalim felek benim ile derdin ne

Ahbaplarım hatırımdan geçtiler
Bir zamanlar benle yiyip içtiler
Ben ölmeden kefenimi biçtiler
Zalim felek benim ile derdin ne

Kırkikindi yağmurunda ıslandım
Seyrederken kof ağaca yaslandım
Kılıç gibi keskin idim paslandım
Zalim felek benim ile derdin ne

Yorulmazdı hırçın idi burağım
Yamaçtaki ahlât gibi kurağım
Meyhaneler viraneler durağım
Zalim felek benim ile derdin ne

Gün azaldı nihayetden gün aldı
Günden güne vakit bitti daraldı
Ömür geçti ahirete ne kaldı
Zalim felek benim ile derdin ne

Aydın Ahmet

Derinden

Çıkarsan sevgilim bir gün yoluma
Derbeder bir halde beni görürsen
O an tanımaz da bu da kim dersen
Yıkarsın kalbimi bil ki derinden

Her köşe başında beklediğimi
Günlerime günler eklediğimi
Unutursan bir gün çok sevdiğimi
Yıkarsın kalbimi bil ki derinden

Ellerini açıp yaşlı gözlerle
Sevdiğine koşup tüm ümitlerle
Beni bırakırsan gidip ellerle
Yıkarsın kalbimi bil ki derinden

Gün olur onunla yuva kurarsan
Kurulu dünyamı o gün yıkarsan
Sana ne deyip de karşı çıkarsan
Yıkarsın kalbimi bil ki derinden

1989

Aydın Ahmet

Dervif Olunmaz

Bir dergaha girdim diyen cahiller
Hırka giymek ile dervif olunmaz
Akıl yaşta olur sanan gafiller
Kırka girmek ile dervif olunmaz

Firavunla kim baş etti Musa'yı
Ejder etti elindeki asayı
Kendinden sanırlar fenni, yasayı
Cübbe giymek ile dervif olunmaz

Talebeler müderrise diz çöker
Tedris alır divanında baş bükür
Ders görmeden tesbihiyle hu çeker
Dane saymak ile dervif olunmaz

Aydın Ahmet

Dışı Seni Yakar

Afili görünen yalan dünyanın
Dışı seni yakar içi de beni
Uyanılacak bir kısa rüyanın
Dışı seni yakar içi de beni

Atlastan libaslar giyinenlerin
Rüşvetle kötüyü savunanların
Para için üryan soyunanların
Dışı senin yakar içi de beni

Yer yüzünde mağrur gezinenlerin
Er denip kütüğe yazılanların
Makamla mayası bozulanların
Dışı seni yakar içi de beni

Mevki ve mülküyle övünenlerin
Bana yok mu diye dövünenlerin
Piyango vurunca sevinenlerin
Dışı seni yakar içi de beni

Aydın Ahmet

Doğduğum Köy

Dolaştım Bağdat'ı Şam'ı
İlla yine doğduğum köy
Başkadır dağları damı
İlla yine doğduğum köy

Uzundur tozlu yolları
Rengarenk biter gülleri
Neyleyim yaban elleri
İlla yine doğduğum köy

Çetindir kara kışları
Serin olur dağ başları
Şeyrettim dalda kuşları
İlla yine doğduğum köy

Olsa sıcak bir tarhana
Yesem şöyle bana bana
Şehirler rahattır ama
İlla yine doğduğum köy

Yaylalar bahar kokunca
Göçler yollara çıkınca
Kanım delice akınca
İlla yine doğduğum köy

Fesli fesli ninelerim
Toprak damlı hanelerim
Kırk bir kere yinelerim
İlla yine doğduğum köy

Hani dereler nehirler
Havası beni zehirler
Rahat vermiyor şehirler
İlla yine doğduğum köy

Pınarı can katar cana
Buz gibi gelir insana
Soğan ekmek yeter bana
İlla yine doğduğum köy

Gölgedir bana meşesi
Yeter huzuru neşesi
Çiğerimin başköşesi
İlla yine doğduğum köy

Ne sıkılır ne bezerim
Ona şiirler yazarım
Köyde kazılsın mezarım
İlla yine doğduğum köy

Konuşurken senli benli
Bir çay içsek demli demli

Anlatırken Hasan emmi
İlla yine doğduğum köy

Kırlarında oynadığım
Seyretmeye doymadığım
Ne kaldı ki saymadığım
İlla yine doğduğum köy

Baba yurdu ganimetim
Toprakta biter nimetim
Boş ver şehri be Ahmet'im
İlla yine doğduğun köy

Aydın Ahmet

Dost Bildiklerim

Kim yüzüme güldü ise inandım
Hüsrana uğrattı dost bildiklerim
İnsanların her türüyle sınıandım
Talime çevirdi dost bildiklerim

Kimi bende altın akçe aradı
Yok deyince yetmiş arşın ıradı
Ahde vefa güttüm neye yaradı
Zalime çevirdi dost bildiklerim

Kimi hicranıma güldü, kınadı
Sürdükçe merhemi yaram kanadı
Bilmem pıtrak mıydı, diken mi adı
Isırgan otuymuş dost bildiklerim

Kimi benden esvap teberru bekler
Nerde bulam Hint kumaşı, ipekler
Daha vefaliymis sadık köpekler
Lütfu bilmez imiş dost bildiklerim

Yaren dediklerim üç günde bıktı
Düştüğü çukura beni de çekti
Kendini kurtardı feraha çıktı
Tilki kurnazıymış dost bildiklerim

Gözyaşım çağladı pes etti dere
Sağ yerim kalmadı, hep yara bere
Her tokatta yemin ettim kaç kere
Yine de kandırdı dost bildiklerim

Aydın Ahmet

Dostlar Beni Unutmayın

Ben ölürsem sizden önce
Dostlar beni unutmayın
Muhabbetimiz var onca
Dostlar beni unutmayın

Hazin bir salâ duyulur
Bir kara haber verilir
Gayri kurtuldu denilir
Dostlar beni unutmayın

Bir araya gelinince
Ben de varım sanılınca
Eski günler anılınca
Dostlar beni unutmayın

Sır verdiğim sırdaşlarım
Candan öte kardaşlarım
Çocukluk arkadaşlarım
Dostlar beni unutmayın

Çelik çomak top oynadık
El yerine hiç koymadık
Bir birimize doymadık
Dostlar beni unutmayın

Şu gönlümde hep birsiniz
Maşşere dek hep varsınız
Habersiz gitti dersiniz
Dostlar beni unutmayın

Her insan dünyada seyyah
Böyle emreylemiş Allah
Sarı Selim, Kel Abdullah
Dostlar beni unutmayın

Toprağa verip dönerler
En fazla üç gün yanarlar
Rahmetli diye anarlar
Dostlar beni unutmayın

Aydın Ahmet

Durduk Yere

Korkak, şarap masasında efedir
İç demem ben durduk yere adama
Soyu sopu malum değil, bebedir
Piç demem ben durduk yere adama

Sen sustukça külhanbeyi geçinir
Başkasının çöplüğünde eşinir
Dere tepe düz gidersin, kaşınır
Suç demem ben durduk yere adama

Sahibinin arkasına saklanır
Sabır çelik olsa nasıl katlanır
Şurda olsa ne güzel tokatlanır
Kıç demem ben durduk yere adama

Para yoksa babasına sarılmaz
Onun ile tuvalete varılmaz
Yüzüne tükürsen yine darılmaz
Kaç demem ben durduk yere adama

Kuyruk olmuş dimdik, bir tava sapı
Gölgesini geçmez çevresi çapı
Zengin olmak için mubah her kapı
Aç demem ben durduk yere adama

Menfaati için çok çanak yalar
Elinle beslerken seni tırmalar
Ey mafya bozması, korkak kırmalar
Fıs demem ben durduk yere adama

Edebiyle gelen hep hürmet görür
Tatlı dille topaz olsa da erir
Mülayime her kim olsa yol verir
Kış demem ben durduk yere adama

Kaç kişinin müdürü, filan falan
Dokuz anlatırsa sekizi yalan
Senden âlâ bir gavat var mı ulan!!
Hoş demem ben durduk yere adama

Laflarıyla insanı deli eder
Hepsi aynı biri birinden beter
Bacısına anasına küfreder
Çüş demem ben durduk yerde adama

Ne dersin de bu insanlar yaramaz
Ver parayı namus şeref aramaz
Çirkeflik yapmadan bir gün duramaz
Çiş demem ben durduk yere adama

Herkes kulağını açsın anlasın
Eniğini zincirine bağlasın

İmam yıkayacak yeri kalmasın
(...) demem ben durduk yere adama

Aydın Ahmet

Duyalı Beri

Kimse benim ile muhip olmuyor
Dokuz köyde doğru diyeli beri
Eşe dosta muhabbetim kalmıyor
Ardımdan gıybetim duyalı beri

Bazen şerle karşılaşır ihsanlar
İyiliği ucuz görür insanlar
Kolay lokma bellediler ihvanlar
Beşeri muteber sayalı beri

Doğru bildiğimi dedimse olay
Bâtılı söyleyip kurtulmak kolay
Kimi tebrik etti kimi de alay
Yârle meveddeti yayalı beri

Aydın Ahmet

Dünya

Yaşım kırk ikiye geldi
Güvenim yok sana dünya
İhtiyarlığa ne kaldı
Güvenim yok sana dünya

Gitti bütün akrabalar
Kalmadı ana babalar
Boşunadır tüm çabalar
Güvenim yok sana dünya

Kiminin kervanı katar
Kimi atlas ipek satar
Şu mezarda kimler yatar
Güvenim yok sana dünya

Bazı yağlı, bazı yavan
Kuru ekmek, acı soğan
Var mı karnı gözü doyan
Güvenim yok sana dünya

Yeni ilaç, yeni merhem
Ölüme bul çare madem
Nerde yedi ceddin dedem
Güvenim yok sana dünya

Ölüm yok malum zamanlı
Her kul ölmek için zanlı
Var mı kalan delikanlı
Güvenim yok sana dünya

Sen de fanisin Ahmet'im
Çürüyecek bir gün etin
Görmedim hiç merhametin
Güvenim yok sana dünya

Aydın Ahmet

Dünya Malı

Soğan ekmek yiyende bir
Atlas libas giyende bir
Böyledir en güzel tabir
Dünya malı dünya malı
İşte görünüyor halı

Gözümü açtım üryandım
Hemen memeye dayandım
Ben de bir zamanlar kadım
Dünya malı dünya malı
İşte görünüyor halı

Geri geldi mi hiç giden
Ne akıl çözdü ne de fen
Tek esvap var o da kefen
Dünya malı dünya malı
İşte görünüyor halı

Zenginlikte tekti Karun
Bakiyim derdi Firavun
Şimdi neredeler sorun
Dünya malı dünya malı
İşte görünüyor halı

Doğan her insan gurbetçi
Malına mülküne bekçi
Herkes birer emanetçi
Dünya malı dünya malı
İşte görünüyor halı

Gönül denen sırçadan köşk
Söylemeli Mevlâ'ya meşk
Tek sevda var ilahi aşk
Dünya malı dünya malı
İşte görünüyor halı

Ömür biter azar azar
Bir kalem var hesap yazar
Her faninin sonu mezar
Dünya malı dünya malı
İşte görünüyor halı

Aydın Ahmet

Dünya Sana Tapulu mu?

Kibirle basma toprağa
Dünya sana tapulu mu
Benzersin düşen yaprağa
Dünya sana tapulu mu

Ölüm yok der avunursun
İlaç bulur övünürsün
Ecel gelir dövünürsün
Dünya sana tapulu mu

Ab-ı hayatı kim bulmuş
Hangi giden geri dönmüş
Düşün nice sultan ölmüş
Dünya sana tapulu mu

Kimse gün satın alamaz
Bir lahza fazla kalamaz
Arar sahibin bulamaz
Dünya sana tapulu mu

Gez alemleri arşın arşın
Sanma dünya senin çarşın
Ecel denen deli kurşun
Dünya sana tapulu mu

Bu dünyanın ibreti çok
Kim aç gezer kimisi tok
Ölmemenin çaresi yok
Dünya sana tapulu mu

Can dediğin küçük kafes
Ne hırs kalır ne de heves
Kesilecek bir gün nefes
Dünya sana tapulu mu

Güvenme mala, paraya
Merhem değil ki yaraya
Gömüleceksin oraya
Dünya sana tapulu mu

Reha değil elmas, evlat
Takvadır en güzel devlet
Sen de öleceksin elbet
Dünya sana tapulu mu

Bir damladan gelen sıрыз
Adem babamızdan biriz
Sen de ben de misafiriz
Dünya sana tapulu mu

Nefis denen başa bela
Allah'a yönel evvela

Okurlar sana da sâla
Dünya sana tapulu mu

Ahmet'im bir nedenin var
Çağlak olsan düdenin var
Topraktan bir bedenin var
Dünya sana tapulu mu

Aydın Ahmet

Dünya Zalimlerin Eline Kaldı

Umudumu kestim ben adaletten
Dünya zalimlerin eline kaldı
Adalet temeldir denmiş adetten
Dünya zalimlerin eline kaldı

Döneklerin işi terse giderse
Satıyor çıkarı nerde biterse
Artık kimin gücü kime yeterse
Dünya zalimlerin eline kaldı

Dürüstlük değil mi dinin direği
Çıkarla yoğrulmuş amme görevi
Yıkıldı garibin baraka evi
Dünya zalimlerin eline kaldı

Saraylarda yaşar tüm evliyalar
Gariban yutkunur, avcunu yalar
Zapt etti şehiri tüm eşkiyalar
Dünya zalimlerin eline kaldı

Ekmek bulamazken evde sabiler
Yurdun kaymağını yiyor abiler
Kanunda yer almaz hakka tabiler
Dünya zalimlerin eline kaldı

Suçlu üste çıktı, bir de darıldı
Ne diyet ödendi, ne de soruldu
Güçlü olan baş köşeye kuruldu
Dünya zalimlerin eline kaldı

Zengin olan sefaletten kurtuldu
Garibin yakası, cebi yırtıldı
Suçu sarraf kantarında tartıldı
Dünya zalimlerin eline kaldı

Rahman eline bir fırsat verince
Kırıp geçiriyor tahta geçince
Ahretin hesabı inceden ince
Dünya zalimlerin eline kaldı

Aydın Ahmet

Düşmanımız Pek Çok İmiş

Beş para etmez dünyada
Düşmanımız pek çok imiş
Hem gurbette hem sılada
Düşmanımız pek çok imiş

Bulursan elde iyisi
Derler ya Şam'da kayısı
Ne emmisi ne dayısı
Düşmanımız pek çok imiş

Bir sofrada doyduklarım
Dost yerine koyduklarım
Yeter artık duyduklarım
Düşmanımız pek çok imiş

Önümüzden övüyorlar
Ardımızdan sövüyorlar
Sanmışım ki seviyorlar
Düşmanımız pek çok imiş

Satıyorlar haraç mezat
Lafıyla ameli tezat
Kendim şahit oldum bizzat
Düşmanınız pek çok imiş

Bu yüzden hep bağrım ezik
Bana yapılır mı yazık
Hangi dost atmadı kazık
Düşmanımız pek çok imiş

Dün yarendik bugün küstü
Selamı sabahı kesti
Kalmadı bir sağlam testi
Düşmanımız pek çok imiş

İşte ahvalim beybaba
Ne dost kalmış ne akraba
Kime diyeyim merhaba
Düşmanımız pek çok imiş

Aydın Ahmet

Efendim

Kime gidip maruzatım diyeyim
Tınlamıyor kimse beni efendim
Bir çaresi varsa de de uyayım
Anlamıyor kimse beni efendim

Dalkavuğun kralı var ardında
Ahbap çavuş hep menfaat derdinde
El değil de şu Müslüman yurdunda
Dinlemiyor kimse beni efendim

Zor bulurken kimi haftayı ayı
Elma desen yutacak var dünyayı
Herkes üleşirken pastadan payı
Ünlemiyor kimse beni efendim

Aydın Ahmet

El mi Yaman Bey mi Yaman

Ne istersen yap bakalım
El mi yaman bey mi yaman
Sen tilkiysen ben çakalım
El mi yaman bey mi yaman

Asıp kesecekmiş sığa
Sende var mı öyle tıpa
Yiyecek iyi bir sopa
El mi yaman bey mi yaman

Tütünden sarı dişleri
Deli eder gülüşleri
Be hey karga bülüşleri
El mi yaman bey mi yaman

Yazı yazmış her makama
Yapışacakmış yakama
Hele bakın şu kakama
El mi yaman bey mi yaman

Yanında, yörende biter
Sarmaşık otundan beter
Çok oldunuz artık yeter
El mi yaman bey mi yaman

Paradır tek üzüntüsü
Züğürtlüktür ezintisi
Seni tekne kazıntısı!
El mi yaman bey mi yaman

Gelengiye benzer tipi
Karnı şişmiş piknik tüpü
Etiler' in meşhur topu
El mi yaman bey mi yaman

İyi bir gürgen olacak
Eşek sudan geç gelecek
Sonunda artık bilecek
El mi yaman bey mi yaman

Burnu büyük kavak yelli
Senin ne olduğun belli
Size af yok bundan kelli
El mi yaman bey mi yaman

İşin oyunla, tufayla
Hayatın zevkle sefayla
Devam et sen bu kafayla
El mi yaman bey mi yaman

Aydın Ahmet

Elde Kalan

Bir fırtına telaşıyla yaşadık hayatı,
Neler devrildi, neler yenilendi..
Kırıklarımız oldu bir daha birleşmeyen,
Kavgalarımız oldu bir daha barışmayan
Ve bir gün, acıların ala şafağında,
Kan kızılında bulduk kendimizi,
Bir barut kokusu gibi içten
Bir ince sızı gibi dışten
Bu rahvan, yorgun gidişten
Ne yitirdik, ne kazandık
Bir servet edindik hiçten! !

Aydın Ahmet

Elim Bağlı Kolum Bağlı

Kaç yıldır burdayım kirvem
Elim bağlı, kolum bağlı
Mektubu tez gönderemem
Elim bağlı, kolum bağlı

Alçak sehpa, idam ipi
Cümlelerim haber kipi
Kirvem burası E tipi
Elim bağlı, kolum bağlı

Voltalar on iki adım
Müddetlerde geçer adım
Genliğimi hatırladım
Elim bağlı, kolum bağlı

Oksitosindir sancılar
Karargah kurmuş acılar
Kilit sesleri yankılar
Elim bağlı, kolum bağlı

Bir uçak gider göklerden
Şifre gider direklerden
Kelepçeli bileklerden
Elim bağlı, kolum bağlı

Şafak geceden sökölür
Demirler hınçtan bükölür
Bir bıçak kından çekilir
Elim bağlı, kolum bağlı

Nakil vesikası, zabıt
İdamlığım, suçum sabit
Daralır git gide vakit
Elim bağlı, kolum bağlı

Gün batar güneş çekilir
Pencereden ay dikilir
Dilimden küfür dökölür
Elim bağlı, kolum bağlı

Darağacı tez düzölür
Af dilekçeleri bozulur
İnfaz notları yazılır
Elim bağlı, kolum bağlı

Sıyırıp geçer korkular
Tütün yanığı, sargılar
Tekme tokattır sorgular
Elim bağlı, kolum bağlı

İsyan kokar şarkılarım
Göge yükselir ahlarım

Yasaklıdır kitaplarım
Elim bağlı, kolum bağlı

Aydın Ahmet

Ellerin

Giderken zindana atıp da beni
Boynumu zincire vurdu ellerin
Sevdama bir ağır ceza verdi ki
Yakamdan tutup da sordu ellerin

O kadar sevdim de kıymeti mi var
Gözlerin gözümde bahane arar
Bu kumarda aşkın ettiğim zarar
Bir ocak söndüren yurdu ellerin

Gönlümü elinde oyuncak ettim
Tek kusurum buydu ümitsiz sevdim
Meleyerek senin ardından gittim
Dumanlı dağların Kurdu ellerin

Boynuma taktığın esir halkası
Sürüye sürüye azdı yarası
Mecalsiz gönlümün yoktur kalkası
Nihayet ömrümü yordu ellerin.

Nereye bu gidiş, ne bu hallerin
Nedendir bu zulüm neden nefretin
Unuttun mu yoksa beni sevgilim
Oysa acılara surdu ellerin

Bir mektup yazmışsın kinaye edip
Ellerimi senden çektim ben deyip
Bilesin o eller bende eriyip
Bir zaman avucumda kordu ellerin

Aydın Ahmet

Elveda

Artık bu son mektup son yazışımdır
Bütün satırlarım dertlerden yana
Gözümde dökülen son gözyaşımdır
Senle geçirdiğim güne elveda

Anılar geride mahzun kalmıştır
Elleri başında düşe dalmıştır
Bu aşk ikimizden neler çalmıştır
Maziden bir gülle düne elveda

Bir aşk romanında senle oynadık
Sonu ne olacak diye sormadık
Kaç kez okudukta yine doymadık
Mutlu biter diyen sona elveda

Batmış bahtımıza bir paslı çivi
Gözlerime düşmüş bir bahar çiyi
Kaçtırmamak çok zor artı keçiyi
Bakırköy'e yol var, bana elveda

Aydın Ahmet

Emeklinin Hakkı Nerde

Bir sualım var vekilim
Emeklinin hakkı nerde
Olmayacaksa çekilin
Emeklinin hakkı nerde

Hepsinde üç beş torun var
Sizde ne cevap yorum var
Size basit bir sorum var
Emeklinin hakkı nerde

Otuz sene verdi emek
Yiyemedi etli yemek
Bu vatana yük mü demek
Emeklinin hakkı nerde

Seçim yaklaştığı zaman
Lafa gelince kahraman
Cümlesinin hali duman
Emeklinin hakkı nerde

Bayat ekmek ona baldı
Geçim dertlerine daldı
Çıkmadık bir canı kaldı
Emeklinin hakkı nerde

Kendi evi var kaçının
Derdine düşmüş kışının
Bu parayla siz geçinin
Emeklinin hakkı nerde

Kirasını yatıramaz
Kerevette oturamaz
Ay sonunu getiremez
Emeklinin hakkı nerde

Kimi on kat maaş alır
Kimi züğürtlükten ölür
Seçim günü elbet gelir
Emeklinin hakkı nerde

Olan parayı yediler
Sonra kasa boş dediler
Cevap verin efendiler
Emeklinin hakkı nerde

Koptu artık kulpu sapı
Unuttu eti kasabı
Sorulur bunun hesabı
Emeklinin hakkı nerde

Hepsi küsüp alınmadan
Çıkarılsın fasıladan

Gayri safi hasıladan
Emeklinin hakkı nerde

İhya oldu mültecisi
Bizden rahat dilencisi
Biz miyiz günah keçisi
Emeklinin hakkı nerde

Aç olmadan acınılmaz
Erken seçim kaçınılmaz
On milyonla geçinilmez
Emeklinin hakkı nerde

Oy verin desen koşarız
Memnun etseniz şaşarız
Zaten kaç sene yaşarız
Emeklinin hakkı nerde

Çok bekledi Eyt'li
Doğrulmayacak mı beli
Size oy yok bundan kelli
Emeklinin hakkı nerde

Aydın Ahmet

Emmi

Hele hoş gelmişsin gurbet şehrine
Bizim ev hemencik garşısı emmi
Gitmesin düdükler senin gahrına
Galaba buranın garşısı emmi

Furundan alırsız sıcacık ekmek
Guru fasülyeylen pilav var yemek
Gönlün sevmeydi mi bu şehri demek
Tutmaz köyünkünü turşusu emmi

Uzun zaman oldu köye gitmedim
Bulguru kaynatıp, damda yatmadım
Kumpir sökümünde saban tutmadım
Gurbet, anasını satmışım emmi

Şimdi başlamıştır yaylanın göçü
Ne guzumuz galdı ne de bir geçi
Ciğerimin böyle yanıyor içi
Hasret hamızını içmişim emmi

Köye hiç benzemez şavklı gecesi
Hatır gönül bilmez hacı-hocası
Burada kim kimin gerçek gocası
Vallaha ben bile şaşmışım emmi

Göçtüğümde, bir ak yoktu saçımda
Bebelerin donu yoktu gıcında
Buram buram tüttü heybe içinde
O bulgur köyün mü bakmışım emmi

Eyi olur diye terk ettik köyü
Burada fakirlik inan diz boyu
Parayla satarlar burada suyu
Kemerini iyice sıkışmışım emmi

Geri dönem dedim köylü laf eder
Dönmesek hepimiz olacaz heder
Diyorlar ki bana burada geber
Gayri ben o köyden çıkmışım emmi

Bazı eski alır, urba satarım
Zaptiye gördüm mü ordan kaçarım
Bazar bazar gezer, tezgah açarım
Bir ticaret yolu dutmuşum emmi

Şehirdeki geçim büyük boyumdan
Kimsemiz yok burda gendi soyumdan
Çeşmesi klorlu gurbet suyundan
Yavan gelir amma içmişim emmi

Bugün çıra biter, yarın duz biter
Beş boğaza aylık ne gadar yiter

Vallaha bizim köy burnumda tüter
Şu geçim derdinden çekmişim emmi

Gazandığım para garın tokluğu
Doyuramaz oldum çoru-çocuğu
Şu benim ömürlük eski gocuğu
Yamaya yamaya bıkmışım emmi

Maaşı alınca sana, şu sana
Bir tütün parası galıyor bana
Az galmış bir ara mazhar osmana
Tasamdan üç-dört gün yatmışım emmi

Bu gadar seninle ettik muhabbet
Dönünce herkese anlat bi zahmet
Gurban olsun köye bu gara Memet
Münhasıran selam etmişim emmi

Aydın Ahmet

Eski İnsanlar

Şimdikiler belki beğenmez amma
Kendini arattı eski insanlar
Onları kuvvetsiz, zayıftı sanma
Evlere direkti eski insanlar

Kimisi âlimdi kimisi usta
Pabuç bırakmazdı arsız, puşta
Düşküne kanattı, zalime muşta
Şahlanan kırattı eski insanlar

İnancı, takvası kuvvetli idi
Namaza niyaza gayretli idi
Sohbeti, meseli ibretli idi
Gönüle sıratı eski insanlar

Dargın olanları barıştırdı
Aklını hayıra çalıştırdı
Sözünü dinletir, danıştırdı
Herkesi gerekti eski insanlar

Yoka sabır, aza şükür ederdi
Bizden daha muhtaç neler var derdi
Her türlü zorluğa göğüs gererdi
Sandala kürekti eski insanlar

Aydın Ahmet

Eski Köye Yeni Adet

Eğri durdu yakışmadı
Eski köye yeni adet
Bu işin düpe düz adı
Eski köye yeni adet

Kadınlar erkeği geçti
Streç bir pantolon seçti
Caddede sigara içti
Eski köye yeni adet

Taviz verdikçe verildi
Evde sinirler gerildi
Kadın hakları denildi
Eski köye yeni adet

Kocalar hanımdan korkar
Yok derse kıyamet kopar
Ev süpürür, yemek yapar
Eski köye yeni adet

Erkeklerle gider maça
Göbeğini aç aça
Dar pantolon kısa paça
Eski köye yeni adet

Topukları sivri füze
Etek boyu çıkmış dize
Söyle, yakışır mı bize
Eski köye yeni adet

Aydın Ahmet

Eski Mahalle

Ne zaman uğrasam gözlerim dolar
Yüreğimi yakar eski mahalle
Açan hatıralar burada solar
Yüreğimi yakar eski mahalle

Seninle bir zaman yaşadık burda
Bir yarım hikaye, bir buruk sevda
Şu köşe başında, bahçeli evde
Hep akasya kokar eski mahalle

Ne güzel komşuydu Gülser ablalar
Sarmaşık gülüydü bütün cumbalar
Göknaar direkleri, sarı lambalar
Mahsun mahsun bakar eski mahalle

Kahvenin önünde bir plak çalar
Şarkının sözleri yürek parçalar
İncir ağaçları, hırçın dalgalar
Bir sahile çıkar eski mahalle

Ne çok gezdim ama yorulmamışım
Postacı unutmuş, sorulmamışım
Sanki bu yerlerde kurulmamışım
Hayalleri yıkar eski mahalle

Aydın Ahmet

Etli Ekmek

Ben de Goca Gonyalıyım
Konyalıya etli ekmek
Tıka basa doymalıyım
Konyalıya etli ekmek

Yedi soğan yedi biber
On altı kişiye yeter
Ansızın gelirse eğer
Misafire etli ekmek

Bırakın mırın kırını
Arayın kara fırını
Geçince ölen kırkını
Cenazeye etli ekmek

İster sabah ister akşam
Hızır gibi, ondan şaşmam
O varsa başkaya bakmam
Dünürlere etli ekmek

Beş kandilde iki bayram
Yanında bir litre ayran
Sana tekke bile hayran
Hocalara etli ekmek

Dönünce mübarek yoldan
Girişilir hep bir koldan
Toplanılır sağdan soldan
Hacılara etli ekmek

Misafir gelecek dendi
Yabancı yok dayı, emmi
Yirmi altı tane yendi
Akrabaya etli ekmek

Reklamlarda afişlerde
Lokantada bahşişlerde
Cepte dolaşan fişlerde
Turistlere etli ekmek

Üç öğün olsa da yenir
Kuyruk yağı lezzet verir
Sıcak sıcak iyi gelir
Mevlilere etli ekmek

Dosta yapılınca yıkım
İyi olur orda bakım
Yeni trend yeni akım
Gurmelere etli ekmek

Bütün gündüz her gün akşam
Varsa lahmacuna bakmam

Ömür boyu yesem bıkmam
Hastalara etli ekmek

Bir kere tatmayan pişman
İncelmeye büyük düşman
Konyalılar bundan şişman
Zayıflara etli ekmek

Aydın Ahmet

Etme Bari

Ŗu dŖnyanın zalimine
Kaygısızlık etme bari
Sevmesen de âlimine
Saygısızlık etme bari

İnsanların hali dram
Nefret etme, küslük haram
Kalbin yoksa elli gram
Duygusuzluk etme bari

Herkesi Allah yarattı
Onun ruhuna can kattı
Yaşamak herkesin hakkı
Sevgisizlik etme bari

Ana baba başın tacı
Hürmet et geçince yaşı
Sevgidir her şeyin başı
İlgisizlik etme bari

İlimsiz ahkâm kesilmez
Her bilinen söylenilmez
Duya duya öğrenilmez
Bilgisizlik etme bari

Aydın Ahmet

Farkın Ne

İnsanları hakir gören müstekbir
Bir avuç topraktan farkın ne senin
Ebet olan Allah, varlığı tekdir
Bir avuç topraktan farkın ne senin

İster köle ol sen istersen hükümdar
Sakin olma nefsin şerrine duçar
Bu dünyada mutlak bir gün ölüm var
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Malla mülkle yücelmez ki kavmiyet
Çoğaldıkça değer görür mahviyet
Yaradan'a münhasırdır mağfiret
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Konuşmaya sözü kalmaz çenenin
Yenip yutulacak bir gün bedeninin
On metreden biçilirken kefenin
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Böbürlenir hakka meydan okursun
Malda zenginsin de ruhta fakirsin
Ulviyetten yana alçak fikirsin
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Şervetin var ama hiç bir hayrın yok
Ömür yüz senelik başka gayrın yok
Ahirette makam mevki ayırım yok
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Çağırmadan seni aniden kabir
Nefsini etmeli mutlaka Cabir
İlk işlenen günah, vebaldir kibir
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Yol gösterir sana bütün celîler
Kalp gözüyle amel eder veliler
Ne nazırlar geçti nice valiler
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Ömür bitip kapanmadan perdeler
Eğil, Hak'la buluşturur secdeler
Hani anan baban, şimdi nerdeler
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Teslim olur bu gerçeğe ehli din
Her faninin son durağı elbet sin
Ecel ile ahabap olan var mı, kim
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Seher vakti vuku bulmadan fecir
Avuç açıp yüzü Mevla'ya çevir

Nice şahlar öldü kapandı devir
Bir avuç topraktan farkın ne senin

Aydın Ahmet

Farzet ki

Bir yuva kurarsan benden uzakta
Farzet ki ben öldüm beni düşünme
Bensiz yaşadığın her mutlulukta
Farzet ki ben öldüm beni düşünme

Kararlısın madem git güle güle
Unutamam seni bir saat bile
Mutlu olman için herşeyden önce
Farzet ki ben öldüm beni düşünme

Ben kendi dünyamda yaşar giderim
Seni hep özlerim hasret çekerim
Bir gün bir köşede çürür giderim
Farzet ki ben öldüm beni düşünme

(1988)

Aydın Ahmet

Fittırık

İşin düşünce arıyon
Gayri meşru aşkın mıyım
Yolacak ördek sanıyon
Ben o kadar şaşkın mıyım

Dırdırından ben ölecem
Akıl hastası olacam
Sen kovacan ben gelecem
Ben o kadar pişkin miyim

Nerdeyim, nereden geldim
Hem yoruldum, hemi yıldım
İsnadına delil buldum
Ben o kadar kuşkun muyum

Ben de para bol sanıyon
Etin suyuna banıyon
Sen beni yanlış tanıyon
Ben o kadar şişkin miyim

Aydın Ahmet

Filistin'e Ağıt

Ŗu orta doğuda mazlum bir lke
Herkese emanet Arap'a Türk'e

Zulmü seyrediyor bütün ehli din
Yalnız bırakıldı mazlum Filistin

Haneler yanıyor, Ŗehirler duman
Bu nasıl dik duruŖ, bu nasıl iman

Bu kan emiciler senden ne ister
ŖŖt üstüne tüm Siyonistler

Canlar ucuzlamıŖ bekler kuytuda
Müslümanlar lmŖ, hepsi uykuda

Bir avuç Siyonist dünyayı sarmıŖ
Mazlumlara zalimin eline kalmıŖ

Bu nasıl intikam, bu nasıl zillet
Yok olma derdinde bir kadim millet

Çocuklar annesiz babasız kalmıŖ
Tüm dünya zevkine, keyfine dalmıŖ

Geride kalanlar bir avuç sabi
Onları sahipsiz koyma Yarabbi

Uyuma ey mmet bunları tanı
Ellerinden akan Müslüman kanı

Oysa merhamette bizler eŖsiziz
Bu kardeŖ zulmüne neden sessiziz

Ekmek bulamıyor orada alar
Tribünler dolu, sürüyor maçlar

Bir futbol sevdası, bir altın kupa
Böyle avutuyor bizi Avrupa

Müslümanlar sinmiŖ perdeler rtk
Ne çok dağıldınız, birleŖin artık

Yerinden doğrulup peygamber baksa
Sahibini bekler Mescid-i Aksa

Bu bir garip dava, bu bir epizot
Smrd mmeti, geç kaldı boykot

İyi ki ölüm var fani dünyada
Boykottan mitingden kime ne fayda

Bu kutlu davada yalnızsın sanma
Onlara yar olmaz Mezopotamya

Sen de listedesin, yaklaştı sıran
Uzat Filistin'e elini İran

Arama dünyada azılı katil
Helakin yakındır beni İsrail

Bu bir akabedir, bu bir akındır
Eğilme Filistin, zafer yakındır

Ne mülteci oldun, ne yurttan kaçtın
Dünyayı kendine hayran bıraktın

Elbette olacak her şey sütlüman
Artık vücut olsun bütün Müslüman

Yine iş düşüyor Türk oğlu Türk'e
Birleşsin turanda bu yedi ülke

Aydın Ahmet

Flistin

Kan ağlıyor Filistin
Sessiz kalmış ehli din
Çocuklar ateş hattında
Bu nasıl öfke, nasıl kin
Global kanallarda gündem
Bir millet için son dem
NATO tedirgin,
Altılı ülke...
Bu bir soykırım- belirgin
Bekleniyor tüm dünyadan
Barış için bir doktrin

Aydın Ahmet

Fosso

Şeytanla ahbap, ikiz
Sevimsiz mi sevimsiz
Ne idüğü belirsiz
Senden mızımız zat var mı?

Dövecekmiş babası
Yerse tabi tıpası
Be eşşeğin sıpası
Senden konkur at var mı?

Markalıdır gocuğu
Cepte taşır sucuğu
Eyy hayvanat çocuğu
Senden ala it var mı?

Hiç dolmuşa binmemiş
El atından inmemiş
Oysa her haltı yemiş
Sende ala lut var mı?

Kemik yalayan bir it
Sorsan kendine, yiğit
Hem ukala hem narsist
Senden ala put var mı?

El parasıyla safa
Her gün çekiyor kafa
Ulan Bekri Mustafa
Senden ala keş var mı?

Zengin olmamış zevat,
Yapıyor surat savat
Senin gibi bir g.vat
Asalak bir bit var mı?

Bir şişe viski içmiş
Sonra telefon açmış
Polis ağzına s.çmış
Senden ala g.t var mı?

Herkesi hakir görür
Yürürken gubuz yürür
Paraya d.bür verir
Senden ala p.c var mı?

Ocağını beğenmez
Bayat ekmeği yemez
Ulan kendini bilmez
Senden ala aç var mı?

Dayayacan alnına

Dolduracan karnına
Canım geldi burnuma
Artık bende suç var mı?

Kendini mafya sanır
Ulan seni kim tanır?
İnsan biraz utanır
Sende külhanlık var mı?

Çok çıkar olmuş sesi
Fos sanıyor herkesi
Mahallenin i.nesi
Sende erkeklik var mı?

Basacakmış evimi
Bir bildirsem yerimi
Sen alırsın şeyimi
Sende aslanlık var mı?

Aydın Ahmet

Gayri Yasal Aşk

Sen benim düşünce suçumsun
Hiç çıkmamış af umudum
Yüreğimin verdiği açık ifadem
Müebbet sevmeye mahkumluğumsun

Sen benim faili meçhulüm
Taammüden mutsuzluğumsun
Sevenlerin atıldığı tecridim
İki adımlık sürgün koğuşumsun

Sen benim daktilo sesi kalp atışım
İnfazıma baş kaldırışımsın
Sensizliğe mukavemetim
Gardiyanla dalaşımsın

Sen benim aşk suçuna gizli tanığım
Zapta geçirilen tutanağımsın
Duvarlara kazıdığım öfkeli şiirlerim
Tütün bağımlısı ciğer yaramsın

Aydın Ahmet

Gazeteci Çocuk

Kirli elleri yumuk yumuk
Kısa pantolonlu gazeteci çocuk
Düşecekmiş gibi bir kamyon kasasından
Ellerinde sımsıkı tuttuğu yokluk
Bir muhit belirlemişler ona
Karaköy-Eminönü arası
Gazete tomarı kendinden ağır
Kolay değil ekmek parası
Nedir bölüşmek- adalet
Nedir ekmek- kiracılık
Tek bildiği tek lokma yemediği
Minicik midesindeki açlık
Gün doğmadan düştü yollara
Sefer düdükleri çalıyor
Magiruslar balık istifi, tozuyor
Bir nakarat dolanmış diline
Hergün " yazıyoorr..yazıyoorr !!"

Aydın Ahmet

Gece Ve Kaçak

Yağmur yağar araba farlarına
Sarıya döner birden ışıklar
Bir çöpçü yerleri saz çalar
Uzadıkça uzar bulvarlar
Duvarlar tehlikeli afiş
Biri yumruk biri çekiç
Devriyeler volta atar
Telsizler eşkâli okur
Bir kaçak bodrumda yatar
İslanır paslı mermiler
Soğuk eli sigara tutar
Gece yağmuru yüzüne vurur
Amerikan bayraklı oteller
Uşaklar hazır ol durur
Dudakları kan yalamış kızlar
Sırayla taksi durdurur
Soğuk bir yel ısırır yüzünü
Deliktir parkanın cebi
Eski bir marş gelir aklına
Siler gönlündeki hüznü

Aydın Ahmet

Gecesi Arife Gündüzü Bayram

Gamdan öte içi neşe dolanın
Gecesi arife gündüzü bayram
Zevcesinden yana şansı olanın
Gecesi arife gündüzü bayram

Hasenatı olmaz kuru yalanın
Değerin bilmeli elde kalanın
Takanak defteri temiz olanın
Gecesi arife gündüzü bayram

Haramla kazanıp üleşmeyenin
Senetle tefeye bulaşmayanın
Bedavaya fazla alışmayanın
Gecesi arife gündüzü bayram

Marazdan mustarip sürünmeyenin
Yemede içmede erinmeyenin
Kendini hor görüp yerinmeyenin
Gecesi arife gündüzü bayram

İnatla bir işe girişmeyenin
Eşekle katırla yarışmayanın
Kimsenin işine karışmayanın
Gecesi arife gündüzü bayram

Her küfür edenle kapışmayanın
İt ile köpekle takışmayanın
Muhtarla bekçiyle atışmayanın
Gecesi arife gündüzü bayram

Olana şükredip eski giyenin
Lezzet alıp soğan ekmek yiyenin
Her işi bilse de bilmem diyenin
Gecesi arife gündüzü bayram

Her gün sıhhatinden yakınmayanın
Ne bulursa yiyip tıkmayanın
Helâya girince ıkmayanın
Gecesi arife gündüzü bayram

Yoksulu görünce himmet edenin
Baba mesleğini candan sevenin
Devlete yasaya boyun eğenin
Gecesi arife gündüzü bayram

Kim ne derse desin aldırmayanın
Havlayan her ite saldırmayanın
Ana babaya baş kaldırmayanın
Gecesi arife gündüzü bayram

Besmele çekerek başlarsa işe
Çakıl taşı gelmez damağa dişe

Çoluğu çocuğu hayırlı ise
Gecesi arife gündüzü bayram

Umursamaz onu herkes kem bilse
Arkasından sövüp, yüzüne gülse
Namerde çakala muhtaç değilse
Gecesi arife gündüzü bayram

Her yerde geçimsiz mızımız zat ise
İşine gelmeyen söze zıt ise
Kafa ona göre, akıl kıt ise
Gecesi arife gündüzü bayram

Aydın Ahmet

Geç Kaldım

Koşturdum peşinden bir ömür boyu
Herşeyi anladım fakat geç kaldım
Benden saklasan da sevmiştin onu
Herşeyi anladım fakat geç kaldım

Sonunda bu aşkı bitirecektin
Vuslatı mahşere götürecektin
Biliyordum beni sevmeyecektin
Herşeyi anladım fakat geç kaldım

Seni alacaktı benim elimden
Onu seçecektin bildim evvelden
Zorla sevemezdin ne gelir elden
Herşeyi anladım fakat geç kaldım

Bu aşkın sonunu bildim başında
Söz geçmez gönüle karşı çıksam da
Unutmak imkansız her ne yapsamda
Herşeyi anladım fakat geç kaldım

Neyleyim sevgilim kaderimmiş bu
Sensizlikle gelir ömrümün sonu
Oynadın benimle gönül oyunu
Herşeyi anladım fakat geç kaldım

1994

Aydın Ahmet

Geç Kalmadık

Geç kalmadık hiçbir şeye
Çıkiver köşe başından
Okuldan dönen çocuklar gibi
Sirtında taşıdığın dertler
Yakanda haylaz gülüşler
Bak.. silinmemiş hiç
Gönlünde benden kalan izler
Cebinden bir elma çıkarır gibi
Haydi armağan et bana !!
Halen duruyorsa o sevgiler

Aydın Ahmet

Geçersin

Uzaktan uzağa öyle gururla
Gözünün ucuyla bakar geçersin
Ne var ki teninde, böyle rüzgârla
Yaban gülü gibi kokar geçersin

Methiye az olur yetmez kelime
Yazsam da yorulur, yazık elime
Sevda namlusundan yorgun belime
Paslı bir kurşunu sıkar geçersin

Ellere dikenim, sana gül oldum
Ne yazık elinde sarardım soldum
Aşkımın kadrini kendine sordum
Hatırı gönülü yıkar geçersin

Kapında bir kölen olayım dedim
Senin döşeğinde öleyim dedim
Gönül meclisine elçi gönderdim
Lafları ağızma tıkar geçersin

Kendi sivilcene merhem getirdin
Bal arısı gibi beni ısırdın
Bu kadar kem miyim deyip şaşırdım
Aşkımı başıma kakar geçersin.

Her sözün bir iğne, acısı azar
Bir sitemim olsa kenara yazar
Laf altında kalmaz ne desem bozar
Lakabımı deli takar geçersin

Senin aşkın için bendimi yıktım.
Hayret ki içinden sağ salım çıktım
Ne yapsam görmedin vallahi bıktım
Pire için yorgan yakar geçersin

Yazdığım şiirler sana methiye
Yazanı bu kadar horlaman niye
Hepsinin vebali boynuna diye
Aşkın ödülünden bıkar geçersin

Helal ettim sana döktüğüm yaşı
Düşünde gururla göğsünde taşı
Nerde karşılaşsak çevirip başı
Eski bir dost gibi bakar geçersin.

Aydın Ahmet

Geçti

Coşkun bir ırmaktı ömrüm
Bir sel gibi aktı geçti
Yoruldu uslandı gönlüm
Yel olmanın vakti geçti

Ben de gençtim bir aralar
Gamı gönlümü yaralar
Göçmen kuştı hatıralar
Üstümüzden baktı geçti

Felekle aram bozuldu
Münhasır makber kazıldı
Adım bir taşta yazıldı
Şu dünyanın akdi geçti

Aydın Ahmet

Gelir Geçer

Hayat dediğin tulüat
Bir perdedir gelir geçer
Çalgı engi bir sefahat
Her derdedir gelir geçer

Bu dünyanın yükü ağır
Etme yaratana kahr
Bilmesek de mutlak hayır
Her şerdedir gelir geçer

Üstünlük değildir okluk
Asıl hüner açken tokluk
Şikayet ettiğin yokluk
Her yerdedir gelir geçer

Özleme dönüşür kinler
Aranır gün gelir dünler
İyi günler kötü günler
Her nerdedir gelir geçer

Hata edip üste ıkma
Sebat eyle çabuk bıkmı
Zor sanılan iki lokma
Her terdedir gelir geçer

Dünyaya gelen muhacir
Hem cebindir hem cihangir
Dert dediğin bir misafir
Her serdedir gelir geçer

Dünya eski koca bir han
Muammadır öte cihan
Kader denen bir imtihan
Her türdedir gelir geçer

Nevazilin yoktur yaşı
Merhemini cepte taşı
Beleş olur düğün aş
Bir zerdedir gelir geçer

Aydın Ahmet

Gençliğim

Bilmez idim yaşlanmayı, eceli
Bir bahardı hazan oldu gençliğim
On yıl oldu otuz beşi geçeli
Uzaklaştı Fizan oldu gençliğim

On beşimde deli koşan tay idim
On yedide kurulu bir yay idim
Yirmisinde bir aşiret, soy idim
Hesaplandı mizan oldu gençliğim

Üşüyorum yaz gününde sıcakta
Ter dökerim zemheride, ocakta
Yatıyorum her köşede bucakta
Günseliydi kuzan oldu gençliğim

Kim ne dese alınganlık yaparım
Bir bahisten bir bahise saparım
Hekimlerden boşa ümit kaparım
Yunus idi sazan oldu gençliğim

Anladım ki İhtiyarlık yaklaştı
Saçımdaki siyah teller aklaştı
Yüreğimin çarpıntısı sıklaştı
Bir kasırga tozan oldu gençliğim

Çizgilendi yüzümdeki torkular
Beyhudedir kasavetler korkular
Ağlatıyor şimdi eski türküler
Bestesiz bir ozan oldu gençliğim

Yokuşlarda zorlanıyor dizlerim
Uzakları seçemiyor gözlerim
Gidenleri anar anar özlerim
Cevval idi nazan oldu gençliğim

Beyhudeye her hilafı takmazdım
Onun bunun boş sözüne bakmazdım
Deryalara yelken açar korkmazdım
Pınarlarda yüzen oldu gençliğim

Her ne yapsam işim çürük oluyor
İnsan eskiyince çarık oluyor
Teli kopmuş, sapı kırık duruyor
Sazı bozuk düzen oldu gençliğim

Bitti bahar, yakınlaştı kışlarım
Yıldan yıla eksiliyor dişlerim
Uçtu gitti yuvasından kuşlarım
Mezarımı kazan oldu gençliğim

Ömür denen bu kadar da kısa mı
Hatıralar yaşlanacak asa mı

Ŗu yaşlılık adet midir yasa mı
Ezberleri bozan oldu gençliğim

Aydın Ahmet

Gerek

Bir aşk mahkemesi, üç parmak izi
Aşkına bir kanıt bulmak mı gerek
Neden mahkûm ettik birbirimizi
Ebedi zindana koymak mı gerek.

Sen hiç duymadın mı kavil senettir
Gönülden sevenler tırnakla ettir
Ayrılık da laf mı, o ne demektir.
Verilen ikrardan caymak mı gerek

Daha dün dizimde uyurken böyle
Şimdi yabancıyız yalan mı söyle
Bu kadar kolay mı bitirmek böyle
Beni de ellerden saymak mı gerek.

Bahtımız seninle kanlı belalı
Barışmadı gitti oldum olalı
Dilin aşk elinde cefa tellalı
Her zaman bir azar duymak mı gerek

Seni sevdim diye başım ağrıdı
Gelecek dediler gözüm seğirdi
Yaşamaya bile gönlüm sogudu
Ellerin sözüne uymak mı gerek.

Aydın Ahmet

Gerek var mı?

Bütün ömrü dünya için
Bağlamaya gerek var mı
Son belli, gözyaşı niçin
Ağlamaya gerek var mı

Güçlü olan haklı çıkmış
Hatırı gönülü yıkmış
Bu dünyanın çarkı çıkmış
Yağlamaya gerek var mı

Zenginin çorbası kaynar
Fakirin anası ağlar
Çıkarına göre oynar
Bağlamaya gerek var mı

Kimin acısını kim bilir
Kimin hakkı kimde kalır
Bir mesel var eden bulur
Sağlamaya gerek var mı

Bilmezsen zararı kârı
Elde bulamazsın darı
Dibi görünmez suları
Boylamaya gerek var mı

Dilinle gönül ısıрма
Kapına geleni kırma
İçinden gelmezse verme
Paylamaya gerek var mı

Bonkörlükle olur beylik
Yaptı isen bir iyilik
Seninkisi tam ayılık
Söylemeye gerek var mı

Aydın Ahmet

Gibisin

Gözlerin gözüme değince senin
Takatim tükenir, çekilir kanım
Cezbeye tutulur, titrer her yanı
Şifresi çözülmez büyü gibisin

Sarı saçlarının her teli bıçak
Dudakların yangın alevi, sıcak
Anadan da güzel sendeki kucak
Her an özlediğim yuva gibisin

İçime zehirdir bir tek göz yaşın
Hadi çık gel benle ağrımaz başın
Gönül bohçanı al, gönlüme taşın
Şu yanan kalbimin tek sahibisin

Başıma taktığın mecnunun tacı
Böylesi bir aşkın olur mu şuçu
Koynumda saklarım verdiğin saç
Sen benim içimde yara gibisin

Emrine amade, posta olurum
Bir güncük görmesem yasta olurum
Gönül ağrım gitmez, hasta olurum
Sen benim gönlümde sara gibisin

Aşkta talebenim, bir acemi toy
Al beni gönlüne, sergenine koy
Gönül hırsızım ol, gir kalbime soy
İçimde çağlayan dere gibisin

Sözlerin şımartıp, beni pırpışlar
Gözlerin gönlüme aşkı nakışlar
Bu nasıl gülüştür, nasıl bakışlar
Bu dünyadan değil, peri gibisin

(1991)

Aydın Ahmet

Gidenler Dönmez

Bekleme boşuna dönecek diye
Gidenler geriye dönmez sevgilim
Hatıralar kaldı senden geriye
Gidenler geriye dönmez sevgilim

Kim bahtiyar olmuş ayrılıklarla
Beni yaktın sen de kalbini dağla
Maziyi andıkça bir daha ağla
Gidenler geriye dönmez sevgilim

İkimizde bu hayattan bezginiz
Geçti güzel günler, bitti sevgimiz
Boş kalmıştır şimdi küçük evimiz
Gidenler geriye dönmez sevgilim

Kalmadı bir şeyim yangın yeriğim
Sanma ki yaşadım, sanma diriğim
Ben de çok değiştim başka biriyim
Gidenler geriye dönmez sevgilim

Her şeyi bu hale bizler getirdik
Bir inat uğruna ömrü bitirdik
Kavuşmaya giden yolu yitirdik
Gidenler geriye dönmez sevgilim

1994 Eylül 8

Aydın Ahmet

Gidiyorum

Artık bildiğince yaşa
Gidiyorum hayatından
Dönmek için tekrar başa
Gidiyorum hayatından

Elvedanın vakti geldi
Saygı sevgi çoktan öldü
Kaybedecek neyim kaldı
Gidiyorum hayatından

Zararları bölüşelim
Yalnızlığa alışalım
Unutmaya çalışalım
Gidiyorum hayatından

Dar geldi hayatın kabı
Farklı insanlardık tabi
Hiç tanışmamışsınız gibi
Gidiyorum hayatından

Seninle dünyamız ayrı
Uzatmanın olmaz hayrı
Bu hikaye bitsin gayrı
Gidiyorum hayatından

Öfkelerden sıyrılalım
Geleceğe savrulalım
Güzellikle ayrılalım
Gidiyorum hayatından

Gerçekleşmedi düşümüz
Mahşere kaldı işimiz
İşte bu son görüşümüz
Gidiyorum hayatından

Aydın Ahmet

Gönül Dinlemez

Nasihat edeyim dedim kendime
Ben söz dinlerim de gönül dinlemez
İnadı tuttu mu gider tersine
Ben söz dinlerim de gönül dinlemez

Dostlarım dediler, bu kızı bırak
Ne yorulmak bilir ne de dur durak
Gem vurulmaz buna, deli bir kısrak
Ben söz dinlerim de gönül dinlemez

Neşeyi unuttum hep yasta oldum
Düşüne düşünce çok hasta oldum
Arkasında gezen bir posta oldum
Ben söz dinlerim de gönül dinlemez

Sana bir mülayim layık dediler
Yerin ummanında kayık dediler
Bu sevda beş gömlek büyük dediler
Ben söz dinlerim de gönül dinlemez

Dilim lal olsa da kulağım seste
Ha geldi gelecek diye berceste
Dostların ihtarı kulağa beste
Ben söz dinlerim de gönül dinlemez

Aydın Ahmet

Gönülle Sohbet

Gönül giyemezsin sen bu esvabı
Bir çulun üstünde çıplak yatarsın
Dikenli yollarda bir tek çorabı
Bulamaz her şeyi bir gün satarsın

Bir zehri bal diye kendine sundun
Sen gibi sevecek diye avundun
O bal böceğinden bilmem ne buldun
İğnesinde saklı zehri tadarsın

Bir güneş altında yandın kavruldun
Harman yeri oldun, yelde savruldun
Ne bir hisse aldın ne de duruldun
Güz güneşi gibi erken batarsın

Aşkın iplerini aldı eline
Bağladı gönlünü zülfün teline
Bilirim razısın her emeline
Ateşi elinle çıplak tutarsın

Şana bıraktığı mirastır keder
İçinde aşkını etse de heder
O yanmasın diye sineni siper
Eder de kendini oda atarsın

Bir kişiyi sever, o da kendini
Yıksan da kıymetsiz kendi bendini
Dönülmez savaşa aşk neferini
Düşünmeden mangasına katarsın

Ne söyledi ise hep kendi haklı
Bilmez ki içimde neleri saklı
O için felekle kanlı bıçaklı
Sulh olmaz davada kavgaya tutarsın

Sen gibi hiç kimse sevemez onu
Bu yüzden getirdin kendi sonunu
Bir körebe gibi aşk oyununu
O sobeler sende nöbet tutarsın

Bilmem ne gün gelir aklın başına
Hep beni alırsın kendi karşına
Koyup ümitleri sabır taşına
Bir ezer bir döver sakız yaparsın

Muteber değil mi dertlerin sesi
Dar gelir yüreğe göğüs kafesi
Ne yöne dönse de gönül Kâbe'si
Ona secde eder, ona taparsın

Karıştırır oldun artık yönünü
Çıkamaz sokaklara saldın sonunu

Bir oban yıldızı sanıp da onu
Batıdan giderken şarka saparsın

Almadın mı bu kıssadan bir hisse
Sana bir yalnızlık payı da düşse
Bunu kaldıracak nerde o cüsse
Onunla boşuna güreş tutarsın.

Senin yaşadığın sevda gurbeti
Sanki kimde buldun sana hürmeti
Onun gül dediğı ecel şerbeti
Sonunu düşünmez çabuk tadarsın

Her gece anlatsan seni dinlemez
Bir kez olsun kulakları ınlamaz
Senin değerini o da anlamaz
Sen onun gözünde sinek kadarsın

Aydın Ahmet

Gözüm Kaldı Şalga Aşı'nda

Enişteme gittik bugün
Gözüm kaldı şalgaşında
Ne bayramdı ne de düğün
Gözüm kaldı şalgaşında

Sekiz tane yufka dürmüş
Arasına tahin sürmüş
Mübarek ne sofraya kurmuş
Gözüm kaldı şalgaşında

Biri yer biri bakıyor
Yağı ağzından akıyor
Ülen mis gibi kokuyor
Gözüm kaldı şalgaşında

Otursana kayın dedi
Lokma sayıyordu kedi
Bir tencere pilav yedi
Gözüm kaldı şalgaşında

Eniştemin saçını sırma
Bıyıkları burma burma
Zorla çağır, beni kırma
Gözüm kaldı şalgaşında

Yakınca biber turşusu
Kana kana içti bir su
Canım çok çekti doğrusu
Gözüm kaldı şalgaşında

İçine koyup kavurma
Beni can evimden vurma
Ne yediniz deyip durma
Gözüm kaldı şalgaşında

Bir ağzını şapırdattı
Bir ayrandan hüpürdetti
Doydum dedi, şükür etti
Gözüm kaldı şalgaşında

Anana babana rahmet
Tekrar teklif et bi zahmet
Yutkunuyor burda Ahmet
Gözüm kaldı şalgaşında

Not: Şalga Aşı (şalgaşı)/ şalga pilavı: beyaz şalgam, bulgur, kavurma ile yapılan Konya Bozkır yöresine ait bir yemektir.

Aydın Ahmet

Gözüm Yok

Geldi geçti koca ömür
Yalan dünyada gözüm yok
Söndü ocak bitti kömür
Yalan dünyada gözüm yok

Levhi kalem yazdı kader
Bazen neşe, bazen keder
Musalladan bir yol gider
Yalan dünyada gözüm yok

Mal emanet mülk emanet
Teminatın değil servet
Bana ahiret memleket
Yalan dünyada gözüm yok

Misafirdim geldim, kaldım
Gayri hevesimi aldım
Mezarları gördüm yıldım
Yalan dünyada gözüm yok

Haram hileyle soyarlar
Mal üstüne mal koyarlar
Ne bıkarlar ne doyarlar
Yalan dünyada gözüm yok

Senin olsa servet, saray
Beden yaşılanıyor her ay
Kalır mı cemalin seray
Yalan dünyada gözüm yok

Yedi düveli yensem de
Ecel kol gezer ensemde
Elmaslar olsa kesemde
Yalan dünyada gözüm yok

Baki değil para, evlat
Erdemdir en güzel devlet
Eylemem birine ülfet
Yalan dünyada gözüm yok

Büyürken insanın burnu
Doyar mı hiç gözü karnı
Mintanla gömülen var mı
Yalan dünyada gözüm yok

Yaşamanın lezzeti hoş
Çalış çabala sonu boş
Elbet nihayeti nahoş
Yalan dünyada gözüm yok

Aydın Ahmet

Gözyaşım

Dünyaya ne zaman küsecek diye
Her gün gözlerimi dener gözyaşım
Dertleri öğüten bir değirmene
Su veren dereye döner gözyaşım

Gün batarken her gün guruba bakar
Kurduğu hayali kendisi yıkar
İçimde küllenmiş ateşi yakar
Güneşle beraber söner gözyaşım

Ne zaman üzülse gelir ucuna
Bir damla sessizce düşer avucuna
Garip demeleri gider gücüne
Göz pınarlarıma siner gözyaşım

Nazlı yardan fena bir kelam duysa
O gece yatamaz ah bir uyusa
Gökler çalkalanıp bir yağmur yağsa
Bulutla yarışıp diner gözyaşım

Her gece yastıkla dertleşip yatar
Kimsesiz olduğu içine batar.
Nisan yağmuruyla bir yarış tutar
Sabaha dek yağıp yener gözyaşım

Sürsem gözlerime değer elime
Bir aşk bedduası düşer dilime
Gecenin çığlığı çarpar tenime
Yanağıma sızar yanar gözyaşım

Vicdanıma her gün bir hesap verir
Bir kere gül desem geri çevirir
Aşkın yüreğimde sivri bir demir
Ellerin değdikçe kanar gözyaşım

Eğerim başımı yüzüm hiç gülmez
Diyemem derdimi kimseler bilmez
Görse umursamaz, eliyle silmez
Sevgilimi böyle sınar gözyaşım

Ayrılık gözümün ferini aldı
Her gelen ağlatıp bir damla çaldı
Coşkun çağlayandan farkı mı kaldı
Suyu kesilmeyen pınar gözyaşım

Sözlerim sitemim taptıklarına
Başıma taç edip taktıklarına
Baksana şu yârin yaptıklarına
Teessüf edipte kınar gözyaşım

Aydın Ahmet

Gurur Duyarım

Mayası bozulmuş bu kötü çağda
Ben köylü olmaktan gurur duyarım
Şehirli olmaktan kime ne fayda
Ben köylü olmaktan gurur duyarım

Ekin tarlasında doğurmuş anam
Bakır leğenlerde yaptırmış hamam
Burda yaşar yedi göbek akrabam
Ben köylü olmaktan gurur duyarım

Bozulmamış arı şiveleri var
Kazanda pekmezi, şıraları var
Meşeden odunu, çıraları var
Ben köylü olmaktan gurur duyarım

Her sene mayısta yaylaya göçer
Karlı dağlarından soğuk su içer
Orakla, tırpanla ekini biçer
Ben köylü olmaktan gurur duyarım

Belki de köylere aşıktır benimki
Dedem yüz yaşını burda geçirdi
Köylü olmak ayıp, günah değil ki
Ben köylü olmaktan gurur duyarım

Ekip dikenlerin tekmi karnı tok
Şehirli olmaya hiç hevesim yok
Yaradan'a şükür, çok mutluyum çok
Ben köylü olmaktan gurur duyarım

Orda mahsul eder unu, ekmeği
Her gün tımar eder doru bineği
Onlar bu vatanın temel direği
Ben köylü olmaktan gurur duyarım

İster baş vekil ol, ister kaymakam
Adam yapmaz seni mevki ve makam
Aslımı, neslimi asla saklamam
Ben köylü olmaktan gurur duyarım

Aydın Ahmet

Gül

Gül, hep gül,
Öyle gül ki, kıskansın seni gül
Dağılsın bakışlarımdaki hüznün
Kızarsın pembe yanakların, yüzün
Gül hadi bir gül.

Gül, hep gül.
Bilmesin kimse seni sevdiğimi
Sen bil ve sakla içinde
Sorarlarsa haberin var mıydı diye,
Kızarsın yanakların ve sadece gül.

Gül, hep gül.
Gözlerinde mola versin hüznünler.
Eylül akşamlarında içimde batan bir gurup gibi
Rengi giderek boyanır kırmızıya, sanırım bir gül.
Ve sen parmağımda kalan bir yüzük,
Ve üstündeki bir kurdele, üstünde bir gül.
Aklına düşersen bir bak ve sonra gül.

Hangisi emsal sana olan sevgime
Hangisi timsal sana olan sevgime
Karanfil mi, Kadife mi? Ne çıkar hepsi aklımda
Her nefes alışımda duyarım senin kokunu yakamda
Gülümser gözlerin gibi, bir Gül.

Bazen konar dudaklarına sen gülerken
Sen görmesin ateşin yakar, yakar her an
Nefesini hissederim o zaman
Feryat eder gönül kafesine hapsettiğin bülbül
Çırpınsın sen duyma yalvarışlarını, tamam.
Bırak ben ağlayım, yeter ki sen gül.
Ne olur hadi. Bir gül...

Aydın Ahmet

Güldane Yenge

Besili et tavuğudur
Taştır Güldane yengemiz
Sadrazamın kavuğudur
Baştır Güldane yengemiz

Tanır mahlede herkesi
Kulağa hoş gelir sesi
Hazırla bir Türk kahvesi
Koştur Güldane yengemiz

Bir ay köyde bir ay burda
Nefes alsın adam dur da
Lazımdır vatana, yurda
Hastır Güldane yengemiz

Şöyle köşeye kurulur
Ne pes eder ne yorulur
Asayiş ondan sorulur
Güçtür Güldane yengemiz

Türünün özel serisi
Katlanmış göbek derisi
O evde senden gerisi
Boştur Güldane yengemiz

Demlenmiş çaylar içildi
Geçmişten fasıl geçildi
Eski mevzular açıldı
Coştur Güldane yengemiz

Çoktur geleni gideni
Ona sor olup biteni
Mahlede yayın anteni
Beştir Güldane yengemiz

Değmesinler bam teline
Alır haydarı eline
Şaka değil on geline
Eştir Güldane yengemiz

Hazırlık yaparken kışlık
Turşular kurulur beşlik
Onlar kilo değil- şişlik
Kuştur Güldane yengemiz

Beyi fasulye sıırığı
Kendi demirci körüğü
Aratmaz Fatma Giriği
Hoştur Güldane Yengemiz

Elti- gelin kavgaları
Göge çıkar nidaları

Gevşetme hiç vidaları
Bastır Güldane yengemiz

Aydın Ahmet

Gölerek Bana

Bu nasıl cilvedir, bu nasıl eda
Ömürsün diyorsun gülerek bana
İspinoz kuşu mu sendeki seda
Ölürsün diyorsun gülerek bana

Bir akşam mihmanın olup da gelsem
Başka şey istemem gam yemem ölsem
Vakit çok geç oldu müsaade desem
Kalırsın diyorsun gülerek bana

Ölüp gideceğim fesat derdinden
Hiç kimse koşmasın senin ardından
Talibin çıkmazsa kendi yurdundan
Alırsın diyorsun gülerek bana

Aşığın olmak mı günahım suçum
Bir görsen içimde sevdan ne biçim
Aşkınla tutuşup yanarken içim
Kömürsün diyorsun gülerek bana

Sev dedin çok sevdim sonra ne oldu
Uğrunda hayatım, gençliğim soldu
Sevdana tutulup kaç mecnun öldü
Demirsin diyorsun gülerek bana

Ardından yıllarca koşturup dursam
Boş yere zahmetle kendimi yorsam
Ümit var mı diye bir soru sorsam
Emirsin diyorsun gülerek bana

Her türlü cefanı örtüp paklarken
Açtığın yarayı sarıp saklarken
Bir buse verir mi diye beklerken
Kemirsin diyorsun gülerek bana

Aydın Ahmet

Gün Doğmadan Neler Doğar

Derdi dert etme kendine
Gün doğmadan neler doğar
Öyle kabuğuna sinme
Gün doğmadan neler doğar

Sen duanı et her sahar
Yaradan duyacak zaar
Her kışın sonudur bahar
Gün doğmadan neler doğar

Ağlamalı ki gülesin
Kul ondan yardım dilesin
Mevla kadirdir bilesin
Gün doğmadan neler doğar

Dert olsa da yığın yığın
Sen teslim ol, ona sığın
Boşa gider mi yaptığın
Gün doğmadan neler doğar

Herkesin bir yaresi var
Dert yoksa da paresi var
Her derdin bir çaresi var
Gün doğmadan neler doğar

Sanma ki bu dünya cennet
Bazen ziya, bazen zulmet
Bu günler de geçer elbet
Gün doğmadan neler doğar

Dünya denen garip bir han
Ölsem deme tatlıdır can
Her sıkıntı bir imtihan
Gün doğmadan neler doğar

Senden gelen hoştur deyip
Haktan gelen ödül sayıp
Hatırla, ne yaptı Eyüp
Gün doğmadan neler doğar

Ben de yağdım, poyraz estim
Kâh barıştım, kâhı küstüm
İnan bana aziz dostum
Gün doğmadan neler doğar

Aydın Ahmet

Gün uyandı

Ve gün uyandı bugün
Güneş uyandı
Anne uyandı,
Bebek uyandı
Yaşamaya sebep uyandı
Ve gün uyandı bugün
Kumrular uyandı
Evden uğurlayanlar
Cama dayandı
Ve gün uyandı bugün
Serçeler uyandı
Doğudan yükseldi ışık
Dünya kızıla boyandı
Ve gün uyandı bugün
Kaldırımlar uyandı
Simitçiler bulvara döküldü
Sür manşetler aralandı
Ve gün uyandı bugün
Hapishaneler uyandı
Radyoda yurttan haberler
Kulaklar kaçak dikkati
Genel aflar arandı
Ve gün uyandı bugün
İşportalar uyandı
Tütün dumanı bıyıklar
Demli çaylar tavlandı
Ve gün uyandı bugün
Çöpçüler uyandı
İhbarlar kaile alındı
Tahripli bombalar arandı
Ve gün uyandı...

Aydın Ahmet

Güzelleme

Mektubuma başlıyorken
Öpüyorum gözlerinden
Ahvalini soruyorken
Öpüyorum gözlerinden

Dal gibi incecik belin
Kınalıydı küçük elin
Al duvaklı sarı gelin
Öpüyorum gözlerinden

Aklımda hep bir bilmece
Görmeyeli hali nice
Çıkagelirim bir gece
Öpüyorum gözlerinden

Beni sorarsan gurbette
Hasretinle başım dertte
Şabah yedi akşam dörtte
Öpüyorum gözlerinden

Kalsam bu ellerde naçar
Gurbet kuşu bir gün uçar
Hasretlik de gelir geçer
Öpüyorum gözlerinden

Dudu dillim bahar geldi
Yokluğun bağırimi deldi
Görmeyeli kaç yıl oldu
Öpüyorum gözlerinden

Yeşillendi mi yazılar
Yavruladı mı kuzular
Tenim tenini arzular
Öpüyorum gözlerinden

İkimiz de ayrı ayrı
Bu ayrılık yetsin gayrı
Yetim gibi boynum eğri
Öpüyorum gözlerinden

Ela gözüne meftunum
Sensin kıymetli mahbubum
Şon buluyorken mektubum
Öpüyorum gözlerinden

Aydın Ahmet

Haberin Olsun

Birlikte yaşadık tüm anıları
Daha doıamadım haberin olsun
Hasretinle geçip giden yılları
Daha sayamadım haberin olsun

Ele ele olduğum gndzlerimi
Sessizce konuşan o gözlerini
Beni taltifleyen aşk sözlerini
Daha duıamadım haberin olsun

Artık bu sevdadan yorulduğunu
Olmayacak şeyden kırıldığını
Ummadık bir anda ayrıldığını
Daha diyemedim haberin olsun

Darlandım da çıktım dn sokaklara
Derdimi anlattım ahraz kullara
Baş vurdum da türlü türlü yollara
Sana kııamadım haberin olsun

Aydın Ahmet

Hadsiz

Babadan az kalan mirasa kızıp
Zengin olamadım deyip küfreder
Bir şişe viskiyi devirip, sızıp
Üstünü başını soyup küfreder

Boş yere tüketti bunca ömürü
Bu yüzden herkese onun siniri
Ne mukaddes bilir, ne de sınırı
Anayı bacıyı sayıp küfreder

Bir yüzü münafık, bir yüzü dindar
Kadere, talihe doğuştan kindar
Ettiği yardımı edipte mundar
Bir daha yapanın, deyip küfreder

Ağzında alışmış Sin Kaflı sözler
Dost düşman kınayıp uzaktan izler
Ne utanma bilir ne lafı gizler
Gelene geçene koyup küfreder

Biraz can geldi mi mundar bedene
Söver sayar senin ölmüş dedene
En kötü gününde yardım edene
Karını, göbeği doyup küfreder

Cemiyet içinde bakırdan naçiz
Ahlakta edepte her kuldan aciz
Milletin namusu sanır ki ucuz
Olmadık iftira yayıp küfreder

Zerre değer vermez ata malına
Her gün isyan eder züğürt halına
Heybeyle mirası assan dalına
Üç günde bitirip, yiyip küfreder

Sanmam ki kimsede yok böyle kafa
Herkesten Müslüman durunca safa
Ayık yola çıkmaz Bekri Mustafa
Her gün şeytanına uyup küfreder

Aydın Ahmet

Hainler

Boşa değil beyler bu kadar lafım
Siz Türk değilsiniz, yapınız bozuk
Hainle oturmam, meşrudur safım
Benim soyağacım Avşar ya Kızık
Sizden hayır gelmez, kökünüz bozuk

Vatan denilince on taklasınız
Nimetten sayılan yoz baklasınız
Ermeni elinde koz, kuklasınız
Mecliste, kürsüde sözünüz ezik
Sizden hayır gelmez ipiniz bozuk

Üç hadis bilince dindar oldunuz
Ülkeye, bayrağa kindar oldunuz
Milletin içinde mundar oldunuz
Şu cennet vatana yapılmaz yazık
Sizden hayır gelmez, topunuz bozuk

İsminiz Türk amma köken ecnebi
Kimi Selahaddin, kiminiz Nebi
Doldurun keseyi, doldurun cebi
Hırsızlık, yolsuzluk, devlete kazık
Sizden hayır gelmez küpünüz bozuk

İkamet yeriniz ya köşk ya villa
Kaynağını demem gerekmez illa
Şöyle anlatayım, sade bir dille
Apo'nuz zincirli, gücünüz süzük
Sizden hayır gelmez itiniz bozuk

Her gün dua edin Türk Milleti'ne
Sığının onun siz merhametine
Dağdaki itlerin ihanetine
Yeter mi cezada kanun ve tüzük
Sizden hayır gelmez kipiniz bozuk

Madem ki o kadar hümanistsiniz
Kaç şehit evine yasa gittiniz
Ölen teröristse müsaittiniz
Dağdaki domuzlar sizlere azık
Sizden hayır gelmez, tipiniz bozuk

Kurban olun şu vatanın bitine
Kürdistan istiyor, bakın tipine
Sözüm Apo denen davar itine
Bayık'ın, Kalkan'ın rotası tezik
Sizden hayır gelmez, hepiniz bozuk

Sabır et diyorum bazen dilime
Sövmeye başlarsam yetmez kelime
Verseler şunları benim elime
Tırnakları sökük, derisi yüzük

Sizden hayır gelmez, dibiniz bozuk

Dinsiz bir rejime, Karl'a hizmet et
Askerlik denince zorla hizmet et
Türk'ün düşmanına gırla hizmet et
Siz dost değilsiniz, gayeniz yozuk
Hülasa soyunuz sopunuz bozuk

Aydın Ahmet

Hak Adalet Nerde

Size soruyorum sayın bakanım
Hak adalet nerde bir bilen var mı
İçi sızlar halimize bakanın
Hak adalet nerde bir bilen var mı

Toplamışlar her köşede parsayı
Zapta geçirmişler köyü arsayı
Yok mudur herkesin vatanda payı
Hak adalet nerde bir bilen var mı

Gerek var mı isim isim saymaya
Ant içmişler bu milleti soymaya
Niyet yok ki üçe beşe doymaya
Hak adalet nerde bir bilen var mı

Vatan denilince akan su durur
Bu su böyle akmaz gün gelir kurur
Vurursa bu zamlar fakiri vurur
Hak adalet nerde bir bilen var mı

Yirmi milyon olmuş göçmen sayısı
Biz gidelim bu vatandan iyisi
Bütün meselenin asıl beisi
Hak adalet nerde bir bilen var mı

Büyük zenginlerin kim var ardında
İşçi köylü hepsi geçim derdinde
Biz miyiz yabancı kendi yurdunda
Hak adalet nerde bir bilen var mı

Aydın Ahmet

Hakkını Helal Et

Bunca yıl seninle beraber idik
Hakkını helal et bana sevgilim
Nihayet bu yolun sonuna geldik
Hakkını helal et bana sevgilim

Bazen susuz kaldık bazen aç kaldık
Fakir sevdalardan mutluluk çaldık
Hayatı okuduk, acı ders aldık
Hakkını helal et bana sevgilim

Sobasız evlerde geçirdik kışlar
Cüzdanımız boştu, cepte kuruşlar
Şimdi gönlüm kırık gözümde yaşlar
Hakkını helal et bana sevgilim

Kavgayla geçerdi baharlar yazlar
Sevgiymiş meğerse sendeki nazlar
Aklıma gelir de ciğerim sızlar
Hakkını helal et bana sevgilim

Senmişsin en büyük servetim meğer
Bir lahza vuslatın dünyaya değer
Bir gün bir sokakta rastlarsan eğer
Hakkını helal et bana sevgilim

1990/Ağustos

Aydın Ahmet

Halkımıza

Kudurdu hasmından ikiyüzlü garp
Kâh kalleşlik yaptı, kâh işkence, darp
Sular çalkalandı, yakındadır harp
Uyan ey milletim bunlar oyundur
Avrupa dediğin büyük haindir

Kültürü sat, madeni sat, yurdu sat
İmanı at, hayâyı at ırkı at
Öz yurdumda Türk'üm demek kabahat
Uyan ey milletim yakındır kavga
Kavgasız olmuyor bu kahpe çağda

Türk olanın sağlamca yok arkası
ABD den kotu, Çin'den hırkası
Türk yurdunda hep İsrail markası
Uyan ey milletim hepten soyulduk
AB kapısında ezik sayıldık.

Kandaşıma sahip çıkın durmayın,
Tek ümmeti Arap halkı saymayın
İçimiz hep ajan, sınırlar mayın
Uyan ey milletim sahip çık öze
Her adım atışta batarız göze

30.06.2015

Aydın Ahmet

Hangisi

Hangi gül senin kokun kadar güzel kokar
Hangi günebakan senin gözlerin gibi bakar
Hangi güneş senin hasretin kadar beni yakar
Ve hangi deprem senin kahrın kadar beni yıkar

Hangi ipek senin saçların kadar akar
Hangi böcek senin gönlün gibi uçar
Hangi yılan senin ahın kadar sokar
Ve hangi kin senin sitemin gibi,
Celladım olur beni asar..
Hangisi....

14.05.2010

Aydın Ahmet

Hasat

Eski bir kitabı yakarmış gibi
Yandı hatıralar, dumanı kaldı
Başaklar boy bükmüş, kurumuş dibi
Toplandı buğdayı, samanı kaldı

Aydın Ahmet

Hatalarım

Başıma giydirdi kilim
Ah bu benim hatalarım
Demeseydi keşke dilim
Vah bu benim hatalarım

Bunca dertle ne ederim
Olmuyorsa nasip derim
Bedbaht eden şu dertlerim
Kâh bu benim benim hatalarım

Yakışır mı hiç yaşına
Ne işler açtın başına
Hepsi bana çok aşına
Hah bu benim hatalarım

Ömür bir gül solmasaydı
Vakit denen dolmasaydı
Keşke böyle olmasaydı
Tüh bu benim hatalarım

Aydın Ahmet

Hayal

Salınıp şöyle yürüsen
Ne çapkınlar takılırdı
Temaşa etsem erisem
Hangi gözle bakılırdı

Yeni çıkmış yasa olsa
Herkes sevdiğini alsa
Sağ kalmazdı bana kalsa
Ne yuvalar yıkılırdı

Hicrandır en büyük korku
Var mı ki ölümden farkı
Şen olmazdı hiçbir şarkı
Ne ağıtlar yakılırdı

Her bakışta böyle gülsen
Ne fettansın ah bir bilsen
Sen bizim sokağa gelsen
Ne dostluklar satılırdı

Aydın Ahmet

Hazin Rüya

Dün gece bir rüya gördüm
Annem babam hayattaymış
Mutluluktan uçuyordum
Annem babam hayattaymış

Amcam Nazilli'den gelmiş
Konu komşu eve dolmuş
Sanmayın ki onlar ölmüş
Annem babam hayattaymış

Bir Yeşilçam, mutlu bir son
Siyah beyaz televizyon
Henüz küçüğüm yaşı on
Annem babam hayattaymış

Aydın Ahmet

Her Şeyin Bir Bedeli Var

Ekmek bedavadan sanma
Her şeyin bir bedeli var
Yan gelip yatmak var amma
Her şeyin bir bedeli var

Devin- rehavete dalma
Paslanıp köşede kalma
İki günü eşit olma
Her şeyin bir bedeli var

Yürüyen menzile varır
Çekiç pes etmeden vurur
Demir döve döve erir
Her şeyin bir bedeli var

Can boğazdan gelir derken
Aşırıya kaçma yerken
Gün doğmadan uyan erken
Her şeyin bir bedeli var

Çalış hiç vermeden durak
Kuvvetlenir bilek, orak
Kula alın teri gerek
Her şeyin bir bedeli var

Tarlaya buğday ekmeden
Hamur çıkar mı tekmeden
Nefis ister hiç bıkmadan
Her şeyin bir bedeli var

Gezinip dursa da bil ki
Aslandan yeğ gezen tilki
Başlamaktır işin ilki
Her şeyin bir bedeli var

Yatarsan gölgede yazın
Kışın vaziyetin hazin
Bedava mı kefen bezin
Her şeyin bir bedeli var

Sanma güzel günler ırak
Sen gayret et Hakk'a bırak
Usta olmaz hemen çırak
Her şeyin bir bedeli var

Terlemezse insan alnı
Guruldar ümüğü karnı
Bedavadan yiyen var mı?
Her şeyin bir bedeli var

Aydın Ahmet

Herbokolog

Her konuda ilmi vardır
Çok şey bilir Herbokolog
Belgeseli, filmi vardır
Çok şey bilir Herbokolog

Uzak duramaz gıybetten
Nefret eder diyanetten
Konu açar siyasetten
Çok şey bilir Herbokolog

Yeri gelir radikaldır
Huyu suyu marjinaldir
Fikirleri orijinaldir
Çok şey bilir Herbokolog

Formül onda fizik onda
Arabası spor Honda
Firar etmiş lise sonda
Çok şey bilir Herbokolog

Siyaset ondan sorulur
Ne pes eder ne yorulur
İkaz edersen darılır
Çok şey bilir Herbokolog

Lisan öğrenmiş unutmuş
Tuz gölünde hamsi tutmuş
İki tane roman yutmuş
Çok şey bilir Herbokolog

Bürokratlarla görüşür
Felsefeciyle yarışır
Her meseleye karışır
Çok şey bilir Herbokolog

Müftüden çok verir fetva
Böyle halk eylemiş Mevlâ
Ulemadan daha evlâ
Çok şey bilir Herbokolog

Aydın Ahmet

Herkes Beni

Ağlayanı güldürürdüm
Ömür sandı herkes beni
Çileye baş kaldırırdım
Mâmur sandı herkes beni

Hayat hamızına bandım
Bilmem ki nasıl dayandım
Yandıkça daha da yandım
Kömür sandı herkes beni

Gönül teline sarıldım
Şahmerdana dar vuruldum
Haddehaneye verildim
Demir sandı herkes beni

Dik baş buğday idim boştum
Mayalandım gayri şiştım
Felek fırınında piştım
Hamur sandı herkes beni

Topraktan geldi bedenim
Ölmekti doğma nedenim
Bir damla suydu madenim
Çamur sandı herkes beni

Yaradan'dan gelir nimet
Kimseye eylemem minnet
Sövdüm saydım geldi cinnet
Amir sandı herkes beni

Muhannetle hoş değilim
Kafesteki kuş değilim
Zayıf ezen puşt değilim
Tamur sandı herkes beni

Duygularım var küserim
Kızınca poyraz eserim
Ben de zayıf bir beşerim
Semir sandı herkes beni

Aydın Ahmet

Herkes Güler Ben Ağlarım

Şu dünyanın düzenine
Herkes güler ben ağlarım
Mazlumları ezenine
Herkes güler ben ağlarım

Doğumuna ölümüne
Akıl sır ermez ilmine
Senaryosuna filmine
Herkes güler ben ağlarım

Mal toplarlar deli gibi
Kefenin var gibi cebi
İçimde bir yetim sabi
Herkes güler ben ağlarım

Kapılmışız kana, kine
Fani dünya kalmış kime
İçler acısı haline
Herkes güler ben ağlarım

Aydın Ahmet

Hıçkırık

Yaprağını döker söğüt dalları
Yaprağını döker kapar yolları
Benim gibi sayamayan yılları
"Bir gün" deyip hıçkırır da
Tek kelime bulamaz

.....

Temmuz 1987

Aydın Ahmet

Hiçlik

Bir kasırğa gibi yaşadık hayatı,
Neler devrildi, neler yenilendi..
Kırıklarımız oldu bir daha birleşmeyen,
Kavgalarımız oldu bir daha barışmayan
Ve bir gün, acıların ala şafağında,
Kan kızılında bulduk kendimizi,
Bir barut kokusu gibi içten
Bir ince sızı gibi dışten
Bu rahvan, yorgun gidişten
Ne yitirdik, ne kazandık
Bir servet edindik hiçten! !

Aydın Ahmet

Hikmeti Var

Hiç bir şey tesadüf değil
Her şeyin bir hikmeti var
Akıl yetmez buna oğul
Her şeyin bir hikmeti var

Şu nefis ne kadar hoştur
Amma şeytan o'na eştir
Neden tüm parmaklar beştir
Her şeyin bir hikmeti var

Güneş yeryüzüne sündüz
Aynı değil gece- gündüz
Sanma ki bu dünya dümdüz
Her şeyin bir hikmeti var

Ademoğlu bir damla su
Hamuru toprak doğrusu
Ölüm denen kış uykusu
Her şeyin bir hikmeti var

İster zengin ister sefil
İster eşref, ister safil
Mevla rızkına da kefil
Her şeyin bir hikmeti var

Batıdan dönüyor dünya
Böyle tasarlanmış bünye
Yıl üç yüz altmış beş gün ya
Her şeyin bir hikmeti var

Bazen istediğin olmaz
Sanma kader yüze gülmez
Bir hayır var kulu bilmez
Her şeyin bir hikmeti var

Kim mazlumun ahın alır
Sanma ki yanına kalır
Neden çeke çeke ölür
Her şeyin bir hikmeti var

Aydın Ahmet

Istırap

Dalgalar sahilde bir deli gibi
Yalpalıyor beni ileri geri
Terke edecek sanki vefasız biri
Ne oluyor bilmem bu ıstırap ne

Devrilmez dağ iken yıkılıyorum
Eski mektuplarla yakılıyorum
Artık bu aşk hüsrân sıkılıyorum
Ne oluyor bilmem bu ıstırap ne

Herşey ağlamadan kabullenilmez
Her aşk ömür boyu sürer denilmez
Solumda bir yara, ağrısı dinmez
Ne oluyor bilmem bu ıstırap ne

1997

Aydın Ahmet

İki Tren

İki tren gibi ömür yolunda
Bir anlık yan yana durup da gittik
Biz iki yabancı olduk sonunda
Başka peronlarda paslanıp bittik

Herkes bir şeyini unutup gitti
Dönmeye değmez ki deyip de gitti
Biletler satıldı, seferler bitti
Başka vagonlarda el olduk gittik

Artık dertler bekçi, ölüm makinist
Tren yolun aldı durulur mu hiç
Ben yorgun, sen kırgın kavuşmamız güç
Ayrı şehirlerde yel olduk gittik.

Kayıp eşya gibi eski bir garda
Tozlandık, eskidik, paslandık burada
Zaman tren gibi öbür tarafta
Buluşsak da artık el olduk gittik.

İstanbul: 19 Ekim 1993

Aydın Ahmet

İki Yabancı

Biz seninle tek bir beden
Ne yaptıysak olamadık
Her birimiz başka düden
Bir hendeğe dolamadık

Boşuna gitti emekler
Ayrıydı hakka dilekler
Kenetlenmedi bilekler
Aynı kolda kalamadık

Aşktan yana bahtsız idik
Bal yesek de tatsız idik
Saklasak da mutsuz idik
Ne yapsak da gülemedik

Sevmek her şey değil idi
Besledik sitemi, kini
Aşk dertten büyüktü hani
Cahilmişiz bilemedik

Sen direndin ben direndim
Sen kazandın ben bilendim
Herkes dengine, öğrendim
Biz bir denke gelemedik

Sil baştan başladık güya
Yaşamadık doya doya
Hatıralar ziftli boya
Ne yapsak da silemedik

1991 - Ekim 20

Aydın Ahmet

İnatla Yaşamak

Kendin için yaşayamıyorsun;
Dayatılmış bir benlikle yüz yüzesin.
Onların sevdiğini sevmek zorundasın
Onların istediği hayatı yaşamak zorundasın
Onların doğrusunu kabul etmek zorundasın
Onların reva gördüğüne itaat etmek zorundasın,
Onların dayattığı hayat kanunlarına bire bir uymak zorundasın
Onların belirttiği sosyal davranış kurallarına uymak zorundasın, yoksa dışlanırsın
Kendin olmaya ve kabul görmeye hakkın yok
Onların duymak istediklerini söylemek zorundasın,
zorundasın da zorundasın.
Peki sonuç ne mi?
Nefret etme söke söke sev
İtiraz etme itaat et
Aykırı olma biat et
Sakin kızma irşat et
Çünkü onlar kral Firavun
Ya sen?
Matbu evraklarla resmileştirilmiş mecburi köle mi?
Hem de müebbetlik.
Hiç sordun mu, bu dünyaya bir daha gelecek misin yahut ikinci bir şansı elde edip de
gelen bir insana rastlayacak mısın?
Korku ile yattığın uykularından asla uyanamazsın, hep hesap vermekle geçer kısacık
ömrün, seni o mesuliyet diyerek tuttukları karakolda hep tutuklu kalırsın
ta ki korkularınla tanışıp, yalnızlığınla barışıp tek başına yeniden doğrulup ayağa
kalkana dek,
Ve sonra anlıyor insan; gerçek mutluluğun altında bir kafes yerine dimdik, mutlak bir
inançla ve onurla, inatla kendi yalnızlığın içinde özgür olmakta saklı olduğunu. Öyle ise
belki yarın olmayacaktır senin için, yarından önce kalk kendinden hiç olmadığı kadar,
cesur karar ve inançlarıyla dirilt kendini, göreceksin yarınlar daha mutlu olacaktır, bir
çiçek bahçesinde dolaşır gibi. Ve başını kaldırıp gökyüzüne baktığında üstünden geçen
kuşlar gibi özgür, refah ve umursamazlık içinde bakacaksın aşağıda kalmış bu esir ve
mutsuz dünyaya.
Haydi davran, bir diriliş içindesin bu ara;
Uçsuz bucaksız denizlere ulaşmak için yelkenler fora.

Aydın Ahmet

İnsanlar

Bebeler doğar, muştulu haberlerle
Bilmezler nereye geldiler, nereye gidecekler.
Yoğrulacaktır oysa en bilmedik kederlerle
Ve bir gün eski bir evde yanan mum gibi sönecekler.
İnsanlar umut ederler, delice severler
Öyle bağlanırlar ki bir idam sicimiyle, evlenirler.
Ve öyle bir an gelir ki, büyük bir gürültüyle kopuverirler
Kim bilir alın yazısını, kim okur.
Biz unuttuk desek bile
Solmuş resimler, eski mektuplar
Bir kitap içinde elimize değerler.
İçimiz acır, o an anılar bize gülerler.
Bir etin kemikten ayrılmasıdır hasret
Dar ağıcına astığımız anılar ölürler.
Ve her sabah uyandığımızda
Yastığımızın sol yanını bölüşürler.
Ağlamasın diye avutup uyuttuğumuz
İçimize döktüğümüz gözyaşında yüzerler.

Aydın Ahmet

İnsanlığın Yüz Karası

Sana başka ad bulamam
İnsanlığın yüz karası
Zulmüne sessiz duramam
İnsanlığın yüz karası

Diyecek bir söz mü kaldı
Sen de benlik, öz mü kaldı
Bakacağın yüz mü kaldı
İnsanlığın yüz karası

Dilinden düşer mi küfür
Ne dost bilir ne misafir
Kömürden olur mu safir
İnsanlığın yüz karası

Asabı bozar gülüşü
Vursan paradır ölüsü
Olmuş ne oldum delisi
İnsanlığın yüz karası

Kral olsan ne olacak
Bu dünya kime kalacak
Şanki madalya alacak
İnsanlığın yüz karası

Yıktın hatırı gönülü
Mundar ettin temiz gölü
Çanın sağ da ruhun ölü
İnsanlığın yüz karası

Gelir geçer mevki makam
Hayat dediğin kaç rakam
Kavuşur mu iki yakan
İnsanlığın yüz karası

Adam olan yoldan sapmaz
Anayı, bacıyı atmaz
Bunu Yunan bile yapmaz
İnsanlığın yüz karası

Ne köylü denir ne kentli
Masum değil art niyetli
Vay Yahudi zihniyetli
İnsanlığın yüz karası

Kim zenginse onun dostu
Çıkar varsa serer postu
Bırakın şu gubuz puştu
İnsanlığın yüz karası

Kime gücün yeterse ez
Ya iftira ya da gazez

Azıcık adam ol biraz
İnsanlığın yüz karası

El atından indirirler
Ateşini söndürürler
Bir kediye döndürürler
İnsanlığın yüz karası

Kendini adamdan sayma
Bak tipine al bir ayna
Artık bizden uzak oyna
İnsanlığın yüz karası

Aydın Ahmet

İnsanlık Başka Şey Mirim

Her yaşayan eşref değil
İnsanlık başka şey mirim
Bulursan önünde eğil
İnsanlık başka şey mirim

Herkesin var gözü kaşı
Olgun etmez geçse yaşı
Er olanı başta taşı
İnsanlık başka şey mirim

Boş yere konuşma kelim
Akıl vermiş sana Mevla'm
Her şeyin başı vesselam
İnsanlık başka şey mirim

Kiminin hamuru vahşi
Yüzük asık, kendi aksi
Edep her duygudan yahşi
İnsanlık başka şey mirim

Geldiyse başa melamet
Düşeni kaldır yardım et
Ne güzel şeydir merhamet
İnsanlık başka şey mirim

Şu dünyanın nesi güzel
Geldi geçti nice hazel
Her çiçeğin sonu gazel
İnsanlık başka şey mirim

Aydın Ahmet

İntizarım Var

Güzel söz bekleme kendini yorup
Mutlu ol diyemem intizarım var
Ne haldeyim dedim kendime sorup
Mutlu ol diyemem intizarım var

Benden başkasını sevemeyesin
Her gün yalvarasın, ölemeyesin
Sen de benim gibi gülemeyesin
Mutlu ol diyemem intizarım var

Bir çöpe döndürdün geçen yılları
Şimdi beden ayrı, yolumuz ayrı
Haklarımı helal etsem de gayrı
Mutlu ol diyemem intizarım var

Her şeyi anlamış pişman olmuşsun
Ne çıkar kendini boşa yormuşsun
Duydum ki yeni bir yuva kurmuşsun
Mutlu ol diyemem intizarım var

Buymuş bir köşede sararıp sönmek
Sen de öğren neymiş yaşarken ölmek
Bana haram oldu eğlenip gülmek
Mutlu ol diyemem intizarım var

Solan ümitlerim senden hatıra
Senin de kalbini bir zalim kıra
Sığmıyor isyanım üç beş satıra
Mutlu ol diyemem intizarım var

Böyle yıkılır mı insan bir anda
Bıaktın sen beni garip bir handa
Ben gülmedim sende iki cihanda
Mutlu ol diyemem intizarım var

Ya kalbin duygusuz, ya gözlerin kör
Kim idi vazgeçen, kim idi nankör
Şimdi her köşede hayalimi gör
Mutlu ol diyemem intizarım var

Aydın Ahmet

İstemem

Her gece bin türlü rüya görürüm
Düşlerim gerçeğe çıksın istemem
Kırılmış kanadım, hep sürünürüm
O da benim gibi çöksün istemem

Oynaşır gözümde gölgeler birden
Hayalın canlanır başka bir türden
Çıkıp gelse diye yattığı yerden
Gözünü tavana çaksın istemem

Mutlu bir yuvası olsun dilerim
Ben ne mutlu olur ne de gülerim
Mesutmuş desinler, böyle bileyim
Bahtına bir keder çöksün istemem

Yalnızlık çok derin görünmez dibi
Ayrı yollardayız onunla şimdi
Rast gelsem bir yerde yabancı gibi
Yüzüme acıyla baksın istemem

Bir bayram sevinci olsun günleri
İsyana dönmesin güzel sözleri
Aşk ile parlayıp gülsün gözleri
Bir damla gözyaşı aksın istemem

Dün dün de kalmıştır unutup gitsin
Çektiği acılar tükenip bitsin
Hiç kasvet duymasın bin ümit etsin
Bir şeyi kafaya taksın istemem

Dünyanın serveti tek benim olsa
Meyletmem birine bin yakut olsa
Dört yanım bulunmaz güzelle dolsa
Sen benim gözümde teksin istemem

Aydın Ahmet

İsterim

Aşkından geçmeye hiç niyetim yok
İyi ki gönlümde varsın, isterim
Öldürmedi amma çok çektirdi çok
Aşkın veremine karsın isterim

Bir lades tutuşsak nesine desen
Bir kez gülüşüne, sesine desem
Kaybedeceğimi başından bilsem
Yine de razıyım, sürsün isterim

Bir gece yanına çağırsa hani
Üşüyen gönlüme ev olsa teni
Yatırıp göğsüne uyutsa beni
Sımsıkı sıcacık sarsın isterim

Aşkının cefası en güzel çile
Öf demem çekerim düşsem de dile
Celladın olacak deseler bile
Bırakın öldürsün varsın isterim

Aydın Ahmet

İstersen

Seni seviyorum deyip yüzüme
Tutkulu bir aşkla bakma istersen
Sonsuz bir sevgiyle böyle gözüme
Dikip çivi gibi çakma istersen

Ne sevdim diyorsun ne seviyorsun
Belki hep elde var yedek diyorsun
Sevda barutundan gönlüme kurşun
Doldurup tetiği çekme istersen

Eski bir otel mi şu gönül evim
Ye iç de hesabı ben ödeyeyim
Söylesene bana neyinim senin
Biz dostuz deyip de çıkma istersen

Hep ben mi ola cam gönül dadısı
Benden kıymetlidir evin kedisi
Çeker bir çukura çıkar kendisi
Tüm hesabı bana yıkma istersen

Mutlu olmadın mı efkârın mıyım?
Hep ben tartıyorum kantarın mıyım?
Şeni eğlendiren soytarın mıyım?
İşim bitti diye satma istersen

Bitti gözyaşlarım artık kuruttun
Belki çocuk gibi beni avuttun
Ne kavlimiz vardı ne tez unuttun
Verdiğin sözleri tutma istersen

Hasattan aldın sen en büyük payı
Harman vakti geçti kaldır ortayı
Aşkı bitirecek büyük hatayı
Sonunu bilmeden yapma istersen

Aydın Ahmet

İş Başvurusu

Kapınızda iki saat bekledim
Teessüfû hak ettiniz müdür bey
Kaç kez sorup odanızı yokladım
Gelmez yere mi gittiniz müdür bey

Mesainiz kaçta başladı pardon
Odacınız çoktan geldi, saat on
Bir sarımsak koktu bir de anason
Dün gece nerde sürttünüz müdür bey

İşçi lazımmış galiba, hādeme
Sordum sizin odacınız Adem'e
Bir yol düşün peşin peşin yo deme!
Emir vermek ne haddimiz müdür bey

Kırkağaç'ta komandoda çavuştum
Vatan borcu bitti artık, kavuştum
Sağlam iş dediler hemencik uçtum
Neden konuyu örttünüz müdür bey

Sicil dersin bir kız sevip kaçırdım
Nikâhladım nüfuzuma geçirdim
Rahat etsin diye şehre getirdim
Siz ne ara fark ettiniz müdür bey

...

Tarla sattım bu iş için muhtara
Sıkışınca bizim orda beş para
Kıml kıml saydınız da bir ara
Sakalınıza sürttünüz müdür bey

İş var diye yol etmişler burayı
Dizilmişler hiç bozmadan sırayı
Cebinize soktum diye parayı
Çimdiklediniz dürttünüz müdür bey

Her gelişte para verdim doymadın
Azırgadın, teberrudan saymadın
Olacak mı bu iş dedim, duymadın
Artık canıma yettiniz müdür bey

Postacıdan bekliyorken bir haber
Ne bir selam ne de ahbap muteber
Verdiğim on bin liradan ne haber?
Kulak üstüne yattınız müdür bey

Madem ki sağlam değildi ardınız
Umut verip beni neden yordunuz
Bu fakiri ne arayıp sordunuz
Ne de bir işe kattınız müdür bey

Üç ay sonra odacılar değışmiş
Beyimiz başka partiyle sevişmiş
Himmet aldığıyla bir bir dövüşmüş
Demek beni de sattınız müdür bey

Haber aldım bir tahkikat yapılmış
Müdür beyim çok telaşa kapılmış
Temiz çıkmış, terfi yolu açılmış
Artık büsbütün yırttınız müdür bey

Aydın Ahmet

İşlerine Göre Olmadım Diye

Yüz çevirdi birer birer dostlarım
Dişlerine göre olmadım diye
Hasım oldu bütün akrabalarım
İşlerine göre olmadım diye

Kendi dostlarıyla hısım ol derler
Kendi düşmanına hasım ol derler
Üç gün sonra aynı sofrada yerler
İşlerine göre olmadım diye

Aslında bendeki vefa sancısı
Yaptığım hatanın bu kaçıncısı
Hepsinde var ayrı kuyruk acısı
İşlerine göre olmadım diye

Uzaklaştı bizden sevdiklerimiz
Bir zaman birlikte yediklerimiz
Düşman oldu dostum dediklerimiz
İşlerine göre olmadım diye

Aydın Ahmet

İşte Geldik Gidiyoruz

Ömür kısa be arkadaş
İşte geldik gidiyoruz
Neden hazır gözünde yaş
İşte geldik gidiyoruz

Hayat denen çürük duvar
Her hikayenin sonu var
Ölüm diye bir konu var
İşte geldik gidiyoruz

Her şeyde kusur ararsın
Boş yere gönül kırarsın
Şu dünyadan ne umarsın
İşte geldik gidiyoruz

Pişmanlığın közü sönmez
Giden asla geri dönmez
Zannetmeyin insan ölmez
İşte geldik gidiyoruz

Tek perdelik filim varmış
Aldananlar seyre dalmış
Yalan dünya kime kalmış
İşte geldik gidiyoruz

Bedelsiz değil akan kan
Emanet verildi bu can
Nerede Sultan Süleyman
İşte geldik gidiyoruz

Sanma sende hakimiyet
Sen de doğdun bir kemik et
Baki misin sandın Ahmet
İşte geldik gidiyoruz

Aydın Ahmet

İşte Geldim Gidiyorum

Garip geldim şu dünyaya
İşte geldim gidiyorum
Son bulacak bir rüyaya
İşte geldim gidiyorum

Dünyaya gelen telaşlı
Dünyanın tarlası taşlı
Dün çocuktum bugün yaşlı
İşte geldim gidiyorum

İnsan hep genç kalmayacak
Hangi bir gül solmayacak
Kul var mı ki ölmeyecek
İşte geldim gidiyorum

Uğraş didin mevki makam
Boşunadır bunca çabam
Hani nerde anam babam
İşte geldim gidiyorum

Baştan ayağa tasayım
Şu bedende elbiseyim
Kime ne diye küseyim
İşte geldim gidiyorum

Meyletmem şana şöhrete
Düşürür mutlak gaflete
Dünya denilen gurbete
İşte geldim gidiyorum

Kiminin mirası revan
Ne katarım var ne kervan
Doğduğum gün gibi üryan
İşte geldim gidiyorum

İster genç ol ister koca
Bir gün salâ verir hoca
Veysel gibi gündüz gece
İşte geldim gidiyorum

Aydın Ahmet

İtirazım Yok

Ne aylık beklerim ne de haftalık
Ne ekmek isterim ne de bir katık
Benimki bir nevi ince hastalık
Çek dersen çekerim itirazım yok

Kendini bu kadar bulunmaz sanma
Kimse çekmez seni bu kadar nazla
Bu çağda sevmenin böylesi fazla
Çok dersen anlarım itirazım yok

Açtığın yaradan dinmiyor acım
El açtım dilendim, sevgine acım
Bu kadar kötü mü gönül kiracın
Çık dersen çıkarım itirazım yok

Aydın Ahmet

Kalmamış

Nesini diyeyim benim efendim
Tükenmiş dilimin sözü kalmamış.
Bozulmuş mayamız, yıkılmış bendim
Değişmiş insanlar, özü kalmamış

Bol kese olsun da talandan gelsin
İsterse filandan falandan gelsin
Hatta terekeden kalandan gelsin
Kimsenin helalde gözü kalmamış

Hanımlar sokakta elde sigara
Seslerde kahkaha, ayrı bir nara
Şöyle göz ucuyla baktım bir ara
Açılmamış göğsü, dizi kalmamış

Tayt pantolon giymiş bacağı sıkılmış.
Namahrem yerleri iyice çıkmış.
Ataya büyüğe itaat bitmiş
Herkes ayrı bir baş, biz'i kalmamış.

Babanın isimi moruğa çıkmış
Daha of demeden atadan bıkmış.
Gayri bu dünyanın çivisi çıkmış.
Sökülmüş tahtadan, izi kalmamış.

Aydın Ahmet

Kara Toprak

Şu yalan dünyadan murat almadım
Kara toprak senden gayri dostum yok
Sen gibi kimseden vefa bulmadım
Kara toprak senden gayri dostum yok

Gezdim de dünyayı ben bucak bucak
Kimseler açmadı sen gibi kucak
Ağustosun serin, zemherin sıcak
Kara toprak senden gayri dostum yok

Adam seçmez türlü meyve verirsin
Kaya iken zerre zerre erirsin
Yorgan gibi şu dünyayı bürürsün
Kara toprak senden gayri dostum yok

İlk bahar uyanır, güllerin açar
Kuşların böceğin üstünden uçar
Damarından akan suyundan içer
Kara toprak senden gayri dostum yok

Seni almak için kullar can atar
Oysa cümle mevta altında yatar
Ne küsersin ne de zerre kin tutar
Kara toprak senden gayri dostum yok

Sen de biter her nevedan çiçekler
Türlü ottan bal üretir böcekler
Beni annem gibi bir sen kucaklar
Kara toprak senden gayri dostum yok

Kazma ile yara açtım bağrına
Gücenmedin hiç gitmedi ağrına
Ne kanlar döküldü senin uğruna
Kara toprak senden gayri dostum yok

Yoktan var ederken Huda alemi
Senden halk eyledi fani Adem'i
Koynunda saklarsın türlü madeni
Kara toprak senden gayri dostum yok

Katreden bedene sendedir hüner
Ömrün yağı biter, kandili söner
Et kemik doğanlar hep sana döner
Kara toprak senden gayri dostum yok

İster eke ister genç olsun yaşı
Her insanın sonu bir mermer taşı
Dökülür üstüne üç beş gözyaşı
Kara toprak senden gayri dostum yok

Artık başkasından beklemem vefa
Gelen en çok yüz yıl sürüyor sefa

Kimlere inanıp kandım kaç defa
Kara toprak senden gayrı dostum yok
Aydın Ahmet

Karaköy'de

Karaköy'de bir iŖçi
On beŖinde emekçi
ÇalıŖan beyni gibi
Çırak elektrikçi

Karaköy'de bir iŖçi;
İki eliyle kavırıyor dünyayı
Fırçıcı sokak ona dar
Hayatın raddesinde
Tek yasal adresi var
Okçu Musa Caddesi'nde

Karaköy'de bir iŖçi;
Sabahın beŖinde ayakta
Tan yeri yırtılıyor siyahtan
Bir meyhanenin önünde
Münir Nurettin çalıyor plaktan

Karaköy'de bir iŖçi;
Beynindeki soruya d Ŗt 
İki yüz yirmi volt yıldırım
Her basamakta cevap  Ŗ Ŗt 
Zor kullanırken yüksek kaldırım
Balat'tan yağmurlu rüzgar esiyor
Deniz inadına iyot kokuyor
93 numarayı beklerken
Sokaktaki Adam'ı okuyor

Karaköy'de bir iŖçi;
Atilla İlhan hayranı
İçi kıpır kıpır bugün
Bu pazar iŖçi bayramı

Karaköy'de bir iŖçi;
Bu akŖam da paydos etti
Çebindeki tek değeri kağıt
İETT yazılı biletti
Otobüs saati ondu
Birine saati sordu
YetmiŖ iki milletli Ŗehirde
Herkesi güvenmek zordu
Parkasını çekti dondu
Bir bekar evinde kalıyor
Tek odalı gecekondur

Karaköy'de bir iŖçi;
Gözlerini pasaja dikti
Her gece bu son ne ilkti
Acıdı betonda yatan evsize
Yorgun adımlarla dönüyor
Zeytinburnu BeŖtelsiz'e

Aydın Ahmet

Karaoğlan'a

Kastamonulu bir yiğit
Fakir dostu Karaoğlan
Adı Mustafa Ecevit
Fakir dostu Karaoğlan

Babam köy çocuğu derdi
Kıbrıs'a çok emek verdi
Herkes onu çok severdi
Fakir dostu kara oğlan

Onun için herkes birdi
Kendini sıradan gördü
Mütevazı hayat sürdü
Fakir dostu Karaoğlan

Çevresini kayırmadı
Haram ile doyurmadı
Senden, benden ayırmadı
Fakir dostu Karaoğlan

En iyi adamdı soldan
Şaşırmadı doğru yoldan
Aşırmadı Beytû'l- mâldan
Fakir dostu Karaoğlan

O devletin bir mürşidi
Mazlumun doğru şahidi
Gariban babası idi
Fakir dostu Karaoğlan

Aydın Ahmet

Kardeş miyim?

İğne ilaç diyor hekim
Azrail'le kardeş miyim?
Bu dünya ne güzel lakin
Azrail'le kardeş miyim?

Sağlıklı yaşam koşusu
Az ye ama eksiltme su
Dert etmiyorum doğrusu
Azrail'le kardeş miyim?

Neyleyim cevheri pulu
Neyleyim kilimi çulu
Mevla fani yapmış kulu
Azrail'le kardeş miyim?

Put yapmış malı parayı
Mezardır kulun sarayı
Düşünen var mı orayı
Azrail'le kardeş miyim?

Varlık diye övünenler
Yokluk diye dövünenler
Uzun ömrü savunanlar
Azrail'le kardeş miyim?

İstersen yüz sene yaşa
Ölüm yok mu kula haşa
Gideceğim paşa paşa
Azrail'le kardeş miyim?

Aydın Ahmet

Karlı Dağlar Derdin Mi Var

Duman gökmüş koyağına, başına
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi
Sükut düşmüş ceylanına, kuşuna
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi

Viran olmuş üzüm veren bağların
Güz misali sarı bahar çağların
Erir gider yüreğinde yağların
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi

Poyraz eser ala buzlu yücende
Bir kız ağılar şu karanlık gecende
İnilersin ben uluyum desen de
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi

Tepelerin var da kendin yalnızsın
Kim ah etti de intizar almışsın
Gün çekilmiş sen uykuya dalmışsın
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi

Ferhat ile hasım oldun olalı
Eğilmezsin diksin burnun havalı
Yanık çalar çobanının kavalı
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi

Ağustosta suyun akar serinden
Zemheride of çekersin derinden
Ayrımısın hayli zaman yârinden
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi

Yankılayıp her sözümü ünlersin
Tufan kopar inim inim inlersin
Yaren olur sırlarımı dinlersin
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi

Dağıtmışlar tümseğini, eğrini
Yol açmışlar eşeleyip bağrını
Kimse bilmez içindeki ağrını
Karlı dağlar derdin mi var ben gibi

Aydın Ahmet

Kasım Sabahı

Ve bir kasım sabahı...
Tan yeri sıyrılır siyahtan
Bir kızıl bayrağa boyanır dünya
Geç kalmış sesler gelir sokaktan
Ayağında kırk dört numara
Ucu demirli bir çizme
Yetişmek için koşuyor
Her sabah kapitalizme
Ve bir kasım sabahı...
Bir Kuş Geçimi soğuşu
Kelepçedir sarılır eline
Nefesi İngiliz treni
Firaridir gökyüzüne
Kıvrılır ince beliyle
Raksı kıvrak bir çingene
Gece devriyesi sokakta
İçindekiler hep bildik
Kafa kağıdı sorarlar
Aranırken didik didik
Dizleri açlıktan beter
Öyle varsıl sofrası değil,
Bir çayla bir simit yeter
Cebinde yok beş parası
Midesi kendinden proleter

Aydın Ahmet

Kavuşma vakti

Kavuşacağız bir gün kavuşacağız
Hiç olmadık, hiç ummadık bir yerde
İkimizin de gözleri dolacak
İki gözümüz iki ırmak olacak
Kavuşacağız bir gün kavuşacağız
Seni üstünde o siyah hırkan
Ciğerlerin göğsüne sığmayacak
Saçların dağılacak bana koşarken
Kavuşacağız bir gün kavuşacağız
Yıllar bize bedel ödeyecek
Tıpkı seni sevdiğim ilk gün gibi
Her şey birden geri dönecek
Kavuşacağız bir gün kavuşacağız
Belki kapandığında perde
Ayak seslerimizin duyulmadığı
Gölgemizin olmadığı bir yerde
Kavuşacağız bir gün kavuşacağız
O köşe başında, hani o semtte
Ömür bitse de kavuşacağız
Belki cehennem de, belki cennette

14 Ağustos 1989

Aydın Ahmet

Kaybolan

Kaybettiğim benliğimi ararken
Yad ellerde buluverdim kendimi
Herkes muhabbetle duvar örerken
Poyraz estim yıkıverdim bendimi

Kısa değil ta ahiret vaktine
Sadık kalamadım sevda aktime
Tazelemem gerekirken aksine
Tek taraflı fesih ettim andımı

Çoğu kuru ekmek ile doyarken
Şoğanı çöğen helvası sayarken
Köşkü virane yerine koyarken
Kayıp ettim elimdeki kondumu

Aydın Ahmet

Kendime K s m

Dert etme kendine böyle darılıp
Ben sana değil de kendime k s m
Hatıralarıma her gün sarılıp
Ben sana değil de kendime k s m

Düşünmedim kırdım atalarımı
Şimdi anlıyorum hatalarımı
Dinlesen ağlarken odalarımı
Ben sana değil de kendime k s m

Dört nala giderken gençliğin atı
Boş yere harcadım bütün hayatı
İçimde mazinin o buruk tadı
Ben sana değil de kendime k s m

D   nd m de şöyle durup bir anlık
Ben bana etmi im büyük düşmanlık
Ne fayda verecek artık pişmanlık
Ben sana değil de kendime k s m

Harabe dünyamın ne direği var
Hayatın ne tadı ne ereği var
Böyle yaşamanın ne gereği var
Ben sana değil de kendime k s m

Dostlar sitem etti eyledi azar
Kimi b y  dedi, kimisi nazar
Bana bu toprağın üstü de mezar
Ben sana değil de kendime k s m

Aydın Ahmet

Kınıyoruz

Bunca olan bitenleri
Hep birlikte kınıyoruz
Bu hale getirenleri
Hep birlikte kınıyoruz

Filistin'e kim el atar
Çocuklar aç susuz yatar
İsrail kınadan batar
Hep birlikte kınıyoruz

Bir tarafta kiracılar
Bir tarafta aracılar
Sessiz kalmayın hacılar
Hep birlikte kınıyoruz

Pazarda etiket yarım
Bitti ülkemizde tarım
Çok etkili bu yaptırım
Hep birlikte kınıyoruz

Hal bilmezler başa geldi
Aynı şarkıları çaldı
Bir kulak arkası kaldı
Hep birlikte kınıyoruz

Gelen yedi giden yedi
Bu ciğerse hani kedi
Muhalefet bak ne dedi
Hep birlikte kınıyoruz

Hele sesin çıksın da gör
Ya hainsin ya da nankör
Çok kazandırır bu sektör
Hep birlikte kınıyoruz

Kemeri sıktık katlandık
Uçuyoruz kanatlandık
Akraba eş dost tanıdık
Hep birlikte kınıyoruz

Aydın Ahmet

Kimler Geldi Kimler Geçti

Ben doğalı beri bu koca köyü
Kimler geldi kimler geçti dünyadan
Saydım da hepsini ağası beyi
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

Karlar eriyince ilkbahar ayı
Herkes hesaplardı göçü yaylayı
Damdan bağırırdı hep Sarı Dayı
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

Güney yamacında bir orman ardıc
Öte yakalarda biterdi alıc
Bekçisiydi köyün Hüseyin Kılıç
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

Savaşa katılmış benim Çit Dede'm
Nice heybetliydi cüsseyle, beden
Bir yatsı vaktiydi, öldü aniden
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

Caminin üstünde İsmail dayı
Yüklense taşırdı koca kayayı
Ondan öğrendik pratik olmayı
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

Köyün dolmuşuydu Austin kamyon
Ne tepe bilirdi ne dağ ne kanyon
Ondan iyi şoför ben tanımıyom
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

Çok mısır çalardık gezerdik bendi
Ölsa da konuşsa yazının dili
Asayışın adı Hatibin Ali
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

Şimdi yavan oldu arda kalanlar
Hangi sülaleden hangi falanlar
Hani nerede kaldı Han'da dalanlar
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

Teyzoğlu Kenan'la çok serçe tuttuk
Osman emmi ile çok öküz güttük
Sultanpınarı'na gezmeye gittik
Kimler geldi geçti yalan dünyadan

09.02.2024

Aydın Ahmet

Kolay Sanma

Hiç kimsenin kaderini
Yaşamadan kolay sanma
Ayrılığın kederini
Yaşamadan kolay sanma

Ölsem demekle ölünmez
Dert miras değil bölünmez
Kul ayıplanıp gülünmez
Yaşamadan kolay sanma

Dert satılsa kimse almaz
Derdin dini dili olmaz
Kimde ne var kimse bilmez
Yaşamadan kolay sanma

Belki güvendin inandın
Kader senden yana sandın
Hangi ateşle sınandın
Yaşamadan kolay sanma

Suçlama hiç kaderini
Ağır sanma kederini
Sen ki daha beterini
Yaşamadan kolay sanma

Bekâra boşamak ne ki
Kazanıp kaybetsin peki
Sen de sınanırsın belki
Yaşamadan kolay sanma

Aydın Ahmet

Korona II

Durduk yere nerden çıktı bu illet
Sürüm sürüm sürünesin Korona
Böylesini görmemişti bu millet
Sürüm sürüm sürünesin Korona

File gibi sardı bütün dünyayı
Kopart tırdı kafalardaki yayı
Yerli yeksan etti koca bünyeyi
Sürüm sürüm sürünesin Korona

Caddelerde alışveriş konvoyu
Marketlerde yağmalama diz boyu
Yar etmedin Çokomel'i, Luppo'yu
Sürüm sürüm sürünesin Korona

Ayırttırdın karı ile yatağı
Pelte ettin nice dağ gibi sağı
Başa kekik sürdük kıça gül yağı
Sürüm sürüm sürünesin Korona

Eve dolduk nüfus arttı o biçim
Kim getirdi bu virüsü ne için
Kaynananın gözü çıksın emi Çin
Sürüm sürüm sürünesin Korona

Altın ile yarışıyor şu maske
Yatırımını ona yapsaydım keşke
Amel değil, nüzul değil bu başka
Sürüm sürüm sürünesin Korona

Bir yolunu bilen varsa söylesin
Evden çıkma, işe gitme; kölesin
Ulan virüs gönenmeye, ölesin
Sürüm sürüm sürünesin Korona

Ekranlarda aşı için kulisler
Evden çıksam ceza yazar polisler
Günden güne b.ka sardı bu işler
Sürüm sürüm sürünesin Korona

Aydın Ahmet

Köy Beğenmez

Yedi göbeği köylüdür
Köy beğenmez şehirliler
Sanki İngiliz soyludur
Köy beğenmez şehirliler

On sene olmuş geleli
Unutur soyu nereli
Kafası koca bereli
Köy beğenmez şehirliler

Asrın yeni kuşağıdır
Şehirlinin uşağıdır
Vesaiti eşegidir
Köy beğenmez şehirliler

Köylü olana düşmandır
Dedikoduda işmandır
Tembelliğinden şişmandır
Köy beğenmez şehirliler

Tarhanaya dibi düşer
Yemese bir yeri şişer
Asri tuvalete işer
Köy beğenmez şehirliler

Bir tek kendini beğenir
Makam mevkie değinir
Malı mülküyle övünür
Köy beğenmez şehirliler

Gam ve kasavet onlarda
İnsanlıkta en sonlarda
Huzur arar betonlarda
Köy beğenmez şehirliler

Gördü mü has tereyağı
Çözülür dizinin bağı
Kafası olmuş kaf dağı
Köy beğenmez şehirliler

Burnunu tezeğe tıkar
Eli değse hemen yıkar
Apartmanda kömür yakar
Köy beğenmez şehirliler

Aldığı koca köledir
Besî damında keledir
Kafası sanki seledir
Köy beğenmez şehirliler

Ne dost olur ne de dünür
Geçer mi onunla ömür

Kendini sosyete sanır
Köy beğenmez şehirliler

Kendisi yer davet bilmez
Kıçı açık avret bilmez
Sağlığını servet bilmez
Köy beğenmez şehirliler

Doğal ister yumurtayı
Her nimette aslan payı
Bunlar nasıl insan dayı
Köy beğenmez şehirliler

Yoktur gözümde değeri
Altın olsa da eyeri
Ha bu eşek ha diğeri
Köy beğenmez şehirliler

Her gün süslenir boyanır
Öğlen iki de uyanır
Kocası nasıl dayanır
Köy beğenmez şehirliler

Gündüzü şaşmış gecedir
Sorsa hep sine hocadır
Eli değnekli kocadır
Köy beğenmez şehirliler

Köylülere kahırlıdır
Tam bir çakma şehirlidir
Çok sokulma zehirlidir
Köy beğenmez şehirliler

Ambardadır uykusunda
Hep fakirlik kaygısında
Kibirlilik duygusunda
Köy beğenmez şehirliler

Ben de bir köylüyüm amma
Bunlar daldan dala konma
Avrupa'dan gelme sanma
Köy beğenmez şehirliler

Yazma Ahmet boşa yazma
Yazıp da kendini üzme
Bunlar tam köylüden bozma
Köy beğenmez şehirliler

Aydın Ahmet

Köye Ağıt

Bu bayramda gittim baba evine
Odalara girip girip ağladım
Ağıt yaktım viran olmuş haline
Hallerini görüp görüp ağladım

İssız idi mahalleler, muhitler
İnsandan fazlaydı köydeki itler
Pas bağlamış açılmayan kilitler
Her kapıya varıp varıp ağladım

Evimizin o tahtadan balkonu
Çevresinde asma üzüm salkımı
Böyle bilmiyordum köyün halkını
Nüfusunu sayıp sayıp ağladım

Kaç kişiydik şu kocaman hanede
Ne çok şey değişti yirmi senede
Yemek yerdik şu odada, sinide
Oturdum da garip garip ağladım

Dün kaybettik bizim Havva Hala'yı
Daha doldurmadı haftayı ayı
Bıraktığı vasiyetten dolayı
Salasını verip verip ağladım

Mezar taşlarını bir bir gezerim
Şu İsmail, şu Mustafa, şu Kerim
Bir çoğundan olmamıştı haberim
Eşe dosta sorup sorup ağladım

O gece rüyamda gördüm babamı
Çifte gitti hazırladı sabanı
Üstündeydi o eskimiş kabanı
Hayırlara yorup yorup ağladım

Bir an gördüm hayalini cismini
Ses vermedi çağırdım da ismini
Aynadaki vesikalık resmini
Yüzlerime sürüp sürüp ağladım

Baktım da dünyanın garip haline
Zengin olsam ne geçecek elime
Eski bir türkü dolandı dilime
Bir sigara sarıp sarıp ağladım

Ekilir de boş kalmazdı yazılar
Her ahırda vardı koyun kuzular
O günleri gönlüm nasıl arzular
Hatırlayıp durup durup ağladım

Ağustosta işte tam bu zamanda
Köyün akli ekin ile harmanda

Davar güttüm Şu dağlarda ormanda
Türlü hayal kurup kurup ağladım

Hey ağalar dünya dediğin fani
Bir mezar taşıdır herkesin sonu
Bunca yıldır boşa yormuőum canı
Dizlerime vurup vurup ağladım

Aydın Ahmet

Köye Özlem

Her sabah kalkınca güzel köyümü
Şöyle bir uzaktan göresim gelir
O ellerden esen sabah yelini
Uzun bir solukla çekesim gelir

Şimdi bahar yakın dereler asi
Kulaklara zarar coşkulu sesi
Evimize buyur edip herkesi
Hepsinin elini öpesim gelir

İlk bahar gelince yayla göçünü
Değişmem bir şeye keçi sütünü
Yamaçlarda biten yaban gülünü
Koparıp göğsüme takasım gelir

Yağmur yağar seli obadan akar
Çobanlar kepenek altından bakar
Dağların kekiği mis gibi kokar
Keyiften bir tütün yakasım gelir

Aydın Ahmet

Köylü Çocuğu

Değiştiremem kendimi
Ben bir köylü çocuğuyum
Dağlar bölüşür derdimi
Ben bir köylü çocuğuyum

Baharla çiğdem açarım
Yazın yaylaya göçerim
Düşümde ekin biçerim
Ben bir köylü çocuğuyum

Dünya dediğin kazanı
Sevemedim bu düzeni
Bütün meselin mizanı
Ben bir köylü çocuğuyum

Şehirde horozlar ötmez
Bacalardan tezek tütmez
Kekikler aklımdan gitmez
Ben bir köylü çocuğuyum

Orda doğdum bir zamanlar
Burnumda tüter samanlar
Dar geliyor apartmanlar
Ben bir köylü çocuğuyum

Böbürlenmem bey değilim
Kibirli bir huy değilim
Satmam köyü, şey değilim
Ben bir köylü çocuğuyum

Kentte yok öyle dereler
Üst üste beton buralar
Çok özledim şu sıralar
Ben bir köylü çocuğuyum

Dağ armudu taşıladığım
Dağlarında kışladığım
Boş yeredir dışladığın
Ben bir köylü çocuğuyum

Aydın Ahmet

Köylü Kızı

Şalvarlı dediler sana
Yakıştıramadılar
Okumayı, yazmayı, sevdayı
Küçük gördüler, eğlendiler
Ellerindeki kınayı, yazmayı
Onların dudakları hintyağı

Şalvarın arın dandır bilmezler
Saçların yeşil sabun kokusu
Onların tırnaklarında plastizer
Kâh eter, kâh asetonla siler

Köyler nere, şehir nere
Sinema salonları hınca hınç
Ekranda "Last Action Hero"
Loş ışıklara karışmış gülüşler
Alt yazılar, bel altı cümleler

Köylü kızı, köylü kızı
Ömrümün baharı, yazı
Tıpkı bayrağım gibisin
Yanakların kan kırmızı

Aydın Ahmet

Kral ıplak

Bana düşman olan deyyus
Sevmiyormuş, şeyimde mi?
Hakkımda çok hilaf duymuş
Demiyormuş, şeyimde mi?

Zapt etmiş elin atını
Büyütmüş koca götünü
Öyle her kasap etini
Yemiyormuş şeyimde mi?

Kul köle olur zengine
Görmez kimseyi dengine
Yoksulu insan yerine
Koymuyormuş şeyimde mi?

Öyle kocaman ki burnu
Ondan kibirlisi var mı?
Düşük ücret ile karnı
Doymuyormuş şeyimde mi?

Tavuk alır yarkasından
En pahalı markasından
Kim ne dese arkasından
Duymuyormuş şeyimde mi?

Konuşurken ona buna
Benzetirsin bir barona
İşçi gibi hayat ona
Uymuyormuş şeyimde mi?

Böyle kibirlisin madem
Ağa mı ki baban deden
Kendinden gayrıyı adam
Saymıyormuş şeyimde mi?

Aydın Ahmet

Kuru Sıkı

Silah sesi böyle çıkmaz
Seninkisi kurusıkı
Uç beş atma ile kısmaz
Seninkisi kurusıkı

Kaç kişiye kötek atmış
Altı yıl kodeste yatmış
Kimleri canından etmiş
Seninkisi kurusıkı

Mahpus sana seyran imiş
Hükümlüler hayran imiş
Her bir günün bayram imiş
Seninkisi kurusıkı

Herkes seni tanıyormuş
Ayhan Işık sanıyormuş
Kızlar sana yanıyormuş
Seninkisi kurusıkı

Bir tarafı delikanlı
Bir tarafı eli kanlı
Ağa imiş anlı şanlı
Seninkisi kurusıkı

Viski içer ayılırmış
Herkes buna bayılırmış
Bu da patron sayılırmış
Seninkisi kurusıkı

Kaç bin lira elbisesi
Altın doluymuş kesesi
Satın alırmış herkesi
Seninkisi kurusıkı

Afişleri şehri sarmış
Reklama kaç para saymış
Emrinde yüz adam varmış
Seninkisi kurusıkı

Biz de olabilsek müdür
Böyle bir şey mümkün müdür?
Ettirmeyin bana küfür
Seninkisi kurusıkı

Küfretmem kendi adıma
Hele hele bir kadına
Başlattırma avradına
Seninkisi kurusıkı

Aydın Ahmet

Küresel Güçler

Bozuldu ülkemin çarkı düzeni
Öyle ya sebebi küresel güçler
Affetmeyeceksin halkı üzeni
Bozulmuş ayaklar, bozulmuş başlar
Öyle ya sebebi küresel güçler

Dayın varsa her yol mutlak açılır
Görün tek kanatla nasıl uçulur
Her ihale bizim, buna içilir
Nereye varacak bu garip işler
Öyle ya sebebi küresel güçler

Bozulursa yurttta tüm ekonomi
Fırtına misali su alır gemi
Durun ben söyleyim, nedeni ne mi?
Gerçeğe ermedi kurulan düşler
Öyle ya sebebi küresel güçler

Hırsızlık yolsuzluk sıradan olmuş
Cinayet, kavgalar kiradan olmuş
Gariban odundan çıradan olmuş
Artıkça artıyor her sene harçlar
Öyle ya sebebi küresel güçler

İMF bir ara borç istemişti
Batıyoruz aman, imdat demişti
Bu kısa zamanda neler değişti
Doğmadık çocuğa yansıdı borçlar
Öyle ya sebebi küresel güçler

Gündüz kuşakları sapıkla doldu
Bunların itlaflı tek çıkar yoldu
Vah canım vatanım bize ne oldu
Özgürlük sayıldı ahlaki suçlar
Öyle ya sebebi küresel güçler

Onlar da olmasa ne yapacaktık
Kadere, talihe hep çatacaktık
Engel olmasalar ne uçacaktık
Ona da el attı bu fesat piçler
Öyle ya sebebi küresel güçler

Her tür musibeti ondan biliriz
Bu filmi başından sondan biliriz
Kurduğunuz cümle, tondan biliriz
Bir yanda hilaller bir yanda haçlar
Öyle ya sebebi küresel güçler

Şimdi siz dersiniz bunlar siyaset
Neydi o madalya, neydi kıyafet
Bir de Afrika'yla bizi kıyas et

Umduğunuz gibi gitmedi işler
Öyle ya sebebi küresel güçler

Aydın Ahmet

Laf Düşer Oldu

Bana sus diyorlar bütün efradım
Sustukça bozuldu keyfim asabım
Kurtlarla sarılmış benim etrafım
Tilkiye çakala laf düşer oldu

Kim zarar verdiyse hısım akraba
Hele bir tökezle, hepsi akbaba
Ne diyeyim şimdi dosta ahababa
Kargaya kuzguna laf düşer oldu

Daha dün nalândı, dardaydı habi
Şimdi karnı doydu bey oldu tabi
Sen bunlara fırsat verme Yarabbi
Sırtlana sansara laf düşer oldu

Ömründe üst üste bir taş koymayan
Ne varsa yiyip de gözü doymayan
Herkesin tefinde ayrı oynayan
Züppeye hırboya laf düşer oldu

Yüzüne vurup da söylemediğim
Afetlerden gitse ağlamadığım
Kapıya it diye bağlamadığım
Yelloza yosmaya laf düşer oldu

Dünyayı sel bassa evmez olana
Kendinden gayrıyı sevmez olana
Kurşun harcamaya değmez olana
Porsuğa, pörsüğe laf düşer oldu

Herkese kibirle üstten bakana
Kendi lakabını ele takana
Elimizden yiyip bizi sokana
Akrebe mambaya laf düşer oldu

İnsanlıktan çıkmış edepsizlere
Düşman olunur mu sebepsiz yere
Dört fıkradan öte mezhepsizlere
Dinsize donsuza laf düşer oldu

Dünyada böylesi bulunmaz, adır
Ağzına biber sür kıça nişadır
Ne ahde vefa var, ne bilir hatır
Kirpiye körsüye laf düşer oldu

Şarap oldu şimdi eski şerbetler
İtibar görüyor yeni merkepler
Adamdan sayıldı dünkü veletler
Sıpayı danaya laf düşer oldu

Kardeşi satacak günü bekleyen
Kıçı minder görüp bizi dehleyen

Sabır eyledikçe korkak belleyen
Densize kansıza laf düşer oldu

Her gün cilaladık zer oldu bakır
Kendini şah gördü herkesi hakir
El atına bindi bey oldu Bekir
Köpeğe sapığa laf düşer oldu

Kimi her lafımda kinaye arar
Kiminin kursağı, koca karnı dar
Ya Rabbi ne tuhaf insanların var
Köksüze çapsıza laf düşer oldu

Aydın Ahmet

Laleli'de Bir Kopil

Lalelide bir kopil
Henüz onbeşinde
Hayatın tam damarında
Ekmek peşinde

Laleli'de bir kopil
Üniversite karşısında
Gorki romanı arıyor
Sahaflar karşısında.
Kendince bir dünyası var
Okul öğretmen görmemiş pek
O proleterya mezunu
Ortaokul ikiden terk
Bulvarlara dökülmüş afiş
Resimler tehlikeli, illegal
Gözleri cin, maviş maviş
İç cebinde Ölü Canlar

Laleli'de bir kopil
Bir evin bodrumunda kalıyor
Mevsimlerden sonbahar
Dışarda yağmur yağıyor
Kimsesi yok yapayalnız
Bazı geceler ağlıyor
Umut diyor, ekmek diyor
Hislerini duvarlara
Tırnaklarıyla yazıyor

Laleli'de bir kopil
Dünyayı yeniden kuracak
Köpek öldüreni içmiş
Ha kustu ha kusacak

Laleli'de bir kopil
Hiç sevgilisi olmadı
Vurulsa ağlayanı yoktu
O yüzden ölümden korkmadı

Laleli'de bir kopil
Gece telsizler çevrimde
Aranıyor bi ihtimal
Adı geçmiş bir devrimde
Sokaklar tutulmuş, ihtilal

Leleli'de bir kopil
Yürek atışı anormal
Dünyaya eyvallahı yok
Kendi dünyasında feodal.

Aydın Ahmet

Madencilere

Dar günlere, zor günlere inat
Buğulu bir ekmeğin kokusu kadar sıcak
Maden işçileriydi hepsi, emeğe tutsak
Ve hasretiler güneşe
Bir soğanı böler gibiydi emekleri
Yumruklaya yumruklaya
Kartal eyleşmez dağlarda
Krizantem çiçeği bayırlarda
Yırta yırtta toprağın karnını
Güneşli, güzel günleri olacaktı
Düşünmeyeceklerdi yarını
Yüzleri geceden kara
Gözleri keskin bıçak ısıltısı
Çökelekti katıkları
Rengi tehlikeye çalan
Güz sarısı bir sürü baret
Gerideki artıkları

Aydın Ahmet

Maiyet Kâtibi

Kasabaya indim bugün
Yollar dizlerimi yordu
Otobüsü yok ki köyün
Yaya iki saat sürdü

Bir taksi durdu damalı
İndi biri kırk yamalı
Duydum, kabzımal hamalı
Ahvali gönlümü üzdü

İyi günler beyim dedim
Onca yolu yaya geldim
Af buyur bir kelam edim
Göz ucuyla bakıp süzdü

İstidamı arz edeyim
Ne unum var ne ekmeğim
Açız nereye gideyim
"Sabırlı ol" deyip kızdı

Kuzular gözümün ferî
Biri Ayşe, biri Veli
Yetişmiyor alın teri
Dudağını büküp büzdü

İçeri girdi demincek
İki dirhem bir çekirdek
Odasına girene dek
Müdüre methiye düzdü

Oturdum hemen yanına
Doldurdu benim namıma
Kaymakamlık makamına
Dilekçe diyerek yazdı

Aydın Ahmet

Mazi

Kaç bahar bekledim bana ne verdi
Benimle birlikte ağlıyor mazi
Ömrümü harcadı yoluna serdi
Benimle birlikte ağlıyor mazi

Gururum, onurum hepsini kırdım
Bu yarayı kaç yıl kaç defa sardım
Harcanan yılları kendime sordum
Benimle birlikte ağlıyor mazi

Ne günler yaşadık bu sokaklarda
Artık yabancıyız başka kolları
Bir gün öldüreceğini bilir saklar da
Benimle birlikte ağlıyor mazi

Öyle bir yol var ki dönölmez şimdi
Öksüz çocuk gibi sorulmaz şimdi
Bilmem ki bunların sebebi kimdi
Benimle birlikte ağlıyor mazi

12 Temmuz 1989

Aydın Ahmet

Meczub

Sordum da kendimin şu hatırını
Düşünüp başını kaşıyor dedi
Telaffuz eyledi her satırını
Bu da yaşamaksa yaşıyor dedi

Bir ara dert yandım hastanelerde
Aradılar türlü makalelerde
Kem küm edip türlü bahanelerle
Hekim bu iş bizi aşıyor dedi

Gölüşü başımı fena döndürür
Çıkan ateşimi hemen söndürür
Hekim bey galiba beni kandırır;
Çözemedim aklım şaşıyor dedi

Gazeteye yazdım Gönül Abla'ya
Gönderdi cevabı aynı haftaya
Hıyarım var diyen meczup tayfaya
Tuzluğunu alıp koşuyor dedi

Laflarıma kızıp bana daldılar
Çoğunu elimden zar zor aldılar
Bir ara bekçiye haber saldılar
Bırakın meczubu, coşuyor dedi

Aydın Ahmet

Meğer

Taze bir kar yağmış bugün dağlara
Köyümün dağları kar imiş meğer
Bir selam göndermiş kalan sağılara
Gönderip getiren yar imiş meğer

Kapıları çaldım gelen olmamış
Sandım ki anamla babam ölmemiş
Bomboştu sokaklar kimse kalmamış
Bu günleri görmek var imiş meğer

Perdeler kapalı haneler harap
O güzel insanlar bir avuç turap
Döner mi geriye gidenler Ya Rap
Ölümden ötesi sır imiş meğer

Bu devran hep böyle sürer sanmışız
Zaman yangınında biz de yanmışız
Hani ya ahbaplar nerde komşumuz
Anılar yürekte kor imiş meğer

Aydın Ahmet

Memleket mektupları

Başvekilim sana mektup
Yazdım ama ulaşır mı
Yoksa uğramadan sana
Müdürlerde dolaşır mı

Bizim köyün suyu kesik
Ceryan eksik, mektep eksik
Ayağımız kara lastik
Beyler buna gülüşür mü

Bulgur pilavı yeriz durmadan
Sofradan kalkarız doymadan
Sizin kebablarınız urfadan
Bıyığıma bulaşır mı

Rey zamanı gelir çatar
Tomofiller cirit atar
Particiler atar tutar
Yoksa bize yılışır mı

Taksirimi affet beyim
Ceza verme aman deyim
Biz köylüyüz işte ne deyim
Kibarlıklar yakışır mı

Ellerinden öperim bahusus
Hata söylediysem dersin sus
Derler bunlar derin husus
Veli olan kakışır mı

(Memleket mektupları 1991

Aydın Ahmet

Memleketi Ne Hallere Koydunuz

Efendiler size bir çift sorum var
Memleketi ne hallere koydunuz
Ne sizinle ne aklımla zorum var
Memleketi ne hallere koydunuz

Pazardan boş döner oldu fileler
Orta direğe vuruldu stilleler
Geçim sıkıntısı, türlü çileler
Memleketi ne hallere koydunuz

Çifter çifter alınırken mtv
İki puan artırıldı kdv
Zayıfladı, cüce oldu bu deve
Memleketi ne hallere koydunuz

Yandaşlara, mülteciye para var
Vatandaşa ne hak ne de sıra var
Çık sokağa münasip kaç kira var
Memleketi ne hallere koydunuz

Vergileri yayacakmış tabana
Çiftçi mazot derken düştü sabana
Sor bakalım yaşıyorsa babana
Memleketi ne hallere koydunuz

Dilinizde bir dış güçle pandemi
Onla bunla oyalayın gündemi
Bütün bahaneler tükendi demi
Memleketi ne hallere koydunuz

Birileri ihaleden götürür
Birileri tepeden iş bitirir
Bu bu milleti pahalılık batırır
Memleketi ne hallere koydunuz

Aydın Ahmet

Memlekette Kriz Var

Bu kadar da rahat olmayın beyler
Memlekette ekonomik kriz var
Bunca lüks araba yollarda neyler
Memlekette ekonomik kriz var

Herkesin altında yeni Bmw
Restorana gidiliyor yemeğe
İnsan utanıyor ağız demeğe
Memlekette ekonomik kriz var

Kimileri selfi yapar sandalda
Vatandaşlar mesirede mangalda
Her gün gözü pastırmada kangalda
Memlekette ekonomik kriz var

Millette para çuvalla demek ki
Düğünler yapılır danslı, yemekli
Gebersin mi on milyonla emekli
Memlekette ekonomik kriz var

Siyasiler kürsülerde konuştu
Hikmetini danışmana danıştı
IMF'nin borcu boyunu aştı
Memlekette ekonomik kriz var

Sinemalar yok satıyor bileti
Marketler veriyor gramla eti
Boş verin siz pandemiyi illeti
Memlekette ekonomik kriz var

Üç kuruşa mecliste yer papara
Bilmez ekmeğin fiyatı kaç para
Bunların hepsi siyasi numara
Memlekette ekonomik kriz var

Bu milletin yamalı olsa donu
Göt cebinde gezdiriyor İpon'u
Sakız oldu ağızlara bu konu
Memlekette ekonomik kriz var

Enflasyon sorulursa deriz, var
Yastık altı bitmedi ki yeriz, var
Aramızda ne kadar da keriz var
Memlekette ekonomik kriz var

Tatlıcıda kaymaklı bir hoşmerim
Üstüne bir çay içince gevşerim
Duymadın mı sen bu sözü hemşerim
Memlekette ekonomik kriz var

Ülkemizde israf yakıt diz boyu
Düğünlerde uzar gelin konvoyu

Aman bol bol stok yapın Luppo'yu
Memlekette ekonomik kriz var

Star Baks'ın içi adam kaynıyor
Müşteriler telefonla oynuyor
Gençler bunu lüks olarak saymıyor
Memlekette ekonomik kriz var

İşçi bulamıyor ayın sonunu
Vakti olsa yamayacak donunu
Hani göster bakım telefonunu
Memlekette ekonomik kriz var

Rekor kırdı Master Chef'in tarifi
Bi bulsalar dövecekler herifi
Pes ettirdi lokantacı Arif'i
Memlekette ekonomik kriz var

Bir kanala göre geçim pek rahat
Avrupa'da enflasyon yedi kat
Haberlerde imdat dedi bir avrat
Memlekette ekonomik kriz var

Bir de selfi çekip koyma Tiktok'a
Sokmayalım burnumuzu her b.ka
Bu maaşla nah bineriz biz Togg'a
Memlekette ekonomik kriz var

Getir hanim getir bayat ekmeği
Isıttın mı dünden kalan yemeği
Bırak şimdi selfi yapıp çekmeyi
Memlekette ekonomik kriz var

Hani bana zengin olsak derdin ya
Hiç kimseye baki kalmaz bu dünya
Doldur hanım ucuzladı barbunya
Memlekette ekonomik kriz var

Aydın Ahmet

Merhaba

Bugün başka duyguluyum
Hisler size de merhaba
Ne üzgün ne kaygılıyım
Dostlar size de merhaba

Kederi boyumu aşan
Gönlümün harında pişen
Süzölüp usulca düşen
Yaşlar size de merhaba

Tabiattır bizi duyan
Türlü çiçekleri sunan
Her gün pencereme konan
Kuşlar size de merhaba

Yılları sevgiyle ören
Gönül gözü ile gören
Musallaya kadar süren
Aşklar size de merhaba

Aydın Ahmet

Mevla'm Ne Günlere Kaldık

Bozuldu bizim mayamız
Mevla'm ne günlere kaldık
Ne edep var ne hayamız
Mevla'm ne günlere kaldık

Gençler afyon hap derdinde
Kim bilir kim var ardında
Böyle Müslüman yurdunda
Mevla'm ne günlere kaldık

Ekranda arsız diziler
Sansürlenmiş alt yazılar
Kudurdu nefsi arzular
Mevla'm ne günlere kaldık

Herkes mafya herkes efe
Helal gösterildi tefe
Rağbet gördü bu Felsefe
Mevla'm ne günlere kaldık

Ne kadın belli ne erkek
Erkekler hanımdan ürkek
Konuşmak suç neme gerek
Mevla'm ne günlere kaldık

Ne yağmur yağıyor ne kar
Atmosferde delinme var
Yetişmiyor doğal avar
Mevla'm ne günlere kaldık

Giy topuklu çıkar kıcı
Aman görünmesin saç
Uyarsan hakaret suçu
Mevla'm ne günlere kaldık

Güvenen yok komşusuna
Yürünmüyor tek başına
Ceza meza hep boşuna
Mevla'm ne günlere kaldık

Kime sorsan herkes alim
Belli değil mağdur zalim
Bozuldu artık ruh halim
Mevla'm ne günlere kaldık

Kapanmıyor açığımız
Hazırcı oldu çağımız
Guslü bilmiyor çoğumuz
Mevla'm ne günlere kaldık

Elif Be'yi öğreten yok
Ebeveynin derdi Teok

Cahil kalan okumuş çok
Mevla'm ne günlere kaldık

Yabancıyız özümüze
Sıktık kendi dizimize
N'olur sen bak yüzümüze
Mevla'm ne günlere kaldık

Aydın Ahmet

Mezardakiler

Ne kadar sakit Şu mezar taşları
Hepsi suskun, aynı yönde başları
Ne matem faydadır, ne göz yaşları
Bir daha geriye gelmeyecekler

Şu pabuç onundu, şu hırka, çorap
Dünya senin olsa, sonu hep harap
Zaman dediğın ne, bir dönme dolap
Binecek olanlar sırada bekler

Kendinin sanırsın katı, yatları
Sonu hep ayaksız, tahta atları
Görmedin mi üstünde biten otları
Boşu boşunadır bütün emekler

Aydın Ahmet

Miras Kalan Vatan

Dağdan gelip ayrı devlet istiyor
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan
Bir kulak ver şehitlere, ne diyor?
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Meclisteki parti ona kolçaktır
Başka yol yok siyasetten el çektir
Kim bunları arkalarsa alçaktır
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Bize kurşun sıkan bizden olamaz
Türk yurttaşı sırf bu yüzden olamaz
Kardeş olan itten, yozdan olamaz
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Siz kaç devlet inşa edip yıktınız
Bir orduyla kaç sefere çıktınız
Son kez söyleyeyim, artık sıktınız;
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Dünkü bebek katiline bak hele
Alistılar İmralı'ya, vargele
Kim ulan bu Apo denen hergele!!
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Köyleri bas, Mehmetçiğe silah çek
Sıkışınca kancık gibi yere çök
Sizin gibi çok çakallar gördük çok!
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Barış değil bu bir işgal planı
Şart koşuyor elin Karayılan'ı
Bize yeter Türkoğlu Türk kalanı
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Sevmeyene gidilecek ülke bol
Köpeklere takılacak halka bol
Kızıl elma kitabında ilke bol
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Yirmi yıldır aşılmadı merhale
İhanetten vatan geldi bu hale
Varsa itirazın şimdi de hele
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Vatansızlar birlik dirlik koymadı
Maaş verdik yedi içti doymadı
Kendisini Türk olmaktan saymadı
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Memleketi hainlerden arıtın
Belli olsun Türkoğlu Türk, durutun

Acımak yok, köklerini kurutun!!
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Geçin artık falanları, filanı
Bırakın şu Meralleri, Dilan'ı
Her duvara yazmalı bu ilanı;
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Alınmayın beyler ama gerçek bu
Hainlere uygulanan ölçek bu
Apo denen kan emici alçak bu!
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Kulak verin Ahmet'teki sözlere
Kuru ekmek fazla bile sizlere
Kimin diye sorarsanız bizlere
Alparslan'dan miras kaldı bu vatan

Aydın Ahmet

Muhtar Emmi

Hoş geldin sen evimize
Sefa geldin muhtar emmi
Amadeyim emrinize
Sen çok yaşa muhtar emmi

Oyumuzu verdik sana
Düşman olduk Kel Hasan'a
Küfrediyor sana bana
Tövbe haşa muhtar emmi

Mühür sende yetki sende
Hizmetkarınızım ben de
Her zaman benim gözümde
Ağa paşa muhtar emmi

Geciktirme istidayı
Unutma köyü yaylayı
Aman ha sakın baltayı
Vurma taş muhtar emmi

Bekçi çok tütün içiyor
Odayı beşte açıyor
Kel Hasan senden kaçıyor
Bucak köşe muhtar emmi

Açlıktan kebab yiyorsun
Hâlimizi görüyorsun
Söyleyiver ne diyorsun
Sen bu işe muhtar emmi

Aydın Ahmet

Muhtar Emminin Ceketı

Yeni aldı kadıfeydi
Muhtar emminin ceketı
Pek pahalı tarifeydi
Muhtar emminin ceketı

Sevmiş, paraya kıymıştı
İki yüz gayme saymıştı
Dürüp sandığa koymuştu
Muhtar emminin ceketı

Her merasime hazırđı
Giyince sanki nazırdı
Kaymakam gelse Hızır'dı
Muhtar emminin ceketı

Böylesini bulmak zordu
Onu keramete yordu
Yirmi yıl ne günler gördü
Muhtar emminin ceketı

Solmadı hiç sarı rengi
Yoktu menendi ve dengi
Ağalarda vardı belki
Muhtar emminin ceketı

Hanımı ona bayılır
O'da bir mebus sayılır
Özel günlerde giyilir
Muhtar emminin ceketı

Yaşı geçmişti, elliydi
Azıcık kelli fellydi
Kalabalıkta belliydi
Muhtar emminin ceketı

Keleşlerle yarışırđı
Herkes ona bakışırđı
Giyince çok yakışırđı
Muhtar emminin ceketı

O üstündeyken tam beydi
Terzi Baki baktı, sevdi
Birazcık çekti mi neydi
Muhtar emminin ceketı

Önce evirdi gevirdi
Kolu uzundu, kıvırdı
Yirmi seneyi devirdi
Muhtar emminin ceketı

Bir gün hanım: Muhtar ! dedi
Sandığı aç bir bak hadi

Dolanıyor bizim kedi
Muhtar emminin ceketi

Muhtar açtı ki ne görsün
Ceket delik deşik, pörsün
Fare boğazına dursun!
Muhtar emminin ceketi

Sandığa kapan koymamış
Fare yemiş de doymamış
Kaç delik olmuş saymamış
Muhtar emminin ceketi

Ev halkına sövdü saydı
Karısı köylüye yaydı
Alamet-i farikaydı
Muhtar emminin ceketi

Çöktü, canı çok sıkıldı
Neşesi kaçtı, yıkıldı
Bozuldu, kilim yapıldı
Muhtar emminin ceketi

Ulan fare geberesin
Kısıla, çıkmaya sesin
Yirmi yıl giderdi kesin
Muhtar emminin ceketi

Aydın Ahmet

Müdür Bey

Bir evrak onayı lazım
Müdürün işleri bunlar
Havale eyledi Kazım
Müdürün işleri bunlar

Kapısında hademesi
Sinirli geliyor sesi
Sana kolay gir demesi
Müdürün işleri bunlar

Bir hediye kapı açar
Çağırdı odacı Yaşar
Bu mesele beni aşar
Müdürün işleri bunlar

Akşama kadar çaycısı
Durumu içler acısı
Söyleniyor kapıcısı
Müdürün işleri bunlar

Kapıyı tıklayıp girdim
Hazır ol da selam verdim
Kazım olsa hallederdim
Müdürün işleri bunlar

Merhaba sayın müdürüm
Vardı da küçük bi durum
Çok meşgulsün biliyorum
Müdürün işleri bunlar

Müdür bey yaman mı yaman
Bıyıklar pos, göbek tamam
Yapmasa halimiz duman
Müdürün işleri bunlar

Elliye gelmiş kartlaşmış
Siyah saçları aklaşmış
Emekliliği yaklaşmış
Müdürün işleri bunlar

Müdür bey Grand tuvalet
Belli, görmemiş sefalet
Aman şu imzayı hallet!
Müdürün işleri bunlar

Masasında bir daktilo
İç cebinde bir stilo
Böyle alınmaz mı kilo
Müdürün işleri bunlar

Masasında kırıtıyor
Tüm dişleri sırtıyor

Dosyaları aratıyor
Müdürün işleri bunlar

Koltuğuna kuruluyor
En son ona soruluyor
Akşama dek yoruluyor
Müdürün işleri bunlar

Müdür bey evraka baktı
Sonra gözlüğünü taktı
Nihayet imzayı attı
Müdürün işleri bunlar

Olamadık şöyle müdür
Bundan sonra mümkün müdür
Döner koltuk bir de mühür
Müdürün işleri bunlar

Personeli soruşturur
Kanun nizam karıştırır
Sekreterle kırıştırır
Müdürün işleri bunlar

Öğlen ne yeriz müdürüm
İki ayran iki dürüm
Böyle böyle geçti ömrüm
Müdürün işleri bunlar

Aydın Ahmet

Müebbetlik

Ardımdan kapıları kapattın da
Gönül kapısını mı aralık bıraktın
Bir umut ışığı sızıyor
Çiy düşmüş kalbimin sol köşesine
Beni hapsettiğin gönül zindanından
Demir kapıları bir açıp bir örtüp
Umut verme bana sevdiğim
Sen de bilirsin ki,
Ben orada bir müebbetliğim !!

11.07.1994

Aydın Ahmet

Nasıl Böyle Zengin Oldun

Aklım dimağım almıyor
Nasıl böyle zengin oldun
Diyorlar ki hiç çalmıyor
Nasıl böyle zengin oldun

Yarık ökçe yarık taban
Karın doyurmaktı çaban
Çulsuzun biriydi baban
Nasıl böyle zengin oldun

Yap-işlet mi, rafine mi
Kuru yüklü sefine mi
Kaynağı ne; define mi
Nasıl böyle zengin oldun

Ticarette ataktan mı
Sahte iflas, bataktan mı
Karaborsa, stoktan mı
Nasıl böyle zengin oldun

Sana açık mevki makam
Hiç ayrılmaz iki yakan
Viraneydi senin mekan
Nasıl böyle zengin oldun

Fırsatlardan vole vurdun
Satıp savıp- bol savurdun
Deden miydi yoksa Karun
Nasıl böyle zengin oldun

Kapınızda uçağınız
Sürüsüyle uşağınız
Var mıydı ki eşeğiniz
Nasıl böyle zengin oldun

Oy peşinde koşmayınan
Mehter çalıp coşmayınan
Bey'e kapı açmayınan
Nasıl böyle zengin oldun

Karışmazdın sol'a sağ'a
Muhtaç idin tuza yağa
Söylesene züğürt ağa
Nasıl böyle zengin oldun

Tarafsızdın, ortadaydın
Seçimlerde arkadaydın
En mülayim partideydin
Nasıl böyle zengin oldun

Teşkilata gide gele
İşi belledin hergele

Şunun aslını de hele
Nasıl böyle zengin oldun

Yetim malından çalmadan
Mezattan payın almadan
İki seneye kalmadan
Nasıl böyle zengin oldun

Piyangodur olsa olsa
Mümkün değil bana kalsa
Aklım havsalam bir alsa
Nasıl böyle zengin oldun

Aydın Ahmet

Nasihat

Sana bir kaç sözüm var darılma sakın bana
Aldanırsın aşkına,yanarsın birgün ona
Herşey gerçek olur da aklın gelir başına
Sevilmeden o kıza gönül verme arkadaş

Birzaman ben de sevdim delicesine onu
Hayat tozpembe idi düşünmedim sonunu
İnsan yiyince anlar feleğin yumruğunu
İnanmadan o kıza gönül verme arkadaş

Hata yaparsın böyle sen de Allah kulusun
Şimdi bana inanmaz beni haksız bulursun
Sever başka birini aldanan sen olursun
O kızdaki hayır gelmez unut onu arkadaş

Bir zaman sevdim onu geldim göz oyununa
O bir kalp hırsızdır aldanma sakın ona
Artık bir yabancıyız herkes gitti yoluna
O kız kimseyi sevmez unut onu arkadaş

Şimdi nerede görsem kırk kişiye bakıyor
Kendine aşık edip bir anda bırakıyor
Onun derdi aşk değil zengin koca arıyor
O kızdaki hayır gelmez unut onu arkadaş

Aydın Ahmet

Ne Çıkar

Bir yargıç misali hoyrat bakıp da
Acı sözler desen her gün ne çıkar
Göğsüme bir mahkûm kartı takıp ta
Uzaklara sürsen bir gün ne çıkar

Seni sevdim diye herkes taşlasa
Gözyaşlarım pınar gibi başlasa
Felek benden başka işin boşlasa
Yüzüme tükürse el gün ne çıkar

Sokağa çıkmaya gönlüm erinir
Evde dursam aklım sensiz delirir
İdamlığa bile son söz verilir
Yaşamaya gönlüm, yılgın ne çıkar.

Ömrün defterine bir çizgi çeksem
Geriye dönülmez yerlere gitsem
Gönül rehberinden ismimi silsen
Sayfalar sarargın, solgun ne çıkar

İçimde aşkından bir davet sesi
Sanki takip eder sıcak nefesi
Sensizlik içimde bıçak darbesi
Hissetmez başka şey, dalgın ne çıkar

Beddua edip de sövse de bana
Bütün dualarım hep ondan yana
Her gün bir testere hazırlar bana
Gönlüm yüz yaşından olgun ne çıkar

Eksik olsun yetmez ondan başkası
Bir koltuk değneği her hatırası
Yerini kim tutar ondan başkası
Ha Ayşe ha Fatma, Nilgün ne çıkar

Dur durak bilmez ki ardında sürür
Bir zindandan atar birinde durur
Ebedi yalnızlık cezası verir
Esiriyim zaten, sürgün ne çıkar

Aydın Ahmet

Ne Fark Eder

Ona mı bakmalı, buna mı bakmalı
Ona mı varmalı, buna mı varmalı
Onun mu olmalı, bunun mu olmalı
Ne fark eder bu devirde
Artık sevdalar da Çin malı

Aydın Ahmet

Ne İnsanlar Var Yarabbi

Hikmetinden sual olmaz
Ne insanlar var Ya Rabbi
Kaybedince yeri dolmaz
Ne insanlar var Ya Rabbi

Aç susuzdur kimse bilmez
Utanır da yardım almaz
Doğduğundan beri gülmez
Ne insanlar var Ya Rabbi

Tevekkül eder haline
Kem söz yakışmaz diline
Muktedirdir ameline
Ne insanlar var Ya Rabbi

Yoktur kilimi, yaygısı
Yarına olmaz kaygısı
İmrenecek bir saygısı
Ne insanlar var Ya rabbi

Bir huyu yok övünecek
Geber ! diye dövünecek
Ölüp gitse sevinecek
Ne insanlar var Ya Rabbi

Kim deli der, kimi kaçık
Sanırlar ki akli uçuk
Doğuştan kalp gözü açık
Ne insanlar var Ya Rabbi

Dilinden düşürmez küfür
Ne şükran bilir ne şükür
İstersen yüzüne tükür
Ne insanlar var Ya Rabbi

Akıl yok neylesin fikir
Hep isyandır onda zikir
Tepeden tırnağa kibir
Ne insanlar var Ya Rabbi

Bize yar olmaz Yar' sızı
Musallat etme arsızı
Hayırlısı, hayırsızı
Ne insanlar var Ya Rabbi

Aydın Ahmet

Ne Siz Sorun Bana

Eski mi iyiydi, bugün mü iyi
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim
Tam tekmil doluydu yaylası, köyü
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

Köylerde boş duran bir hane yoktu
Herkesin ineği, davarı çoktu
Geçim sıkıntısı belini büktü
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

Yufka yapılırdı evdeki undan
Tek şampuan vardı, yeşil sabundan
O günkü fakirlik iyiydi bundan
Ne siz sorun bana ne ben söyleyim

Komşusu aç olan dönüp bakmıyor
Büyükmüş, küçükmüş kimse takmıyor
Herkes okuyor da adam çıkmıyor
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

Elden bırakmazdı kimse saygıyı
Kimi emmimizdi, kimisi dayı
Kim zapta geçirmiş yalan dünyayı
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

Tarlalar boş kalmaz hep ekilirdi
Eşekle harmana sap çekilirdi
Testiden, ibrikten şu içilirdi
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

Yamalıydı esvap, yırtıktı donu
Hatır ve gönüldü sohbetle konu
Şimdi herkeste bir cep telefonu
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

Bakırdı mutfağın kazanı, kabı
Her evde yok idi bir buzdolabı
Delikti ninemin naylon çorabı
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

İnsanlar paranın kölesi oldu
Beylerin ne gözü, ne karnı doydu
Zenginler çoğaldı, fakiri soydu
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

Herkesin son model cip arabası
Kimsenin kimseye yok merhabası
Fazla geldi bu milletin arpası
Ne siz sorun bana, ne ben söyleyim

Aydın Ahmet

Nekroz

Glukoz, fruktoz, laktoz..
Ekimoz, mekimoz, tetanoz
Aslında gerçek hastalık bu değil
Yüreğimizdeki nekroz

.....

Aydın Ahmet

Nerde ki

Bu âlemde kebir şahım diyenler
Firavunla nemrut şimdi nerde ki
Hırsızlarla her gün ekmek yiyenler
Taamları bitti şimdi nerde ki

İster bey ol ister isen padişah
Varamazsın uzak gelir mihrimah
Mazlumlardan sakın ola alma ah
Zulüm ile ölen şimdi nerde ki?

Dünyada kimse baki değil hâşa
İstersen beş yüz yıl sarayda yaşa
Pir Sultan'ı asan o Hızır Paşa
Tacı tahtı bitti şimdi nerde ki

Cahillere yükseltince sesini
Derisiyle zulüm gördü Nesimi
Cani diye yazdı tarih ismini
Emir Yeşbek denen şimdi nerde ki

Aydın Ahmet

Neye Yaradı

Duydum başkasına gönöl vermişsin
Yıllarca sevdiğim neye yaradı
Hayatımda Ahmet yok ki demişsin
Yıllarca benimdin neye yaradı

Resimleri bir bir yakmışsın belli
Yazdığım ne varsa yırtmışsın belli
Bir başka sevgili bulmuşsun belli
Yıllarca bekledim neye yaradı

Görmesin gözlerim seni bir yerde
Seni ben bekledim kaç senelerce
Nelere katlanır insan sevince
Bomboş ümitlerim neye yaradı

Kır seven kalbimi birşey kalmasın
Ben sevme demiştım gönlüm ağlasın
Dillerim artık seni anmasın
Yıllarca andıda neye yaradı

1985

Aydın Ahmet

Neye Yarar

Kalp yarası sarmadıysan
Hekim olsan neye yarar
Yetim sevip sarmadıysan
Yakın olsan neye yarar

Ekşitme cemali yüzü
Görürsen doyur öksüzü
Esirgersen yağı tuzu
Çıkın olsan neye yarar

Kim kusurlu kim haklıdır
Günah sevap hep saklıdır
Kulun rehberi aklıdır
Hakem olsan neye yarar

Kibirini kırmadıysan
Hakka kafa yormadıysan
Vicdanına sormadıysan
Hakim olsan neye yarar

Bulaşmazsan kötü işe
Çakıl taşı değmez dişe
Cümlelerin hançer ise
Sakin olsan neye yarar

Aydın Ahmet

Neyleyim

Ŗu yalan dŖnyanın ne vefası var
Yar olmadan ŖmrŖ, yaşı neyleyim
Diyorlar ki bana geldi ilkbahar
Yar olmadan yazı, kışı neyleyim

Gezdim de alemi ben diyar diyar
GŖnŖl ne goncaya ne gŖle doyar
Diyorlar ki bana ne gŖzeller var
Yar olmadan dalda kuşu neyleyim

Nefsine uyup da hırslanıp azma
Canı hırpalayıp, bedeni Ŗzme
Diyorlar ki bana avare gezme
Yar olmadan peşi, işi neyleyim

Kavuşuruz elbet sonunda bizde
Bu yaza olmazsa gelecek gŖzde
Diyorlar ki bana kebab var kŖzde
Yar olmadan suyu, aşu neyleyim

TŖkenmiş nevalet, tam sıfırında
Ne hamur var ne de odun fırında
Diyorlar ki bana iş tıkırında
Yar olmadan mamur başu neyleyim

Verseler gŖzŖm yok bŖtŖn dŖnyayı
Koptu yŖreğimde gŖnŖlŖn yayı
Diyorlar ki bana dŖşŖn hŖlyayı
Yar olmadan hayal, dŖşŖ neyleyim

Herkesin eşeğı kendine atmış
Elin tayı elin gŖzŖne batmış
Diyorlar ki bana ŖvmŖş yaratmış
Yar olmadan gŖzŖ, kaşı neyleyim

Aydın Ahmet

Nihayet

İtimat almadım ben bu alemde
Dost bildiğim herkes sattı satacak
Gün yüzü görmedim levhi kalemde
Ettiğin intizar tuttu tutacak

Veda etti gençlik gelir mi geri
Günden güne söndü gözümün feri
Şon durağa geldi şimendiferi
Ömrümün dumanı tüttü tütecek

Ağır gelir oldu dayandıklarım
Yüregimi döküp dert yandıklarım
Sırtını döndü de dağ sandıklarım
Kalmadı hiç biri gitti gidecek

Aç gözünü artık vakit geçmeden
Gençlik dediğin kuş elden uçmadan
Kara toprak bana kucak açmadan
Çok dediğim ömür bitti bitecek

Aydın Ahmet

O Diyardan Bu Diyara

Seher vakti bir yel eser
O diyardan bu diyara
Yürek sancısını keser
O diyardan bu diyara

Ulu dağ olmuş efkarım
Hasretle geçmiş yıllarım
Selam yollamış dostlarım
O diyardan bu diyara

Geçti kışlar geldi bahar
Döndü geldi göçmen kuşlar
Kavuşmaya şurda ne var
O diyardan bu diyara

Yel esti eridi karlar
Sel oldu coştı pınarlar
Kısaldı uzayan yollar
O diyardan bu diyara

Aydın Ahmet

O Eski Günler

Yokluklar içinde yaşasak bile
Ne güzel günlerdi o eski günler
Hayat zor da olsa tatlıydı ile
Ne güzel günlerdi o eski günler

Kimsede fesatlık, büyüklük yoktu
Karnımız açsa da gönlümüz toktu
Mutlu olmak için sebepler çoktu
Ne güzel günlerdi o eski günler

Araba lastiği oyuncagımız
Dolu dolu geçti oyun ağımız
Ekin tarlaları, zm bağımız
Ne güzel günlerdi o eski günler

Yazılar, dereler, damlar, harmanlar
Unutuldu böyle eski kavramlar
Çok mutlu geçerdi köyde bayramlar
Ne güzel günlerdi o eski günler

Tefle yapılırdı köyde düğünler
Pınardan dolardı bakır gğmler
Gönlüm o günleri arayıp zler
Ne güzel günlerdi o eski günler

Yirmiye girince asker anası
Ele yakılırdı koyu kınası
İnsanın gelmiyor hiç inanası
Ne güzel günlerdi o eski günler

Bir bir terkettiler bizleri onlar
Andıkca mazinin kulağı ınlar
Bu duyguyu bir tek yaşayan anlar
Ne güzel günlerdi o eski günler

Aydın Ahmet

O Yar Beni

Şeddadiydi gönül evim
Harap etti o yar beni
Çiğnendi zerrem her nevim
Turab etti o yar beni

Gözlerinin karasıydım
Aşk odunun çırasıydım
Tatlı üzüm şırasıydım
Şarab etti o yar beni

Her derdine ben yanardım
Asrı devirmiş çınardım
Sahasında bir pınardım
Serab etti o yar beni

Kendim yaşadım acımı
Ağarttım siyah saçımı
Yüzüme vurdu suçumu
Arab etti o yar beni

Aydın Ahmet

Oğul

Sana bir nasihat edeyim amma
Büyüklerin lafı bölünmez oğul
Baban da dünyada kalıcı sanma
Baki kalan bir kul bulunmaz oğul

Ataların dedikleri haklıdır
Zannetme dünyada herkes yokludur
Para ile iman kimde saklıdır
Orası muamma bilinmez oğul

İmtihandır sana yürek sızısı
İsyân eder bazen kulun bazısı
Ne yapıp etsen de alın yazısı
Levhi Mahfuz'dadır silinmez oğul

Senin için geçer serden, cihandan
Vazgeç artık kurtul Şu suizandan
Dünyayı dolaŐsan sevgisi candan
Ana gibi bir y r bulunmaz oğul

Sen olma dünyada asla can yakan
Her ne iş yapsan da kavuŐmaz yakan
Olsan da bir mebus, yahut kaymakam
Mazlumların ahı alınmaz oğul

Aydın Ahmet

Olmaz

Ne şarkı, ne gazel, ne bir kaside
Seni anlatmayan kelam, dil olmaz
Ne çiğdem, ne leylak, ne de orkide
Sen gibi kokmayan bir gül, gül olmaz

Seni hiç görmeyen sevdim demesin
Ne çile çekse de çektim demesin
Yine adın olur en son nefesim
Aşkına yanmayan kuş bülbül olmaz

Bir Çingene bulsam bahşişin verip
Kaderimde kim var, sen anlat deyip
İçtiği fincanı eğip, çevirip
Senden bahsetmeyen bir fal, fal olmaz

Yaşadım diyemem sensiz ölürsem
Gözüm açık gider başka bulursan
Merasime dâhil olup gelersen
Omzuna değmeyen bir sal, sal olmaz

Bin çiçek gezip de böyle bal yapıp
İçine en güzel lezzeti katıp
Sen uyurken dudağından aşırıp
Senden katılmayan bir bal, bal olmaz

Aydın Ahmet

Olsa Olsa

Bu devranın mektepli cahilleri
İki kitap okuyunca alimdir
Muzaffer zannetme sen Kâbilleri
Kazandığı olsa olsa elimdir

Bataklığın çamuruna gül ekse
Kalbur ile her gün ona su çekse
Medresenin kapısını yol etse
Kazandığı olsa olsa talimdir

İyiliğe çalışırsa her zaman
Gayeleri leke tutmaz, sütliman
İster Musevi'dir ister Müslüman
Kazandığı olsa olsa ilimdir

Musibete sabır deyip geçenin
Helal haram ayırıp da se enin
Necis değil devasından içenin
Kazandığı olsa olsa selimdir

Aydın Ahmet

On Beş Kuruşluk Adamlar

Hep dert oldu başımıza
On beş kuruşluk adamlar
Zehir koydu aşımıza
On beş kuruşluk adamlar

Her işte çıkar güderler
Dönüp sırtını giderler
İnsanı deli ederler
On beş kuruşluk adamlar

Bazen bir sofrada doyduk
Ceplerine harçlık koyduk
Atıp tutuyormuş duyduk
On beş kuruşluk adamlar

Bin bir dedikodu yayıp
Arkamızdan sövüp sayıp
Ne ar bilirler ne ayıp
On beş kuruşluk adamlar

Ben gibisini bulsunlar
Öpüp başına koysunlar
Gerek yok uzak dursunlar
On beş kuruşluk adamlar

Aydın Ahmet

On Bin Lira

Biraz şükür edin beyler
Az para mı on bin lira
Siyasiler doğru söyler
Az para mı on bin lira

O kadarda düşük değil
Şükretmiyor yeni nesil
Bak Afrika nasıl sefil
Az para mı on bin lira

Çıkarsak da zar zor ayı
Vekil alsın aslan payı
Olmamaktan daha iyi
Az para mı on bin lira

Her şey pahalı demeyin
Büyük porsiyon yemeyin
Yahu nankörlük etmeyin
Az para mı on bin lira

Yirmi beş yıl prim yatsın
On yıl sonra ömür bitsin
Milletvekili ne yapsın?
Az para mı on bin lira

Dolmasa da market torban
Kaynıyor ya işte çorban
Kredi kartıyla kurban
Az para mı on bin lira

Açıldı milletin kıcı
Stresten döküldü saçı
Hepsi dış güçlerin suçu
Az para mı on bin lira

Millette para kaynıyor
Her gün çalışıyor oynuyor
Neler alınır saymıyor
Az para mı on bin lira

Sınıf bitti herkes aynı
Doydu vatandaşın karnı
Yamalı don giyen var mı?
Az para mı on bin lira

Vekillerimiz bilirler
Çatallıdır hep gelirler
Bu maaşı kim belirler
Az para mı on bin lira

Hazine açığından pay
Alıyoruz ya ona say

Geç bunları çay var mı çay
Az para mı on bin lira

Sağda sıfır bol sayılı
Millette para kayılı
Bu yıl emekliler yılı
Az para mı on bin lira

İyi bohçalayın yitmez
Elde taşımayla gitmez
Yeme içme ile bitmez
Az para mı on bin lira

Af buyur sayın bakanım
Çok az diyor bizim hanım
Bunlar abartıyor canım
Az para mı on bin lira

Aman ha dikkat Ahmet'im
Bu maaşa az demedim
Böylesini hiç görmedin
Az para mı on bin lira

Aydın Ahmet

Ondan Gelir Ona Döner

Canlı cansız tüm mevcudat
Ondan gelir ona döner
Hak vaki olur vücudat
Ondan gelir, ona döner

Dünyaya gelinir çıplak
Dal yeşerir olur yaprak
Her maddenin özü toprak
Ondan gelir, ona döner

Rahimdir Rahmandır Allah
Ona ne şüphe, eyvallah
Kün fe yekün'dür Emrullah
Ondan gelir, ona döner

Batına düşen bir damla
Ruha bürünür zamanla
Adem oğlu etle, kanla
Ondan gelir, ona döner

Ruz-i mahşerde haşreder
Kitab-ı Kebir neşreder
Son nefeste dil zikreder
Ondan gelir, ona döner

O ki tek Hakim Celildir
İnkâr edenler zelildir
Her zerremiz bir delildir
Ondan gelir, ona döner

Ney'le çıkılır meydana
Em olur emrazlı cana
Semah ederken Mevlana
Ondan gelir, ona döner

Taşlarda yazılı künye
Diriltilir o gün bünye
Yarattığı fani dünya
Ondan gelir, ona döner

Aydın Ahmet

Osman Amca

Oturduğu apartmanı
Çok katlıdır Osman amca
Uşenme yakından tanı
Löp etlidir Osman amca

Geçip gidiyorken günler
Onu ancak bilen anlar
Ekseri Mezdeke dinler
Çok farklıdır Osman amca

Kim kazık atacak ona
Hakimdir rafa reyona
Baksır alır bi millona
Çok şanslıdır Osman amca

Kahveden geriye kalmaz
Kimseyi muhatap almaz
Yengeyi dışarı salmaz
Çok haklıdır Osman Amca

Mekanı Beyşehir, Hüyük
Göbeği kendinden büyük
Yakışır ona pos bıyık
Çok tatlıdır Osman amca

Sabah beşe kadar yatmaz
Uykuyu almadan kalkmaz
Her şeyi kafaya takmaz
Çok şartlıdır Osman amca

Hanımı maşallah dozer
Her gün çenesinden bezer
Erkek kedi gibi gezer
Çok kurtludur Osman amca

Böyle civan var mı soyda
Yüz elli santimlik boyda
Bir gün şehir, bir gün köyde
Çok yurtludur Osman amca

Aydın Ahmet

Ölüler Ve Diriler

Diriler umut keserler
Gidip de gelmeyenlerden
Ölüler umut kesmezler
Bir gün geleceklerini bilirler

Aydın Ahmet

Ölüm

Bir fecir vaktinde saat beş gibi
Acı bir figanı duymaktır ölüm
Dünyalık giydiğin hoş elbiseni
Son defa usulca soymaktır ölüm

Ahretin cefası biner üstüne
Tel çekerler haber haber üstüne
Veda edemeden eşe, dostuna
Dünya hayatına doymaktır ölüm

Dökülmüştür artık ömrün yaprağı
Geride kalmıştır tası, tarağı
Sana meyve veren kara toprağı
Sivri bir demirle oymaktır ölüm

Giden hazır mı ki vere cevabı
Kim tartacak günah ile sevabı
Ütüsü bozulmaz beyaz esvabı
Komşu yardımıyla giymektir ölüm.

Yaşamak gül gibi tatlı ve hoşken
Bir akşam güneşi kararır erken
Düşünüp öteyi çok korkuyorken
Belki de bal ile kaymaktır ölüm.

Kim bilir ki yolun sonu neresi
Oynayan filimin hangi sahnesi
Ciğere dolacak en son nefesi
Bilmeden soluyup saymaktır ölüm

Bir sala verilir hüznün içinde
Titretir dudağı başka biçimde
Ağızdan ağıza, sıla içinde
Bir kara haberi yaymaktır ölüm

Aydın Ahmet

Ölüyormuş Dünya

Ölüyormuş dünya,
Açıklama yaptı NASA
Yuvarlak masa yapmışlar
Herkeste ayrı bir tasa
Ölüyormuş dünya,
Sera gazı emisyonu
Eritiyor atmosferi
Tedirgin olan o ülke
Reklamlara çıkarıyor
Yeni deodorant spreyi
Ölüyormuş dünya,
Güneşteki delik büyümüş
Onkolojide teyakkuz
Bu dünyanın çocukları
Ultra viyoleye maruz
Ölüyormuş dünya,
Haberlerde yeni keşif nebula
NASA'dan muştı beklenir
Yeni bir gezegen bula
Bir emraz dünyayı sarmış
Kuş gribi, aids, ebola

Aydın Ahmet

Ömrü Geçirdim

Yorulдум koşmaktan yol bitap etti
Deh ile çüş ile ömrü geçirdim
Yare sitemlerim üç kitap etti
Koş ile kışş ile ömrü geçirdim

Kim gün üşüdüm kimi gün yandım
Kavladı bedenim zar zor dayandım
Her günü gülüşen, ilk bahar sandım
Yaz ile kış ile ömrü geçirdim

Yarım ekmek ile soğan yiyerek
Dilşad olur mutlak yarın diyerek
Gelecek günlere hayal kurarak
Küş ile düş ile ömrü geçirdim

Ne kadınlar sevip, boynuma sardım
Üç günü geçince çabuk bıcardım
Kaç yosma kalbinde yangın çıkardım
Aşk ile meşk ile ömrü geçirdim

Aydın Ahmet

Ömrüm

Daha dün bir çocuk idim
Ne tez geldin geçtin ömrüm
Biraz yavaş gitmez miydin
Ne tez geldin geçtin ömrüm

Asılacak adam gibi
Boynumda bir idam ipi
Kış görmemiş bahar idi
Ne tez geldin geçtin ömrüm

Olmamıştı yorulduğum
Kanadımdan vurulduğum
Daha dündü çocukluğum
Ne tez geldin geçtin ömrüm

Hiç dinmiyor ağrılarım
Kömür oldu bağrılarım
Seda vermez çağrılarım
Ne tez geldin geçtin ömrüm

Son seferin başındayım
Hayatımın kışındayım
İhtiyarlık yaşındayım
Ne tez geldin geçtin ömrüm

Aydın Ahmet

Ömür

Dün yediydim bugün yetmiş
Yaşamadan bitti ömür
Güzel günler hep terk etmiş
Koşamadan bitti ömür

Ne oğlum var ne de kızım
Şu dünyada çok yalnızım
Şen çalmadan benim sazım
Çoşamadan bitti ömür

İnsan denen gurbet kuşu
Bitmez bu dünyada işi
Dikti dertlerin yokuşu
Aşamadan bitti ömür

Aydın Ahmet

Öyle Böyle Gelir Geçer

Ömür kısa, üç perdelik
Öyle böyle gelir geçer
Dünya dediğin gölgelik
Öyle böyle gelir geçer

Hayat zahmetli bir okul
Edep oku, sen de sokul
Derdi baki sanır da kul;
Öyle böyle gelir geçer

Hızlıdır zamanda akış
Bazen iniş, bazen çıkış
İlkbaharın öncesi kış
Öyle böyle gelir geçer

Devran insanı kayırır
Zengin fakir der ayırır
Kuru ekmekte doyurur
Öyle böyle gelir geçer

Kim dünyada baki kalır
Kral, köle hepsi ölür
Bir bakarsın yetmiş olur
Öyle böyle gelir geçer

Aydın Ahmet

Parayla

Ahvalin iyiye cebinden yana
Hatırın sayılır; şöhret parayla
Ne kadar verirsen kendi şanına
Teberru, iâşe, himmet parayla

Olursa ezelden zengin bir baban
Eşraf ile olur sıkça merhaban
Yedi kuşak soydan bulur akraban
Dünyada muhabbet, sohbet parayla

Garibana handa yatak sermezler
Bedavaya kuru ekmek vermezler
Kimseye boşuna sofra kurmazlar
Bulgur pilavıyla şerbet parayla

Hele itiraf et züğürdüm diye
Seni rezil eder muhtara, köye
Aslan gücü verir korkağa, beye
Kerevete otur; emret parayla

İster taze olsun, isterse bir leş
En tatlı hediye ağaya beleş
Endamın yok ise, değilsen keleş
Kalantor davranıp, cezbet parayla

Buyur edilince lafın icabı
Katmerli yazarlar sana hesabı
Kapama, çevirme, çömlek kebabı
Bil cümle nevale, lezzet parayla

Herkes bölüşürken pastadan payı
Payını vermeden oynamaz ayı
Seyret bedavaya yalan dünyayı
Tiyatro, tuluat elbet parayla

Çok göbek attırır para köçeğe
Kuş tüyü koydurur saman döseğe
Kimi ata biner, kimi eşeğe
Ağalık, gösteriş, nispet parayla

Çulsuzsan her gelen sırtına biner
Rüşvetle zalimin öfkesi diner
Zevcen bile sana sırtını döner
Gerdek, yüz açımı, halvet parayla

Bedava ısıtmaz hamamda külhan
Parasız bir iğne vermez bezirgan
Yok ise meydana çıkmaz pehlivan
Zeytinyağı, pırpıt, kispet parayla

Mangır her devletin kapısını açar

Ne amir ne memur ondan vazgeçer
Bir lira selamdan makbule geçer
Müşavir, meşveret, sual parayla

Aydın Ahmet

Parisli miydi?

Bana köylü demiş itin birisi
Senin anan baban Parisli miydi
İnsan olamamış davar sürüsü
Senin anan baban Parisli miydi

Okuyup yazmamış liseden terktir
Senin gibi odun dünyada tektir
İnsan olmayana insanlık yüküdür
Senin anan baban Parisli miydi

Köyde lakabınız çamura çıkmış
Bil cümle ahali şerrinden bıkmış
Eyfel Kulesi'ni deden mi yapmış
Senin anan baban Parisli miydi

Kimde para varsa sırtını yaslar
Elin dükkanında patronluk taslar
Haksız mıyım şimdi söyleyin dostlar
Senin anan baban Parisli miydi

Yakıp yıkar geçer sanki adıdır.
Herkese poz keser Deli Kadir'dir
Kimini üç kuruş para kudurtur
Senin anan baban Parisli miydi

Zenginden gayrıya merhaba demez
Öyle her kasaptan et alıp yemez
Ne kadar özensen çözmezsin çömez
Senin anan baban Parisli miydi

İçtiğin meşrubat hep viski bira
Baba evindeydin vermedin kira
Benim köyüm yurdum bellidir zira
Senin anan baban Parisli miydi

Patronluk ve para boştur gerisi
Önüne hazırca koysun birisi
Maşallah yüzünüz inek derisi
Senin anan baban Parisli miydi

Aydın Ahmet

Pişman

Sonu fani şu dünyaya
Gelen pişman giden pişman
Hesap tutulan tarlaya
Eken pişman süren pişman

Can terk eder kafesini
Keser sedanı sesini
Sekarette nefesini
Alan pişman veren pişman

Bu dünyanın delik dibi
Ne nal kalmış ne de çivi
Ömrünü bir halı gibi
Ören pişman seren pişman

Kanma kimsenin sözüne
Kıymet veren yok özüne
İnsanın gerçek yüzüne
Bakan pişman gören pişman

Kuzu sanma her koyunu
Çıkar sinsi bir oyunu
Metheder herkes soyunu
Diyen pişman soran pişman

Herkes sever katı yatı
Toz pembe ister hayatı
Nefis denen yarış atı
Koşan pişman süren pişman

Aydın Ahmet

Pişmanlık

Kaybetmeyi göze alacak kadar nefret ettiysen
ve ayrıldıysan,
ne sevgiliyi suçla
ne kaderi,
nefret geçer, öfke diner
binlerce pişmanlık birikir içinde,
ne herşey eskiye döner,
ne vazgeçtiğın döner..

Aydın Ahmet

Pos Bıyıklı Mahmud Ağa

Kasabanın eşrafından
Pos bıyıklı Mahmud Ağa
Varsılların efradından
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Şehrin delikanlısıdır
Uç cinayet zanlısıdır
Amerikan yanlısıdır
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Bankerliktir asıl işi
Altındandır iki dişi
Yörede tanınmış kişi
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Üstünde uzun pardesü
İktidar oldu partisi
Sanki Yeşilçam artisti
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

İstihkâmmiş askerlikte
Hep uyurmuş siperlikte
Bağırılım hep birlikte
Pos bıyıklı Mahmud Ağa !!

Vatan millet nutku çeker
Ştok yapar bulgur, şeker
Üşütmüş burnunu çeker
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Sözünü geçirir taş
Bu yörede ağa paşa
Şalvarınla sen çok yaşa
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Hep önde olur masası
Cevizdir Devrek Asası
Köylünün faiz babası
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Beyler ile sofraya kurar
Tarlada ırgatı yorar
Kâhyasına hesap sorar
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Zayıf olan döversin
Karşı gelene söversin
Daha çok yorgan geversin
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Mahkum olmuş bisiklete

Tutulmuş nüzul illete
Çok çektirdin bu millete
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Cezadan kodesten yılmaz
Burnu yere düşse almaz
Ahmet küfür etse olmaz
Pos bıyıklı Mahmud Ağa

Aydın Ahmet

Pulsuz Mektuplar

Bilmem hangi ay hangi gündü
Sana yazdığım mektuplar
Bir çekmecedeyken boynu büküktü
Geride düşünceli kaldılar
Bir haziran akşamımıydı yoksa
Alabildiğine hüzünlü
Ağustos böcekleri şarkı söylerken
İşte böyle yazıldı o pulsuz mektuplar
Şimdi her şey darma dağın
Yapayalnız kalmışlar
Birlikte saydığımız o yıldızlar
Buruk bir tadı kalmış hatırların
Ve birde ağzı kapalı pulsuz mektuplar
Nerde o dolaştığımız çay bahçeleri
Nerde saçlarında esen rüzgârlar
Bir gülkurusu kalmış sadece
Ve birde o pulsuz mektuplar
Gölgesinde buluştunuz o ağaç
Öyle mahzun ve sevgimize aç
Aynı rüzgârlar dolaşır oralarda
İkimizi arar bulamaz
İlk kez sarıldığımız
İlk kez darıldığımız
Ve ilk kez birbirimizin omzuna
Başımızı yasladığımız
Bir bayram sevinciydi o
Öyle uzak ki şimdi o günler
Ellerini tutup öptüğüm o dünler
Bir kalemle bir kâğıda sığdıramam
İşte o yüzden pulsuzlar
Sana yazdığım mektuplar
Söylesene,
Sevmiş miydin benim gibi
İçinden de olsa söylemiş miydin?
Senden beklediğim kelimeleri.
Artık öyle uzak ki şimdi
Haykırsan da duyamam artık
Seni çok seviyorum deyişini
Bir kalemle yaraladım hepsini
Ve bir kalemle yargılayıp
Bir kâğıda mahkûm ettim
Astım birer birer hepsini
Diyemediğim her şeyi
Seni kalbime mühürlediğim gibi
Bir çekmecedeyken şimdi umutlar
Artık göndersem de alamazsın
Çünkü pulsuzdu o mektuplar

Aydın Ahmet

Rüya

Dün gece düşümde ben bir çocuktum
Bedenim çelimsiz, çok ufacıktım

Şabah bir coşkuyla köyde uyandım
İçim kıpır kıpır, cama dayandım

Seyrettim sıcacık doğan güneşi
'Kahvaltıya' dedi annemin sesi

Bir çizgi sinema başlamış erken
Evde siyah beyaz bir Telefunken

Aylardan Ağustos, gündüzler sıcak
Haftaya ramazan, nasıl olacak?

Harmanda ekinler var deste deste
Bir telaş başlamış idi herkeste

Komşular avluda bulgur kaynatır
Mehmet Emmi her gün harmanda yatır

Kışa hazırlıktır bunca emekler
Komşumuz damında tarhana bekler

Kahveye gidiyor gördüm babamı
Ablamlar üç gündür sığır çobanı

Annem kızılıyordu ne ise suçum
Çok tez eskiyormuş lastik pabucum

Ninem günah dedi çok av yapana
Sövdü saydı elimdeki sapana

Bir an önce dedi, mektep açılrsa
Kafam bir dinlense, şöyle dağılsa

Ne çok huzurluydum nasıl da muttu
Babaannem uzattı bir dağ armudu

Fasulye toplamış annem bahçeden
Tez gelmiş pınardan bir su içmeden

Okulun önünde herkes toplanmış
Kitaplar alınmış, defter kaplanmış

Rüyaymış meğerse birden uyandım
Gördüğüm rüyayı gerçektir sandım

Bitmeseydi keşke bu güzel rüya
Herkes tamdı oysa sofrada güya

Ne annem var idi ne de arkadaş

Gözümden usulca akıverdi yaş

Aydın Ahmet

Sabır Taşı

Haksızlığa susmam artık
Ben değişmem huyum gayri
İster hin de ister yırtık
Bundan sonra buyum gayri

Her gelene hırsız dendi
Tek dürüst var o da kendi
Öyle yağma yok efendi
Çok yediniz doyun gayri

Hepiniz usta bir hasip
Her ganimet size nasip
Kulak arkamız münasip;
Çaktırmadan koyun gayri

Hedef yirmi üçtü madem
Nerde petrol nerde maden
Kazananlar belli zaten
Çok uzadı oyun gayri

Uzmanlardan bir tavsiye
Açılmaz giren şemsiye
Zeval olur mu elçiye;
Uçuyoruz, duyun gayri

Siz yutarken baklavayı
Biz yiyoruz oklavayı
Soğan ekmek bize dayı
Lokmaları sayın gayri

Beylere hünkârbeğendi
Üstüne tatlılar yendi
Adalet mi bu efendi?
Bize düşen tayın gayri

Bil cümle erkanı sayar
Atatürk'e öfke duyar
Sizin Türklük 14 ayar
Biz neciyiz, deyin gayri

Söz verdiniz dizi dizi
Baba bildik hepinizi
Yedi bin iki yüz sözü
Siyasette oyun gayri

Tuluk çıktı oy sayısı
Böylesi Şam'da kayısı
Biz gidelim en iyisi
Bura senin köyün gayri

Şize göre herkes suçlu
İçinizde şüphe, kuşku

Tek sizde var vatan aşkı
Geri kalan hain gayri

Bu mısralar tehlikeli
Yazma Ahmet deli deli
Uzundur bunların eli
Derin olur kuyun gayri

Aydın Ahmet

Sakın

Hülasa söyle her sözü
Gerisini açma sakın
Mert olur insanın özü
Doğruluktan şaşma sakın

Bir gün boşalır da meydan
Ne göç kalır ne de kervan
Dünya dediğin fani han
Boşa gelip geçme sakın

Haram olan zarar cana
Zehir tez karışır kana
Her şey yaramaz insana
Fazla yiyip içme sakın

Ekinlerin yamanı var
Daneleri samanı var
Her şeyin bir zamanı var
Vaktolmadan biçme sakın

Aydın Ahmet

Saklı Duruyor

Hasretinle bekliyorum yolunu
Gözlerim kapiya çaklı duruyor
Düşününce bu sevdanın sonunu
İnsanın dimağı akli duruyor

Kim sevditse seni illallah etmiş
Ettiğin cefalar canına yetmiş
Sevenler yorulmuş takati bitmiş
Uzaktan bakınca haklı duruyor

Bu sevdadan aldım dersimi sanma
Yenik pehlivanım sakın inanma
Yüzüne unuttum diyorum amma
Resmin iç cebimde saklı duruyor

Aydın Ahmet

Seçmen

Hesap yapar ince ince bazımız
Tavuk gitsin gelecekte kazımız
İşe girecek ya sonunda kızımız
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

İşin düşünce falana filana
Dayı deriz bizden yana olana
Sen bakma hiç yalan ile dolana
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

Boşuna mı giriyoruz partiye
Bu işin ucunda bir şey var diye
Çevrilmez kapıya gelen hediye
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

İktidardan çekilince partimiz
Birden safı kaydırırız hepimiz
Boşunadır yeminimiz şartımız
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

Çıkar varsa partiye canım feda
İktidardan düştüğünde elveda
Düşman eder her babayı evlada
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

Kapıya gelince kömür makarna
Bak o zaman parti marti fasarya
Boşunadır vatan millet Sakarya
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

Hepimizde beklenti var doğrusu
Çıkarıcılar hep bu yolun yolcusu
Hepsi yalan, ne sağcısı solcusu
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

Sen de mutlak bir partiye üye ol
İşin bitecekse budur çıkar yol
Merkezi Sağ, Liberal, demokrat sol
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

Derdi vatan olan var mı, hangimiz
Dürüstlük değil mi oysa ilkemiz
İşte neden gelişmiyor ülkemiz
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

Secim döneminde parti binası
Her üyede bir memleket sevdası
İnsanın gelmiyor hiç inanası
Menfaat peşinde koşan seçmeniz

Aydın Ahmet

Selam

Bir gurur uğruna beni bırakıp
Günahsız gönlüme neden küsersin
Bu aşkta sadece beni suçlayıp
Selamı sabahı neden kesersin

Yeter idi ikimize gönlümüz
Bir idi iyi ve kötü günümüz
Böyle mi kavlimiz, bu mu sözümüz
Selamı sabahı neden kesersin

Niçin uzaklardan geçersin böyle
Bir gül gözlerime, gönlümü eyle
Sevdamız bu kadar aciz mi söyle
Selamı sabahı neden kesersin.

İçimde yeşeren filizler kaldı
Ne büyüdü ne de kuruyup soldu
Hani çok sevmiştin böyle ne oldu
Selamı sabahı neden kesersin

Şimdi yüreğimde derinden bir ah
Anılar beynime dayalı silah
Geri dön bir tanem inan ki günah
Selamı sabahı neden kesersin

Ne vakit bir gece gözümü yumsam
Ellerin uzanır keşke bir tutsam
Ne geçer eline umursamasan
Selamı sabahı neden kesersin

Seni çok sevdiysem bu mu kabahat
Sevmenin cezası sensiz bir hayat
İstersen sür beni uzaklara at
Selamı sabahı neden kesersin

Aydın Ahmet

Semah

Hayranım ben ehli beyte
Yolumuz hak evelallah
Marifet kapısı cemde
Yolumuz hak evelallah

Muhammed Ali pirimiz
Dört kitabı hak biliriz
İmam Ali'den berimiz
Yolumuz hak evelallah

İkrarı boş söze bakma
Müstakim sıratın korkma
Çiğnemedik haram lokma
Yolumuz hak evelallah

Semaha durur erenler
Toplanır gelir yarenler
Bu yola gönül verenler
Yolumuz hak evelallah

Kerametlidir irşatlar
Ona bağlıdır kürşatlar
Kılavuz oldu mürşitler
Yolumuz hak evelallah

Dara durur pirin başı
Semahtır ekmeği aşı
Horasan'a sor Bektaş
Yolumuz hak evelallah

Aydın Ahmet

Sende Bilemezsin

Ömrümün son günü gelse de bile
Sende bilemezsin benim kadrimi
Kalbimi söküp de versem nafile
Sende bilemezsin benim kadrimi

Eline dikenler batsa duyarım
Kanamasın diye merhem ararım
Kırk kere katmerler yine sararım
Sende bilemezsin benim kadrimi

Bal yesem de sensiz yal tadı vermez
Durur boğazıma, ileri gitmez
Aklına gelip de öldü mü demez
Sende bilemezsin benim kadrimi

Öyle çok sevdim ki şuram tepinir
Gözlerime baksan sitem okunur
Dut hoşafı içsem sensiz dokunur
Sende bilemezsin benim kadrimi

Düşünür de gönlüm çok acı duyar
Benim canım yansın ne önemi var
Pişman olursun da çok için yanar
Sende bilemezsin benim kadrimi

Acı bir söz desen olur bana dert
Ne yaptım ki dersin, içinden sen seç
Ben gibi sevdin mi, geç bunları geç
Sende bilemezsin benim kadrimi

Aşkımdan usanır, çok çabuk bıkar
Sitem etsem lafı ağzıma tıkar
Kapında bir itin olsam ne çıkar
Sende bilemezsin benim kadrimi

Öldü bile dense üzüлüp yanma
Bir bayramda bile yâd edip anma
Aşkından ölmeyi bilirim amma
Sende bilemezsin benim kadrimi

Her sözün gözümde bir bahar seli
Adım aptal âşık lakabım deli
Bükülse aşkınla ömrümün beli
Sende bilemezsin benim kadrimi

Gönlünden çıkmaya çok erinirim
Bir çift seven görsem ne imrenirim
Böyle sevmez diye hep yerinirim
Sende bilemezsin benim kadrimi

Eski eşyan mıyım böyle atarsın
Ben altınım ama ucuz satarsın

Ne elimi iter, ne de tutarsın
Sende bilemezsin benim kadrımı

Sevgilim demeye dilin üşenir
Bu nasıl sevmek ki bensiz yaşanır
Acıtsan gözümde yaşlar boşanır
Sende bilemezsin benim kadrımı

İçimde özlemin her gün katlanır
Acı çeke çeke aşkın tatlanır
Sevdam bir ihtilal, hep ayaklanır
Sende bilemezsin benim kadrımı

Üşüdüm gönlünde esen soğuktan
Ağustosta donup kaldım hiç yoktan
Şu acı gerçeği anladım çoktan
Sende bilemezsin benim kadrımı

Yürekte bir aşkı dedin mi bana
Ben desem kıymetsiz, atar yabana
Daha öncesi de demiştin sana
Sende bilemezsin benim kadrımı

Aydın Ahmet

Senden Adam Olmaz

Kâhya demedim ki sana
Ulan senden adam olmaz
Ar yakışmaz her insana
Ulan senden adam olmaz

Altında lüks otomobil
Benzini mazotu sebil
Ergen ruhlu koca kopil
Ulan senden adam olmaz

Fesat karın darlığın var
Kime vefa, yarlığın var
Kaç paralık varlığın var
Ulan senden adam olmaz

Bencil insan mundar olur
Ne gâvur ne dindar olur
Olsa olsa kindar olur
Ulan senden adam olmaz

Çok şey var da yazamadım
Saydım saydım kızamadım
Aklın mı kıt gözemedim
Ulan senden adam olmaz

Bahçede mangal ziyafet
İtlere puştlara davet
Takım olsa da kıyafet
Ulan senden adam olmaz

Be hey gafil, be hey gidi
Sana yardım eden kimdi
Hatır bilmez nankör kedi
Ulan senden adam olmaz

Zengin olmak tek emeli
Babadan kalsın temeli
Bilmem sana ne demeli
Ulan senden adam olmaz

Hep kendi bozar ahiti
Çoktur yalancı şahidi
Ökkalı narsis Yahudi
Ulan senden adam olmaz

Cahil bile pişman olur
Konuşurken işmam olur
Senden ancak düşman olur
Ulan senden adam olmaz

Abdest alıp namaz kılsan
Kur'an, ayet, hadis bilsen

Yaşlanıp doksana gelsen
Ulan senden adam olmaz

Aydın Ahmet

Senden Sonra

Mutlu musun diye sorma
Bilemedim senden sonra
Herkes mutlu bilir amma
Gülemedim senden sonra

Demedim kimseye acımı
Ağarttım siyah saçımı
Geceleri göz yaşımı
Silemedim senden sonra

Kimseye acımaz hayat
Aynı durmaz mevsim saat
Kimsenin yanında rahat
Bulamadım senden sonra

Yüreğimiz şimdi demir
Yandı yıllar oldu kömür
Bir başkasıyla bir ömür
Dilemedim senden sonra

Belki bugün kavuşuruz
Aynı yerde buluşuruz
Ayrılığa alışırız
Diyemedim senden sonra

Sensiz bir hayattan bıktım
Ben yalnız kendimi yaktım
Resimlere baktım baktım
Doyamadım senden sonra

Unut dedi bana herkes
Oysa sendin bana nefes
Canım diyen candan bir ses
Duyamadım senden sonra

Yaram çekildi derine
Yanayım hangi birine
Kimseyi senin yerine
Koyamadım senden sonra

Aydın Ahmet

Seni Anlamak

Siteme, isyana ne gerek var ki
Ona küs olana darılmak gerek
Kimseye benzemez öyle bir yar ki
Simsıkı boynuna sarılmak gerek

Ne hayat tortusu ne hengâmesi
Ne yokluk korkusu ne şeytan sesi
O muallim bense ilk talebesi
Varıp mektebine kurulmak gerek

Onsuz dar geliyor gönül kafesi
Bin altına bedel bir tek busesi
Ona ulaşacak gizli adresi
Bulmak için hayli yorulmak gerek

Dize getirirde en huysuz atı
O atla sonra da geçer sıratı
Bir gemle nefsimin bitti süratı
Gayri bundan böyle durulmak gerek

Bazen sınav edip sabrımı dener
Sonra ödül verir en başa döner
Onunla yaşamak ne büyük hüner
Kime nasip olur sorulmak gerek

Sanırlar bu sevgi çok alelade
Oysa onun aşkı pek fevkalade
Mübalağa olmasın böyle güzele
Bir şimşek misali vurulmak gerek

Talip oldum onun izdivacına
Keşke layık görse başın tacına
Gerek yok hekimin tek ilacına
Aşkın veremiyle karılmak gerek

Şarkılar söyletir gönül teliyle
Çıkarır yılanı tatlı diliyle
Görmek yürek ister başka biriyle
Fesattan ikiye yarılmak gerek

Kem kelam eylese biri kastına
Gıybet ettirilmez onun üstüne
Onun için yirmi yıllık dostuna
Yıkıp ta gönlünü kırılmak gerek

Elleri incecik ceylan pençesi
Gözleri ufacık aşk penceresi
Geçmez mezarımın onsuz gecesi
Hayat bulup yine dirilmek gerek

Dudakları al al sanki ateşten
Gül kokar elleri, yumuşacık ten

O yoksa dünyada üç metre kefen
Biçtirip içine girilmek gerek

Gönlü ulaşılmaz bin yıllık çınar
Bilgisiyle beni kırk kere sınar
Aşkı kirlenmemiş bir duru pınar
İçinde yüzüp de durulmak gerek

Önünde bir cahil oldum bilerek
Bir ermiş cübbesi dikip giyerek
Etim ve kemiğim senin diyerek
Ona çırak olup verilmek gerek

Dudağından tadıp masum bir buse
Utanıp, kızarıp iki gün küse
Alışıp isteyen böyle yüzsüze
Bir sille atımı gerilmek gerek

Bir anne şefkati gönlü yumuşak
Hiç suçu bulunmaz, alını açık, ak
Bir gün onda kalsam hiç uyumasak
Hayatın sırrına erilmek gerek

Meleği andırır bu saf halleri
Harama uzanmaz temiz elleri
O solmasın diye açan gülleri
Onun kılığında derilmek gerek

2007

Aydın Ahmet

Senin Gibi Avrat mı Var

Bulunur mu bu devirde
Senin gibi avrat mı var
İyi bak evir çevir de
Senin gibi avrat mı var

Etsen de okulu tehir
Diz çöker önünde şehir
Cahil amma, kafa zehir
Senin gibi avrat mı var

Saat bir'de, ya da on'da
Alo dersin aynı tonda
Pek kibarsın telefonda
Senin gibi avrat mı var

Tembelliği bellemişsin
Yatıp yatıp yellemişsin
Bu âleme tek gelmişsin
Senin gibi avrat mı var

Her şeyi bilir duyarsın
Sorularınla bayarsın
İnan yirmi dört ayarsın
Senin gibi avrat mı var

Önüne gelince hazır
Tepsinin dibini kazır
Torpil geçmiş sana Hızır
Senin gibi avrat mı var

Arada baklava börek
Yap da hünerini görek
Yorulursun nene gerek
Senin gibi avrat mı var

Siyah saçın rastık gibi
Besilisin yastık gibi
On sekizlik fıstık gibi
Senin gibi avrat mı var

Kim yapacak yağlı, etli
Bunlar sana çok zahmetli
İyi dayanmış rahmetli
Senin gibi avrat mı var

Hazır olsa yer içersin
İçinden tek tek seçersin
İş var deseler kaçarsın
Senin gibi avrat mı var

Közde patatessiz olmaz

Yerken kabuğunu soymaz
Dirgen ile atsan doymaz
Senin gibi avrat mı var

Preşes gibi birisin
Çektiğin damar kurusun
Bilmem ki nasıl karısın
Senin gibi avrat mı var

Bir gün pilav bir gün kabak
Götürürsün tabak tabak
Sakın erimesin göbek
Senin gibi avrat mı var

Böyle rahat bir dünyada
Sırım gibi bir bünyede
Teksin ulan şu Konya'da
Senin gibi avrat mı var

Aydın Ahmet

Senin Gibi Görmedim Ben

Çok farklısın türün başka
Senin gibi görmedim ben
Bir de insan olsan keşke
Senin gibi görmedim ben

Faruk sandım Fadıkmişsin
Adam sandım hödükmişsün
Ulan tam bir düdükmişsün
Senin gibi görmedim ben

Oruç gelir bayram bilmez
Şarap içer ayran bilmez
Ayağı var seyran bilmez
Senin gibi görmedim ben

Esmer sandım, sarıymışsın
Susam sandım, darıymışsın
Herif sandım, karıymışsın
Senin gibi görmedim ben

Varlık ile erlik olmaz
Kunduradan terlik olmaz
Yoz adamlar birlik olmaz
Senin gibi görmedim ben

Civan sandım güdükmişsün
Melek sandım bedikmişsin
Hoşaf sandım sidikmişsin
Senin gibi görmedim ben

Fitne fesat yayarsın sen
Çok da düşük ayarsın sen
Tam turşuluk hıyarsın sen
Senin gibi görmedim ben

Aydın Ahmet

Seninkisi Mertlik Değil

Dinle beni arsız adam
Karşımdaki olsa babam
Asla olmaz bir merhabam
Seninkisi mertlik değil

Her gelene küfredersin
Verilmemiş senin dersin
Hiç darılma af edersin
Seninkisi mertlik değil

Dostlarının selamı var
Sana bir çift kelamı var
Senden iyi bela mı var
Seninkisi mertlik değil

Hem saltanat süreceksin
Hem iyilik göreceksin
Bir de üste söveceksin
Seninkisi mertlik değil

Hep hakaret hep bir kavga
Sanki yaşıyoruz dağda
Allah aşkına bu çağda
Seninkisi mertlik değil

Aileyi yıkıp yaktın
Kime ne iyilik yaptın?
Yaptıklarına bir baktım
Seninkisi mertlik değil

Bezmiş artık anan baban
Ah aldıysan boşa caban
Kimseyle yok ki merhaban
Seninkisi mertlik değil

Karakollarda sanıksın
Haksıza yalan tanıksın
Sen ne kadar uyanıksın
Seninkisi mertlik değil

Ayakların yanlış yolda
Biri sağda biri solda
Her bir günün karakolda
Seninkisi mertlik değil

Mal hırsıyla dolmuş gözün
Kimseye kalmadı yüzün
Sana diyecek son sözüm
Seninkisi mertlik değil

Aydın Ahmet

Serzeniş

Bulgur pilavından şişti bu göbek
Tok mu sandın sen bizleri he beyim!
Soframıza koyduğumuz bir tabak
Çok mu sandın sen bizleri he beyim!

Dilek yazdım maiyete üç satır
Köyümüzde ne eşek var ne katır
Tek seçimde soruluyor hal hatır
Yok mu sandın sen bizleri he beyim!

Üç yıl önce geldiğinde valimiz
Sorulmuştu sıkıntımız halimiz
Yoktu yedirecek yağla balımız
Tök mü sandın sen bizleri he beyim!

Ankara'ya yazı yazmış halince
Dönecekmiş müspet cevap gelince
Devlete boynumuz kıldan da ince
Dik mi sandın sen bizleri he beyim!

Toprak kurak işte muhtar tanığı
Zor topladık mahsulde dört şiniği
Bu esmerlik hep amele yanığı
Ak mı sandın sen bizleri he beyim!

Yan gelip de çalışmayan delidir
Üretmeyen bir memleket ölüdür
Köylü deme, bu vatanın gülüdür
Sak mı sandın sen bizleri he beyim!

Bu yıl banka hiç kredi açmadı
Arpa buğday uçacaktı uçmadı
Bizim hasat kırk kiloyu geçmedi
Pek mi sandın sen bizleri he beyim!

Seçim geldi oy zamanı yaklaştı
Hatır gönül soran vekil sıklaştı
Bunca parti hep oy için bekleşti
Saf mı sandın sen bizleri he beyim!

Aydın Ahmet

Ses

İçimde bir ses var duyamıyorum
Sanki bana sevme diyecek gibi
Artık bu dünyayı sevemiyorum
Sanki bana öldün! ! diyecek gibi

Kaç bahar bekledim onu boşuna
Ama şimdi kaldım yalnız başıma
Hiç bakmadan hayat şu gözyaşıma
Sanki bana güldün! ! diyecek gibi

Hayat okulunun her kapısında
Bekliyorken onu son yarısında
Okuya okuya aşk sınıfında
Sanki bana kaldın! ! diyecek gibi

Faslı bahar gelip çatsada bile
Kavuşuruz demek gelmiyor dile
Baksam dörtyanımda her açan güle
Sanki bana soldun! ! diyecek gibi

1995

Aydın Ahmet

Sevmek

Onunla göz göze gelince birden
Bir ömrü yaşadım saymaktır sevmek
Bin yürek yarası gibi derinden
Bir kalbin ahını duymaktır sevmek

Aşk yayından çıkan bir oku yiyip
Koskoca gövdeyi böyle devirip
Edebi tam iken bir gönle girip
Bir kalbi gizlice soymaktır sevmek

Bazen tek taraflı yaşarken gizli
İsmi son nefestir boğazda dizli
Konuşurken onla hep sizli bizli
Onu yüreğine oymaktır sevmek

Düşünce şu gönül olmadık dara
Gittikçe çoğalır içinde yara
Kalbinde oyduğun derin mezara
Elinle öldürüp koymaktır sevmek

Olmuyorsan onun hiç umurunda
Bil ki artık gönlün dert çukurunda
Her şeye boş verip bir uçurumda
Kendi hayatına kıymaktır sevmek

Bir eli tutunca terleyen elin
Kırpıklara düşen küçük bir selin
Bakarken bir şeyler diyen gözlerin
Şehvetinden içip doymaktır sevmek

Bazen yolun sonu bellidir dünden
Bir haber beklenir her yeni günden
Binlerce yıldızın içinden birden
Usulca düşerek kaymaktır sevmek

Bir mutlu habere gönüllü ulak
Çıkarda nasibin alır her kulak
Ne yorulur, ne de bilir dur durak
Kulaktan kulağa yaymaktır sevmek

Bir gece dertlerin göğşe vurunca
İşte o an zaman, dünya durunca
Birden dur diyerek bir ses duyunca
Ettiğin yeminden caymaktır sevmek

Aydın Ahmet

Sılaya Doğru

Haydi gönlüm buralarda eyleme
Hasret bitti ver elini sılaya
Kara gurbet deyip deyip söylenme
Hasret bitti ver elini sılaya

Bizim ele ala bahar yürüdü
İnce ince yağın karlar eridi
Çamur çaylak bitti, yollar kurudu
Hasret bitti ver elini sılaya

Yüce dağlar mor sümbülle bezendi
Yayla göçü Toroslara uzandı
Babam, dönsün gayrı diye sezendi
Hasret bitti ver elini sılaya

Yüksek olur Torosların başları
Cıvıldaşır türkü söyler kuşları
Dinsin artık gözlerinin yaşları
Hasret bitti ver elini sılaya

Obalarda yandı çalı dumanı
Çayır çimen unutturdu samanı
Kara gözlüm kavuşmanın zamanı
Hasret bitti ver elini sılaya

Haydarı'ya yuva yapmış keklikler
Boram boram tüter şimdi kekikler
Sızlar oldu burnumdaki kemikler
Hasret bitti ver elini sılaya

Gözlerim yaylayı yaparken seyran
Yorgunluğa iyi gelir bir ayran
Şunun şurasında üç güne bayram
Hasret bitti Ver elini sılaya

Be hey dağlar sizleri de aştım ya !
Bu yıl gurbet kapanından kaçtım ya
Görmeyeli beş yıl olmuş şaştım ya
Hasret bitti ver elini sılaya

Günler bitti kavuşmaya ne kaldı
Düşündükçe gözüm eskiye daldı
Koca ninem seni göresim geldi
Hasret bitti ver elini sılaya

Ekmek parasından bunca gayretim
Senelerdir ben köyüme hasretim
Haydi davran, yollar uzun Ahmet'im
Hasret bitti ver elini sılaya

Aydın Ahmet

Sivri Adam

Bekçi aza çağırđı da odaya
Atıp tuttu paf söyledi muhtarım
Köydeki düzeni bozmuşum güya
İhtar etti af söyledi muhtarım

Avradından avrat olmuş erkekler
Korkusundan zil çalıyor etekler
Adam ettiğimiz dünkü merkepler
Arkamızdan laf söyledi muhtarım

Bekçi Musa bunu asmalı dedi
Konu komşu benle küsmeli dedi
Köyden ilişkisi kesmeli dedi
Bizim meczup saf söyledi muhtarım

Tüccar Ali tezden falaka diyor
İsyancıları bizle alâka diyor
Kim mert ise ona yalaka diyor
Aslında bir gaf söyledi muhtarım

Akıl verdi seksen üstü yaşlılar
Köy hocası bir de ağırbaşlılar
Yeni yetme çocuklar onbeşliler
Kâh dinledi kâh söyledi muhtarım

Hürmet edip köyde adam bildiğim
Vermediği borçlarını sildiğim
Derviş sanıp varıp akıl aldığım
Doğruları nah !! söyledi muhtarım

Sövdü saydı Alamancı İbrahim
Baktım ki bu işin sonucu vahim
Tek kelime konuşturmadan daim
Tehdit etti hah !! söyledi muhtarım

Kimi yağcı, kimi desen soytarı
Ahbaplarım değiştirmiş safları
Düşmanımdan duymadığım lafları
Bey payladı şah söyledi muhtarım

Hanım dedi durmayalım bu köyde
Amma bugün amma gelecek ayda
Ben hakkımı helal etsem ne fayda
Ayuç açtı ah söyledi muhtarım

O'ndan küstüm akrabaya komşuya
Benden sonra herkes olmuş eşkiya
Anlatınca köyden göçen bekçiye
Tüh! söyledi vah! söyledi muhtarım

Aydın Ahmet

Siz Ne Biçim Adamsınız?

Görmedim ben sizin gibi
Siz ne biçim Madam sınız
Ne mezhep belli ne dini
Siz ne biçim adamsınız

Bacısına küfür eder
Ne ana kor ne de peder
Artık ettiğiniz yeter
Siz ne biçim adamsınız

Sizin gibi dünyada çok
Utanma yok, arlanma yok
Sizin hepiniz aynı bok
Siz ne biçim adamsınız

Arsızda ar yok, nesine
Vur arsızın kellesine
Sizde namusun işi ne
Siz ne biçim adamsınız

Çıraklık ne bilmezsiniz
Dolgun maaş beklersiniz
Otobüse binmezsiniz
Siz ne biçim adamsınız

Ölse kibirden vazgeçmez
Alçak pınardan su içmez
İnsanlığı çaksan geçmez
Siz ne biçim adamsınız

Aydın Ahmet

Sokak ocuğu

Akraba yok, baba yok
Kimliği yok, kaydı yok
Pijaması, terliği
Birkaç tane saydı, yok!!
Nesi var bu hayatta?
Aklına geleni saydı
Bir tek viranesi var
Ayakları yorganının dışında
Bir sokak çocuğu üstüne gazete
Sabah ayazı batır gibi ete
Eşkâli polis kayıtlarında
Mahlası tinerci-ete
Yaşı bir hayli küçük
Tahminine göre on' unda
Kaç gece karnı aç yattı
Cağaloğlu yokuşunda
Böyle sürer mi bu devran
Yüreği yaralı kan revan
Fişlenmiş dar dükkanlarda
Tanımış onu Kürkçü Han

Aydın Ahmet

Son Defa

Duydum ki gönlünden kovmuşsun beni
İki satır yazıp yolla son defa
Sakın yalan deme dinlemem seni
Sözlerini kestim balla son defa

Sen mi yargıladın verdin ilamı
Eşyanı toplada boşalt binamı
Ebedi kaldığın gönül kiramı
Elveda zarfıyla yolla son defa

İçimde filizler körpe derilmiş
Yapraklar sararmış yere serilmiş
Yerime başkası gelmiş kurulmuş
Beni de uğurla gülle son defa

Bir oyun bahçesi oyuncağında
Oynuyormuş gönlün oyun çağında
Aşkın baş döndüren salıncağında
Gönlümü eyle de salla son defa

Ahras idi gönlün tutuk dilleri
Çiğnedik tükürdük tüm sevgileri
Senden beklediğim kelimeleri
Bir yalan olsa da söyle son defa

Kapında dilenci olduktan beri
Bin kere kovuldum dönerek geri
Her gün sokağından geçen serseri
Yüzüne bakacak böyle son defa

En ağır sözleri sarf et ki bana
Beni geri gönder sensiz dünyama
Sakın bana tatlı sözler söyleme
Haddimi bildirip payla son defa

Bütün hiddetinle karşımda durup
Çek git artık diye emir buyurup
Kalçası üstüne bir kamçı vurup
Dörtnala postala tayla son defa

Bir hedef tahtası sanıp ta beni
Seyirci et yoldan gelip geçeni
Kalbimin ortası yap hedefini
Hışımla yarala yayla son defa

Akıl ambarında pek de zenginsin
Öyle ya sevgide sen hazinesin
Arif adamlara layık, dengisin
Dolaş benim gibi toyla son defa

Didişmezdim, bana bir sevgin olsa
Ayrılmazdık böyle gül geçim olsa

Hayat bana dűşman, bir seęim olsa
Kaybederim bir tek oyla son defa

Mesut mu olursun uğruna lsem
Dirice kendimi toprağa gmsem
Musallada beni giderken görsen
Sen yıkasın soğuk suyla son defa

Hep kızardın sevda sözleri etsem
Aşkın dertlerimin ilacı desem
Seni seviyorum diye söylersem
Kulağını kabart duy da son defa

Senden sonra aşka hep oruçluyum
Sevgilim yalnızlık, dertle doluyum
Bu kırık kalbimi sana borçluyum
Dertleri bana ver say da son defa

Ne kazandım baktım külliye zarar
Tezgâhlar toplanmış, bozulmuş pazar
Çuvalımda sevdam benimle gezer
Acıları seçtim payda son defa

Bakırköy'e acil tel yollasınlar
Durmaz diye beni sık bağlasınlar
Raporuma kara sevda yazsınlar
Geçirsinler zapta, kayda son defa

Aydın Ahmet

Sonbahar

Bundan daha iyi ölümü anlatan mı var?
İşte yaprakları toprağa düşen bahar
Kış masalı söyler, yolu süpüren rüzgar
Hicranı en buruk yaşatandır sonbahar

Nasıl da kıymakta, gülleri etmekte tahrif
Sarı halılar gibi, yollarda yapraklar müsrif
Kamer ekimi gösterir, duvarda asılı tarih
Harcanan ömürleri anlatandır sonbahar

Vuslatı düşünme hiç, daha gülüşene çok var
Şiir yazar üstüne sevip de ayrılanlar
Sendе böyle gitmiştin ya eylülde bir zamanlar
Gidip de dönmeyenleri anlatandır sonbahar

Nasıl yasa boğuyor, ağlatıyor insanı
Daha dün çiçekti dallar, hatırlarım o anı
Bugün günlerden hüzün, aylardan teşrinisani
Buruk pişmanlıkları anlatandır sonbahar

Kırışmış yeşil teni o güzel ilkbaharın
Sarı yapraklar koydum içine kitapların
Yolculuğu başladı şimdi göçmen kuşların
Yalnızlığı en iyi anlatandır sonbahar

26.09.2018

Aydın Ahmet

Sonra

Fayda vermez artık bütün duygular
Umut dallarımı kırdıktan sonra
Ne çıkar dünyayı tabulasalar
Şu hasta kalbimi yorduktan sonra

Neye yarar artık sevse sevgilim
Ne çıkar tükense bütün dertlerim
Günler geçer yine dünden beterim
Elimde kırık kalp kaldıktan sonra

Neye yarar şimdi tek beni sevsen
Ne çıkar benimle ağlayıp gülsen
Umurumda değil şu anda ölsem
Ömrüm hasretinle geçtikten sonra

Kadehler teselli etmiyor artık
Bir aşkla bu ömrüm tükendi yazık
Gülsem eğlensem de yüreğim ezip
Sevgilim ellerin olduktan sonra

Aydın Ahmet

Sonu

Benim sevdalarım hep bahtsız olur
Ya yıkılır gider ya da yok olur
Bir nefestir sanki göğsümde solur
Ya yıkılır gider ya da yok olur

Kimi sevsem naza çeker kendini
Eller gül koklarken ben dikenini
Bin zahmetle yapsam gönül evini
Ya yıkılır gider ya da yok olur

İşte budur deyip hepsinde yanıl
Ne edeyim sana bilmem ki gönül
Hayallerle geçmez böyle bir ömür
Ya yıkılır gider ya da yok olur

Dalında çırpıtlar türlü meyveni
Kim taşır ki senin büyük sevdanı
Zahmetle ektiğin aşkın fidanı
Ya yıkılır gider ya da yok olur

İnatla girilmez aşkın bahsine
Bir ümidin kalmaz baksan cebine
Zararlı çıkarsın belki aksine
Ya yıkılır gider ya da yok olur

Hiç hafife alma hiç gurur yapma
Dünyada sevilen tek sensin sanma
Böyle dudak büküp geçersin amma
Ya yıkılır gider ya da yok olur.

Nedir bu gidişat gönül furyası
Seninle geçer mi bir tek rüyası
İçinde kurduğun aşkın dünyası
Ya yıkılır gider ya da yok olur

Sanadır sözlerim şöyle bir düşün
Yok muydu seninde birazcık suçun
Yuvasına kanat açmayan kuşun
Ya kafesi olur ya da bir kurşun

Aydın Ahmet

Sonunda

Her zulüme çıkarınca nıdamı
Ağrıyan bir başım oldu sonunda
Az gördüler yağlı ipi, idamı
Hısımlarım hasım oldu sonunda

Batmadık bir çöp kalmadı kaşıma
Ehli muhip hiç bakmadı yaşıma
Haziranda kar yağarken başıma
Ağustosum kasım oldu sonunda

Namertlere hiç eksilmiyor hıncım
Ahde vefaya kalmadı inancım
Ölene dek kendime yeter acım
Bağrımda bir taşım oldu sonunda

Bu hallere düşmek varmış bahtımda
Bütün fırsatları teptim vaktında
Ha bugün ha yarın derken baktım da
İhtiyar bir yaşımda oldu sonunda

Ben razıyken yatacak bir ücraya
Sığmıyorlar şu koskoca dünyaya
Sabır ettim türlü türlü belaya
Sımsıkı bir dişim oldu sonunda

Aydın Ahmet

Sor

Bir gün tüm geçmişi hatırlamazsam
Sebebi ne diye kendine bir sor
Halime ardımdan dönüp bakarsan
Sebebi ne diye kendine bir sor

Ardından bir ağıt yakarsan aşkın
Her hecede beni görürsün şaşkın
Kimseye kızıp da suçlama sakın
Sebebi ne diye kendine bir sor

Muhakkak ismimi deli koyarlar
Seni de unvana dahil sayarlar
Sen duymadan öldüğümü duyarlar
Sebebi ne diye kendine bir sor

Sevilip terk etmek senin de hakkın
Halime bakıp da ağılama sakın
Eski resimlere şöyle bir bakın
Sebebi ne diye kendine bir sor

1991

Aydın Ahmet

Söyle

Uzun yıllar oldu biz ayrılalı
Bensiz hayat kolay geçti mi söyle
Geride bırakıp tüm anıları
Gönlün yalnızlığı seçti mi söyle

Ettiğin yeminler kaldı geride
Günahın cezası buydu belki de
Hayatın tüm yükü ağır geldi de
Artık omuzların çöktü mü söyle

İnce bir sızı var belki derinde
Bıraktın aşkı en güzel yerinde
Pişman olacaktın günün birinde
Dostların dediği çıktı mı söyle

Her gün çekeceksin yürek sızını
Kendi ellerinle yazdın yazını
Ettiğin sitemi, gönül nazını
O da benim gibi çekti mi söyle

Ben gibi sevdi mi birisi seni
Aratmıştır elbet gelen gideni
Bir gün döner diye beklerken beni
Yıllar bir su gibi aktı mı söyle

Kar yağmıştır şimdi siyah saçına
Şitemlerle geldin sen bu yaşına
İstedığın gibi şimdi karşına
Benim gibi biri çıktı mı söyle

Bir şüphe duyarsın sen vefasında
Bin acı tattırır her sefasında
Benden söz edince her defasında
Mazini başına kaktı mı söyle

Ölene dek sürer azabın acın
Kimsede bulunmaz gönül ilacın
Kalmadı mı artık aşka inancın
Kalbini yerinden söktü mü söyle

1995 Ekim 13

Aydın Ahmet

Söyle Ne Olur

Böyle derinlere gömülmezdim ben
Beni sevdiğini söyle ne olur
Çok mu görür bunu birazcık seven
Beni sevdiğini söyle ne olur

Bozulmuş bağlarda sensiz gezerim
Her gün bir kahırlı mektup yazarım
İçimde derin bir mezar kazarım
Beni sevdiğini söyle ne olur

Her gece yokluğun bin kere boğar
Hasretin yorgandır üstüme yağar
Sabah olur yine sensiz gün doğar
Beni sevdiğini söyle ne olur

Aşkın şu ömrümün büker belini
Özlemle inletir gönül telini
Son defa avucuna al ellerimi
Beni sevdiğini söyle ne olur

Bir köle et beni senle olayım
Ayırma yanından senle kalayım
Gül olup elinde böyle solayım
Beni sevdiğini söyle ne olur

Her gün payla beni bir kenara at
Ayağınla çiğne hiç verme rahat
Yalan olsa bile her an her saat
Beni sevdiğini söyle ne olur

Boynuma bir esir halkası takıp
Bazen aç bazen de susuz bırakıp
Gözüme eski bir dost gibi bakıp
Beni sevdiğini söyle ne olur

Hayata bağlayan ince bir dalsın
Rabbim senin ile canımı alsın
Başkaya ne gerek, istemem kalsın
Bana sevdiğini söyle ne olur

Gönlüme ektiğin güller solmadan
Eğip fidanımı biri yolmadan
Sakın sonra deme, çok geç olmadan
Beni sevdiğini söyle ne olur

Gençliğimiz geçti artık son demi
Bil ki çok aratır gelen gideni
Binmeden son yolcu, kalkmadan gemi
Beni sevdiğini söyle ne olur

Yarına çıkmaya senedimiz yok
Aşkın yüreğimde zehirli bir ok

Bu deli aşığı çok arasın çok
Beni sevdiğini söyle ne olur

Seviyorum desen dilin aşınmaz
Maraz olup bir yerlerin kaşınmaz
Umacı da değil aşktan kaçılmaz
Beni sevdiğini söyle ne olur

Aydın Ahmet

Söyleyemedim

Ona rastlıyordum her gün bu yerde
Elinde çantası, saçları belde
Bu aşkın sonunu bildim herhalde
Ona sevdiğimi söyleyemedim

Son görüşümdeydi dünyam yıkıldı
Sanki yüreğime kurşun sıkıldı
Kabahat kimdeydi aklım takıldı
Ona sevdiğimi söyleyemedim

Sevgilisi vardı o gün yanında
Çaresizlik vardı bakışlarında
Bir yerde karşıma her çıkışında
Ona sevdiğimi söyleyemedim

Bir rüzgar misali esti gönlümden
Hançerledi beni bin bir yerimden
Bir gül koparmıştım aşk bahçesinden
Ona sevdiğimi söyleyemedim

Ansızın bu sancı uyanır bende
Sigaram teselli olur gecemde
Onunla göz göze her geldiğimde
Ona sevdiğimi söyleyemedim

Şimdi ne söylersem inanmaz bana
Sürmeli kuzuydu uydu çobana
Kaç defa vardıysam sokaklarına
Ona geldiğimi söyleyemedim

1993

Aydın Ahmet

Suç Değil

İtiraf et bende kalan aklını
Utanma sevgilim sevmek suç değil
Yüreğinde halâ aşkım saklı mı
Utanma sevgilim sevmek suç değil

Eski resimlere ağlayarak bak
Maziyi andıkça bir sigara yak
Bir gün bir sokakta karşılaşsak
Utanma sevgilim sevmek suç değil

Eski bir dost benden mevzu açarsa
O an yüreğinde bir kuş uçarsa.
Bir gün bir yerlerde adım geçerse
Utanma sevgilim sevmek suç değil

Aşkın yüreğimde her gün kanasın
Kaderimiz bizi yüz kez sınısın
Boş ver diyenleri herkes kinasın
Utanma sevgilim sevmek suç değil

Gözlerin kimseye başka bakmamış
Bedenin ayrılmış, ruhun satmamış
Var mı ki dünyada aşkı tatmamış
Utanma sevgilim sevmek suç değil

Aydın Ahmet

Sus payı

Ve bir ilkbahar akşamı
Hazin minare sesleriyle
Sıla sancısı tutar
Tirmalanır, depreşir
Nasır tutan göğsümün sol yanı
Özlem bir baldıran dikenini mi sevdiğim
Kıvrandıkça batır,
İdam mı ettik sevdayı
Hangimiz çekti sehpayı?
İkimize de düşer şimdi
Kimselere diyemediğimiz
Hayatın öğrettiği "sus payı"

Aydın Ahmet

Süt Oğlanı

Bak kendini iyi tanı
Asıl sensin süt oğlanı
Duymadın mı hiç babanı
Asıl sensin süt oğlanı

Yalan sende dolan sende
Ekmeksizsin ne dersen de
Artık ikna oldum ben de
Asıl sensin süt oğlanı

Bırak sallama yalanı
Yedin babandan kalanı
Gösterme falan filanı
Asıl sensin süt oğlanı

Namus timsaliymiş kendi
Kibri büyük beyefendi
İyi düşün kime dendi
Asıl sensin süt oğlanı

Adam olmuş bak sen şuna
Ne yaparsan yap boşuna
İsim takma ona buna
Asıl sensin süt oğlanı

Fitne fesat olmuş için
Süt yalamak senin işin
Söylerken bir daha düşün
Asıl sensin süt oğlanı

Aydın Ahmet

Şairlik Zor Zanaat

Şairlik zor zanaat
Geçinir kıt kanaat
Karnın doymaz mesela
Bir peksimet bir çayla
Dolaplar tozlu kitap
Loş ışıklı odada
Asla oturamazsın
Ne Beyoğlu ne Moda'da
Şairlik zor zanaat
Geçinir kıt kanaat
Olsaydı üç beş lira
Atadan kalan bir yat
Gecikir miydi kira
Olmazdı ekmek bayat
Sefilsindir bir kere
Kalmamıştır tereke
İlham gelir miydi hiç
Çok bile bu baraka
Şair paraya bakmaz
Ayakkabın hep delik
Hiçbir zaman tok yatmaz
Cepte üç beş metelik
Kaçak tütün içersin
Radyoda bir nihavent
Sen kendinden geçersin
Evin temizlik görmez
Gerek yok hiç seyrana
Hiç misafirin gelmez
Ta bayramdan bayrama
Kadın eli değmemiş
Şarap kadehi kirli
Ev yemeği yememiş
Begenmemiş şehirli
Dayanmak öyle zor ki
Üst üstedir kitaplar
Masada Maxim Gorki
Şairlik zor zanaat
Geçinir kıt kanaat
Bir gün gelir değer mi?
Sıcak bir kadın eli
Saçları darmadağın
Çengiden kıvrak beli
Şairlik belki budur
Hem şair yalnız ölür

Aydın Ahmet

Şakir Emminin Kahvesi

Müptela yapar herkesi
Şakir emminin kahvesi
Şanki toplanma merkezi
Şakir emminin kahvesi

Akşama dek çay, oralet
Allah'tan yakın tuvalet
Yaşı tutmaz üç beş velet
Şakir emminin kahvesi

Her gelen bir masa kurdu
Herkesin durağı, yurdu
Bizimle ayakta durdu
Şakir emminin kahvesi

Okey mokey arattırır
Gül benzini kararttırır
Çulu davarı sattırır
Şakir emminin kahvesi

Erken git masayı ayır
Sabah gelir Karabayır
Çalışıyor cayır cayır
Şakir emminin kahvesi

Hınca hınç müşteri doldu
Masraf düşük kazanç boldu
Baybağan'dan zengin oldu
Şakir Emmimin kahvesi

Kalsa da atletsiz donsuz
Gençler ne yapardı onsuz
Paşa'ya kredi sonsuz
Şakir Emminin kahvesi

Üst mahleden akın akın
Gidilir, Üçpınar yakın
Kaç enayi dolmuş bakın
Şakir emminin kahvesi

Gelir Söğüt'ü Gerez'i
Topal'dan alır çerezi
İşten kaçmanın çaresi
Şakir Emminin kahvesi

Fişler dolar durum kesat
İki sinek gelir fesat
Kim garipse onda hesap
Şakir emminin kahvesi

Kabarır oyun hesabı
Herkes okeyin erbabı

Evde kavganın sebebi
Şakir emminin kahvesi

Aziz dostum sen de dene
Gidip gelme üç beş sene
Kaşıntı sardırır gene
Şakir emminin kahvesi

Aydın Ahmet

Şalga Aşı

Şifadır pürçüğün yaşı
Yenilmez mi şalga aş
Sağlıklı olmanın baş
Yenilmez mi şalga aş

Bilmeyene ikram edin
Yerine geçiyor etin
Yokluğu ne kadar çetin
Yenilmez mi şalga aş

Zemheri gününde kışın
Bir kere ağrımaz başın
İyi düşün, iyi taşın
Yenilmez mi şalga aş

Kırmızı turpla karışır
Çeyrek altınla yarışır
Elli liraya erişir
Yenilmez mi şalga aş

Kış günü en iyi giden
Az bulunur sanki maden
Merak ettin sen de madem
Yenilmez mi şalga aş

Sıralarsak en başadır
Onu yiyen dört köşedir
Gece yatağa iştirir
Yenilmez mi şalga aş

Sofraya gelsin de bakın
Diyemezsin o an tokum
Sanırsın ki lokum lokum!
Yenilmez mi şalga aş

Bütün bir kış altı direk
Sula yufkaları dürek
Başka yemeğe ne gerek
Yenilmez mi şalga aş

Azıcık biber kurusu
Yanında biber turşusu
Lezzetli olur doğrusu
Yenilmez mi şalga aş

Bulduğunda çuvalla al
Sanırsın ki kaymaklı bal
Bizim köyde spesiyal
Yenilmez mi şalga aş

Martı görmeden kabarır
Çok yiyen erken zıbarır

Ünü Mastır Şefe varır
Yenilmez mi şalga aşı

Onla büyümüş dedemiz
Bayram etmiş hep midemiz
O bizim temel gıdamız
Yenilmez mi şalga aşı

Tepeliçe işkillensin
Baybağan'a tescillensin
Guzum deli mısın nesin
Yenilmez mi şalga aşı

İster köyde ister dağda
Lezzet bulur tereyağda
Hele bugün böyle çağda
Yenilmez mi şalga aşı

Ekene olayım çırak
Yapamazsam orda bırak
Bilmeyene büyük merak
Yenilmez mi şalga aşı

İster ot de istersen bal
Bulduğunda kaçırma al
Bakma öyle aval aval
Yenilmez mi şalga aşı

Çok yeme fazla iştetir
Dona taş gibi döşetir
Bütün yazıyı kuşatır
Yenilmez mi şalga aşı

Üşütsen çıkmasa sesin
Mehmet Öz önerir kesin
Bu paraya iyi besin
Yenilmez mi şalga aşı

Hastalık girdi mi evde
Göze iner ince perde
Şifa olur yedi derde
Yenilmez mi şalga aşı

TRT geldi de köye
Tanıtılmadı ne diye
Her misafire hediye
Yenilmez mi şalga aşı

Ne pişirsem deme Ahmet
Çok düşünüp etme zahmet
İcat edenlere rahmet
Yenilmez mi şalga aşı

Aydın Ahmet

Şehr-i Ramazan

Ayrılık çok uzun geldi
Hoş geldin şehr-i ramazan
Şu aleme huzur doldu
Hoş geldin şehr-i ramazan

Artar oldu azlarımız
İbadettir hazlarımız
Yolda kaldı gözlerimiz
Hoş geldin şehr-i ramazan

Soframıza bereketsin
Ne kutlu bir hareketsin
istemem çabucak geçsin
Hoş geldin şehr-i ramazan

İmsaka kadar geceler
Seni metheder heceler
Ne güzel söyler hocalar
Hoş geldin şehr-i ramazan

Anladık acın halinden
Bölüştük en helalinden
Birliği öğrendik senden
Hoş geldin şehr-i ramazan

Her nerede geçse adın
Söner cehennemde odun
Bir başkadır senin tadın
Hoş geldin şehr-i ramazan

Her gün huzura durulur
Şeytan zincire vurulur
Bereket senden sorulur
Hoş geldin şehr-i ramazan

Gelişinden aldık feyiz
Oruç ahirete çeyiz
Nasıl huzur içindeyiz
Hoş geldin şehr-i ramazan

Günaha kalkan her anı
Rahmettir en güzel yanı
On bir kamerin sultanı
Hoş geldin şehr-i ramazan

Teravi, dua, ilahi
Oruç ümmetin silahı
Mahşerde sensin felahı
Hoş geldin şehr-i ramazan

Ötuz günün hepsi hayır
Öksüzü, yetimi doyur

Başımızın tacı, buyur
Hoş geldin şehir-i ramazan

Tadı damaklarda kaldı
Ruhumuz huşuyla doldu
Her günümüz rahmet oldu
Hoş geldin şehir-i ramazan

Safta cemaat sıklaştı
Küs olanlar kucaklaştı
Bayram sevinci yaklaştı
Hoş geldin şehir-i ramazan

Aydın Ahmet

Şu Zamane Gelinleri

Alim gibi bilgilidir
Şu zamane gelinleri
Avrupa'dan görgülüdür
Şu zamane gelinleri

Beleş bulunca sokulur
Görümcesine yıkılır
Köy hayatından sıkılır
Şu zamane gelinleri

Uyarsan zoruna gider
Her şeyin kinini güder
İnsanı aklından eder
Şu zamane gelinleri

Yüksek topuk pabuçları
Kılıçtan sivri uçları
Takip eder tüm burçları
Şu zamane gelinleri

Yoldan çıkarır zarifi
Kısır, batırık tarifi
Fil gibi yapar herifi
Şu zamane gelinleri

Ütüyü kocaya yıkar
Olmaz dese cıngar çıkar
Giydiğinden çabuk bıkar
Şu zamane gelinleri

Fırsat arar kınamaya
Şüphelenip sinamaya
Meraklıdır sinemaya
Şu zamane gelinleri

Onla dalaşmak gerekmez
Mezar yerini aratmaz
Orda da rahat bırakmaz
Şu zamane gelinleri

Aydın Ahmet

Şükür Elhamdülillah

Aman isyan etmeyelim
Şükür elhamdülillah
Fazla yiyip içmeyelim
Şükür elhamdülillah

Küçük tabak, az porsiyon
Çok yeme çıkar tansiyon
Halkın ödülü mansiyon
Şükür elhamdülillah

Ev sahibi ihtar çeker
Tefe tüfe hesap eder
Çad'da hayat daha beter
Şükür elhamdülillah

İndirim, kampanya, afiş
Marketlerde fiyat fahiş
Battı Cola külli mafiş
Şükür elhamdülillah

Sebzesiyle meyvesiyle
Ramazanda ney sesiyle
Götürürüz teknesiyle
Şükür elhamdülillah

Kiralar uçtu bu ara
Umurumda mı fukara
Vekilim düşmedi dara
Şükür elhamdülillah

Kaçırmayız hiç cumayı
Sofiyiz Ramazan ayı
Çok soru var Nihat Dayı
Şükür elhamdülillah

Büyükler fetvaya haiz
Mubahtır kredi, faiz
Herkes zenginledi bariz
Şükür elhamdülillah

Bozulmasın aman ayar
Yerin kulağı var duyar
Fakir ekmekle de doyar
Şükür elhamdülillah

Halk bir hengâme içinde
Akli pazarda, geçimde
Yine koyduk bu seçimde
Şükür elhamdülillah

Teğet geçti bizi kriz
Gerekirse simit yeriz

Biz de senin gibi deriz;
Şükür elhamdülillah

Sağ olsun da beşli çete
Yanaşmayız yağa, ete
Bu yıl da zam yok poşete
Şükür elhamdülillah

Hepsi dış güçlerin işi
Az daha sıkalım dışı
Her birimiz din kardeşi
Şükür elhamdülillah

Çekin dokunulmazlığı
Sorgulansın mal varlığı
Bu halk çeker her darlığı
Şükür elhamdülillah

Kefenle çıktık bu yola
Amerika da ne ola
İçmiyoruz evde kola
Şükür elhamdülillah

Cemaatten al akılı
Görünmesin saçın kılı
Bu yıl emekliler yılı
Şükür elhamdülillah

Aydın Ahmet

Tanımiyom Gayri Seni

Hiç bir şeyim değilsin sen
Tanımiyom gayri seni
Nasıl pişman oldum bilsen
Tanımyom gayri seni

Dinmez oldu ağrım sızım
Kuru idi evvel tuzum
Uzak oyna benden kuzum
Tanımiyom gayri seni

Neyim varsa sana verdim
Benim gibi var mı derdin
Unuttum ya kimlerdendin
Tanımiyom gayri seni

Gelip geçmiş yelsin artık
Bundan sonra elsin artık
Cümle alem bilsin artık
Tanımiyom gayri seni

Misinandaki sazandım
Çok mülayim bir kızandım
Ben pes ettim sen kazandın
Tanımiyom gayri seni

Nankörler sevmeyi bilmez
Öyle kolay kolay ölmez
Benden sana koca olmaz
Tanımiyom gayri seni

Ne istersen götür benden
Vazgeçtim ben yüzden binden
Ne güzelmiş bugün dünden
Tanımiyom gayri seni

Hürmet paraya köşkeymiş
Ne sevgiye ne aşkaymış
Herkesin dengi başkaymış
Tanımiyom gayri seni

Ben bayağı puşt değilim
Affolmayam suç değilim
Kafeslenmiş kuş değilim
Tanımiyom gayri seni

Sen ne evlisin ne de dul
Çoktur sana müptela kul
Kendine bir oyuncak bul
Tanımiyom gayri seni

Varsın ben kötü olayım
Kendi kabıma dolayım

Bırak da yalnız kalayım
Tanımiyom gayrı seni

Ben sevgiden aşktan geçtim
Artık yalnızlığı seçtim
Yep yeni bir sayfa açtım
Tanımiyom gayrı seni

Bilmem ki nasıl inandım
Hor gördünüz hep kınandım
Kendini bulunmaz sandın
Tanımiyom gayrı seni

Aydın Ahmet

Tek Başınasın Filistin

Bütün dünya seyrederken
Tek başınasın Filistin
Her geçen gün kaybederken
Tek başınasın Filistin

İşte geldi ahir zaman
Ne gözyaşı biter ne kan
Ölü mü bunca Müslüman
Tek başındasın Filistin

Dayanır mı buna dağlar
Elli dokuz ülke ağlar
Direnirken kalan sağlar
Tek başınasın Filistin

Duvarlarda üç beş kâğıt
Hepsi Filistin'e ağıt
Arkası olmayan yiğit
Tek başınasın Filistin

İnsan şöyle dönüp baksa
Gariptir mescidi aksa
Beş milyonsun varsa yoksa
Tek başınasın Filistin

Her gün acı bir havadis
Yardım edin diyor hadis
Ehemmiyetsiz mi Kudüs
Tek başınasın Filistin

Bir yanımız zevki sefa
Bir yanımız cevri cefa
Aynı savaşta her defa
Tek başınasın Filistin

Bir gaflet sarmış herkesi
Çıkıyor kimsenin sesi
Düğün dernek neyin nesi
Tek başınasın Filistin

Ne korku ne biattasın
Bir tarihi milattasın
Ne kutlu bir cihattasın
Tek başınasın Filistin

Sensin bu şerefe nail,
Sensin ümmete İsmail
Elin kurusun İsrail
Tek başınasın Filistin

Aydın Ahmet

Tezat

Aldanma dünyanın hoş sefasına
Baki diye var mı boş vefasına
Allahtan gayrısı kul sevdasına
Ben heves diyorum, sen aşk diyorsun

Süleyman da öldü dünyadan geçip
Hükümrânlık sürdü, bol yiyip içip
Her gün Yaradan'a elimi açıp
Ben mekan diyorum, sen köşk diyorsun

Elil İhtiyarın dünya nesine
Kulak ver kıymetli sırlı sesine
Her doğup ölenin hengamesine
Ben kader diyorum sen meşk diyorsun

Aydın Ahmet

Toprak Beklerken

Uzanmış yatıyor, bedeni ağır
Hekimin imdada kulağı sağır

Başına toplanmış gördü herkesi
Hıçkırmak istedi, çıkmadı sesi

Bedeni yerededir, kendi yüksekte
Bir künye yazılmış bekler tümsekte

Medet beklese de ağlayan gözler
Bir makber açılmış yolunu gözler

Karanlık bir deniz, bir ruh adası
Burda tek tip esvap, tulum modası

Öyle bir özler ki yalan dünyayı
Seyrine doymadı mehtabı ayı

Ebedi mekânı zemin katları
Duyar gibi oldu gelen atları

Son nefesi bitti kapandı gözü
Allah ! dedi dili, tükendi sözü

Aydın Ahmet

Tosunum

Sessiz diye küçümseme kimseyi
Kiminin ki dört okkadır tosunum
Kırma sabrın zorladığı ibreyi
Bazı şeyler bir dakkadır tosunum

Bir laf eder içlerine dert olur
Çok incitir kayalardan sert olur
Şizin gibi kaypak olmaz mert olur
Bozkırlılar bir başkadır tosunum

Kimisine sıla dersin vız gelir
On senede ya kışta ya güz gelir
Sıla bize bir gelinlik kız gelir
Kalbimizdeki aşktadır tosunum

Bir barakam olsun yeter şu köyde
Gurbet elde saray olsa ne fayda
Kavuşsak da bir senede beş ayda
Gönlümüzdeki köşktedir tosunum

Ne yaylanız belli ne de obanız
Zemheride tezek tütmez sobanız
Şüphe duyar sizden kendi babanız
Ömür boyu bir kuşkudur tosunum

Herkeste var doymak bilmez bir nefis
Düşkün ise ne temiz der ne de pis
Yıkamayla pak olur mu bir necis
Fışkı yine o fışkıdır tosunum

Kim kaybetmiş siz buldunuz izzeti
Baş ağrıtır mundar olan kuş eti
Karıştırma aynı değil lezzeti
Elma tatlı nar ekşidir tosunum

Aydın Ahmet

Tövbe Estağfirullah

Başımıza taş yağacak
Tövbe estağfirullah
Bu iş nereye varacak
Tövbe estağfirullah

Selfi çektirmek modaymış
Aşksa kozmik bir odaymış
Hazımsızlara sodaymış
Tövbe estağfirullah

Ücretli kanalda bilim
Ekranı erotik filim
Kötü konuşacak dilim
Tövbe estağfirullah

Haberler siyasi yanlı
Olay mahallinden canlı
Şimdi çözer Müge Şanlı
Tövbe estağfirullah

Yine zam yok emekçiye
Köpek saldırmış bekçiye
Elti kaçmış börekçiye
Tövbe estağfirullah

Hormondan bu arbedeler
Haber sal da sabredeler
Evlenmek ister dedeler
Tövbe estağfirullah

Satışa çıkmış meralar
Selden yıkılmış seralar
Musibet çok bu aralar
Tövbe estağfirullah

Gazetede yeni başlık
Zengin dede aldı eşlik
Evlendiği yirmi beşlik
Tövbe estağfirullah

Sahte imiş diplomalar
Kalkınmada patlamalar
Sokaklarda kutlamalar
Tövbe estağfirullah

Enflasyon teke düşmüş
Altın gümüş dibi görmüş
Yalan haberden kim ölmüş
Tövbe estağfirullah

Bir bonkör dümene geçmiş
Kesenin ağzını açmış

Emekli sevinçten uçmuş
Tövbe estağfirullah

Mecliste kaç para rosto
Yanında ayva komposto
Bir siyasi manifesto
Tövbe estağfirullah

Bu zor günler artık bitsin
Anasını alsın gitsin
Herkesin bülbulü ötsün
Tövbe estağfirullah

Böyle değişmiş zamane
Akordu bozuk kemane
Herkesin derdi bana ne
Tövbe estağfirullah

Aydın Ahmet

Turna Geçidi

Turnam bizim ele var selam söyle
Şeker dilli mor çiçeğim evde mi
Şakı Şeyda gibi sualım eyle
Halâ bıraktığım aynı yerde mi

Süzül eyvanına inceden ince
Selamı verip de destur al önce
Bir an karşısında seni görünce
Sor bakalım hali vakti serde mi

Kirpikleri oktur, bileği ince
Daha derilmemiş kızıl bir gonca
Hicap edip başın öne eğince
Al duvağı gül yanağa perde mi

Kirpikleri ıslı hasretten naçar
Ağ eli hamurda katmerin açar
Kim bilir aklından ne gelir geçer
Sineleri boncuk boncuk terde mi

Aydın Ahmet

Tutku

Bilmem ki ne oldu ne yaptı bana
Olur, olmaz şeyi böyle takarım
Kumanda ettiği gönül dünyama
Ne zaman dönecek diye bakarım

Bilmem ki kim onun akıl hocası
İnadıdır onun eski kocası
Gönlüne girdiğim gerdek gecesi
Yaka paça attı, şimdi bekârım.

Bir baksa gözüme titrer dizlerim
Ardı sıra posta gibi gezerim
Öldürse de beni yine severim
Keşke ona yakın olsa mezarım

Dudakları sanki bir gül yaprağı
Gönlü bereketli cennet toprağı
Meyvesi bitmeyen bir yemiş bağı
Korkarım, degecek diye nazarım

Herkes ona âşık düşer ardına
Kim bilir yazıldı kimin bahtına
Binecek birinin gönül atına
Bende burda ona şiir yazarım

Bazen sevdasından depresir yaram
Tutsam ellerini çekinir, haram
Yahu aşkın ile Mecnun mu olam
Bazen sitem eder böyle kızarım.

Bazen didişiriz iki gün sürmez
O an dünya durur takılır dönmez
Öyle melektir ki küslüğü bilmez.
Usulca gönlüne yine sızarım.

Aydın Ahmet

Tükenir

Ömür bitmeyecek sanma
Bir gün olur yol tükenir
Gençlikte kuvvet var amma
Bir gün olur hal tükenir

Herkes çalışırken yatma
Yemede ileri gitme
Buldum diye israf etme
Bir gün olur bal tükenir

Engel olma sen gidene
Sana nankörlük edene
El vurma taze fidana
Bir gün olur dal tükenir

Bulgura burun kıvrırma
Her gün bulunmaz kavurma
Har vurup harman savurma
Bir gün olur mal tükenir

Aydın Ahmet

Tüküreyim

İkiyüzlü insanların
Her yüzüne tüküreyim
Masum cana kıyanların
Şer yüzüne tüküreyim

Arsızlar utanma bilmez
Ne desen üstüne almaz
Zalimlerden insan olmaz
Ker yüzüne tüküreyim

Yaşı bulsa da kemali
Melek zannetme cemali
Zahmet çekmesin ahali
Zer yüzüne tüküreyim

Mademki ağa paşasın
Neden başa iş açasın
Dokunmayan bin yaşasın
'Der' yüzüne tüküreyim

Ne söylesem hepsi hava
Bizde nasihat bedava
Var mı öyle b.ktan dava?
Sor yüzüne tüküreyim

Bir tek bu kalmış Müslüman
Gerisinin hali duman
Tek sende mi bu din iman
Hor yüzüne tüküreyim

İlk kez çıkmıyor karşıma
Ben yetemem tek başıma
Takıp herkesi peşime
Dur! Yüzüne tüküreyim

Aydın Ahmet

Tütün

Bir şiir okusam tiryakilere
Acep tiryakiler darılır mı ki
Kuru üzüm olsa, koysam cebine
Gözü tabakadan ayrılır mı ki

Tabaka bir iken tütün beş olur
Beş liraya tütün nasıl baş olur
Yorgunlukta mundar tütün hoş olur
Bundan iyi sefa bulunur mu ki

Kaba kağıt kalın verir dumanı
Öksürük geldikçe vermez amanı
Ümüğe saz çaldırır ... kemanı
Buna da bir şifa bulunur mu ki

Ali Aydın sözüm farklı değil ki
Bende ahval daha farklı değil ki
Para denen cepte kaklı değil ki
Armut ağacından yolunur mu ki

Aydın Ahmet

Unuttum Demekle

İnanmaz ki eller bakıp haline
Unuttum demekle unutulur mu?
Pelesenk etsen de her gün diline
Unuttum demekle unutulur mu?

Yollar ayrılıp ta yıllar geçince
Hayat yepyeni bir sayfa açınca
Bir gece yarısı uykun kaçınca
Unuttum demekle unutulur mu?

Sitemler kahırlar gönlünü sarsa
Tek onu istersin, onda ne varsa
O da senin gibi vefalı yarsa
Unuttum demekle unutulur mu?

Ummadık bir anda karşına çıkar
O sana sen ona şöyle bir bakar
Sönmüş bir ateşi yeniden yakar
Unuttum demekle unutulur mu?

Sen ondan kaçtıkça o seni bulur
Hasretten ne kendin ne de o ölür
Her şey terk eder de anılar kalır
Unuttum demekle unutulur mu?

Eski yaraların kapandı derken
Ağlarsın eski bir şarkı dinlerken
Unuttum demeye vakit çok erken
Unuttum demekle unutulur mu?

Anılar maziye geri döndürür
Bir bakış bir gülüş onu andırır
İnsan yüreğini nasıl kandırır
Unuttum demekle unutulur mu?

Ak düşse de senin şakaklarına
Sesi küpe olur kulaklarına
Yolun düşer bir gün sokaklarına
Unuttum demekle unutulur mu?

Bir görseydim derken onu rüyanda
Rastlarsın düğünde ya bir bayramda
Buluşur gözlerin o an bir anda
Unuttum demekle unutulur mu?

Bir gece uykunu bölersen eğer
Eski bir fotoğraf eline değer
Sevenler umudu kesmezmiş meğer
Unuttum demekle unutulur mu?

Gün gelir bağrını hasret tırmalar
Boğazına durur bütün lokmalar

Boşuna kendini bunca yormalar
Unuttum demekle unutulur mu?

Şu kısa ömrümde neleri gördüm
Gerçek sevdaların sırrına erdim
Ben ömür boyunca bir kere sevdim
Unuttum demekle unutulur mu?

08.08.1994

Aydın Ahmet

Usta

Çok üşüdüm ustaa..!
Şöyle diyeyim bu hususta;
Tamirhane soğuk
Benim yüreğim hep hasta
Hayallerim boğuk boğuk
Bugün neden bilmiyorum
Bütün duygularım yasta
Saat altıydı uyandım
Tezgâh soğuk, demir soğuk
Şaşıyorum kendime
Babasızlığa nasıl dayandım

Çok acıktım ustaa!
Şöyle diyeyim bu hususta;
Dün gece aç yattım
Sen gelirsen kızma diye
Sobayı erkenden yaktım

Haa usta..!
Senin de çocuğun var mı?
Hani karnı adam gibi doyan
Koynunda yattığın bir tanen?
Her gün hayır dua ile
Seni uğurlayan bir annen?

Çok kırgınım ustaa..!
Şöyle diyeyim bu hususta;
Takımlar tamam;
Her gün saydığının gibi, zimmetli
Tornavida tamam, lokmaları saydım
Hesap vermek zor- zahmetli
Midemden gelen sesi tanırım
Babam da çok derdi rahmetli
Bir tek eksik var sanırım
Yarım yamalak saydığım
Hiçbir gün tam olmayacak
O da benim lokma'larım.

Aydın Ahmet

Üç Kuruşluk Adamsınız

Bırakın yalan dolanı
Üç kuruşluk adamsınız
Doğru söyleyin olanı
Üç kuruşluk adamsınız

Her gün yeni bir iftira
Zulasında viski bira
Şizin tek derdiniz para
Üç kuruşluk adamsınız

Yedirirsen översiniz
Yedirmezsene söversiniz
Şov yapmayı seversiniz
Üç kuruşluk adamsınız

Nerde beleş orda doyar
Gezer durur diyar diyar
Şimdi bey mi oldun hıyar
Üç kuruşluk adamsınız

Küfür eder edep bilmez
Şarap içen adap bilmez
Şenden bi y..... olmaz
Üç kuruşluk adamsınız

Akıl sır ermez fendine
Hatırla gönülle derdi ne
Ver parayı geç ardına
Üç kuruşluk adamsınız

Haa.. unuttum asıl husus
Bir bu kalmış ehli namus
Pezevenklik sana mahsus
Üç kuruşluk adamsınız

Vakit Çok Geç

Sinemde saklı dertleri
Amak için vakit çok geç
Kader takmış zincirleri
Kaçmak için vakit çok geç

Sol yanımda sızı dinmez
Kül tutuşur ateş sönmez
Terk edenler geri dönmez
İçmek için vakit çok geç

Hazanın renkleri sarı
Ömür kısa, geçti yarı
Başak cılız, ekin kuru
Bimek için vakit çok geç

Seneler su gibi revan
Menzil bitti döndü devran
Oyalandım, geçti kervan
Gömek için vakit çok geç

Ne tuzum var ne de tadım
Divaneye ıktı adım
Kırk yerden kırık kanadım
Uçmak için vakit çok geç

Dağlar yerinden söküldü
Eski şehirler yakıldı
Bütün köprüler yıkıldı
Geçmek için vakit çok geç

Aydın Ahmet

Vekil Bey

Muhtarın bir fikir geldi aklına
Herkes kulağını açtı da açtı
Sonra ilanını yaptı umuma
Kulağa kar suyu kaçtı da kaçtı

Ankara'dan vekil köye gelecek
Eksik gediğimiz bir bir soracak
Ne ikram ederiz nasıl doycak
Kesenin ağzını açtı da açtı

Ulak yollanıldı tez Vekil Bey'e
Bizim köye teşrif etsinler diye
Kendileri köyde bir kuzu yiye
Vekil Bey habere şaştı da şaştı

Köy odası tek mil tam temizlendi
Elek sac kuruldu ateş közlendi
Artık Vekil Bey'in yolu gözlendi
Köylü gözlerini açtı da açtı açtı

Muhtar getirtirdi evden plağı
Estergon kalesi ve Kozan dağı
Aman çok çekelim vekile yağı
Siyasetten konu açtı da açtı

Muhtar sabahleyin ezanla kalktı
Köstekli saati beline taktı
Koskoca vekille tanışma vakti
Gururlandı birden, şişti de şişti

Vekil bey gecikti bir rotar yaptı
Muhtar bir saate, bir yola baktı
Kimine köpürdü, kime çattı
Üst üste sigara yaktı da yaktı

Uzaktan göründü vekilin cipi
Sanki biraz bizim Kır Ali gibi
Azıcık kel kafalı, şişmanca tipi
Alıcı göz ile baktı da baktı

Plakta Müzeyyen inceden ince
Çalacak Vekil Bey cipten inince
Bizim bekçi ilk kez vekil görünce
Ayağı dolandı koştu da koştu

Muhtar tez davrandı, elini kaptı
Vekille sarıldı, üç defa öptü
O anda bir alkış, temenna koptu
Köylü tezahürat yaptı da yaptı

İyi tembihlemiş muhtar manavı
Aman bir atlatsak büyük sınavı

Kuzunun yanında bulgur pilavı
Bir kazan dolusu pişti de pişti

Vekil Bey kuzuyu yedi bitirdi
Muhtar peçeteyi koştı götürdü
Üstüne ayrıntı içti oturdu
Karnı davul gibi şişti de şişti

Köylünün cebinden size ziyafet
Eksiğimiz varsa gayri sen affet
Hizmetkârdır sana bu büyük millet
İyi bir bağlama geçti de geçti

Vekil Bey ayakta konuşma yaptı
Dinleyen ağladı, mendili kaptı
Herkes ısıklık çaldı, elini çırptı
Vatan millet dedi coştı da coştı

Burda bir fabrika tütecek dedi
Köylü palavrayı bal gibi yedi
Duvardan atladı bir kara kedi
Vekil beyin akli çıktı da çıktı

Vekil bir muhtara bir halka baktı
Bilmem ki içinden ne gelip geçti
Tahta sandalyeden usulca kalktı
Duygulu bir nutuk çekti de çekti

Efendisi köylü, milletin dedi
Vaatler bitmedi, verdi de verdi
Bekçi cipe kadar bir halı serdi
Fabrika, yol dedi, uçtu da uçtu

Öksürdü ciğerden ses boğuk boğuk
Öksürüğü duydu her ev, her kovuk
Bir su içti sonra soğuk mu soğuk
O an bir sessizlik çöktü de çöktü

Vadedecek başka bir şey kalmadı
Derdi böyle kolay çözen olmadı
Çalgı çengi geldi, köylü oynadı
Onlarla bir halay çekti de çekti

Vekil Bey ilgiden pek memnun kaldı
Sonra köylülerin içine daldı
Şapkayı çıkardı bir selam saldı
Herkes gülücük saçtı da saçtı

Bir iş yapacak mı bizim kuzuya
Bindi gitti makineden taziye
Muhtar özetledi kendi ağzıyla

İçinden lafları seçti de seçti

Aradan epeyce bir zaman geçti
Muhtar ajansları radyodan açtı
Abu hava bitti kalanı maçı
Herkesin neşesi kaçtı da kaçtı

Bir daha vekilden haber gelmedi
Muhtar hastalandı ama ölmedi
Boşa gitti masarife değmedi
Bu kadar parayı saçtı da saçtı

Ne fabrika kurdu ne yol yapıldı
Köylüler umuda boşa kapıldı
Vekil Bey'in emeklisi yapıldı
Aradan seneler geçti de geçti

Aydın Ahmet

Vekilim

Kırk yıllık ömrümde hiç rahat yüzü
Göremedim ne diyeyim vekilim
Şeker bulsam yetiremedim tuzu
Deremedim ne diyeyim vekilim

Akşam evde ekmek bekler çocuklar
Yamanıyor her son bahar göcuklar
Reklamlarda etler, kangal sucuklar
Yiyemedim ne diyeyim vekilim

On saat mesai canın isterse
Soğan ekmek yeriz bulgur biterse
Düşündüm de patron bir zam verirse
Diyemedim ne diyeyim vekilim

Çoktur komşuların bizde emeği
Geçen kurban gördük bir et yemeği
Suyuna bandım da bayat ekmeği
Doyamadım ne diyeyim vekilim

Hanım baba evim dedi yakındı
Oğlan sağa sola işe bakındı
Sizde geçim nasıl, var mı sıkıntı
Soramadım ne diyeyim vekilim

Yetişeyim derdin hangi birine
Gittikçe batıyoz her gün derine
Aldığım borçları tekrar yerine
Koyamadım ne diyeyim vekilim

Dokunuyor bu halimiz kanıma
Yüzüm kalmadı çocuğa, hanıma
Yoksulluk tak etmişti de canıma
Kıyamadım ne diyeyim vekilim

Köye dönüp ekip diksem yine kâr
Almalı yanında beş tane davar
Tekaüde baktım daha kaç yıl var
Sayamadım ne diyeyim vekilim

Geçen patron bizi üç gün gerdi de
Meğer metresiymiş asıl derdi de
Dudağımın tam ucuna geldi de
Sövemedim ne diyeyim vekilim

Aydın Ahmet

Vekilimin Selamı Var

Ankara'ya gidip geldik
Vekilimin selamı var
Köylülerin geldi dedik
Vekilimin selamı var

Köy muhtarı üç de aza
Şoför Ali bastı gaza
Ankara'yı geze geze
Vekilimin selamı var

Takım giymiş kravatlı
Odası pek şatafatlı
Binası tam iki katlı
Vekilimin selamı var

Bir cahillik etmen aman
Odaya girdiği zaman
Boyu posu pek de yaman
Vekilimin selamı var

Bizi bir bir kucakladı
Köfteleri buçukladı
Dudağımız uçukladı
Vekilimin selamı var

Tüm köylüyü tek tek sordu
Sorarken gözleri doldu
Kim sağ kaldı, kimler öldü
Vekilimin selamı var

Önce gözlüğünü taktı
Sonra üzerinden baktı
Sizi hangi rüzgar attı
Vekilimin selamı var

Konu şu ki malumunuz
Köyde yok içme suyumuz
Bir tek o'dur umudumuz
Vekilimin selamı var

Projeydi şuydu şoydu
Bakanı araya koydu
Tamam dedi herkes duydu
Vekilimin selamı var

Topladık tarağı taşı
Hoştur ziyaret kisası
Yola çıktık gün ortası
Vekilimin selamı var

Aylar geçti ses gelmedi

Şusuzluktan halk ölmedi
Ödenek yokmuş olmadı
Vekilimin selamı var

Seçimle parti değışti
Köylü muhtara üşüştü
Muhtar Ankara'ya küstü
Vekilimin selamı var

aylar sonra...

Merhaba sayın muhtarım
Yeni partiden adayım
Ben sizlere hizmetkarım
Vekilimin selamı var

Sağlık olsun be vekilim
Ben bu köylüye kefilim
Başa döndü yine filim
Vekilimin selamı var

Aydın Ahmet

Ya Rab

Bilmem biz ne ara geldik bu hale
Koştuk da adımı unuttuk ya Rab
Ne büyük ne küçük alınmaz kaale
İnsanlık haddini unuttuk ya Rab

Arife günleri bom boş geçiyor
Herkes para puldan konu açıyor
Komşu birbirinden bezmiş kaçıyor
Bayramın tadını unuttuk ya Rab

Mezarlıklar dolu, boş yer kalmamış
Ölenlerden ibret alan olmamış
Gelmiş geçmiş bilen kalmamış
Dedenin adını unuttuk ya Rab

Dünküler büyükle dalga geçiyor
Zengin fakir diye adam seçiyor
Kızlar ulu orta tütün içiyor
Erkeği kadını unuttuk ya Rab

Aydın Ahmet

Yalan

Her aşkın sonunda ayrılık varmış.
Seni sevdim diyen sözler yalanmış.
Verdiği o gülü hazandan çalmış.
Baharımsın diyen güzler yalanmış

Şırtıma sardığı sevda belası
Ödülüm ayrılık, olmaz olası
Kırpikleri bir ok, bahtım karası
Aşkı dilendiği gözler yalanmış.

İnanma asılsız aşk efsanesi
Sevda dediğimiz dertler piyesi
Perdeler kapanmış, bu son sahnesi
Ne Leyla ne Mecnun, bizler yalanmış.

Bilmem ki ne ister böylesi seven
Bir yarım ekmekle bir acı soğan
Böyleydi kavlimiz senle bir zaman
Derdi zevk edinen hazlar yalanmış.

Gönlüme ektiğin sevda ayazı
Çok yaşamaz artık göremez yazı
İçimde inler de söylemez sözü
Gönlümde çalınan sazlar yalanmış.

Aydın Ahmet

Yalan Çıktı

Boş a değer verdiğimiz
İçimizde kalan çıktı
Yağma oldu yüreğimiz
Ne bulduysa alan çıktı

Bilmek gerekir hasmını
Melek sanırdık cismini
Haydar bilirdik ismini
Fehmi filan falan çıktı

Araya saklandı hinler
Akbaba çıktı şahinler
Dost bildiğimiz hainler
Gerçek değil yalan çıktı

Sakınırdık aynımıza
Vebal bildik boynunuza
Mazlum diye koynumuza
Aldığımız yılan çıktı

Aydın Ahmet

Yalan Dostlar Neredesiniz

Kötü günler geçti artık
Yalan dostlar neredesiniz
Kapınız kilitli, örtük
Yalan dostlar neredesiniz

Gelirdiniz akın akın
Sindiğiniz yerden çıkın
Selamı kesmeyin sakın
Yalan dostlar neredesiniz

Geçti gitti yokluk, afet
Yakında başlar ziyafet
Gelin tebdil-i kıyafet
Yalan dostlar neredesiniz

Horoz sandığım tavuklar
Fos çıktı eski lavuklar
Pervaneydi dalkavuklar
Yalan dostlar neredesiniz

Varlık günlerinde biriz
Zor bulunur böyle keriz
Buyrun hep beraber yeriz
Yalan dostlar neredesiniz

Gezip durdum arşın arşın
Bir kuruşa attım kurşun
Has muhipler şöyle dursun
Yalan dostlar neredesiniz

Başka kimseyi aramam
Ne istesiniz kıramam
Yardım isteyip yoramam
Yalan dostlar neredesiniz

Para istedim küstünüz
Selam sabahı kestiniz
Eksilmesin hiç testiniz
Yalan dostlar neredesiniz

Hepinizi hısım sandım
Hasretiniz ile yandım
Siz gidince yalnız kaldım (!)
Yalan dostlar neredesiniz

Herkes boşuna pinekler
Öldü süt veren inekler
Bağdat'tan gelen sinekler
Yalan dostlar neredesiniz

Bin defa kazık yesem de
Dolaşırsınız ensemde

İsim isim demesem de
Yalan dostlar nerdesiniz

Aydın Ahmet

Yalan Dünya

Bu dünyaya gelen beşer
Doğar gözlerini açar
Kimse bilmez neler yaşar
Yalan dünya yalan dünya
Yüzümüze gülen dünya

Hani vardır ya bir tabir
Herkes burada misafir
Her insanın sonu kabir
Yalan dünya yalan dünya
Kıyamete kalan dünya

Biri doğar biri ölür
Kul başına neler gelir
Malı mülkü kime kalır
Yalan dünya yalan dünya
Eni sonu talan olan dünya

Bir yan açlıktan kıvranır
Bir yan tokluktan sınıanır
Zalimlere fırsat tanır
Yalan dünya yalan dünya
İnsanlığı ölen dünya

Aydın Ahmet

Yalanına Gıran Girsin

İşin gücün hep palavra
Yalanına gıran girsin
Kimse yemez artık anla
Yalanına gıran girsin

Bir olay anlatsa falan
Altı lafın beşi yalan
Biraz ölçülü at ulan
Yalanına gıran girsin

Sessiz kaldıkça azıyor
Ayakta roman yazıyor
Burnu sürekli uzuyor
Yalanına gıran girsin

Evlendiği günden beri
Zamparalık bitmiş gari
Yahu bize yapma bari
Yalanına gıran girsin

Sorsan bin kişinin başı
Yüz bin liraymış maaşı
Söktür tarrağımın başı
Yalanına gıran girsin

Ne resimler koymuş Feys'e
Kepçe kulak, kalın ense
Hiç müdür görmesek neyse
Yalanına gıran girsin

Bu ne kibir, bu nasıl hız
Bazen ayyaş bazen hafız
Ne ayarsız kocan var kız
Yalanına gıran girsin

Üstünde takım elbise
Pek hevesli süse püse
Binmemiş hiç otobüse
Yalanına gıran girsin

Ellisinden sonra kira
İşte şimdi yandı gıra
İçmiyormuş viski bira
Yalanına gıran girsin

Bu ne kafa, sen ne içtin
Kendini sen müdür seçtin
Teo Dayı'yıda geçtin
Yalanına gıran girsin

Avamla muhatap olmaz
Burnu yere düşse almaz

Sosyeteden geri kalmaz
Yalanına gıran gırsın

Ahbapları arsız arsız
Kimi gubuz kimi hırsız
Atar tutar yerli yersiz
Yalanına gıran gırsın

Kahvaltıda sucuk börek
Müdüre böylesi gerek
Pinokyo musun mübarek
Yalanına gıran gırsın

Bugün Uşak yarın Ağrı
Çalışmaktan belin eğri
Hangi anlattığın doğru
Yalanına gıran gırsın

Mal etmiş el kapısını
Sanki almış tabusunu
Görmedim sen gibisini
Yalanına gıran gırsın

Sanki bakan, kabinesin
Attan eşşeğe binesin
Amele değil de nesin
Yalanına gıran gırsın

Polis molis takmam dedi
Karakolda olmuş kedi
İşte şimdi boku yedi
Yalanına gıran gırsın

Eline bırak sen bekanı
Tanır rektörü, dekanı
Tam bir palavra bakanı
Yalanına gıran gırsın

Ona buna surat savat
Görünce getir salavat
Maval makinesi gavat
Yalanına gıran gırsın

Gareze sus, küfüre sus
Tek bu kalmış Ehl-i namus
Derviş misin ulan deyyus
Yalanına gıran gırsın

Puşt değil de öbürüsün
Sahte fiyat küpürüsün
Kaç kişinin müdürüsün
Yalanına gıran gırsın

Aydın Ahmet

Yalnız Ölmek

Ben yalnız öleceğim
Bir gün bir köşede sessizce
Soğuk olacak ayaklarım
Çatılmayı bekleyecek kimsesizce
Ne yanımda bir dost var
Ne de sen olacaksın yar
Ben yalnız öleceğim
Binlerce pişmanlık içinde
Bir kundak gibi saracak
Yalnızlık başka biçimde
Yıkılmış hayallerim var
Yarım kalan umutlarım
Ömür denen bahis bitecek
Hiç olmayacak mutluluklarım
Bir kaç kuruş bölüşmek için
Olmayacak çocuklarım
Ben yalnız öleceğim
Öyle put gibi devrilmiş
Başladığı yere dönen
Bir soğuk toprağa evirilmiş

Aydın Ahmet

Yalnız Ölmek II

Yalnız ölmek istiyorum
Ana rahmindeki gibi
Çıplak bir yalnızlık içinde
Bilinmez bir kuyu dibi
Duvarı bir takvim durur
Yırtılmamış on iki ay
Saat beş buçuğu vurur
Meçhule bir başlangıç say

Yalnız ölmek istiyorum
Arpa orağa gelince
Öter çırçır böcekleri
Bir ağıt inceden ince
Gömülmüş zamana taşlar
Ağaçlar ter içinde susuz
Süleyman'ca konuşur kuşlar
Burada simetri kusursuz
Bir divani sessizlik var
Sanki doğuştan uykusuz

Yalnız ölmek istiyorum
Habersizken ahbaplarım
Veresiye defteridir
Günahlarım sevaplarım
Üç beş dost çıkar aradan
Bir namazlık yas tutulur
Hayır ayrılır paradan
İki güne unutulur
Nice bayram gelir geçer
Mezar taşları silinir
Bir gün biri konu açar
Kimsesiz diye bilinir
Bir garip düşer buraya
Dökülür gözlerden yaşlar
Bir imam durur duaya
Nesli biten diye başlar
Yıllar sonra biri gelir
Merakına değenlerin
Elinde bir Yasin olur
Torunudur yeğenlerin

Aydın Ahmet

Yalnızım

Avcı vurdu bir kafese tünedim
Esir olmuş kuşlar gibi yalnızım
Kurşun yedi iki yerden kanadım
Yüreğime işler gibi yalnızım

Bu dünyadan göremedim bir vefa
Herkes keyf düştü bana da cefa
Yağmur gibi yağıyorken her defa
Gözümdeki yaşlar gibi yalnızım

Söz vermiştin, her sözüne inandım
Yasladım da ben sırtımı dağ sandım
Uyanınca çocuk gibi ağladım
Avutulmuş düşler gibi yalnızım

Uçtu gitti bir kuş gibi gençliğim
Kaybettim ben kimliğimi; ben kimim
Çırpınıyor içimdeki benliğim
Doğrulmayan başlar gibi yalnızım

Geçmeyecek vefasızlara hıncım
Örselendi aşka olan inancım
Sabır oldu hayat boyu kazancım
Yol üstünde taşlar gibi yalnızım

Neye yarar artık kadere küsmek
Hep bana düşüyor yenilip susmak
Mahşere kaldı seninle kavuşmak
Yarım kalan aşklar gibi yalnızım

Sol yanımda bir yara var ağrıyor
Geçen yıllar gençliğimi doğruyor
Ne bir dostum ne kardeşim uğruyor
Yıkık dökük köşkler gibi yalnızım

Aydın Ahmet

Yapayalnızım

Dört yanıı çevrilmiş, bir kalabalık
Ben sensiz hayatta yapayalnızım
Dertlerim okyanus, gönlüm bir balık
Ben sensiz hayatta yapayalnızım

Nere dönsem aklım sana takılır
Düşerim maziye, canım sıkılır
Duvarlar üstüme bir bir yıkılır
Ben sensiz hayatta yapayalnızım

Anılar her gece kapımı yoklar
Acı çektiğimi gözlerim saklar
Bir başka kimsesiz bizim sokaklar
Ben sensiz hayatta yapayalnızım

Kabullendim artık böyleymiş yazım
Gönlüm sonbahar da, yüreğim hüzün
Ne yapsam ne etsem gülmüyor yüzüm
Ben sensiz hayatta yapayalnızım

Seni düşünmedik günüm olmuyor
Kimleri koydum da, yerin dolmuyor
Pişmanlık zehir de, insan ölmüyor
Ben sensiz hayatta yapayalnızım

Aydın Ahmet

Yaralı Sinemde

Güldüğüme bakma içim zemheri
Yaralı sinemde neler var neler
Anamdan kadersiz doğalı beri
Yaralı sinemde neler var neler

Yan yaren olmadım dalkavuklara
Ne ücret bekledim, ne kâğıt para
Yumruklarım yorgun döşüm kapkara
Yaralı sinemde neler var neler

Bir ömür kafidir yürekte acım
Yıkıldı dostluğa olan inancım
Her gün tazelenir şuramda sancım
Yaralı sinemde neler var neler

Ben tamah etmedim mala makama
Çarığım deliktir, hırkam beş yama
Dilim suskun başım önümde ama
Yaralı sinemde neler var neler

Ezelden bilirim riyakarları
İğnesi zehirli bal yapmaz arı
Herkese ördüm de gönül duvarı
Yaralı sinemde neler var neler

Kime ne diyeyim bu kimin suçu
Başımdan çıkmadı dertlerin tacı
Ben felekten felek benden davacı
Yaralı sinemde neler var neler

Aydın Ahmet

Yargı

Aşkının önünde şikâr olmuşum
Boş yere gönlüme kurşun sıkarsın
Gönül sarayıma hâkim olmuşsun
Bir misafir gibi girer çıkarsın

Bin türlü cefanı çekmedim mi ben
Aşkımın öl dedin ölmedim mi ben
Her gün şu ömrüme kanlı bir kefen
Giydirir ne bezer ne de bıkarsın

Bazen bir sözünle Leyla sanırım
Ettiğim sitemden ben utanırım
Bir tek seni sevdim, sen tanırım
Hatırımı, gönlümü neden yıkarsın

Ömrünce görmesen merak etmezsin
Umurunda olmaz nerde demezsin
Aşkımıza dolu bir bidon benzin
Döker de her şeyi böyle yakarsın

Suç mu işlemişim seni sevmekle
Dilin mi aşınır sevdim demekle
Boynuma taktığın yağlı ilmekle
Bir idam mahkûmu gibi bakarsın

Kazanıp da aşkın mahkemesini
Bileğime taktın kelepçesini
Gönlümdeki idam sandalyesini
Kendi ellerinle neden çekersin

Böyle getirisin bir gün sonumu
Dönülmez yollara saldın yolumu
Küçücük ellerin sıkar boynumu
Al artık canımı neden beklersin

Aydın Ahmet

Yasak

Hani nerede özgürlük
Yazsam yasak, çizsem yasak
Hürriyetle hep övündük
Yazsam yasak, çizsem yasak

Belirsizdir ataları
Üçlü beşli çeteleri
Sakıncalı kıtaları
Yazsam yasak, çizsem yasak

Ruhu hasta salimleri
Diplomasız alimleri
Faydası yok ilimleri
Yazsam yasak çizsem yasak

İhaleden paylıları
İki göbek soyluları (!)
Yalın ayak köylüleri
Yazsam yasak çizsem yasak

Sahibine sadıkları
Şu sosyete dedikleri
Kravatlı hödükleri
Yazsam yasak, çizsem yasak

Gelen çaldı giden çaldı
□Hepsi yanlarına kaldı
Boşunadır yirmi altı
Yazsam yasak, çizsem yasak

Ağzı altın dişlileri
Sömürülen işçileri
...13 madde fişlileri
Yazsam yasak, çizsem yasak

Aydın Ahmet

Yaş Geçtikçe

Eski günleri düşünüp
Doluyorum yaş geçtikçe
Bazen yılları şaşırıp
Gülüyorum yaş geçtikçe

Çakı gibi idim çakı
Sanırdım ki dünya baki
Saçlarıma düşen akı
Yoluyorum yaş geçtikçe

Yürüyorum yalpa sende
Çizgiler çoğaldı tende
On basamak merdivende
Soluyorum yaş geçtikçe

Neye yarar param pulum
Tutmuyor bacağım kolum
Kıaldı uzunca yolum
Ölüyorum yaş geçtikçe

Metanetsizdir hamleler
Bıktı benden iskemleler
Uçup giderken cümleler
Bölüyorum yaş geçtikçe

Bir gün hak vaki olacak
Zamanım sürem dolacak
Hatıram, ismim kalacak
Biliyorum yaş geçtikçe

Düşündükçe gizlerimi
Dövüyorum dizlerimi
Sabah akşam gözlerimi
Siliyorum yaş geçtikçe

Cümle alem bakışırdı
Her giydiğim yakışırdı
Bel kemerim sıkışırdı
Salıyorum yaş geçtikçe

Kimse bilmez çektiğimi
Acılardan çöktüğümü
Şu kendime ettiğimi
Buluyorum yaş geçtikçe

Ağırlaştı rehavetim
Zayıfladı beşaretim
Deli taydı cesaretim
Yılıyorum yaş geçtikçe

Zahmet verip yatırmasın
Aklım alıp yitirmesin

Tut elimden dedirmesin
Diliyorum yaşı geçtikçe

Aydın Ahmet

Yaylada

İlkbahar gelince mayıs ayında
Oba kurulurdu Toros Dağı'nda
Bizim hane kümelerin sağında
Oğlak tuttum çeltek gittim yaylada

Çetin olur şu yaylanın kışları
Duman olur Haydarı'nın başları
Mutluluktan şarkı söyler kuşları
Sapan attım serçe tuttum yaylada

Köpüklünün boğazını koy sandım
Kurudere plajında yıkandım
Gölge yoktu güneşinde hep yandım
Geven yaktım tezek tüttüm yaylada

Azat edilirdi köyün bineği
Gün dönümü çoğalırdı sineği
Erken sağarlardı sabah ineği
Çalı yaktım damda yattım yaylada

Bardakçıl'ın önü lale goncadan
Kekik daha lezzetliydi yoncadan
Oğlak erken geliyordu önceden
Küme yaptım kuzu kattım yaylada

Göç yolundan inip gelen kuş idim
Yağmur yağdı kurumadım yaş idim
Ocak başı karşısında üşüdüm
Tezek yaktım duman yuttum yaylada

Kıymetini bilemedik bollukta
Yayık yapılırdı koca tulutka
Top oynardık biz aşağı olukta
Bayır kazdım pırlak yaptım yaylada

Kıymetliydi karamığın çalısı
Çaput kilim odaların halısı
Yayla evi köylülerin yalısı
Erken kalktım çalım sattım yaylada

Havadardı öğle vakti Deliktaş
Öküzlerin kalkma vakti saat beş
Azığımda yumurtayla topak keş
Keşik oldum öküz güttüm yaylada

Ele diken batar yayık gecesi
Ciğere çökerdi onun acısı
Yardıma gelirdi ana bacısı
Kazan çattım, süt kaynattım yaylada

Aydın Ahmet

Yaylalar

Başı hep dumanlı sisli ayazlı
Dumanlı çayırli güllü yaylalar
Kıvrımlı yolları, soğuk Sivaz'lı
Çiğdemleri açmış allı yaylalar

Suyunu içenin ciğeri donar
Ocakta karamık çalısı yanar
Geven dikenine arılar konar
Kovanı içinde ballı yaylalar

Orda geçti bizim çocukluğumuz
Dedemizden belli kim olduğumuz
Kar suyundan akar hep oluğumuz
Selvili söğütlü dallı yaylalar

Bayır taşlarından yapardık pırlak
Göçyolu'ndan doğan güneşi parlak
Aşağı olukta oynayan torlak
Çomarların taşı yallı yaylalar

Vız gelirdi bize Kuz'un yokuşu
Başında çeşmesi, nazlı akışı
Dolamaç dibinde keklik ötüşü
İbibik, akserçe kuşlu yaylalar

Gün dönümü çıkar kara sinekler
Çobanların sırtı ak kepenekler
Düdende yayılır ala inekler
Sütü bol kaymaklı keşli yaylalar

Albahar gelince gülşen çağında
Karlar bir sel olur Kapız Dağı'nda
Soğucak yaylası hemen sağında
Bir biriyle küme, beşli yaylalar

Dedemin dedesi burda büyümüş
Çeşmelerden akan karlı suyumuş
Söğüt gölgesinde çoban uyumuş
Yüzyıllardır bizim yaşlı yaylalar.

Koyak vadisinde kekikler biter
Obanın içinde bir duman tüter
On yılda bir gitsek o bile yeter
Üstü mor bayırlı taşlı yaylalar

Muhabbet içinde, her sözümüzde
Yaylalar yazımız, hem güzümüzde
Akıla geldi mi hep gözümüzde
Kirpiğimin ucu yaşlı yaylalar.

Aydın Ahmet

Yazık

Ben ona mı kaldım demişsin bana
Seviyorum diyen dillere yazık
Duyunca kahrettim kendi dünyama
O gün sarıldığın kollara yazık

Gezdiğimiz yerler gözümde ırar
Anılar o vakit göğsümü yarar
İçsem unutamam ömrüme zarar
Dört gözle bekleyen yıllara yazık

Ellerin elimde kelepçem idi
Yaşamadık saysak silinmez izi
Neden terk etmiştik birbirimizi
Seni beklediğim yollara yazık

Bir gül vermiş idin hatırlar mısın?
Bir bahane bulup senden almıştım
O gülle birlikte bende solmuşum
Bir daha açamaz dallara yazık

Seni sevdiğimi bilmesin felek
Yoksa boşa gider verdiğim emek
Sen'inde kanına girdiler demek
Aşk tanımayan kullara yazık

İçimde sönmeyen aşk ateşi var
Söndüremez onu ne yağmur ne kar
Dört yana dağıtır yangını rüzgâr
Başka şey değil de küllere yazık

Aydın Ahmet

Yeğen

Sana bir nasihat edeyim aciz
Büyüğün sözüne bakarlar yeğen
Keyfin kahyasını etmeyim taciz
Gün gelir başına kakarlar yeğen

Kimsenin yanında kimseyi yerme
Senle solmayacak bir gülü derme
Güvenip kimseye sırrını verme
Sonradan başını yakarlar yeğen

Hep engin ol ulu kelim söyleme
Kimsenin sırrını ele söyleme
Aklından geçeni açık eyleme
Lafları ağızına tıkarlar yeğen

Kimsenin evine sık gelip gitme
Bedavayı fırsat bilip de yeme
Mihman lığı az tut fazla eyleme
Evliya olsan da bıkarlar yeğen

Söz gümüş olsa da yine altın bil
Başa çok musibet getirir boş dil
Ejderha olsan da düşmanı fil bil
Bir sillede yere çakarlar yeğen

Hep önde yürüme göze batarsın
Çok geride kalma yoldan saparsın
Hep bilirim deme hata yaparsın
Her işi sırtına yıkarlar yeğen

Çahille tartışma fazla görüşme
İnat edip herkes ile yarışma
Kimsenin işine fazla karışma
Başını belaya sokarlar yeğen

Çok iyilik etme maldan olursun
Çok bonkörlük etme çuldan olursun
Gevezelik etme yoldan olursun
O tatlı canını sıkırlar yeğen.

Aydın Ahmet

Yeni Bildim Amma

Ben bu dünyada hayat yolunda
Yürürken el ele seni kaybettim
Yaşlılık önünde gençlik sonunda
Yeni bildim amma seni kaybettim

Hicranı duyardım hiç değinmezdim
Elimde olana çok sevinmezdim
Öyle her kadını pek beğenmezdim
Yeni bildim amma seni kaybettim

Meğer diken bile gülde güzelmiş
Kopan her yaprağın sonu gazelmış
Nefsim vicdanımın aklını çelmiş
Yeni bildim amma seni kaybettim

Her şeyde dengesiz olan uç benim
Kendini kurbanlık sunan koç benim
Kime ne diyeyim günah suç benim
Yeni bildim amma seni kaybettim

Her şeyim oldu da kıymet bilmedim
Eğlendim coştum da huzur bulmadım
Dıştan bayram oldum içten gülmedim
Yeni bildim amma seni kaybettim

Kendime kızdım da edep aradım
Senle darılmaya sebep aradım
Başka gönüllerde medet aradım
Yeni bildim amma seni kaybettim

Đertli çalar şimdi gönül mızrabım
Ölene dek yeter vicdan azabım
Öyle kolay değil benim hesabım
Yeni bildim amma seni kaybettim

2014 Eylül

Aydın Ahmet

Yeter ki

Duyulan en güzel his senin için
Yeter ki anlatan söz olsun gülüm
Bulunmaz cihanda senin emsalin
Yeter ki görecek göz olsun gülüm

Ne zaman üzülsen bende sönerim
Kovsan, kovalasan geri dönerim
Her bahsi oynayıp, yine denerim
Yeter ki dönecek yüz olsun gülüm

Sen bana bir gülsen kıskanır gülşen
İçimde yeşeren dalları bilsen
Şararmış bahçeme can suyu ver sen
İsterse karakış, güz olsun gülüm

Bastığın yerden bir toprak alayım
Yüzüm sürüp sol cebime koyayım
Bir buse yetmez ki nasıl doyayım
Ömrüm eşiğinde toz olsun gülüm

Ayağına taşlar değsin istemem
Gözlerine yaşlar gelsin istemem
Mutluluklar senin, elem dilemem
Dertlerin yarama tuz olsun gülüm

Ben çekerim her kahrını cefanı
Ellerle sürsen de demi, sefanı
Esirgeme benden bir tek selamı
Yollayıp getiren tez olsun gülüm

Beni şımartıp da böyle taltif et
İçimde kanayan derdi hafiflet
Yetmedi mi deme böyle devam et
İster doksan değil yüz olsun gülüm

Sev diye yalvarsam böyle boşuna
Bu kadar sevilme gitsin hoşuna
Tırmandığım zorlu aşk yokuşuna
Bir yol aç gönlüme düz olsun gülüm

Bıkılır mı bilmem senin aşkından
Bin ümit çıkardım her bakışından
Adam olmaz benim gibi şaşkından
Meğerki yüreğim köz olsun gülüm

Her derdin içimde bıçak yarası
Tutar sensiz beni sevda sara'sı
Mızrak gibi gözlerinin karası
Battıkça içime haz olsun gülüm

Boşa ümitlenme diye gülersin
Ağlasam duramaz yaşım silersin

Diktiğim meyveler beklerim ersin
Sana da bir pay var yaz olsun gülüm

Çok özledim senden feyiz almayı
Âşkın deryasına senle dalmayı
Senden öğrendim ben insan olmayı
Sensiz kişiliğim yoz olsun gülüm

Bir hatırı varsa yerlere atma
Bir gün ayrılırsak her şeyi sakla
Sök at yüreğimi, kazı bıçakla
Elinde vuracak koz olsun gülüm

Şenden başkasını nasıl seveyim
İstersen ömrümü sana vereyim
Demir desem yetmez nasıl diyeyim
Gönlüm başkasına buz olsun gülüm.

Aydın Ahmet

Yeter mi Bilmem

Onun yüreğinde sıcak bir yer var
Beni de oraya katar mı bilmem
Ondan başkasına gönül evim dar
Gnl ikimize yeter mi bilmem

Ona güvendim de çıktım pazara
Üç akçe ümidim, gerisi dara
Bilmem yüreğinde sevdam kaç para
Değerin bilmez de satar mı bilmem

Kiracı gibiyim onun gönlünde
Tabusu bilmem ki kimin elinde
Tahliye edip de bir kış gününde
Pılımı pırtımı atar mı bilmem

Pey versem canımı onun aşkına
Kurbanım göğsüne gl takışına
Şöyle kaş altından bir bakışına
Bin altın versem de yeter mi bilmem

İlkbahar geldi mi Hasan dağında
Haziran ayının coşkun çağında
Yedi veren gller bitse bağında
Sevgilliden güzel tüter mi bilmem.

Aydın Ahmet

Yetmiş Altıda

Babam gurbet elde imiş
Yetmiş altıda doğmuşum
Ebe Ahmet olsun demiş
Yetmiş altıda doğmuşum

Müjde gelmiş hastaneden
Tel çekilmiş postaneden
Böyle yoksul bir haneden
Yetmiş altıda doğmuşum

Ninem sevinçten oynamış
Haber vermedik koymamış
Öpüp koklamış doymamış
Yetmiş altıda doğmuşum

Çok kıymetliyken araba
Yetiyormuş bir merhaba
Bin bir zahmet bin bir çaba
Yetmiş altıda doğmuşum

Elektrik henüz yokmuş
Ninem gaz lambası yakmış
Şöyle bir takvime bakmış
Yetmiş altıda doğmuşum

Merakından gelmiş çoğu
Görmek için bu çocuğu
Minnacık soğan cücüğü
Yetmiş altıda doğmuşum

Babaannemin zihniyeti
Torun sevmekmiş niyeti
Seferber etmiş milleti
Yetmiş altıda doğmuşum

Güllü lokum imiş honça
Köye şölen olmuş bence
Yeni yıl girmeden önce
Yetmiş altıda doğmuşum

Ninem ad için küsmemiş
Babam yüzünü asmamış
Anam kırkına başmamış
Yetmiş altıda doğmuşum

Tertemizken daha dünyam
Çok zayıfmış benim bünyem
Kütüklere geçmiş künyem
Yetmiş altıda doğmuşum

Doktor doktor gezdirmişim
Canlarından bezdirmişim

Çok reçete yazdırmışım
Yetmiş altıda doğmuşum

Kah ağlayıp kahı güldüm
Ömür çok kısaymış bildim
Bu yaşa ne zaman geldim
Yetmiş altıda doğmuşum

Aydın Ahmet

Yıllar Bana

Yavaş yavaş parçaladı
Hızır oldu yıllar bana
Ucuza gittim, harcadı
Pazar oldu yıllar bana

Çilehane, kasır gibi
Aşk acısı nasır gibi
Her bir çile asır gibi
Uzar oldu yıllar bana

Kalmadı derdimi bilen
Var mı gözyaşımı silen
Kasavetle sulh edilen
Hazar oldu yıllar bana

Dilim lal yüreğim sakit
Kader ile var mı akit
Beni şad edip ne vakit
Güzar oldu yıllar bana

Aydın Ahmet

Yıllar Sonra

Çok şeyim oldu da her şeyim yarım
Gün güne artıyor gönül efkarım
Geçti mi ki bilmem her intizarın
Sanki bir zehirle dolu tastayım

Görsen tanımazsın saçımda aklar
Her teli senden bir hatıra saklar
Her gün seni bekler bizim sokaklar
Ne sor ne ben söyleyeyim yastayım

Aklıma geldikçe çırpınır solum
Hasretinle bekler yattığın kolum
Bir çay içimine düşerse yolun
Ne sor ne ben söyleyeyim hastayım

Mektubundan çıkar bir gül kurusu
Kaybolmamış durur halâ kokusu
Ayrılmamış gibi sanki doğrusu
Baharı unuttum her gün kıştayım

Mahalle değişmiş, başka insanlar
Bahçe girişinde ektiğim çamlar
Posta kutusunda durur anahtar
Farz et ki kapını çalan postayım

Gözlerime öyle çok bakma sakın
Hıçkıra hıçkıra ağlamam yakın
Çekmekle ödenmez benim günahım
Yüreğim konuşur, dilim sustayım

Nasılsın demeye varmıyor dilim
Yaptıklarım için affet sevgilim
Kalmadı derdimden anlayan ilim
Bir uçurum kenarında uçtayım

11.04.1994 - İstanbul

Aydın Ahmet

Yine Eski Günler Geldi Aklıma

Daldım da bir süre konuşamadım
Yine eski günler geldi aklıma
Ne lafa, ne söze karışamadım
Yine eski günler geldi aklıma

Eylülde tarhana kurutulurdu
Konuya komşuya dağıtılırdı
Üstüne sade yağ eritilirdi
Yine eski günler geldi aklıma

Gölgelikler çuldan kuruluyordu
Bulgurlar kaynayıp seriliyordu
Annem eylülde çok yoruluyordu
Yine eski günler geldi aklıma

Gece yatılırdı, topraktı damlar
Hırsız kedilere çalardı çanlar
Şimdiki çocuklar bundan ne anlar
Yine eski günler geldi aklıma

İki yumurtayla ekmek evmesi
Ne tatlı giderdi soba kömbesi
Halen kulağımda ninemin sesi
Yine eski günler geldi aklıma

Kandildi yazının ferli ışığı
Tahtadan olurdu yemek kaşığı
İki gün sürerdi sığır keşiği
Yine eski günler geldi aklıma

Patates gömerdik, mısır çalardık
Çatak'ta yüzerdik, Han'da daldardık
Muhtarı görünce hemen zılardık
Yine eski günler geldi aklıma

Düğünde kız erkek ayrı oynardı
Ne gelin pastası, ne salon vardı
Damatlar ağırdı, gelinler allı
Yine eski günler geldi aklıma

Bayramdan bayrama alınırdı don
Ne Tadelle vardı ne de bir Misbon
Saysan koca köyde beş televizyon
Yine eski günler geldi aklıma

Eylülde başlardı okul telaşı
Sevinçten görmezdik ekmeği aşı
Birden ciğerimin yandı da başı
Yine eski günler geldi aklıma

Bir hafta sürerdi çalı budama
Kuzine kurardı annem odama

Güz güneşı helva gelir adama
Yine eski günler geldi aklıma

Bir metre yağardı köyümüze kar
Kesilir ceryanlar, kapanır yollar
Ne kadar güzeldi seksenli yıllar
Yine eski günler geldi aklıma

On beş tatilinde çizme giyerdik
Kaç gün kaldı diye her gün sayardık
Gübre naylonuyla nasıl kayardık
Yine eski günler geldi aklıma

Şubatta doğardı köyde kuzular
Öbek öbek gübre olur yazılar
Burnumun direği her gün sızılar
Yine eski günler geldi aklıma

İlkbahar gelince, mayısın üçü
Başlardı yaylanın aheste göçü
Bir inek, bir dana, on iki keçi
Yine eski günler geldi aklıma

Göç yolundan sabah güneşı açar
Keklikler tokatın üstünden uçar
Obada karamık çalısı tüter
Yine eski günler geldi aklıma

Buradan ne eski insanlar geçti
Sivaz Oluğu'ndan ne sular içti
Çobanın türküsü derdimi deşti
Yine eski günler geldi aklıma

Aydın Ahmet

Yorgun

Ömür denen şu yokuşta
Yürüyorum yorgun yorgun
Şu halime her bakışta
Yürüyorum yorgun yorgun

Bu dünyanın harmanı yok
Ölmemeye fermanı yok
Dizlerimin dermanı yok
Yürüyorum yorgun yorgun

Fanıdır dünya payesi
Muhtaç olmamak gayesi
Bitti ömrün sermayesi
Yürüyorum yorgun yorgun

Güldüm yaprağım döküldü
Kopmaz dikişler söküldü
Belim ortadan büküldü
Yürüyorum yorgun yorgun

Bu hayat bitmez sanırdım
Meğer ben beni kandırdım
Kendimi şahin tanırdım
Yürüyorum yorgun yorgun

Dünyadan aldım hevesim
Yetmiyor artık nefesim
Hazan oldu her bir mevsim
Yürüyorum yorgun yorgun

Çoksa da dünya çilesi
Kimsenin yoktur ölesi
Yok mu bunun bir hilesi
Yürüyorum yorgun yorgun

Her gün yüreğimde hüzün
Hayalle geçer gündüzüm
Geçti bahar geldi güzüm
Yürüyorum yorgun yorgun

Bazen kendimle habersiz
Konuşurum yerli yersiz
Saçlarım ak gözüm fersiz
Yürüyorum yorgun yorgun

Rabbim kalırsam susuz aç
Kimseye eyleme muhtaç
Sana ulaşan bir yol aç
Yürüyorum yorgun yorgun

Aydın Ahmet

Yorgunum

Bir maden işçisi rehavetindeyim
Göz kapaklarım ağır
Kulaklarım sağır
Yürüyorum karanlık bir tünelde
Ağır ağır..

Aydın Ahmet

Yuva

Ömür boyu çok uğraştım
Mutlu yuva kuramadım
Kendi kendimle dalaştım
Mutlu yuva kuramadım

Bulduklarım bir gün kaçtı
Yuvadaki kuşlar uçtu
Yol yüründü yaşım geçti
Mutlu yuva kuramadım

Tuttuğum her dal kırıldı
Bana yalnızlık sarıldı
Gönlüm oldukça yoruldu
Mutlu yuva kuramadım

Hayat benimle oynadı
Kimse sesimi duymadı
Evdeki hesap uymadı
Mutlu yuva kuramadım

Yol yürüdüm bata çıka
Hep oynadım yanlış ata
Belki de bendeydi hata
Mutlu yuva kuramadım

Hiç kimsenin yeri dolmaz
Umudum yok giden gelmez
Bundan gayrı yüzüm gülmez
Mutlu yuva kuramadım

Sonum ne olur bilemem
Yeni bir ömür bulamam
Düşmana bile dilemem
Mutlu yuva kuramadım

Kim bilir nasıl olurum
Yanımda kimi bulurum
Yalnız başıma ölürüm
Mutlu yuva kuramadım

Ne kızım var ne oğulum
Kendi içimde çoğulum
Aklım başımda değilim
Mutlu yuva kuramadım

Kafes içinde sakayım
Düğmesi düşmüş yakayım
Ben böyleyim ne yapayım
Mutlu yuva kuramadım

Olmadı tatlı öğünüm
Kavgalarla geçti günüm

Çözölmeyen kördüğümüm
Mutlu yuva kuramadım

Sevdiklerime katıyım
Bildiğın çile atıyım
Yenmeyen karga etiyim
Mutlu yuva kuramadım

Aydın Ahmet

Zam

Etine zam, stne zam
Tabakaya, ttne zam
Haram oldu yiyip imek
Don bulama g.tne zam

Havaya zam, tavaya zam
Bakraca zam, kovaya zam
Hangi delik kapanacak
Reineye, svaya zam

Jilete zam, bilete zam
Denize zam, glete zam
Ortalıa mı yapalım
Camideki kenefe zam

ıraya zam, kiraya zam
Fıstıa zam, biraya zam
Bu hafta da bitti amma
Yine gelir bir aya zam

Evliye zam, bekara zam
ekere zam, tekere zam
ok deil ki bu devirde
İki gnde bir kere zam

Tulua zam , balıa zam
Kurnaza zam, alıa zam
Byle adalet mi olur
Nerde bizim Halua zam

Ekmee zam, tokmaa zam
Cemakene bakmaa zam
Ufak ufak alıtık da
Kazıklayıp, sokmaa zam

Pazara zam, sergiye zam
Gazeteye, dergiye zam
Ortak mıyız bilmem amma
Kdv'ye, vergiye zam

Aydın Ahmet

Zamane

Böyle miydi medeniyet
Allah akıl fikir versin
Nerde edep ve haysiyet
Allah akıl fikir versin

Sokakta gençler Apaçi
Keçi tip sakalı, saç
Sübhaneke bilir kaç
Allah akıl fikir versin

Sırtına yaptırmış dövme
Saçları at gibi örme
Çoğaldı sonradan görme
Allah akıl fikir versin

Herkes kendince filozof
Bir dokunsan çıkar bin of
Kafa büyük beyinse kof
Allah akıl fikir versin

Bir hadis geçer fasıldan
Müslümanım der usulden
Haber yok ki gusülden
Allah akıl fikir versin

Sosyal medyaya kaynıyor
Her yanı başka oynuyor
Beğeniye de doymuyor
Allah akıl fikir versin

Gelin kaynana kuşağı
Konular belden aşağı
Derdi yatağı, döşeği
Allah akıl fikir versin

Yüzüne baksan çarşıdır
Cins ayrımına karşıdır
Zamanı geçmiş turşudur
Allah akıl fikir versin

Saçları dik, çöl geveni
Çokmuş hayranı seveni
Hedef bir milyon beğeni
Allah akıl fikir versin

Tek kişilik bir harcı var
Yüz bin kredi borcu var
Bu ay yükselen burcu var
Allah akıl fikir versin

Kendisi taşralı lümpen
Kalmaz matineden, günden

Yanlış anlamayın lütfen
Allah akıl fikir versin

İçindeki donu dantel
Dayanır mı buna bam tel
Bunlar yeni nesil entel
Allah akıl fikir versin

şöyle baktım da kızlara
şokakta elde sigara
Matmazel olduk ne ara
Allah akıl fikir versin

Duyarım arada bazen
Yeni akrabalık; kuzen (!)
Böyle miydi bizde düzen
Allah akıl fikir versin

Bütün sözcükleri argo
Özünü kaybetmiş hirbo
Sanırsın Yunanlı Yorgo
Allah akıl fikir versin

Beyim almış bir diploma
Çerçeve altın kaplama
Bir merasim bir kutlama
Allah akıl fikir versin

Böyledir durum hülasa
Bunlarla dolu piyasa
İflah etmez kanun yasa
Allah akıl fikir versin

Aydın Ahmet

Zekat Geçer

Zannetmeyin şaka beyler
Emekliye zekat geçer
Bu parayla bir ay neyler
Emekliye zekat geçer

Maaşı cüzdan doldurmaz
Suyuna ekmek bandırmaz
Rahat ettirip ondurmaz
Emekliye zekat geçer

Bayram gelir kıyma bilmez
Tadımlık yer doyma bilmez
Üç beş kuruş koyma bilmez
Emekliye zekat geçer

On dört lira neye yeter
Bir haftaya kalmaz biter
Yediğı domates biber
Emekliye zekat geçer

Bu sene kış nasıl çıkar
Düşünür içini çeker
Toplayalım bulgur şeker
Emekliye zekat geçer

El alem çıkarken aya
Muhtacız simite, çaya
Sesimizi duy Çankaya
Emekliye zekat geçer

Dilekçe verdim kuruma
Kızmış yazdığım yoruma
Kim üzölmez bu duruma
Emekliye zekat geçer

Boşamıydı bunca çaba
Git gide batıyor dibe
Haydi pamuk eller cebe
Emekliye zekat geçer

Yapılıyor münazara
Kağallarda ara ara
Bağlandı artık karara;
Emekliye zekat geçer

Ahmet de onlardan biri
Yandı gitti diri diri
Maaş bağlandıktan beri
Emekliye zekat geçer

Aydın Ahmet

Zeynep

Ürkek bir ceylandı çeşme başında
Gözünün ucuyla baktı Zeynebim
Daha bir fidandı on beş yaşında
Kırpiklerin beni yaktı Zeynebim

Sarıydı saçları incecik beli
Bayram mı vardı ki kınalı eli
Seni o çeşmede gördüm görelî
Aklım bedenimden çıktı Zeynebim

Su başına gelmiş elinde testi
Saçlarında sabah yelleri esti
Gönlü yad ellerden umudu kesti
Umudu tükendi, çöktü Zeynebim

Ne güzel yakışmış allı yazması
Keşke ben olaydım onun hızması
Haksız da değildi bana kızması
Yüzüme kederli baktı Zeynebim

Çeşmenin başına durdum inmedim
Ö testi doldurdu ben de izledim
Kınalı elinden bir su istedim
Laf söz olur dedi korktu Zeynebim

Boğum boğum kınalamış elini
Selvi söğüt sandım ince belini
Merak edip sordum kimin gelini
Kaşları çatıldı ürktü Zeynebim

Gördüğümünden beri içimde sızı
Böyle parlamazdı Çoban Yıldızı
Ne Arap ne Çeçen, ne Acem Kızı
Tepeden tırnağa Türk'tü Zeynebim

Aydın Ahmet

Zeytinburnu

Bugün hava bulutlu
Çiseliyor geceden, yağmurlu
Öyle bir şehir ki hep uğultulu
Ah Zeytinburnu! Zeytinburnu!
Hani derler ya ipini koparan
Kimi Trakyalı kimi doğulu
Yalılarda yaşamalı seni varsa paran
Bira tarafta taşralılar bir tarafta Beyoğlu
İğne atsan yere düşmez
Alabildiğine gecekondular
Burada ecnebi eğlenmez
Kimi Biga'dan gelmiş, kimi Tirebolu
Bir seyyar durur Beşelsiz'in cami önünde
Baştanbaşa kokar bir Anadolu
Dokunsan yaş gözünde
Uç kızı var memlekette ve bir küçük oğlu
Soba yok, yemek yok akşam bekar evinde
Esiyor Kazlıçeşme'den bir zemheri soğuğu
Varsılların değil, garibanların yurdu
Bağır çığır pazarlar
İstasyonu öpüyor 58 Bulvar
Her gelip giden sana şiirler yazar
Hey koca Zeytinburnu
Seyit Nizam'da geçti nice bayramlar
Yorgun yorgun ilerlerken Marmara'da vapurlar
Ne senden geçebildim ne sevdim huyunu
Çilesine aşık olduğum Zeytinburnu

Aydın Ahmet

Zübükzade

Her işinde siyasetten bir vefa
Ne amcası ne de dayı bellidir
Ankara'yı yol eyledi kaç defa
Ne tekrarı ne de sayı bellidir

Koltuk için malum her yolu dener
Akşam övdüğünü sabaha gömer
Kiblesi menfaat her yere döner
Ne menteşe ne de yayı bellidir

Hitabıyla meydanları inletir
Kaval çalar ne de iyi dinletir
Coşar durur partisini anlatır
Ne katkısı ne de payı bellidir

Vaaz verir fakirlikten yokluktan
Göbek şişer rahatlıktan tokluktan
Hangi dönem kalkar bilmem koltuktan
Ne senesi ne de ayı bellidir

Alışalım artık höt'lere hey'e!!
Alınmak da nedir ağaya, beye
Olur olmaz kızar durur her şeye
Ne mizacı ne de huyu bellidir

Güven olmaz hiçbir sözüne hindir
Gücü yettiğine kartal, şahindir
Dün dostum dediği bugün haindir
Ne tuzağı ne de kuyu bellidir

Bu gün bu partide yarın karşıda
Nutuk atar kahvelerde , çarşıda
Siyasette oynaklığa karşı da;
Ne tarafı ne de oyu bellidir

Bir seksenden uzun boyu sıırıktır
Hem aksanı hem şivesi kırıktır
Bazen Zeybekoğlu bazen yörüktür
Ne kökeni ne de soyu bellidir

Her lafın başına Turan kondurur
Simasına baksan Rum'u andırır
Türk gibi görünür bizi kandırır
Ne sıpası ne de tayı bellidir

Hangi ilin mebusundan saymalı
Kütüğünü mermer taşa oymalı
Bugün Ağrılıdır yarın Konyalı
Ne şehiri ne de köyü bellidir

Kral olur bu dünyada zübükler
Onlar için çalar zurna, düdükler

Karşısında eğilirken güdükler
Ne endamı ne de boyu bellidir.

Aydın Ahmet